

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חֶלֶק רמ"ג

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְּקוֹת
וְהַתְעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְרָגָה וְדָרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שִׁיְהִי

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹו שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹו מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אַמְיָרָה וְאַמְיָרָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתְבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזָכוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וַיִּשְׂבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

דַּנְד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ח אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְךָ שְׁזִכִּיתָ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, שְׂאִין עוֹד דְּבָר גָּדוֹל אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת ל"ד, עֲמוּד א') בְּמָקוֹם שֶׁבְעָלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים - אֵין צַדִּיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֵד, וְלִכְן אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָה שֶׁחֲזָרְתָּ בְּתִשׁוּבָה.

בְּעֵינַי בְּעֵלְךָ, אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד חָשׁוּב הַשְּׁלוֹם, וְאוֹי וְאָבוֹי לְזוּג, שְׂמִקְלָלִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, סִימָן ר') סוּף שֶׁקָּלַלְתָּ חֲנַם יָשׁוּב עַל הַמְקַלֵּל; וְאָמַר: (שָׁם, סִימָן א') עַל יְדֵי קָלְלוֹת בָּאָה אֲבִלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם. וְלִכְן לְמָה עָלִיכֶם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּקָלְלוֹת? הֲרִי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְנוּ ז"ל: (שָׁם, חֶלֶק ב', סִימָן א') אֲדָם הֲרִגִיל בְּקָלְלוֹת הוּא בָּא מְעוֹלָם הַתְּהוֹ; מִסֵּכֵן, יֵשׁ לוֹ חֲשֶׁף בְּחַיִּים, וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים וְכוּ', וּמִהַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן בְּאוֹת מְרִיבוֹת, וּמְמַרְיבוֹת בְּאִים לְהַרְמַת יָדִים, וְעַל יְדֵי זֶה מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּלָפוֹת בְּבֵית, כִּי כִּף אָמַר רַבְנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ס"ו) "בְּמָקוֹם מְרִיבָה - שָׁם הַשְּׁטוֹן".

וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֵי תַכְף וּמְיָד לְהַשְׁלִים עִם בְּעֵלְךָ, וְתִבְקָשׁוּ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשָּׁנִי, כִּי אַחֲרַת יִהְיֶה אֲצִלְךָ עוֹד פְּעַם גְּרוּשִׁים.

אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר שֶׁלְּמְרִיבוֹת צְרִיכִים שְׁנַיִם וְכוּ', וְהִיּוֹת שְׂאֵת הַתְּגַרְשֵׁת כְּבָר פְּעַם אַחַת, מִי יוֹדֵעַ אִם אֶת לֹא הָאֲשָׁמָה וְכוּ', וְלִכְן תּוֹרִידֵי פְּרוּפִיל, וְאֵל תְּהִי כְּעֵסֶנִית! כִּי כִּף אָמַר רַבְנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת כְּעַס, סִימָן ט"ו) "כְּעַס שֶׁל אִשָּׁה מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת", וְלִכְן אֵל תִּאֲשִׁמֵּי אֶת בְּעֵלְךָ תְּמִיד וְכוּ', תִּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְאֲזוּ הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּבֵית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישֵׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ח אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך מאד מאד לשמח שאתה לומד בכולל, כי אין למעלה מלמוד התורה הקדושה, כי כך אמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ו'): אין מלומים לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד.

עליך לכבד וליקר את אשתך, שהיא עוזרת לך כדי שתוכל ללמד בכולל, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט): "אוקירו לנשיכוכו כי היכי דתתעטרון" (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו), ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ט) שכל הכסף שבא לאדם זה רק בזכות אשתו, ולכן על זה שאשתך עוזרת לך ללמד בכולל - אתה צריך מאד מאד לכבדה וליקרה.

אודות שאלתך איך אתה יכול לדעת באיזה מדרגה אתה נמצא וכו', מה זה אכפת לך? אתה צריך רק לעשות את רצונו יתברך ולקיים מצוות מעשיות בלבד, ובכל מצוה ומצוה שאתה מקיים אתה צריך להיות בשמחה, כי כך אמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות שמחה, סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם עם אלקיו. ולכן אם אתה מקיים את המצוות בשמחה - סימן שהלב שלך שלם עם הקדוש-ברוך-הוא.

בזה שאתה שואל איך אתה יכול להתעלות יותר ויותר בקדושה ובטהרה, עליך להרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, בשיחה בינו לבין קונו שזה נקרא "התבודדות", וככל שתדבר יותר אל הקדוש-ברוך-הוא - יותר תזכה להתקדש ולהטהר.

בזה שאתה כותב שלמדת להיות סופר וכו' - אשריך ואשרי חלקך, כי ספרות זו מלאכה קדושה, ותהיה זהיר ללכת לטבל במקוה בכל פעם לפני שאתה כותב, כי סופר צריך להקפיד ביותר לטבל במקוה, וחכמינו

הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ערוּבֵין כ"א): "בְּנֵי, הוּי זְהִיר בְּמִלְאֲכֶתָּהּ, שְׁמִלְאֲכֶתָּךְ מִלְאֲכַת שְׁמַיִם הִיא"; סוֹפֵר זֹ לֹא סֵתֵם עֲבוּדָה שְׁכוּתֵב לְשֵׁם פְּרָנְסָה, סוֹפֵר, שְׁכוּתֵב תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת, וְכֹל שְׁכֵן סֵפֶר תּוֹרָה - זֶ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא מִמְשִׁיךְ קִדְשָׁה בְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכָהּ, שְׁתִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ וְתִכְבֵּד אֶת אֲשֶׁתָּהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֲקָב, י"ח אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָה שְׂאֵת נוֹתַנֵּת לְבַעֲלֶךָ לְנִסְעֵ לְרַבְנוּ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזֵה.

לְדַעֲתִי, הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּשְׂאָרִי בְּבֵית עִם הַיְלָדִים וְלַחֲגֹג עִמָּם אֶת הַחֲג, וְאֵף שְׁזֵה קִשָּׁה לָךְ מְאֹד, עִם כָּל זֹאת עִם כָּל הַכְּבוֹד לְהוֹרִים, הֵם מְחַלְלִים שְׂמָה שְׁבֵת וְחַג וְכו', וְגַם אוֹכְלִים נְבִלוֹת וְטֵרְפוֹת וְכו', אֲזִי אֶת צְרִיכָה לְכַבֵּד אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא לְלַכֵּת לְשְׂמָה.

אֶת צְרִיכָה לְהִסְבִּיר לְהוֹרִים שְׂאֵת אוֹהֶבֶת אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְכֵן צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְצוּת כְּבוֹד אָב וְאֵם - צְרִיכִים לְאַהֵב אֶת אָבָא וְאֵמָא אֶפְלוּ שְׁהֵם רְחוּקִים מִקִּיּוּם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, אָבֵל אֶת לֹא יְכוּלָה לְאַכֵּל שְׂמָה, כִּי אֵין כְּשֵׁרוֹת וְכו' אֵין שְׁבֵת וְחַג וְכו', וְאֵנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵם תְּדַבְּרִי עִם הַהוֹרִים בְּצִנּוּרָה יְפָה וּמְשַׁכְנַעַת - הֵם יְבִינוּ אוֹתָהּ. אָבֵל לָךְ לֹא כְּדָאֵי לְלַכֵּת אֲלֵיהֶם, כִּי אֲסוּר לְאָדָם לְפִטֵּם אֶת עֲצָמוֹ עִם נְבִלוֹת וְטֵרְפוֹת, וְכֹל שְׁכֵן אֶת הַיְלָדִים - שְׁזֵה מְטַמֵּם אוֹתָם.

את לא צריכה לשנות את המשפחה שלך וכו', ולא יכולים להכתיב לזולת איך להתנהג וכו', וכל שכן שאַת ההורים אסור לשכנע להשתנות וכו'. את צריכה להתנהג בדרך ארץ גדול כלפי ההורים ולהתקשר אליהם תמיד ולשאל בשלומם, ולהתעניין איך הם מגישים, ותאמיני לי, רק על ידי זה הם יחזרו בתשובה, כי הם יראו שהבת, שחזרה בתשובה, כל-כך מכבדת אותם וכו', וזה מה שהדת מלמדת אותם וכו', אזי תתעורר גם אצלם תשוקה עצומה לחזור בתשובה להקדוש-ברוך-הוא.

ולכן עצתי אמונה שתשארי בראש השנה בבית, ותחגגי את החג עם הילדים ותהיי שמחה ועליזה שבעלך נוסע לאומן על ראש השנה, כי כך אמר מוהרנ"ת ז"ל, שלכל אחד שיהיה בראש השנה באומן תהיה לו חלק בגאולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, י"ח אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל גלה את התקון הכללי, ואמר, שאמירת עשרה מזמורי תהלים אלו הם תקון גמור לפגם הברית. ואמר: לכאורה, זה דבר קל להגיד עשרה מזמורי תהלים, אבל מפני שאני צויתי לומר את זה, הסמ"ך מ"ם יעשה כל מיני פעולות שבעולם להכביד את זה לבני אדם עם קשיות וספקות, כגון: "האם בדבר כל-כך פשוט וקטן יהיה לי תקון?" וכו' וכו'.

והנה, באמת נתקיים דבורו של רבנו ז"ל, שרוב בני האדם מזלזלים ולא אומרים את העשרה מזמורים בכל יום ויום, כי זה נראה להם דבר קטן ופשוט וכו' ונכנס בדמיון שלהם: "האם על ידי זה יהיה לי תקון?", ולכן מתרשלים ולא אומרים את זה, בשעה שרבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק

א', סימן כ"ט) שְׁתַּקוֹן הַכֶּלְלִי מִסְגָּל לְתַקוֹן הַמוֹחִין, לַפְּרָנְסָה, לַרְפוּאָה וְשֵׁלָא יָבוֹא לְיַדֵּי נְפִילָה, חֵס וְשָׁלוֹם.

וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנַת חֻכְמִים, וּלְדַעַת כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֶת הַתַּקוֹן הַנּוֹרָא וְהַנִּפְלָא הַזֶּה שֶׁעָדִין לֹא נִתְגַּלָּה בְּעוֹלָם וְכוּ', וְאָמַר שֶׁהֲרֵבָה צְדִיקִים נִסּוּ לְעַמֵּד עַל זֶה וְלֹא גָלוּ וְכוּ' וְלִי גָּלָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הָאֵלוּ, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁמְאַמֵּין בְּרַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הָאֵלוּ הַנִּקְרָאִים 'תַּקוֹן הַכֶּלְלִי' בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּעוֹד הַתַּפְּלִין עָלָיו.

מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן כְּשִׁיזְכָּה אוֹתָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְתַתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּר רַבְּנוּ ז"ל וְתֹאמַר שֵׁם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים 'תַּקוֹן הַכֶּלְלִי', אָמַר רַבְּנוּ ז"ל - אֲפֹלוּ אִם עֲצַמּוּ וְגִבְהוּ חֻטְאָיו וּפְשָׁעָיו וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי אֲנִיחַ אֶת עֲצָמֵי לְאָרֶךְ וְלְרֹחֵב לְהוֹצִיא אוֹתָךְ מִהַשָּׂאוֹל תַּחַתִּית וּמִתַּחַתִּיו שֶׁנִּפְלְתָ לְשָׁם.

וְלִכֵּן, אִם יֵשׁ לְךָ אִמוּנַת חֻכְמִים אֶל תִּשְׁאַל שׁוֹם שְׁאֵלוֹת, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הָאֵלוּ הַנִּקְרָאִים 'תַּקוֹן הַכֶּלְלִי', וּבֹא תְבוֹא עַל תַּקוּנְךָ הַנִּצְחִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ח אָב הַתּשׁע"ג

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁמָה שְׁכוּתָבִים בְּשָׁמִי, וְזֶה לֹא מוּבָא בְּסִפְרִים שֶׁכְּתַבְתִּי - אֵין לְזֶה שַׁחַר וְכוּ'. אוֹמְרִים בְּשָׁמִי הֲרֵבָה דְּבָרִים שֵׁלָא הָיוּ וְלֹא נִכְרָאוּ וְכוּ', וְכוּתָבִים בְּשָׁמִי הֲרֵבָה שְׁקָרִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד

להזהר לא לקבל מאף אחד שום דבורים שלא ראו בכתבי היד שלי או בספרי שהדפסתי, מלבד כמה תלמידים שהם כותבים את כל השיחות שלי שמדפסות בספרי 'שיחות מוהרא"ש, וכן מה שכותבים את התורות שאני דורש ברבים בשם 'תוף הנחל' - על זה יש לסמך, אבל שאר מודעות וכו' או קטעים שכותבים או מדפיסים בשמי כאלו שאני כותבתי וכאלו שאני אמרתי את זה - הכל שקר וכזב וכו' וכו'.

ובכלל צריכים לדעת, שאני אף פעם לא מדבר על אחרים וזה כלל לא מענין אותי וכו', ולא יכולים לדעת מה שקורה עם הזולת, וזה לא צריך לענין אף אחד וכו', אף אחד הוא לא השוטר של הקדוש-ברוך-הוא וכו', ענינו זה רק לחזור בתשובה ולתקן את מעשינו ולא לדבר מאחרים.

רבנו ז"ל אמר (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ג) שזה יצר הרע גדול לומר "צדיק זה נאה, צדיק זה לא נאה" וכו' וכו', ולכן אשרי מי שלא מתערב בעסקיהם של אחרים וכו' ולא מדבר מאחרים וכו' כי עבור זה יש לנו את הסמך מ"ם הרשע, שעוסק לעשות פורדים בנשמות ישראל כי כל כח הטמאה שלו זה רק "הפרד ומשל". אנחנו תלמידי רבנו ז"ל צריכים להחזיק את עצמנו ביחד באהבה גדולה מאד, ואיש את רעהו יאמר "חזק", ולא יגיד פשטים או סברות על הזולת וכו', אם הוא גדול וכו' או אם הוא קטן וכו', הלואי שנתקן את עצמנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דנט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, י"ח אב התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ... גרו

יאיר

עלינו לשבח לאדון הכל על כל החסד הגדול והנפלא, שעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא שקרב אותנו אל רבנו ז"ל שהוא פותח לנו את העינים

כְּמוֹ שְׂאֵמֶר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') הַצְּדִיק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם, וְהַעֲקֵר לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ, אָדָם צָרִיךְ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (שיחות הַר"ן, סימן נ"א) אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מִטְעֶה מְאֹד וְתִרְאוּ שֶׁלֹּא יִטְעוּ אֶתְכֶם, כִּי בַקְלוֹת יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת בְּנֵי אָדָם, אָדָם יְכוּל לְחַשֵּׁב שְׂמֵי יוֹדֵעַ מִי הוּא? וְהוּא מִסְתַּכֵּל עַל כָּלֶם כְּאֵלוֹ הֵם טַפְשִׁים וְכוּ', וּבֵינָן כִּף הוּא לֹא קוֹלֵט שֶׁהוּא הַטַּפֵּשׁ וְכוּ', כִּי שְׁלֵמוֹת הָאָדָם הוּא לֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל אֵף בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנּוֹ ז"ל עַל הַפְּסוּק: (יחזקאל ל"ג) "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" - גִּדְּלָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ הִיָּתָה שֶׁלֹּא הַסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי כִּשְׂאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְהַסְתַּכֵּל רַק עַל עֲצָמוֹ וְעוֹסֵק לְתַקֵּן רַק אֶת עֲצָמוֹ הוּא כְּבָר בָּא אֶל הַשְּׁלֵמוֹת, הִרְגַע שֶׁהוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת זֶה וְכוּ', אוֹ אֵת זֶה וְכוּ', אָבֵל הַעֲקֵר לֹא אֵת עֲצָמוֹ אֲזִי הוּא כְּבָר מִטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנּוֹ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ שֶׁהַעֲקֵר לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ, אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בְּתַקוּן הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת שְׁלוֹ: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם עֹפֵר שְׂאֵמֶר רַבְּנּוֹ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') שֶׁמֶשֶׁם בָּאִים כָּל הַתְּאוּוֹת כָּל וְהַמְדוֹת רְעוֹת, מִכַּח הָאֵשׁ - הַכַּעַס וְהִרְצִיחָה וְכוּ', מִכַּח הָרוּחַ בָּא הַדְּבָרִים בְּטָלִים וְהַלְשׁוֹן הִרַע וְהִרְכִּילוֹת וְכוּ', מִכַּח הַמַּיִם - בָּאִים כָּל הַתְּאוּוֹת לְאָדָם: תְּאוּוֹת מְמוֹן, תְּאוּוֹת נְאוּף וְכוּ' וְכוּ', מִכַּח הָעֹפֵר בָּא לְאָדָם הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן כִּשְׂאָדָם חוֹשֵׁב אֵיךְ הוּא יְכוּל לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ וְלֹא מִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם אֲזִי הוּא הַכִּי מְאֹשֵׁר בַּחַיִּים, כִּי אֵלוֹ שְׁסוּבְלִים מְדַכָּאוֹן פְּנִימִי וְכוּ' מִעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְכוּ', זֶה בָּא לְהֵם מִפְּנֵי שֶׁהֵם תְּמִיד מִסְתַּכְלִים עַל הַזּוּלָת וּמְקַנְאִים אֶת הַזּוּלָת וְהַקְּנָאָה זֶה הַמְדָּה הַכִּי מְגַנֶּה שָׂרֵק יְכוּל לְהִיוֹת, עַד כִּדֵּי כִּף שְׂאֵמֶרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (שַׁבָּת קנ"ב:) כָּל מִי שִׁישׁ לוֹ קְנָאָה בְּלִבּוֹ עֲצָמוֹתָיו מְרַקִּיבִים, הֵינּוּ בַחַיִּים חַיּוֹתוֹ, שְׁעֵדִין חֵי, מְרַב קְנָאָה הוּא אוֹכֵל אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ' עֲצָמוֹתָיו מְרַקִּיבִים וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בְּכַעַס וּרְצִיחָה כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סימן ז') אֵין קְנָאָה אֵלֹא לְשׁוֹן כַּעַס.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ יַעַן שֶׁאַתָּה מְקַרֵּב אֶל רַבְּנּוֹ ז"ל תִּסְתַּכֵּל רַק עַל עֲצָמְךָ וְתִתְקַן רַק אֶת עֲצָמְךָ וְאֵל תְּדַאֵג לְתַקֵּן אֶת אַחֵרִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי יֵשׁ לְךָ עוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה מֵה לְתַקֵּן לְפָנַי שֶׁאַתָּה מִתְקַן אֶת הַזּוּלָת.

אם אתה כן רוצה לעזור לזולת תעסק במדת החסד, שאין לך מדה יותר יפה ויקרה כמו חסד, כי אצלו יתברך מאד חשוב חסד, שיהודי עושה עם הזולת, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט שופטים, רמז ס"ד) כל מי שהוא עושה חסד כאלו הוא מודה בכל הנסים שעשה הקדוש-ברוך-הוא, וכל מי שאינו עושה חסד כאלו כופר בהקדוש-ברוך-הוא, ולכן דע לך, שהקהלה שלנו מיסדת רק על מדת החסד לעזור לכלם באכילה ושתייה וכו' ולחזק את אחרים וכו' לקבל את פניו בסבר פנים יפות, והעקר לגלות גם להם את האור הגנוז של רבנו ז"ל.

מאד מאד אני מבקש אותך שחסדי השם יתברך - עדין אני חי - שאף אחד בעולם לא יגיד לך שום דבר בשמי - לא בכתב ולא בעל פה לפני שאתה בודק את זה אתי אם זה נכון או לא, אף אחד שלא יספר לך ספורים בשמי, ואני מאד מאד מקפיד על זה כי מה שיש לי להגיד אני אומר ברבים וכן כותב את זה, וכן מדפיס את זה ומפרסם את זה ברבים, וכל דבר שאומרים בשמי, שאין על זה שום מקור, אל תאמין בזה כי לא חסר אנשים שמסלפים את דברי הן מבפנים והן מבחוץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ד.ס.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר עקב, י"ח אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

אתמול בערב בדרשה הצרכתי לקצר מאד מפני שלא רציתי לפגוע בחתן תום וכו' אבל יש לי לדבר עם כל נשות אנשי שלומנו דברים מאד חיוביים והכרחיים לטובת העתיד של קהלתנו הקדושה, ולכן אני מאד מבקש שביום רביעי הבא עלינו לטובה, שיהיה זמן פנוי לכל נשות אנשי שלומנו לבוא לשמע את הדרשה שיש לי לדרש ולמסר לכל אחת ואחת.

נא ונא זכרי היטב מה שאני חוזר ואומר שקהלתנו הקדושה בנויה

אך ורק על מדת החסד שאמרו חכמינו הקדושים: (מדרש אגדה) אלמלא חסד אין כל העולם מתקים אפלו שעה אחת, אצל הקדוש-ברוך-הוא חשוב מאד חסד שאחד עושה עם השני, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים: (ילקוט רות, רמז תר"ב) גדול כחם של גומלי חסדים, שאין חוסים לא בצל כנפי הארץ ולא בצל כנפי השחר ולא בצל כנפי השמש ולא בצל כנפי הכרובים, אלא בצלו של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזרי לי לעשות חסד, יש לך שכנות - תקשרי אתם קשר אישי לכבד וללקר אותם, כי הסמ"ך מ"ם הרשע עם זרש אשתו הולכים מבית לבית להסית נגדנו כי הם רואים שהבחירות קרובות וכלתה עליהם הרעה וכו', ולכן הם לא בוחלים בשום דבר ומסיתים ומדיחים נגדנו כאלו אנחנו מי יודע מה וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך אישית שתהיי קשורה עם השכנות שלך ותדברי אתם באהבה כדי להראות להם את יפי קהלתנו, וזה מאד מאד חשוב כי אין עוד עצה אחרת נגד הטמאה אלא לגלות את האור כי טוב, ולכן אני מאד מבקש אותך: תעסקי רק בחסד לקבל את כל האורחים והתורים בסבר פנים יפות שיצא שם טוב על רבנו ז"ל ועל אנשיו.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתציתי אותי ותעשי חסד עם הזולת ובעזרתו יתברך בליל רביעי הבא עלינו לטובה תראי לעשות כל מיני מאמצים שבעולם לבוא לדרשה הכי נחוצה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דסא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר עקב, י"ט אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך: תתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תתן שהסמ"ך מ"ם ישבר אותך, כי באמת רבנו ז"ל הגיע לזה העולם רק לחזק ולעודד ולשמח את כל הנשמות הנפולות, שמלכלכות בתאוותיהם ובמידותיהם הרעות, ולכן עלינו רק לצית את רבנו ז"ל שאמר: (לקוטי-מוהר"ן,

חלק ב', קי"ב) "אם אתה מאמין שיכולים לקלקל - תאמין שיכולים לתקן", ואמר: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) "אין שום יאוש בעולם כלל", אין דבר כזה להתיאש! ולכן אל תשבר משום דבר ממה שעובר עליך כי הכל נסיונות קשים ומרים, שמנסים אותך לראות את ההרחבה בתוך הצרה.

דרכו של אדם שנכנס בצרה אזי הוא מפחד מאד מאד ממה שעובר עליו, ועל זה צוה לנו התורה הקדושה: (דברים ז' כ"א) "לא תערץ מפניהם כי הוי"ה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא וגו', כל זמן שאדם מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך שמלא כל הארץ כבודו, והוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין אין לו מה לפחד כלל, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על אמונה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה') העקר אמונה, וכל מה אדם סובל מחלות וחלאים רעים זה הכל מחמת חסרון האמונה, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אל תפחד משום בריה שבעולם, כל זמן שאתה מרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא - שום בריה שבעולם לא יכולה לעשות לך שום דבר.

ולכן אני מאד מבקש אותך: קח את עצמך בידך על כל פנים משבת זו, שתהיה בשמחה כל השבת, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וזה יכניס בך שמחה עצומה שמהשמחה הזו תתברך בעשירות גדולה בגשמיות וברוחניות, ואמרו חכמינו הקדושים: (ירושלמי ברכות, פ"ק ב', הלכה ח') "ברכת הוי"ה היא תעשיר", זו ברכת שבת, ולכן תהיה כל השבת שש ושמח, ותשמח את אשתך ואת ילדיך, ותשמר עליהם כל השבת כי הילדים צריכים שמירה, אסור להניח את הילדים הפקר כרגע וכו'.

נא ונא תשמר מאד שאף אחד לא ידבר בשמי לפני שאתה שומע את זה בשמי או מפי כתבי, תהלה לאל, יש לי קהלה קדושה, שרק אני מנהיג אותה בעזרתו יתברך, בלי שום עוזרים ויועצים וכו', ולכן ראה לשמר מאד מאד שלא יילכו אותך שולל בשמי, כי אין הקדוש-ברוך-הוא מוחל על זה, ובקלות יכולים להעקר מהעולם, רחמנא לישזבן, תהלה לאל, הקדוש-ברוך-

הוא עֶזֶר לִי לְהִקְיִם קְהֵלָה כָּל-כֶּךָ נִפְלְאָה, חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלִכְן אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׁשׁוּעָלִים קִטְנִים יַחְבְּלוּ אֶת הַכָּרֶם הַנִּפְלֵא שְׁנִטְעַתִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם

דַּסֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְת קֹדֶשׁ לְסִדְר עֶקֶב, י"ט אָב הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּחֲזִיקִי מֵעַמְד, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשִׁבְתָּ, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמָּאֵד מָאֵד קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת שִׁמְחָה בְּשִׁבְתָּ מֵרַב הַלַּחֲץ וְהַדַּחֲק שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַזְּהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל מָאֵד מָאֵד לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְחַזֵּק אֶת עַצְמָנוּ בְּכָל הָאִפְנָיִם שֶׁבְּעוֹלָם.

אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּקְּחִי אֶת עַצְמְךָ בְּיַדְךָ וְתַהֲיִי רַק שִׁמְחָה וְעֵלְיָהּ כָּל הַשִּׁבְתָּ, וְזֶה יֵבִיא לָךְ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (וְיוֹשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ב', הַלָּכָה ח') בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר - זוֹ בְּרַכַּת שִׁבְתָּ, הַשִּׁמְחָה בְּשִׁבְתָּ מִבִּיאָה לְעֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה וְנִפְלְאָה, וְלִכְן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ: הֲרֵי אֶת סוּבְלַת כָּל הַשָּׁבוּעַ דְּחִקוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת מֵה סֵךְ הַכֹּל מִבְּקָשִׁים מִמֶּךָ? תַּהֲיִי שִׁמְחָה וְעֵלְיָהּ כָּל הַשִּׁבְתָּ, תַּתְּאֲפִקִי לֹא לְרִיב עִם בְּעֵלְךָ וְעִם הַיְלָדִים וְכוּ', וְאִז תִּרְאִי אֵיזָה שָׁבוּעַ טוֹב יִהְיֶה לָךְ, כִּי כֶּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה) הַכֹּל נִמְשָׁךְ מִן הַשִּׁבְתָּ, וְהַשִּׁבְתָּ מִשְׁפִּיעָה לְשִׁשַׁת יָמֵי הַחוּל.

וְלִכְן קַחִי אֶת עַצְמְךָ בְּיַדְךָ, וְכָל הַשִּׁבְתָּ תַּהֲיִי רַק שִׁמְחָה וְעֵלְיָהּ וְתַרְגִּילִי אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה, וְאִז תִּרְאִי אֵיזָה שָׁבוּעַ טוֹב יִהְיֶה לָךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לִי בְּזִכְיוֹת חֲנֻם לְהִקְיִם פֶּה, בְּמִדְּבַר שְׁמֵם קְהֵלָה כָּל-כֶּךָ יָפָה, קְהֵלָה שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, שְׁאִף אֶחָד לֹא יִגִּיד שֵׁישׁ פֶּה

מישהו אחר וכו' וכו', הכל נעשה כפי שמאיר לי הקדוש-ברוך-הוא, אין לי יועצים וכו', ואף אחד שלא ידבר בשמי בשום פנים ואפן, ומה שאת לא שומעת מפי דיקא או מפי כתבי אל תאמיני, כי תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא שומר אותי מהסמ"ך מ"ם הרשע, שרוצה רק להפיל את קהלתנו וכו', אבל זה לא יועיל כי הקדוש-ברוך-הוא שומר עלי, עברתי כבר בחיים משברים וגלים, והקדוש-ברוך-הוא הציל אותי וכן יציל אותי הלאה, ולכן אני מאד מבקש אותך: תשמחי עם הקהלה הקדושה שלנו, ונזכה ביחד לקבל מפני משיח צדקנו, אשר בוא יבוא, ולא יאחר בעת שיעלה ברצונו יתברך. המאחל לך שבת שלום

ד.סג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, כ"א אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, כשבר ישראל מחדיר בעצמו אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה מתבטלים ממנו כל מיני פחדים של הבל, שבאים מחסרון אמונה. רבנו ז"ל אמר: (ספר המדות, אות כעס, מ"א) הכעס מפחיד את האדם; כשאדם תמיד במתח, ויש לו כעס על כל אחד, הרי זה מכניס את האדם בפחדים ובחרדות. ולכן ראה להחדיר בך אמונה בו יתברך ותדע שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ואיך שהוא ירצה - כן יהיה, ולכן למה לך להכנס בלחץ ובפחד ובחרדות?

ולכן אתה צריך להתחזק באמונה בו יתברך, ועקר האמונה - כשמוציא את זה מפיו, כמו שכתוב: (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפיי", ואמר על זה רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן מ"ד) שאמונה תלויה רק בפה של האדם - תמיד צריכים לדבר ממנו יתברך, והעקר לדבר עמו יתברך שזה בעצמו אמונה, כי לא ידבר אדם עמו יתברך אלא אם יש לו אמונה.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן נ"ד) מִי שֵׁיִשׁ לוֹ אֲמוּנָה אֵינּוּ יֵרָא מֵאוֹיְבָיִם; כִּי מִי שֶׁמֵּאֲמִין שֶׁהַכֹּל מִמְּנּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה אֲלֵא עַל יְדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִמְאֲמַרְם ז"ל: (חֵלִין ג') אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה, אֲלֵא אִם מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה - שׁוֹם דְּבָר גְּדוֹל אוֹ קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ רַק הַכֹּל מִמְּנּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָדָם כִּזֶּה אֵין לוֹ פְּחָדִים, וְאֵין לוֹ חֲרָדוֹת, וְזֶה מֵה שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּטָחוֹן, סִימָן א') מִי שֵׁיִשׁ לוֹ בְּטָחוֹן - אֵין לוֹ שׁוֹם פְּחָד, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (יִשְׁעִיָּהוּ יב, ב) "אֲבָטַח וְלֹא אֶפְחָד", כִּי עַל יְדֵי בְּטָחוֹן בּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֵין לוֹ מַה לְהִתְפַּחַד מֵאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי בִלְעָדֵיו יִתְבָּרֵךְ אֵי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוֹם דְּבָר, וְלָכֵן לָמָּה אֶתָּה צָרִיךְ לִפְחָד תְּמִיד?! וְלָמָּה אֶתָּה צָרִיךְ לְהֵיזוֹת בְּחֲרָדוֹת?! מִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לָךְ מִשְׁהוֹ בִלְעָדֵיו יִתְבָּרֵךְ?!

חֲזוּק וְאֲמִץ בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ יִתְבַטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַחֲרָדוֹת וְהַפְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל.

הַרְגֵל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלָךְ, וְהוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה בְּטוֹחַ, כִּי תִפְלֶה מִשְׁנֵה אֶת הַטְּבַע לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֵק א', סִימָן ר"ז) הַטְּבַע מְחִיב כֶּף, וְהִתְפַּלֶּה מִשְׁנֵה אֶת הַטְּבַע, וְכֵן עַל יְדֵי תִפְלֵה בּוֹנֵה לַעֲצָמוֹ אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי, וְאֵין לוֹ כֶּכֶר שׁוֹם חֲרָדוֹת וּפְחָדִים מֵאֶף אֶחָד בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דָּסֵד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר רְאֵה, כ"א אָב הַתְּשַׁע"ג

אֶל מַעְלַת הָרֵב הַחֲשׁוֹב ר' ... נֵרוֹ יֵאִיר

הַרְיִנִי מִמְּלִיץ עֲבוּר הַבְּחוּר... נֵרוֹ יֵאִיר, הוּא בְּחוּר מְצִין בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְכַעַל דְּרָךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְהוּא צָרִיךְ מִסְגָּרָת שִׁיקְרָבוֹ אוֹתוֹ וְיִתְּנוּ לוֹ חֵם וְאַהֲבָה וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שִׁיִּצְלִיחַ דְּרָכוֹ, וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יִשְׁפִּיל וְיִצְלִיחַ.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְצִינָה

דסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רֵאָה כ"ב אָב הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵּר שְׂאֵת, בִּיתֵּר עֵז,
וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, וְזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת
בְּרִסְלָב, שֶׁלְמַד אוֹתָנוּ וְרַבְּנוּ ז"ל שֶׁצְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכַּחוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ' מִפְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, כִּי אֵין אָדָם שֶׁלֹּא
יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבָּר בַּחַיִּים וְכוּ', וְלִכֵּן עָקֵר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל לְהִתְחַזֵּק
מִמֶּעַמְד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר, אֲלֵא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

רַבְּנוּ ז"ל גִּלְּהַ לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רמ"ו) לְפַעְמִים צְרִיף הָאָדָם
שְׁיִהְיֶה לוֹ גְּדֻלוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' י"ז) "וַיִּגְבַּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי הוֹי"ה",
אָדָם צְרִיף לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשְׁבֵּר וְלִחְפֹּשׁ וְלִמְצָא בְּעֲצוּמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁשֵּׁם
אֵינוֹ רָשָׁע כָּלֵל, כְּמוֹכָא (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפ"ב) שֶׁאָדָם צְרִיף לְחַפֵּשׁ
וְלִבְקֵשׁ וְלִמְצָא בְּעֲצוּמוֹ רַק הַטוֹב שֶׁיֵּשׁ בוֹ, וְאֵז מִמִּילָא הִרַע יַפְּל.

וְלִכֵּן אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ - אֵל תִּהְיֶה 'בְּטֻלָּן'! תְּחַזִּיק מִמֶּעַמְד וְתִתְחַזֵּק
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי שִׁמְחָה זֶה מְקוֹר הַקְּדוּשָׁה, שִׁמְחָה יִכְנִיֵס בָּךְ בְּטַחֲוֹן
עֲצָמִי, שִׁמְחָה יוֹצִיא אוֹתְךָ מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁרַק יֵשׁ, וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנָם שֶׁהַסֵּמ"ך
מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַכְנִיֵס בָּאָדָם דְּכַאוֹן פְּנִימִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה
בְּשִׁמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, סִימָן כ"ב) הַשִּׁמְחָה הִיא סִימָן
שֶׁהוּא זֶרַע בְּרֵךְ הַשֵּׁם, בְּזֶה שֶׁהוּא תְּמִיד שִׁמְחָה הוּא מְרָאֶה שֶׁהוּא בָּנוּ שֶׁל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַבֵּן תְּמִיד שִׁמְחָה עִם הָאָבָא, לִכֵּן אֵל תִּהְיֶה 'בְּטֻלָּן'!
תְּחַזִּיק מִמֶּעַמְד וְתִתְחַבֵּר אֵל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל וְתֵאָהֵב אוֹתוֹ כִּנְפִשָׁה, כִּי בְּזֶה תִּלּוּי
כָּל הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תְּנַחֲוּמָא נְצִיבִים) אֵתָהּ מוֹצֵא שְׂאֵין יִשְׂרָאֵל נְגַאֲלִים עַד
שְׁיִהְיוּ אֲגֻדָּה אַחַת, וְלֹא בַּחֲנָם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מָאד עַל אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת
בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מָאד לְשַׁמֵּר עַל אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת
שֶׁאֶחָד יִחַזֵּק אֶת חֲבֵרוֹ, וְרוֹאִים שֶׁכָּל הַצָּרוֹת שֶׁהַסֵּמ"ך מ"ם מִבִּיא עַל בְּנֵי אָדָם
זֶה רַק הַפְּרוּדִים כִּי כָּל כַּח הַטְּמָאָה זֶה רַק "הַפְּרָד וּמְשַׁל", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים: (מִדְרַשׁ אֲגָדָה, בְּרֵאשִׁית) בְּעוֹלָם הַזֶּה - מִפְּנֵי שְׂאִין מִתְחַבְּרִים זֶה עִם זֶה מִקְנָאִים זֶה בְּזֶה, אֲבָל לְעֵתִיד לְבּוֹא כְּשִׁיתְחַבְּרוּ זֶה עִם זֶה יִתְעַלּוּ, וּרְבִנוּ ז"ל מִמְשִׁיף עֲלֵינוּ הָאֶרֶת עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהִתְאַחַד בְּיַתֵּר שְׂאֵת, בְּיַתֵּר עוֹז בְּאַחֲדוּת אֶחָד, וּבְזֶה נִקְרַב אֶת הַגָּאֵלָה.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ: חוּס וְרַחֵם עַל עֲצָמָךְ, וְתִרְאֶה לְדַבֵּר עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כֹּל יוֹם אֶפְלוּ כִּמְהָ דְבוּרִים, כִּי זֶה יִכְנִיס בְּךָ יֵשׁוּב הַדְּעַת אַחַר לְגַמְרִי, כִּי מִי שְׁמַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא מִתְחִיל לְחֻשֵׁב עַל אַחֲרִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְאָמַר רְבִנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת יְשׁוּעָה, סִימָן ג') עַל יְדֵי הַתְּבוֹדָדוֹת בָּאָה יְשׁוּעָה, וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְךָ לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻטְף אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גַּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְכֹל זְמַן שְׂאָדָם אוֹחֵז בְּדָף גַּמְרָא נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ שִׁישְׂאָר יְהוּדִי, כִּי הַגְּמְרָא זֶה מֵה שְׁמַצִּיל אֶת הָאָדָם, וּמִמְשִׁיף עַל הָאָדָם אֶת הָאֲרַבְעֵ מִלְּאֲכֵי שְׁמִירָה: ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וּרִיאֵל. הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם הוּא פְּסָחִים ל"ט, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה 'בְּטֻלָן'! תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיַּנִּי אֶפְנִים שְׁבַע עוֹלָם לְחֻטְף הַיּוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ שְׁלֵא לְמַדָּת אֶתְמוֹל וְכוּ', וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא יוֹדַע מֵה יִהְיֶה מִחֵר, לְכֹל הַפְּחוֹת הַיּוֹם חֻטְפָת דָּף גַּמְרָא שְׂזֵה יִצִּיל אוֹתָךְ מִתְאַוֵּת נֶאֱוָף הַבוֹעֵר בְּךָ, כִּי רְבִנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רי"א) תִּלְמוּד עוֹלָה כְּמִסְפֵּר הַקְּלָפָה שְׁמַחֲטִיאָה אֶת הָאָדָם שְׁנִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁמַכְנִיסָה יִלְלָה בְּאָדָם, מְרִירוֹת בְּאָדָם, עֲצָבוֹת בְּאָדָם, וּכְשֶׂאָדָם לוֹמֵד דָּף גַּמְרָא בְּקִבְעוֹת כֹּל יוֹם זֶה מַצִּיל אוֹתוֹ מֵהַכֹּל, וְהוּא מְרַגֵּשׁ אַחֲרֵת לְגַמְרִי.

בְּכֹל לֵטוֹב מֵאֵד שְׂאָדָם יִלְמַד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גַּמְרָא, שְׂזֵה עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְכִיּוֹתֵי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" - זֶה שְׂאִין בְּיַדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא גַמְרָא, זֶה עֵקֶר הַעֲנִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם שְׂאִין לוֹ מִקְרָא, מִשְׁנָה, גַמְרָא.

ראה לקרב את כל האורחים והתירים הבאים ביבנאל כדי לקדש את שם רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דסו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ"ב אב התשע"ג
שלוש רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד קשה לך להיות בשמחה מפני שעובר עליך משברים וגלים מבית ומחוץ, עם כל זאת גלה לנו רבנו ז"ל שצריך להכריח את עצמו להיות בשמחה עם כל הכחות, ולכן תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, רבנו ז"ל אמר: (ספר המדות, אות עצבות, סימן כ"ו) קרבת הצדיקים משמחת את הלב, את צריכה כל-כך לשמח שאת מקרבת אל צדיק כזה המחזק ומעודד ומשמח אותנו, ומה היינו עושים בלעדיו?

נא ונא תעשי כל מה שביכולתך להתאחד עם נשות אנשי שלומנו שזה המצוה הכי גדולה לחזק, לשמח ולעודד את הזולת, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שופטים) בזמן שישאל עושים חבורה אחת אפלו עבודה זרה בנייהם - אין מדת הדין נוגעת בהם, ולכן תשתדלי מאד מאד לקרב את נשות אנשי שלומנו בכלליות ואת השכנות שלך בפרטיות ולהראות אהבה לכלם, כי זה דבר גדול מאד מאד, ואל יקל בעיניך דבר זה כי בזה תלוייה כל הגאולה, ואנחנו רואים שהסמ"ך מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם רק לשבר אותנו אבל אנחנו בכח רבנו ז"ל ננצח.

עכשו כשבאים כל-כך הרבה תירים ואורחים תראי לקרב את כל האורחים לקרב, לשמח ולעודד אותם, ובזה נקדש את שם רבנו ז"ל, שזה דבר גדול מאד מאד, כי מוציאים עלינו כל מיני שמות רעים כאלו מי יודע מי אנחנו וכו' וכו', ולכן אנחנו צריכים להראות את הפנים האמתיות שלנו,

שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ שְׂמַחִים וְעֵלְיָזִים, שְׁאַנְחֵנוּ מִקְרָבִים אֶל רַב נִפְלֵא וְנוֹרָא כְּזֶה, רַב שְׂמַחֲזֵק אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם וְלִילָה לִילָה, וְלֹא נוֹתֵן לָנוּ לְנוּחַ לְרַגַע, וְזֶה עֵקֶר שְׂמַחְתָּנוּ, וְלִכֵּן תִּרְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת, בִּיתֵר עֵז, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל הַדִּינִים וְנוֹכַח לְהַצְלִיחַ בְּכָל מַעֲשֵׂינוּ.

אֵל תִּשְׁכַּחֵי שְׁבִיּוֹם רְבִיעֵי הַשָּׁבוּעַ בְּשַׁעַה 9:30 יִהְיֶה דְרָשָׁה מְאֹד מְאֹד נַחוּצָה שְׁלֵא יִכְלָתִי לְהִגִּיד בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֶר, אֲנִי מִצְפָּה שְׁתְּבוֹאֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רֵאָה, כ"ב אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ?, עִם יְלָדִים צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּסִבְלָנוֹת בְּלָתִי וְגִילָה, כִּי אִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים צְרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמָם אֲלֵיהֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי רַק זֶה הַדְּרָךְ לְהַצְלִיחַ עִמָּהֶם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, טִימֵן ק"ז) הַבָּנִים שׁוֹטִים כְּשֹׂאֲבֵיהֶם כְּעֶסֶן; כִּי טַבַּע שֶׁל בֶּן - שֶׁהוּא שׁוֹאֵל שְׂאֵלוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט, וְהוּא רוֹצֵה לְדַעַת מָה, וּמִי, וְאֵימָתִי, וְאֵם הָאָבִא מוֹרִיד עֲצָמוֹ אֶל הַבֶּן וּמְסַבֵּיר לוֹ כָּל דְּבָר הַרִי הַיֶּלֶד נַעֲשֶׂה פִקְחָה, כִּי יֵלֵד מְאֹד סִקְרָן וְרוֹצֵה לְדַעַת כָּל דְּבָר, וְצְרִיכִים לְהַסְבִּיר לוֹ בְּסִבְלָנוֹת, וְהַיּוֹת שְׁלֵהוֹרִים אֵין סִבְלָנוֹת לְיְלָדִים מִכָּל מִינֵי סִבּוֹת שֶׁרַק לֹא יִהְיוּ, אֲזִי מִתְעַצְבְּנִים עֲלֵיהֶם, וְהֵם כְּכַעַס עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן הַבָּנִים נִשְׁאָרִים שׁוֹטִים. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם יְלָדִים בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד וְלִהְרָאוֹת לָהֶם הַרְבֵּה אֲהָבָה, וְכֵךְ יַצְלִיחוּ בְּחַיִּים.

אִם מְסַבִּירִים תְּמִיד לְבֶן אוֹ לְבַת בְּצוּרָה נְכוּנָה וְעֵדִינָה וּבְסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה, וּמִרְאִים לָהֶם אֲהָבָה, אֲזִי יְכוּלִים לְפַעַל אֲצֵלָם בְּקִלוֹת, וְלִכֵּן הַזְּהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת יְלָדִים - אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהַרְבִּיץ לְיְלָדִים, וְאֵין דְּבָר כְּזֶה לְלַכֵּת בְּתַקִּיפוֹת, כֵּךְ מְאֻבְּדִים אֶת הַיְלָדִים, וְרַק עִם נַעַם וְאֲהָבָה מַצְלִיחִים.

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֹזר לָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ וּבִפְרָט מֵהֵבֵן הַזֶּה, וְתִלָּךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ - תִּרְאֶה לוֹ הִרְבֵּה אֲהַבָּה וְחֵם, וְאִז תִּרְאֶה שְׂיִהְיֶה לָךְ בֶּן אַחֵר לְגַמְרִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דסח.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רֵאָה, כ"ב אב התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

לְדַעֲתִי, זֶה כְּבָר מְאֹד, עֲכָשׁוּ אֶתְּה רּוֹצֵה לְהַדְרִיךְ אֶת הַבֶּן שְׁלָךְ? זוֹ הַטָּעוֹת שֶׁל כָּל הַהוֹרִים - הוּא וְאִשְׁתּוֹ רְבִים בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים וּמִנְבָּלִים אֶת הַפֶּה אֶחָד עַל הַשָּׁנִי וְכוּ', מְקַלְלִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי וְכוּ', וְהַבִּית מִתְהַפֵּךְ לְגִיּהֵנָם מִמָּשׁ, מוֹצִיאִים אֶת כָּל הָעֲצָבִים עַל הַיְלָדִים, וּמוֹרִידִים מֵהֵם אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי עַל יְדֵי שְׂמִשְׁפִּילִים אוֹתָם וְשׁוֹבְרִים אוֹתָם וְכוּ', וּמִזֶּה יוֹצְאִים כָּל הַקְּלָקוּלִים - שְׂהִיִּלְדִים כָּל הַזְּמַן עֲצָבָנִיִּים וְכוּ' וּבְמִתַּח וְכוּ', וְעֲכָשׁוּ לְפָנָי הַחֲתָנָה אֶתְּה שׁוֹאֵל מַה אֶתְּה אֲמוֹר לְדַבֵּר אִתּוֹ, וְאִיךְ אֶתְּה צְרִיךְ לְהַדְרִיךְ אוֹתוֹ, כִּי לְדַעֲתָךְ, הוּא לֹא מוֹכֵן לְחֲתָנָה וְכוּ'.

הַהוֹרִים צְרִיכִים שְׂיִהְיֶה בִּינֵיהֶם דְּרָךְ אֶרֶץ גְּדוּל, לְעֹזֵר אֶחָד לְשָׁנִי, לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי וְלִתֵּת מַחְמָאוֹת אֶחָד לְשָׁנִי, לְהִרְאוֹת חֵם וְאֲהַבָּה לְיְלָדִים, וְאִז יִכְנָס בְּתוֹךְ הַיְלָדִים מְגִיל קִטְנוֹת אִיךְ חַיִּים בְּיַחַד עִם אִשָּׁה וְכוּ', אִיךְ יֵשׁ אֲהַבָּה בְּבִית וְכוּ', וְאִיךְ מְצַלִּיחִים בְּחַיִּים וּמְכַנִּיִּים בְּטָחוֹן עֲצָמִי בְּהֵם. וְאִם הַהוֹרִים הֵיוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה - בּוֹדָאֵי הֵיוּ מְצַלִּיחִים.

אֶתְּה צְרִיךְ לְדַבֵּר מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה עִם הַבֶּן שְׁלָךְ רַק בְּדְרָךְ חַיּוּבִית וְלְהִרְאוֹת לוֹ שֶׁכֵּן יִכּוֹל לְהַצְּלִיחַ וְכוּ', כִּי צְרִיכִים רַק לְבָנוֹת אֶת הַיְלָדִים לֹא לְשֹׁבֵר אוֹתָם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ בְּגִדּוֹל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ד.ט.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאָה, כ"ב אָב ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לְךָ שְׂאֲבָרְהֶם אָבִינוּ הִיָּה הָרֵאשׁוֹן שְׁגָלָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּעוֹלָם, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרֵאשִׁית וְבָה, פְּרָשָׁה א', סִימָן
י"ב) "בְּהִבְרָא"ם" זֶה אֲבָרְהָם; בְּזִכּוֹתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם אָבִינוּ נִבְרָא הָעוֹלָם, כִּי
אוֹתִיּוֹת אֲבָרְהָם הֵן אוֹתִיּוֹת בְּהִבְרָא"ם. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם
כְּדֵי שְׂיִגְלוּ אוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ לְכֻלָּם כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּנְחוּמָא נִשְׂא) בְּיוֹם שֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא עוֹלָמוֹ נִתְאַוָּה שְׂיִהְיֶה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים - שְׁכָלָם יִכִּירוּ אוֹתוֹ,
וְאֲבָרְהֶם אָבִינוּ הִיָּה הָרֵאשׁוֹן שְׁגָלָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן בְּזִכּוֹתוֹ
נִבְרָא הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית וְבָה, פְּרָשָׁה מ"ב) אָמַר לוֹ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאֲבָרְהֶם: "אֲנִי לֹא הִיָּה שְׁמִי נִכְרַ לְבְרִיּוֹתִי, וְהִכְרַת אוֹתִי
בְּבְרִיּוֹתִי, מַעֲלָה אֲנִי עָלֶיךָ כְּאֵלּוֹ אֵתָה שְׁתַּף עָמִי בְּבְרִיּוֹתוֹ שֶׁל הָעוֹלָם", וְזוֹ
הִיָּתָה הָעֲבוּדָה שֶׁל אֲבָרְהֶם אָבִינוּ - לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכֵּן כְּשֶׁאָבִיו תָּרַח הִיָּה לוֹ בֵּית חֲרֻשֶׁת שֶׁל פְּסָלִים וְלִמַּד אֶת כָּלָם שְׁכָאֵלוֹ
הַפְּסָלִים בְּרָאוּ אֶת הָעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ' אֲזִי תָרַח לוֹ מֵאֵד מֵאֵד, וְהוּא הִיָּה עוֹד יֵלֵד
צָעִיר, אֲזִי לָקַח גְּרִזָּן וְשָׁבַר אוֹתָם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ. זֶה לֹא סִפִּירוֹת וְכוּ', וְזֶה
לֹא רוֹחֲנִיּוֹת וְכוּ'? הוּא שָׁבַר אֶת הַפְּסָלִים מִמֶּשׁ בְּלֵי דְמִיּוֹנוֹת וְכוּ' כִּי תָרַח לוֹ
מֵאֵד אִיךָ יְכוּלִים לְהַטְעוֹת בְּנֵי אָדָם לְהַחֲלִיף, כְּבִיכּוֹל, אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהוּא חַי וְקַיִם וּמְחִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ' עִם פְּסָל וּמִסְכָּה, שֶׁהֵם עֵץ
וְאֶבֶן וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן שָׁבַר אֶת זֶה.

אָבֵל אֶצְלָךְ זֶה עֵינֵי אַחַר לְגַמְרִי, אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁכַבּוּד אָב וְאִם
 זֶה מֵהַמְצוּוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (תנא דבי
 אליהו רבה, פּרָק כ"ז) כָּל הָעוֹלָם שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מִבְּקֵשׁ מֵהָאָדָם רַק שְׂיִכְבַּד אָב וְאִם; וְאֲמָרוּ (קדושין ל:): בְּזִמְן שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת
 אָבִיו וְאִמוֹ מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְרַתֵּי בֵינֵיהֶם וְכַבְדוּנֵי וכו'. בֵּן אֲסוּר לוֹ
 לְהַגִּיד מוֹסֵר לְאָבָא, וְנִקְדָּה!

וְלָכֵן: מַה לָּךְ וְלַהוֹרִים כְּשֶׁהֵם מְסַתְּפִים בְּטָלוּיזִיָּה וְכו'? אִיךְ מִתָּר לָךְ
 לְקַחַת מְסַפְרִים וְלַגְזוֹר אֶת הַכֶּכֶל שֶׁל הָאֲנִטְנָה? זוֹ חֲצֵפָה מֵאֵד מֵאֵד גְּדוּלָּה
 מֵצַד הַבֵּן שְׁמַצְעַר אֶת הָאָבָא וְהָאָמָא, וְאִף שֶׁהֵם לֹא נוֹהֲגִים כְּשׁוֹרָה, זֶה לֹא
 הָעֵנִינִי שֶׁל הַבֵּן, כִּי בֵּן - אֲסוּר לוֹ לְהַתְעַרֵב בְּמַעֲשֵׂי הַהוֹרִים. וְאֲדַרְבָּא, אִם
 הַבֵּן רוֹצֵה שֶׁהַהוֹרִים יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה הוּא צְרִיף לְהַתְנַהֵג בְּדַרְךְ אַרְץ גְּדוּל -
 לְטַל יָדַיִם לִפְנֵי הָאָכֵל לְהַגִּיד בְּרָכָה בְּקוֹל, לְאָכֵל בְּדַרְךְ אַרְץ וְלַהֲקַפִּיד לְאָכֵל
 מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים וְכו', וְיִקְפִיד לְבָרֵךְ בְּרֶכֶת הַמְזוּן מֵהַסְדוּר דִּיקָא, וְיִכְבַּד וְיִיקַר
 אֶת הַהוֹרִים אֲפִלוּ שֶׁהֵם עַדִּין רְחוּקִים מֵהַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, יֵלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת
 לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם - שְׁחֲרִית, מְנַחֵה וְעֶרְבִית, וּבְכָלֵל יִתְנַהֵג
 בְּדַרְךְ אַרְץ גְּדוּל, וְתִמִּיד יִשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר לַהוֹרִים. וּבְצוּרָה כְּזוֹ הַהוֹרִים יֵרָאוּ מֵהַ
 תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְלַמֶּדֶת אֶת הַבֵּן שְׁלֵהֶם, וְזֶה יִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם גַּם כֵּן לְחֹזֵר
 בְּתִשׁוּבָה, אָבֵל לְקַחַת מְסַפְרִים וְלַגְזוֹר אֶת הַכֶּכֶל שֶׁל הָאֲנִטְנָה שֶׁל הַטָּלוּיזִיָּה
 וְכו' זֶה מַעֲשֵׂה פְּרָאוֹת, וְלֹא מֵתְאִים לַיהוּדֵי שׁוֹמְרֵי תּוֹרָה וּמְצוּוֹת, אִיפֹה הַמְצוּנָה
 שֶׁל "כְּבַד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ", שֶׁהִיא מֵהַחֲמוּרוֹת שְׁבַחֲמוּרוֹת?

וְלָכֵן תִּרְאֶה מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לְשֹׁמְרֵי כְּבֹד הַהוֹרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יַעֲזֹר שְׂאֲתָה תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה בְּאֲמַת, וְאִזּוּ מִמִּילָא גַם הַהוֹרִים יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ד.ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאָה, כ"ב אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם אַתָּה יוֹצֵא עִם בַּחֲוָרָה כָּבֵד כַּמָּה חֲדָשִׁים, וַיֵּשׁ לָכֶם רְגָשׁוֹת אֶחָד לְשָׁנִי, וְאַתֶּם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי וְכו', וְכו', אֲזִי אַתֶּם צְרִיכִים תַּכְףּ וּמְיָד לַעֲשׂוֹת אַרוּסִין וְלִהְכִּין אֶת עַצְמְכֶם לַחֲתָנָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִרְחִיק מִזְמַן הָאֲרוּסִין עַד זְמַן הַחֲתָנָה.

אִי אֶפְשֶׁר לְהִכְרִיחַ אֶת הַצַּד הַשְּׁנֵי שֶׁתְּהִיָּה קִיצוֹנִית כְּמוֹ שְׂאֵתָה רוֹצֵה וְכו', זֶה לֹא הוֹלֵךְ כִּכְהֵ, וְהִיֵּית צְרִיף לְדַעַת אֶת זֶה קֶדֶם וְכו', אֲבָל עֲכָשׁוּ כְּשֶׁנִּקְשַׁרְתֶּם אֶחָד לְשָׁנִי רְגָשִׁית, וְאַתֶּם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׁבַעֲוֹלָם לֹא לְהַפְנִס בּוֹפּוּחִים וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם תְּנָאִים אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי וְכו' וְכו' אֲלֵא הַכֹּל עִם אֲהַבָּה, וְאֲזִי פּוֹעֲלִים מִה שְׁרוּצִים.

צְרִיכִים לְדַעַת שְׁקֶדֶם נְשׁוּאִים נְגִיעָה אֲסוּרָה בְּהַחֲלוֹט, כִּי בַּחֲוָרָה לְפָנֵי שֶׁהַחֲתָנָה וְכו' חָל עָלֶיהָ אֲסוּר נִדָּה וְכו', וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְלִכְּן הֵכִי מְמַלֵּךְ לְהִתְחַתֵּן מִה שְׁיִוְתֵר מִהֵר, אֲבָל בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן לֹא לְהִתּוֹכַח וְלֹא לַעֲשׂוֹת תְּנָאִים, כִּי חָבַל שֶׁתֵּאבְדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵיָה בְּשַׁעָה שְׂאֵתֶם כָּבֵד אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵיָה, וַיֵּשׁ רְגָשׁוֹת אֶחָד אֵל הַשְּׁנֵיָה.

אַתָּה רַק תִּרְאֶה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִהְקַפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת - שְׁחֲרִית, מְנַחֵה וְעֶרְבִית בְּמִנְיָן, לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וּלְקַיֵּם אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתַמִּיד תְּהִיָּה שְׂמִחַ וְעַם חֵינוּךְ עַל הַפָּנִים שְׁלֶךְ, וְתִרְאֶה אִיךְ שֶׁהָאֲהַבָּה בֵּינֵיכֶם תִּתְרַבֵּה יוֹתֵר וְיִוְתֵר וְתִצְלִיחוּ מְאֹד בְּחַיֵּיכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵר אֶת עִם יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמֵר אֶתְכֶם שְׁלֹא תִגְיעוּ אִף פַּעַם לְחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת.

הַמְאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דעא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ"ב אב ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אשריך ואשרי חלקך שזכית להתודע לרבנו ז"ל, שהוא הרבי של הדור
הזה - שמבין את כל אחד ואחד ויכול לרדת אל כל אחד ואחד ולהגביה
כל אחד ואחד, ולהדביק אותו בו יתברך, ולכן אתה צריך מאד מאד לשמח
שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל.

ועל כלם אתה צריך לשמח שקבלת ממנו את סדר-דרך-הלמוד שגלה
לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) דרך נפלאה מאד מאד איך להצליח בלמוד
התורה הקדושה - ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע
ולא לחכות עד יום ששי, אלא לקים מה שכתוב בשלחן ערוך (ארח חיים,
רפ"ה, סעיף ג') מיום ראשון ואילך נקרא עם הצבור, וכתב שם המשנה ברורה
שכך נהג הגר"א, כי זה מדינא דגמרא. וכך בכל שבוע תסים שנים מקרא
ואחד תרגום עם פרוש רש"י, וכן תגרס בכל יום הרבה פרקים משניות, ואם
תזכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות - אין למעלה מזה, כי זה הורג את
היצר הרע, ומה גם שבזכות המשניות תהיה לך פרנסה, כי משנ"ה עולה
כמספר פרנס"ה, ומי שאומר הרבה משניות זוכה לפרנסה בנקל, וכן אם
אדם נפל בבץ ולכלוך וכו' וכו' על ידי עוונותיו המרבים וכו' וכו' על ידי
למוד משנה יכול לצאת מכל הלכלוך שלו וכו' וכו', כי (תהלים ל') "ה'עלית
מין שאול נפשי" - ראשי תבות משנ"ה, ואם אדם מרגיל את עצמו ללמד
הרבה משניות - זה מזכך את הנשמה שלו כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, ואמרו
חכמינו הקדושים: (ויקרא רבה, פרשה ו', סימן ג') "אין הגליות הללו מתכנסות
אלא בזכות משניות".

ועל כלם - אם היית זוכה בכל יום ללמד דף גמרא בסדרת הדרך היומי
- אין למעלה מזה, כי גמרא היא ראשי תבות של ארבעת מלאכי השמירה:

ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פֶּאֶל, א'וֹרִיאֵל. אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ אִם תִּקְיָם אֶת זֶה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

בְּעֵינַי לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, שְׁעוֹד אִף פַּעַם לֹא הָיִיתְ שָׁם, כְּדֹאֵי לְךָ לַעֲזוֹב אֶת הַכֹּל וְלִבְרַח אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְמִשְׁךָ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, לְכֹל הַפְּחוֹת שֶׁתְּהִיָּה פַּעַם בְּחַיִּיךָ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי מָה אָדָם לֹא יַעֲשֶׂה בְּשָׁבִיל תִּקּוֹן נַפְשׁוֹ? הֲרֵי יָמֵינוּ "כְּצֵל עוֹבֵר", הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן וְכוּ', וְכוּ', וְלִכֵּן כְּדֹאֵי וְכְדֹאֵי עַל כָּל פְּנִים פַּעַם אַחַת בְּחַיִּים לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְלִתֵּת שָׁם פְּרוּטָה בְּעִבּוּרוֹ וְלוֹמַר אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים 'תִּקּוֹן הַכְּלָלִי' כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת תִּקּוּנוֹ, וְעוֹד לֹא הָיָה צָדִיק בְּעוֹלָם, שֶׁהִבְטִיחַ עִם שְׁנֵי עֲדִים כְּשָׂרִים, שְׁמִי שִׁיזְכָּה לְבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ, אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וְגָבְהוּ פִּשְׁעֵיו - יוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו. וְלִכֵּן אִם עֲדִין לֹא הָיִיתְ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְתֹאמַר אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים, שְׁזֶה תִּקּוֹן נוֹרָא מְאֹד, וְאֵל תִּדְחַק אֶת זֶה, כִּי יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כְּצֵל יָמֵינוּ עַל הָאָרֶץ" - וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֹּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף; זֹאת אוֹמֶרֶת הַחַיִּים עִפִּים לָנוּ, הִנֵּה יוֹם, וְהִנֵּה לִילָה, וְלִכֵּן אִם לֹא הָיִיתְ עֲדִין אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, תִּרְאֶה לְקַחַת מְטוֹס וְלִנְסֵעַ אֶפְלוּ רַק לַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת.

בְּדֹאֵי אֵינִי לְמַעֲלָה מִזֶּה לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאָמַר (חַי מוֹהֲר"ן, סִימָן ת"ג) "הֲרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְהִיָּה פְּלֵא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֵר? כִּי כָּל הַעֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה". וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר לְמִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יְהִיָּה אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא יִחְסַר אִישׁ. וַיַּעַן שֵׁישׁ לְךָ מְגִיעוֹת, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְנַסֵּעַ מִפְּנֵי פְּרִנְסַתְךָ, עַל כָּל פְּנִים תְּהִיָּה עֹכְשׁוֹ פַּעַם אַחַת בְּחַיִּיךָ, וַיִּפֶּה שַׁעַה אַחַת קֹדֶם כִּי אָדָם לֹא יוֹדֵעַ מַה יְהִיָּה אִתּוֹ מִחֵר וְכוּ' וְכוּ'.

אל תהיה 'בטלן'! תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת
האם שלך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך זו הצלחה נצחית.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דעב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ"ב אב ה'תשע"ג
שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שזכית להיות כבר שש עשרה שנה ברציפות אצל
רבנו ז"ל על ראש השנה. אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש
לך, ואני בטוח שבזכות זה מצאת את בת זוגך.

בודאי תזכר מה שהזהיר אותנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן רס"ד) לכבד
וליקר את אשתו, ואמר: "כמה צער ויסורים סובלות מילדיהם - צער העבור
והלדה והגדול" וכו' וכו', ולכן צריכים לרחם עליהם. וחכמינו הקדושים
אמרו (בבא מציעא נ"ט) "אוקירו לנשייכו כי הכי דתתעתרו" (תכבדו ותיקרו את
נשותיכם כדי שתתעשרו); ואמר רבנו ז"ל: (לקויטי מוהרן, חלק א', סימן ס"ט) שכל
העשירות באה לאדם רק בזכות אשתו, ולכן בודאי אתה צריך לכבד וליקר
את אשתך, ותשתדל שיהיו שלום ואהבה ביניכם.

אבל אתה צריך להסביר לאשתך שבראש השנה זה יום הדין, שאז
דנים את האדם מה יקרה אתו על כל השנה, כמאמר ז"ל: (ביצה ט"ז) "הכל
נדונים בראש השנה"; ואמרו: (שם) "כל מזונותיו של האדם קצובים לו
מראש השנה". בראש השנה כותבים את התקציב של האדם על כל השנה,
בראש השנה דנים את האדם מה יקרה אתו כל השנה וכו'. תתאר לעצמך
שאדם עומד לפני שופט ורוצים לדון אותו לענש מות או שישב שנים בבית
הסהר או שיקחו ממנו את כל מה שיש לו וכו' וכו', האם הוא לא היה הולך
אל העורך הדין הכי גדול שיציל אותו ממות לחיים? או שיציל אותו מבית

הסרה? הרי היה מוכר את הכל אם לא היה לו כסף, העקר להיות אצל העורך דין שיציל אותו! והנה רבנו ז"ל הבטיחנו בהבטחות גדולות שמי שיהיה אצלו בראש השנה - הוא מבטיח לו שלא יחסר לו שום דבר, והוא ימתיק ממנו את כל הדינים, ואמר: (חיי מוהרן, סימן ת"ה) "ראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מה הוא ראש השנה. לא מבטיא אתם כלכם, בודאי תלויים בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי".

ולכן תסביר לאשתך היקרה שהנה שומעים בכל יום על תאוונות קטלניות וכו' מחלות וחסרים רעים, רחמנא לצלן, וכו' כו' ואף אחד לא בטוח בחיים שלו כו' וכו', והנה יש צדיק אחד, שהבטיח שמי שיהיה אצלו בראש השנה - הוא יהיה העורך דין שלו, ולכן אשתי היקרה, אני אוהב אותך מאד מאד ורוצה את הטוב שלך ושלי - שנוזפה לילדים בריאים בנפשם ובשכלם, שיהיה לנו בית משלנו ופרנסה משלנו, ובשביל זה אני נוסע לאומן לכמה ימים, לא מפני שאני רוצה לעזוב אותך, אלא מפני שהצדיק הזה הבטיח הבטחה כזו, שאף צדיק מעולם לא הבטיח.

ולכן אשתי היקרה, בואי לא נריב, אדרבה, תעזרי לי להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, ונוזפה להפקד בזרע של קימא, ונכתב ונחתם לשנה טובה ומתוקה, ולא יחסר לנו שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ"ב אב ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּעָרוֹן, אֲנִי נִגְדָה גְרוּשִׁין בְּכָלֵל, כִּי לֹא בָאתִי אֶל זֶה הָעוֹלָם רַק לְבָנוֹת
בְּתִים, וְלֹא לְהַחְרִיב בְּתִים, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא נוֹתֵן בְּרָכוֹת עַל גְרוּשִׁין.

כָּל הָעֲנִין שֶׁל גְרוּשִׁין זֶה שְׁטוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, אֲלֵא אִם יֵשׁ בְּגִידוֹת, חֵס
וְחֻלִּילָהּ, וְכו', וְכו', אֲבָל סֵתָם כֶּף לְהַתְגַּרֵּשׁ מִפְּנֵי שְׁהִיָּה רִיב אוֹ וּכְוֹחַ בֵּינֵיכֶם?!
וְכו' וְכו' - בְּשִׁבִיל זֶה לֹא מִתְגַּרְשִׁים. כָּל זוּג בְּעוֹלָם - יֵשׁ בֵּינֵיהֶם אִי הִבְנוֹת כִּי
הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים לְגַמְרִי, וְהֵם בָּאִים מִרְקַע שׁוֹנָה וְכו' וּמַעֲדָה שׁוֹנָה וְכו'. וְאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ') שֶׁעָקַר הַשְּׁלוֹם - כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים יִתְאַחֲדוּ
יַחַד. צְרִיכִים לוֹתֵר אֶחָד לְשֵׁנִי, אֵלּוּ הַחַיִּים וְכו'. כְּשֶׁיֵּשׁ אִי הִבְנוֹת בֵּין בְּנֵי הַזּוּג,
כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב: 'אִם הֵייתִי מִתְחַתֵּן עִם אַחֶרֶת הָיִה יוֹתֵר טוֹב' וְכו' וְלֹא יוֹדְעִים
שֶׁנְּשׂוֹאִים שְׁנֵי הַרְבֵּה יוֹתֵר קָשִׁים, וּבִפְרָט כְּשֶׁהוּא גְרוּשׁ עִם יְלָדִים, וְלֶךְ יֵשׁ
יְלָדִים, וְאַחֵר כֶּף תִּלְדוּ יְלָדִים מִשְׁתַּפִּים, מַה יִּהְיֶה? הֵילָדִים שֶׁלָּךְ יִרְיֵבוּ עִם
הֵילָדִים שְׁלוֹ, אוֹ שֶׁהֵילָדִים שֶׁל שְׁנֵיכֶם לֹא יוּכְלוּ לְסַבֵּל אֶת הֵילָדִים שֶׁלָּךְ וְאֵת
הֵילָדִים שְׁלו וְכו' וְכו', עֲכָשׁוּ אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ: הֵאֵם כְּדָאִי לְחִיוֹת חַיִּים כְּאֵלוֹ?

הֵן אֵמֶת שְׂאֵתָם רַבִּים בֵּינֵיכֶם וְלֹא מִסְתַּדְרִים וְכו', אֲבָל בְּזֵה אֵתָם
חִיבִים, כִּי אֵתָם צְרִיכִים לְלַכֵּת אֶל יוֹעֵץ נְשׂוֹאִין וְהוּא יִגְשֶׁר בֵּינֵיכֶם, אֲבָל
לֹא מִתְגַּרְשִׁים מִפְּנֵי שְׁהִיָּתָה מְרִיבָה וְכו' וְכו', צְרִיכִים לְסַבֵּל בְּזֵה הָעוֹלָם
וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁתּוֹת יַחַד וְלוֹתֵר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְאִזּוֹ אֵף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה גְרוּשִׁין.
הַגְרוּשִׁין זֶה קָלָהּ וְלֹא בְרָכָה, כְּמוֹ שֶׁמְצִינּוּ אֶצֶל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, כְּשֶׁחֲטָא כְּתוּב
(בְּרֵאשִׁית ג' כ"ד) "וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם"; הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גִרַשׁ אוֹתוֹ מִגֵּן עֵדֶן, כִּי
זוּג שְׁחִיִּים בִּיחַד בְּאֵהָבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית וּמוֹתָרִים אֶחָד לְשֵׁנִי יְכוּלִים לְחִיוֹת
כְּמוֹ בְּגֵן עֵדֶן מִמֶּשׁ, אֲבָל תִּכְף וּמִיד כְּשֶׁמִּתְגַּרְשִׁים נִכְנָסִים יִשָּׁר בְּגִיהֶנָם וְכו'
'וְכו'.

בְּוֹדָאִי אִם יֵשׁ אֱלִימוֹת בְּבֵית, אֱלִימוֹת פִּיזִית אוֹ אֱלִימוֹת מְלוּלִית וְכו',
הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְעַמֵּד עַל זְכוּתָהּ וְלְהַגִּיד לְבַעֲלָהּ: "בְּעָלִי הִיקָר! אֲנִי אוֹהֶבֶת
אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אִם לֹא תִשְׁנֶה אֶת הַגִּישָׁה שֶׁלָּךְ אֵלַי וְתִתְחַיֵּל לְדַבֵּר
בְּעֵדִינּוֹת, אִזִּי נִפְרַד", וְתִאֲמִינִי לִי, אִם הַזּוּג הָיוּ מְדַבְּרִים כְּכֵה בְּעֵדִינּוֹת
וּבְהַסְבְּרָה אֶחָד לְשֵׁנִי - אֵף פֶּעַם לֹא הָיוּ גְרוּשִׁין.

אלו החיים - צריכים להיות ותרגים וסבלנים, ותמיד תזכרי שהוותרן והסבלן - הוא המנצח. זה קשה, אבל כל דבר בחיים הולך קשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דַּעַד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ"ב אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

"גדלות המוחין" נקרא כשאדם מתדיר בעצמו שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, הכל זה אלקות, ואלקות זה הכל. והאמונה הזאת בונה את האדם לגמרי ומכניסה בו בטחון עצמי שלא יפחד משום דבר, כי הכל בא ממנו יתברך. ולכן עם דעת כזו - בקלות תהיה לו פרנסה, כי הוא לא יפחד לעשות דברים נועזים וכו', כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמ"ט) "עקר הגבורה בלב, כי מי שלבו חזק מאד אינו מתירא משום אדם ומשום דבר בעולם וזו נקראת גדלות המוחין", ורק ככה מצליחים בחיים.

מה נקראת "קטנות המוחין?" כשנכנסים באדם ספקות באמונה וכו' וממילא מאבד את הבטחון העצמי שלו, והוא מפחד מכל דבר קטן וכו', והוא פחדן - האדם הזה הוא תמיד לא יצלח, והוא לא יגיע לשום דבר.

ולכן אל תהיה 'בטלן'! תקח את עצמך בידיך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלך, וכל מה שאתה צריך - תבקש רק ממנו יתברך, וזה יבנה את האמונה שלך ואת הבטחון העצמי שלך, ותצא מעצמך ותראה שגם אתה יכול להצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ג אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שהלילה בשעה 9:30 תבואי לדרךשה בבית הכנסת הגדול כי יש לי לדבר דברים מאד נחוצים לקהלה שלנו.

תראי להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

בזה העולם צריכים הרבה התחזקות להתחזק, כי עובר על כל אחד ואחד מה שעובר, ועקר ההצלחה של האדם שהוא תמיד שמח ומתחזק ואמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות ממון, סימן ז') השמחה התמידית מסגלת להצלחה, ולכן תשתדלי מאד מאד להיות בשמחה, ותשמחי את בעלך ואת הילדים ואת השכנות שלך, אשר אין עוד טוב מזה.

כל-כך חבל שעובר לך יום אחר יום בעצבות ובמרירות ובדכאון, ונדמה לך כאלו שזה סוף העולם וכו' וכו' ובאמת הכל דמיון כי הקדוש-ברוך-הוא אוהב אותך ורוצה לשמע את הקול שלך, ולכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא אפלו כמה דקות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשובה התפלה כי כל תפלה, כל תחנה וכל בקשה בוקעת רקיעים.

תתחזקי באמונה בהקדוש-ברוך-הוא שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, וככל שתתחזקי באמונה - כך תתחזקי באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, עד שתתחזקי בבטחון עצמי שגם את חשובה למעלה.

נא ונא תבואי לעשות חסד בבית התבשיל "אהל אברהם" כי אצלו יתברך מאד חשוב חסד.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתזכי לכל טוב אמתי ונצחי, ותהיי הכי

מְאֻשְׁרֵת בְּחַיִּיהָ, וְתַמִּיד תִּהְיֶי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה וְעַם חַיִּיךָ עַל הַפְּנִים, וְאִז תִּרְאֵי אֵיךְ שְׂכַל הַמְּזֹל שְׁלֶךְ יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רֵאחַ, כ"ד אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ

יְאִיר

זְכוֹר וְגַם תִּזְכֹּר שֶׁהֵנָּה יוֹם, וְהֵנָּה לַיְלָה, וְהֵנָּה הַפֶּל פּוֹרֵחַ, וְאָדָם לֹא קוֹלֵט אִיפֹה שֶׁהִזְמַן רֵץ, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כִּצַּל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ" - וְהִלּוּאֵי כִּצְלוּ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כִּצְלוּ שֶׁל אֵילָן, אֶלָּא כִּצְלוּ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף, אָדָם לֹא קוֹלֵט אֵיךְ שֶׁהִזְמַן בּוֹרַח לוֹ, וְכָל יוֹם יוֹם זֶה יוֹם, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רע"ב) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"ה) "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ" - אִם אַתֶּם רוֹצִים לְשִׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרַךְ - דְּעוּ לָכֶם שְׂאִין לָכֶם רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְאִם אָדָם הִיָּה לוֹ שְׂכַל, וְהִיָּה קוֹלֵט אֵיךְ שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה אֵף פַּעַם לֹא יַחֲזוֹר אֵלָיו - הִיָּה מְשַׁתְּדֵל לְהַכְנִיס בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל מִינֵי טוֹב שְׁבַעֲוֹלָם, לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַא דְּבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פָּרָק ח') מִי שֶׁהוּא מְשַׁפֵּים וּמַעְרִיב לְבֵית הַכְּנֶסֶת אוֹ לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ לְהַשְׁלִים עֲשָׂרָה, עָלֵיהֶם הוּא אוֹמֵר "פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשֵׁי", בְּזֶה שְׂאָדָם בָּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת אוֹ לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ וּמְשַׁלִּים מִנִּין וְעוֹנָה "אָמֵן, יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּה" - כְּבִיכּוֹל, הוּא פּוֹדֶה אֶת הַשְּׂכִינָה, הֵישׁ עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב מִזֶּה?!

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֶל תִּהְיֶה 'בְּטֵלָן! אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מַה הַתְּפִלוֹת שְׁלֶךְ עוֹשׂוֹת לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, אֶפְלוּ שֶׁהֵן מְלֹאוֹת מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְכוּ' בְּלְבוּלִים וְכוּ', אִם כָּל זֹאת גַּם אַתָּה וְגַם תְּפִלְתָּךְ פּוֹדִים אֶת הַשְּׂכִינָה מִהַגְּלוּת לְאֵט לְאֵט, הַבְּעִיָּה הִיא שְׂאִין לָךְ אֲמוּנָה בְּעֲצָמָךְ, אַתָּה כָּל-כֶּף שְׁבוֹר וּמֵיֵאֵשׁ שְׁנֻדְמָה לָךְ: 'מַה כֶּבֶר יִהְיֶה שְׂאֵנִי אֲכַנֵּס הַיּוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלְהַתְּפַלֵּל?'

וכו', אבל אל תאמר זאת כי בשמים זה מאד מאד חשוב, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (פסקא דרב פהנא) "כל זמן שישראל מעצרין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות - הקדוש-ברוך-הוא עוצר שכנינתו עמהם".

ולכן ראה שהיום הזה לא יעבר לך בלא כלום, על כל פנים תתן כמה פרוטות לצדקה שזה יציל אותך ממות בטוח, כי "צדקה תציל ממות, - לא מבקשים ממך שתתן מי יודע מה וכו' וכו', אלא הרגל את עצמך לתת כל יום כמה פרוטות לצדקה, לפני כל תפלה ותפלה ובאמצע האכל ולפני שאתה יוצא לדרך, כדי שתהיה שמור על הדרך מכל מיני תאונות דרכים וכו' וכו', אם היית יודע איזה אורות אתה מדליק בכל העולמות, על ידי שאתה נותן כמה פרוטות בכל יום לצדקה - היית רוקד מרב שמחה, ואתו דבר אתה צריך לשמח עם הציצית והתפלין והמזוזה שיש לך, ואל תקח את זה בקלות, כי בזה שאתה תשמח עם המצוות האלו אתה מגלה את טהר לבבך, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה, סימן א') "כשאדם עושה מצוה בשמחה - בידוע שלבו שלם עם אלקיו".

כל-כך חבל שהיום הזה אתה יכול לדבר כמה דבורים אל הקדוש-ברוך-הוא, לעשות כמה מצוות להקדוש-ברוך-הוא וזה ישאר לך לנצח, ועל כלם אם תזכה ללמד גם קצת מקרא חמש ורשי עם התרגום מפרשת השבוע, קצת משנה בסדרן, דף גמרא בסדרת הדף היומי, אתה לא יודע איך תהיה הכי מאשר בחייה, ולכן אני מאד מבקש אותך: תתישב היטב בדעתך שהיום הזה יפרח ויברח לך וכו' ולא ישארו לך אלא רק הנקדות הטובות שאתה עושה.

דע לך שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לשנות שום משקה המשכר, נקדה! לא בירה, לא ערק ולא יין, אלא לקדוש ולהבדלה ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהרן ב', סימן כ"ו) שעל ידי שכרות שוכחים את הקדוש-ברוך-הוא ושוכחים את כל המצוות, ולכן אני מאד מקפיד שבשום שמחה שעושים, שלא ימצא שמה שום משקה המשכר: לא בירה ולא שום משקאות חריפים, כי זה נגד דעת רבנו ז"ל והוא מקפיד על זה מאד מאד, ואמר רבנו ז"ל (ספר

המדות, אות שכרות, סימן ד') "הקדוש-ברוך-הוא אוהב מי שאינו משתכר", ולכן תשמר מאד מאד לא לשותות שום משקה המשכר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דעו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הצרות שלך שאתה מרגיש שאתה מלא יסורים וכו' וכו' - זה רק מפני שאתה לא בשמחה. בר ישראל צריך לשמח את עצמו עם כל נקדה ונקדה שיש בו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) שאדם צריך לחפש ולבקש בעצמו נקדה טובה ששם אינו רשע, כי זו לא חכמה להפיל את עצמו וזה לא שכל לשבר את עצמו וכו', אלא צריכים לשמח עם כל נקדה שיש בו, ותהלה לאל, כל בר ישראל מלא מצוות פרמון.

הן אמת שעברת בחייך משברים קשים מאד מאד וכו' וכו', אף עם כל זאת אתה צריך להחיות את עצמך עם "שלא עשני גוי", כי על כל פנים, תהלה לאל, גוי לא נולדת, וזה צריך להיות עקר השמחה שלך, ובזה שתשמח בזה, אזי כל החיים שלך ישתנו לטובה, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') "מי שהוא שמח תמיד - על ידי זה הוא מצליח", וזה עקר ההצלחה בגשמיות וברוחניות.

דע לך שהסמ"ך מ"ם שונא את האדם מאד מאד ורוצה להפיל אותו בעצבות ובעצלות ובדפאון, ולכן צריכים לעשות כל מיני מאמצים שבעולם להיות רק בשמחה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ד) שאפלו אם אדם נמצא במדור הקלפות, עם כל זאת, כשמחזק את עצמו לקים מצוה אחת בשמחה - הוא עולה מעולם עד עולם וכו' עד שמגיע אל רום גבהי מרומים,

אֶל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם, שֶׁהוּא שְׂמַח
בְּמַצּוֹת שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם.

בְּיָדָי עוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר, אַךְ עַל מִי בָּזָה הָעוֹלָם לֹא עוֹבֵר מֵה
שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְיָמִי לֹא נִפְל וְנִכְשַׁל וְכוּ' אֵךְ תִּהְיֶה לְאֵל, זְכִית לְהִתְקַרֵּב אֶל
רַבְּנוּ ז"ל, שְׁעָצָם הֵהֱתַקְרְבוּת אֲלֵינוּ זֹו הַשְׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה, עַד כְּדֵי כִּךְ שֶׁאָמַר
רַבְּנוּ ז"ל: (שיחות הר"ן, סימן קע"ו) "אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שֶׁיֵּשׁ לָכֶם
רַבִּי כְּזֹה". וְאַתֶּה שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת כְּבֵר כְּמֵה פְּעָמִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן אֲצֵל
רַבְּנוּ ז"ל, עָלֶיךָ לְשִׂמְחָה עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלַה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חיי
מוהר"ן, סימן ת"ג) מִי שֶׁהָיָה אֲצֵלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה. וְלִכֵּן
דַּע לָךְ, כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח וּמְכָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי הוּא נִכְלָל
בְּאֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְכִמוֹ
שֶׁאָסוּר לְשִׁנּוֹת אֶת הַזּוּלַת שְׂזָה לְאוֹ בְּתוֹרָה - "לֹא תִשְׁנֹא אֶת אָחֶיךָ בְּלִבְבְּךָ",
כִּי זֹו עֲבָרָה גְדוֹלָה לְשִׁנּוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וּמֵה שֶׁקּוֹרָה אֲצֵלְךָ זֶה שְׂאִתָּה שׁוֹנֵא אֶת
עֲצָמְךָ!!

וְלִכֵּן אֲבָקֵשׁ אוֹתְךָ מְאֹד, שֶׁרַק תַּחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ שְׂאֵינן שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵינוּ
יְתַבְרַךְ, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאַתָּה נִמְצָא
בְּתוֹךְ הָאוֹר. אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁמְכַנֵּס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֲזִי טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דַּעַח.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֵר רְאָה, כ"ד אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיזוֹ מַתְּנָה נִתֵּן לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא -
אֲשֶׁה נִפְלְאָה כְּזוֹ, זֹו הַמַּתְּנָה הַכִּי יִקְרָה, וּרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד

וְלִיקַר אֶת אִשְׁתּוֹ, וְאָמַר: (שיחות הר"ן, שיחה רס"ג) שֶׁהֶסְמַ"ךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְשׁוֹר אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל כְּדֵי שְׂיִתְגַּרְשׁוּ.

אם היית תמיד שש ושמיח, והיית נותן תמיד מחמאות לאשתך, והיית בגדלות המוחין - היית מבין שאשתך היא חלק ממך, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עֵצָם מֵעֵצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקָחָה זֹאת", וְשֶׁהָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מֵהַבְּעַל, וְלָכֵן הַבְּעַל צָרִיךְ תָּמִיד לְתַתּ מַחְמָאוֹת לְאִשְׁתּוֹ וְאָפְלוּ שֶׁהִיא מְבֻזָּה אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', הוּא צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁזֶה מַחְמַת עֲוֹנוֹתָיו, כִּי כִּךָ אָמַר הַבְּעַל שֵׁם טוֹב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ: "כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בַּדְּבוּר - הוּא צָרִיךְ לְסַבֵּל מֵאִשְׁתּוֹ", וְלָכֵן אֶתְּה סוֹבֵל מֵאִשְׁתְּךָ. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְשֹׁמֵר עַל הַדְּבוּר שְׁלָךְ, וְאֵל תִּשְׁפִּיל אֶת אִשְׁתְּךָ וְכוּ' וְכוּ', אֲלָא תָּמִיד תִּתֵּן לָהּ מַחְמָאוֹת וְתִגִּיד לָהּ שֶׁאַתָּה אוֹהֵב אוֹתָהּ וְכוּ' וְכוּ', וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

אוי ואבוי לגבר, שהוא מצפה לקבל מחמאות מאשתו, וזה מראה שיש לו שכל קטן, כי רבנו ז"ל אמר: (לקיט-מוהר"ן, חלק א', סימן ר"ב) הנשים מחפשות תמיד כבוד ותשומת לב מפני קטנות המוחין שלהן וכו', אבל גבר - כל מי ששכלו קטן יותר, הוא רוצה יותר כבוד. ולכן אתה מראה שיש לך קטנות המוחין, ואתה בלי שכל! וכו' ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם לצאת מהקטנות וכו' ותבוא לגדלות המוחין, ואז כבר לא תצטרך שאשתך תתן לך מחמאות, אלא אתה תתן לה מחמאות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דעט.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ד אב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הֶרְאִישׁוֹן שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, זֶה לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', כִּי רַבְּנוּ ז"ל

הקפיד מאד מאד שֶהדְבָר הָרָאוּשׁוֹן שְׁצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת זֶה לְהִתְחַתֵּן, שְׁזֶה שְׁלֵמוֹת תְּקוּן הַבְּרִית, כִּי רוּק הוּא פָּגוּם בְּבְרִית, וְכָל שְׂכָן אִם הוּא כָּבֵד הַגִּיעַ לְגִיל עֲשָׂרִים וְשָׁלוֹשׁ, עָלָיו לַחֲשֹׁשׁ מְאֹד מְאֹד: מַה קֹּרֵה אִתִּי? הֲרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין כ"ט): בֵּן עֲשָׂרִים וְלֹא נִשְׂא אִישָׁה - כָּל יְמֵי הַרְהוּרֵי עֲבָרָה. לָכֵן לְפָנַי שְׂאֵתָה רוּצָה לַעֲבֹד בְּ"חֲבָרָא קְדִישָׁא", תְּהִיָּה אֵתָה בְּעֶצְמָךְ קְדוּשׁ בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, כִּי אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ כְּמָה קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים מְסוּבָבִים אֵת הָאָדָם לְאַחַר מוֹתוֹ, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א) הֵייתָ מְפַחַד לְגִשְׁתׁ אֶל נַפְטָר. וּבַפְּרָט מִי שֶׁהוּא פָּגוּם בְּבְרִית בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה - עָלָיו לְפַחַד מְאֹד מְאֹד לְגִשְׁתׁ אֶל הַנַּפְטָר, כִּי הַקְּלָפוֹת שְׁלוֹ וְהַקְּלָפוֹת שֶׁל הַנַּפְטָר יִתְחַבְּרוּ בִּיחַד וְיוֹכְלוּ לְהִזִּיק אוֹתוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם קִדְּם כָּל לְהִתְחַתֵּן, וְאַל תִּקַּח אֵת זֶה בְּקָלוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ וְיִזְמַן לָךְ אֵת בֵּת זוּגָה, וְתִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן, וְיִהְיֶה לָךְ גּוּף טָהוֹר, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסָחִים ק"ב:) גּוּף טָהוֹר - נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְלוֹ בָּנִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ד.פ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר רֵאָה, כ"ד אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ זֶה רַק בְּעִיָּה אַחַת - שְׂאֵבְדָתְ אֵת הַבְּטָחוֹן הַעֲצָמִי שְׁלָךְ, וְלָכֵן אֵת מַחְפְּשַׁת תְּמִיד תְּשׁוּמַת לֵב מֵהַזּוּלָת, וּבְרָגַע שְׂאֵת לֹא מְקַבְּלַת אֵת זֶה, אֵת נִשְׁבֵּרַת לְגַמְרֵי וְרוּצָה לְהַבְּלַע בַּתוֹךְ הָאָדָמָה וְכוּ'. וְכוּ'.

מַה אִתְךָ?! הֲרֵי אֵת אִשָּׁה חֲכָמָה וּפְקֻחִית וְכוּ', וְאִיךְ בָּאוּ לָךְ מַחְשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ שְׂאֵת לֹא שׁוּה לְשׁוֹם דְּבָר, בְּשַׁעָה שְׂאֵת אִשָּׁה מְצַלַּחַת עַד מְאֹד?! אֵל

תִּסְתַּכְּלִי עַל נָשִׁים אַחֲרוֹת וְעַל מַה שֶּׁהֵן אוֹמְרוֹת עֲלֶיךָ, תִּסְתַּכְּלִי רַק עַל עֲצֻמָּךְ, וְתִמִּיד תִּצִּירִי לְעֲצֻמָּךְ שְׂאת הָאִשָּׁה הַכִּי מְצַלַּחַת בְּחַיִּיהָ, וְאֵז תִּרְאִי אִיךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָהּ, וּכְבָר לֹא תִצְטָרְכִי לְתִשׁוּמַת לֵב מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְלֹא רַק שְׂלֹא תִרְצִי לְהִכְנִס בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה וְכו', אֲלֵא תִרְצִי לְגַדֵּל וּלְצַמֵּחַ.

בְּנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים אֶת הַכּוֹחוֹת שֶׁלָּהֶם, וְלִכֵּן הֵם נִשְׁפָּרִים בְּקִלּוֹת מְכֹל מַה שֶּׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, צְרִיכִים לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּם בְּיָדֵים, וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצֻמָּם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, שְׂזוֹ הַמִּתְנַהֵּ הַכִּי יִפֶּה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז'ל, כִּי הָרַגַע שְׂאָדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ נְבִיט הַאִישִׁיּוֹת שֶׁלוֹ וְנִבְנָה הַבְּטָחוֹן הָעֲצֻמִּי שֶׁלוֹ, וְהוּא כְּבָר לֹא צְרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז'ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ו) כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אָמַת, אֲזִי הוּא כְּבָר לֹא נִצְרָךְ אֶל הַבְּרִיּוֹת, וְהוּא לֹא צְרִיךְ שְׂיִחְזִיקוּ מִמֶּנּוּ וְכו' וְשִׂיתְנוּ לוֹ מַחְמָאוֹת וְכו' וְכו', כִּי הַמְאָמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמְאָמִין שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא - אֲזִי הוּא לֹא צְרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ - תִּצְאֵי מִעֲצֻמָּךְ וְאֵל תִּסְתַּכְּלִי עַל אֵף אַחַת, כִּי אֶת הָאִשָּׁה הַכִּי מְכַשֶּׁרֶת בְּחַיִּיהָ, אֵךְ הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֶה לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֵל תִּתְנִי לוֹ שֶׁהוּא יִגִּיעַ אֵל זֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמְבַקֵּשׁ בְּעֵדֶךָ שְׂתִתְּהִי הַכִּי מְצַלַּחַת בְּחַיִּיהָ, וְלֹא תִצְטָרְכִי אֶת הַבְּרִיּוֹת כָּלֵל. הַמְאָחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ד אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כְּשֶׂאָדָם מְאָבֵד אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׂכֵל שֶׁלוֹ, אֲזִי רַחֲמָנוּת גְּדוּלָּה עֲלָיו, וְהוּא תִמִּיד נִמְצָא בְּדַכְאוֹן פְּנִימִי וְכו', וְכֹל זֶה בָּא מִפְּנֵי תַאֲוֹת נְאוּף, שְׂבוּעֶרֶת בּוֹ

כתנור זה, כי אדם שמרגיל את עצמו להסתכל על נשים אחרות - הרי זה נעשה משגע ממש, כמו שכתוב (דברים כ"ח ל"ד) "וְהָיִיתָ מְשֻׁגָע מִמְרֹאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", וכנראה, אתה משגע כל-כך בתאות הנאוף עד שכל אשה שעוברת על הרחוב אתה צריך להסתכל עליה שזה קללה ושגעון. וכך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה ג') "אין אדם עובר עברה, אלא אם כן נכנס בו רוח שטות", ואמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') לפי זה, "כל אחד כפי שחטא יש לו רוח שטות יותר ויותר". ואמרו חכמינו הקדושים " (פנהדרין מ"ה.) "אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות", ולכן אם אתה רוצה להנצל מכל הצרות שבעולם תפסיק להסתכל על נשים!! וכו'. וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה - אשה יפה ונפלאה מאד, ואתה הולך לחפש ולרעות בשדות אחרים וכו'?! זה מראה איך שאתה משגע לגמרי, ולא מספיק לך שיש לך את אשתך, אלא אתה צריך עוד נשים וכו'. האם אתה לא יודע שפתאם יקראו אותך חזרה לשמים, הגוף לקבורות יוכל, והנשמה תעלה למעלה עם בושות וחרפות?! וגם שמה תחפש נשים בעולם הדמיון?!

ולכן ראה לחזור בתשובה שלמה, ותבקש רחמי שמים על עצמך, כי מי שנופל בתאות נאוף - פשוט נעשה משגע, כי הנאוף הורס את האדם בגשמיות וברוחניות גם יחד. ובמקום שתרקד בכל יום בשמחה עצומה על כך שהקדוש-ברוך-הוא נתן לך אשה נפלאה וילדים חמודים, כל הראש שלך נמצא בזבל ובכלכוד של תאות נאוף.

הקדוש-ברוך-הוא יוציא אותך מהדמיונות, ותזכה לשמח עם נקדת יהדותך תמיד, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) כשבר ישראל תמיד שש ושמח - אזי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו שלא יפשל בפגם הברית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דפב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אדם צריך להחזיר בעצמו שאין מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא הכל בהשגת המאציל העליון. אף עם כל זאת, מסר הקדוש-ברוך-הוא את עולמו לבחירה - שאדם יכול לבחר בטוב או ברע, ומשם בא כל הענין של עין הרע, שאחד יכול להזיק את השני בעין רעה. ולכן בכל בקר אנחנו מתפללים להקדוש ברוך "שתצילנו מעין הרע", כי יש דבר כזה שאחד יכול לפגע בשני עם עין רעה. ולכן אין עצה להנצל מעין רעה אלא על ידי תפלה, שאדם צריך להתפלל אליו יתברך שלא תזיק לו שום עין רעה.

ובאמת, מי שמתחזק באמונה פשוטה בו יתברך ויודע ועד שאין בלעדיו יתברך כלל - לו עין הרע לא יכולה להזיק, כי ככל שאדם מסתתר בסתר צל כנפיו יתברך, כמו כן הוא נשמר מעין רעה, ואף אחד לא יכול להזיק אותו.

הקדוש-ברוך-הוא, השומר את עמו ישראל, ישמר אותך מכל עין רעה שלא תשלט עליך כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שהטבע של גבר הוא שהוא גאותן וכו', והוא צריך

הרבה תשומת לב, ולכן אם האשה מראה לו הרבה אהבה ולא עושה עליו שום בקרת - אז תצליח לשבות את לבו, וכנראה את עושה עליו הרבה בקרת וכו' עד שנמאס לו ממך. את צריכה לדעת שאף גבר לא אוהב בקרת בדיוק כמו שאף אשה לא אוהבת בקרת, ולכן הרגילי את עצמך תמיד להיות בשמחה ולשמח את בעלך ותמצייאי את עצמך לבעלך, ותראי לו רק אהבה, כי כנראה שהוא במחין דקטנות, וצריך תשומת לב, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ר"ב) שכל מי ששכלו יותר קטן - הוא צריך יותר תשומת לב וכו'.

את צריכה לדעת שאת היית גרושה והוא היה רוק, ולכן את יודעת מה זה גבר, אף הוא לא יודע מה זה אשה וכו' וכו', ולכן את צריכה להיות מאד מאד פקחית ולדעת איך להתנהג אתו, תכבדי ותיקרי אותו, ובפרט שהקדוש-ברוך-הוא עזר לכם שיש לכם שלש בנות חמודות, ולכן אסור להתגרש וכו'.

את בעצמך כותבת את החסרון שלך, שאת סובלת מעצבות ומדכאון, ומזה באות ונובעות ההתפרציות שיש לך, שאת מתפרצת על בעלך, ולא כל בעל מסגל לקבל את זה וכו' וכו'. למה שלא תעבדי על עצמך שתהיי רק בשמחה?!

ותבקשי הרבה את הקדוש-ברוך-הוא:

רבנו של עולם! חוס וחמל עלי שאזכה להיות תמיד שמחה ועליזה, ואזכה לאהב את בעלי, ואשמר את עצמי לא להציק לו ולא להתפרץ עליו, אנא אבי שבשמים, חוס וחמל עלי שאזכה לעקר ממני את כל הפעם וההתפרציות והעצבים שיש בי וכו'. הן אמת שעברו עלי צרות ויסורים בחיי וכו', אבל תעזר לי לצאת מהדכאונות והמרירות והעצבות, ובפרט מההתפרציות שאני מתפרצת על בעלי. חוס וחמל עלי שאזכה להיות תמיד שמחה ועליזה, ואזכה להפיל בך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

ככה את צריכה לבקש מהקדוש-ברוך-הוא בכל יום, ואז הכל ישתנה לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דפד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אומר (ספר המדות, אות חתון, סימן ט') הכסוי, שמכסים פני הכלה קדם החפה, יש לו כח ההולדה. ולכן מנהג ישראל - שקדם החפה החתן נכנס עם השושבינין אל הכלה, ומכסה את פניה ואומרים את הפסוק: (בראשית כ"ד ס') "אחתנו אתה היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו".

ומה שמכסים את פני הכלה תחת החפה, יש בזה טעמים על פי נסתר ועל פי נגלה וכו'. על פי נגלה - זה שהחתן מקדש את הכלה, אומרים לו שאתה מקדש אותה לשם שמים, ולא מפני יפי וכו' כי כשמתחתנים צריכים להתחתן לשם שמים ולא בשביל יפי וכו', ולכן מכסים את פני הכלה כדי שלא תהיה פה כוונה של להתחתן לשם יפי, אלא לשם שמים. עוד טעם - כי הכלה מאד מתבישת שכלם מסתכלים עליה בעת החפה. ועוד טעם - אנחנו מוצאים בשעה שרבקה ראתה את יצחק כתוב: (בראשית כ"ד ס"ה) "ותקח הצעיר ותתכס".

ויש בזה עוד טעמים על פי הנסתר, כי אז בעת החפה נעשה יחוד נורא ונפלא מאד, והאשה שנקראת "מלכות" היא נסתרת מהחתן, שנקרא "זעיר אנפין" וכו' וכו'.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיתרבו השמחות בין נשמות ישראל, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הבעיה שלך היא שאתה לא שמח בחלקך. חכמינו הקדושים אמרו: (אבות פ"ק ד') "איזהו העשיר? השמח בחלקו"; הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה - אשה נפלאה ונהדרת וכן חמוד, ולכן אתה צריך להיות בשמחה עצומה מאד מאד, ולא לתת שהעצבות והמרירות והדכאון יתפסו אותך.

הרגע שתהיה שש ושמח, כל המזל שלך ישתנה לטובה, כי כך גלה לנו רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') "מי ששמח תמיד - הוא מצליח". ולכן קדם כל תעבד על נקדת השמחה, והרגע שתהיה שש ושמח - על ידי זה תתרחב לך דעתך ותוכל לקחת כל מה שמציעים לך.

מי שרוצה להצליח בפרנסה, הוא צריך להיות מוכן לקחת כל עבודה שנותנים לו, ואז תמיד יהיה בשמחה ותמיד יצליח, כי מי ששמח תמיד מתרחבת דעתו, וכבר לא עושה שום עסק משום דבר, אלא כל עבודה שמציעים לו, הוא לוקח את זה והוא שמח בזה.

ולכן אל תהיה 'בטלן'! ואיזו עבודה שיציעו לך, אפלו שהיא הכי פשוטה, תקח את זה בשמחה, וכך לאט לאט תוכל להיות עצמאי, ותהיה לך פרנסה בשפע, ולא תצטרך לבריות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם שלום בית אמתי, ותהיו תמיד שמחים ועליזים ורגועים, ותהיה לכם פרנסה בשפע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דפו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך לכבד וליקר את אשתו, ואם מפריע לה משהו צריכים לעזור לה וכו' ולא להכביד עליה וכו'.

מצות הכנסת אורחים זו מצוה מאד מאד גדולה, אבל אם זה פוגע בשלום-בית צריכים לציית את האשה, ובפרט אם היא אומרת על איזה אורח שהוא לא רצוי בביתה - צריכים לשמע בקולה כי אם אשה מרגישה חסר נוחות ואי נעימות ממישהו - יש לזה סבה וכו' וכו' שהיא לא תגלה לבעלה וכו' וכו', ולכן אסור להלחיץ אותה, ואם היא לא רוצה שפלוני או אלמוני יתארח אצלה, צריכים לכבד את רצונה כי האשה באה קדם.

ובפרט שאתה בעצמך כותב שאשתך כן מכניסה אורחים באהבה ובשמחה, אזי מה אתה רוצה? אם היא לא רוצה שאחיך יתאכסן אצלכם וכו' וכו' יש לה סבה מצדקת וכו'! ואל תלחיץ אותה לדעת למה, תמיד הבעל צריך להתחשב ברגשות של האשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דפ"ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ד אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהֵבֵן שְׁלֹךְ נִפְלַּ בַּפֶּח וְכו', הוּא סֶךְ הַכֹּל בְּגִיל צְעִיר - בֵּן תִּשְׁעַ עֶשְׂרֵה וְכו' וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה בַת שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּע תְּפֹסָה אוֹתוֹ בְּמַלְפָּדַת שְׁלֵה, וּבּוֹדָאִי אֵין זֶה הַגִּיּוֹנִי שֶׁבְּחֹר צְעִיר יִקַּח אִשָּׁה שִׁיּוֹתֵר מִבְּגֵרַת מִמֶּנּוּ בְּחֻמֵּשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְכו' כִּי הַנְּשׂוּאִין הָאֵלוֹ לֹא יִצְלִיחוּ, וְחָבַל מְאֹד שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהִסְבִּיר אֶת זֶה לְבֶן, אֶךְ כִּנְרָאָה שֶׁהַגְּרוּשָׁה הַזֹּאת סִכְלָה אֶת דַּעְתּוֹ וְכו' וְשִׁבְתָּהּ אֶת לְבוֹ, וְקָשָׁה לוֹ לְצַאת מִמֶּנָּה, אֲבָל הַנְּשׂוּאִין הָאֵלוֹ לֹא יִצְלִיחוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמֹר אֶת הַבֵּן שְׁלֹךְ, וְיִתֵּן לוֹ אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל שִׁיעֵזֹב אוֹתָהּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דפ"ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ד אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ

תַּחֲלִיף בְּמִקּוֹם "דָּוִד" לְשֵׁם אַחַר שֶׁל אֶחָד מֵהַשְּׂבָעָה רוּעִים - אוֹ יוֹסֵף אוֹ אַבְרָהָם, הֵינּוּ שְׁלֵא תוֹרִיד אֶת הַשֵּׁם 'יְנִיב' אֶלֶּא תוֹסִיף שֵׁם, וְאִז תַּצְּלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, כִּי 'יְנִיב' זֶה לֹא שֵׁם, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד אֵיזָה שֵׁם נוֹתָנִים לְיֵלֵד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע את תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מתפלל בערך שתצליח את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דפט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שבעלך בכלל לא חסיד ברסלב, כי רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לשנות שום משקה המשכר, ובפרוש גלה לנו (לקוטי מוהרן, חלק ב', סימן כ"ו) שמי ששותה לשכרה - שוכח את כל המצוות. ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שכרה, סימן ג') "השכרות מביאה לידי כפירה באמת, ולהודות לשקר"; ואמר (שם, סימן א') "על ידי שכרות נופל ממדרגתו"; ואמר (שם, סימן ד') "הקדוש-ברוך-הוא אוהב מי שאינו משתכר"; ואמר: (שם, סימן ז') "על ידי שכרות נופל להרהורי נאוף".

ולכן איך אדם, שלא מצית את רבנו ז"ל ושותה לשכרה יכול לקרא לעצמו "חסיד ברסלב"? הרי עקר השלמות של חסידות ברסלב היא לציית את הצדיק, כי אם לא מציתים את הצדיק - כל ההתקרבות זה שקר ודמיון אחד גדול, ובפרט מי ששותה לשכרה אין עוד מתעב פמוהו, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא נח) כיון ששתה אדם יותר מדי - נעשה כחזיר, מתלכלך במי רגלים ובדבר אחר, וכשהוא משתכר - נעשה כקוף, עומד מרקד ומשחק, ואינו יודע מה יעשה.

אין עוד דבר כל-כך מגעיל כמו שכור, ולכן תגידי לבעלך חד משמעית, שרבנו ז"ל הקפיד על דבר זה מאד מאד, ולכן אם הוא רוצה להקרא על שם

רבנו ז"ל - שיעזב את השתייה ולא יגע בשום משקה אלכוהול! כי אחרת
מרה תהיה לו, ויהיה עני ואביון, ויכשל בעוונות חמורים, רחמנא לצלן!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ד.צ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי השם 'ליאת' בכלל אינו שם, ולכן תוסיפי שם תנכ"י, אם אפשר
של אחת מהאמהות או הנביאות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתכנס
להריון ותלדי בקלות.

בשם של האדם יש משמעות רוחנית, ואלו המינים והאפיקורסים
רוצים להוציא מהאדם את הרוחניות ולהראות שאין לשמות שום משמעות,
בשעה שהנפש של האדם תלויה בשם שלו, כמו שכתוב: (בראשית ב' י"ט)
"נפש חיה הוא שמו"; בתוך השם יש את הנפש של האדם, ולכן אשרי
מי שנותן שם תנכ"י של אחד מהאבות הקדושים או של אחת מהאמהות
הקדושות או הנביאות.

הקדוש-ברוך-הוא, ששומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי
ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר רֵאחַ, כ"ד אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׁזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְנוּ ז"ל, וְרֵאוי לְךָ לְשַׁמַּח
מָאד מָאד עַל נֶעַם חֲלַקְךָ אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם חֲלַקְךָ וּגְוַרְלָךָ.

בְּיִדֵי הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְאֶרְכוֹ וּלְרַחְבוֹ שְׁלֵא תִלְמַד אֶת סִפְרֵי
רַבְנוּ ז"ל, וְהוּא יִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמִי שֶׁהוּא יִלְבִּישׁ וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְנוּ
ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלַק א', סִמְן נ"ב) שֶׁלְּפַעֲמִים הֵיִצֵּר הָרַע מִתְּלַבֵּשׁ בְּאָדָם, וְהוּא
הַמוֹנֵעַ וְהַמְעַכֵּב מִלְּהִתְקַרֵּב אֵל הַצַּדִּיק. וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁימוּ לֵב לְאֵלוֹ שְׁמוֹנְעִים
אֶתְכֶם מִלְּלַמַּד אֶת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל .

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מָאד מָאד לְהִתְמִיד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן",
וְאָמַר אֲשֶׁר שְׁעַל יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה יְכוּלִים לְהִיּוֹת בְּעַל מַח וּבְעַל הַשְּׂגָה גְּדוֹל,
וְכֵן עַל יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה יִפְתָּחוּ לוֹ קִשְׁיוֹת גִּידִיו הַסְּתוּמִים וְכוּ' וְכוּ'. וְאָמַר רַבְנוּ
ז"ל: מֵאַחַר שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן" יֵצֵא בְּעוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה שִׁילְמְדוּ
אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו, וְזוֹ אֶתְחַלְתָּא דְּגֵאֲלָה.

וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁחוֹלַק עַל הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא 'לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן' צָרִיךְ
לְהִרְהַר אַחֲרָיו וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁים לֵב לְאֵלוֹ הַמוֹנְעִים וְהַמְעַכְּבִים אוֹתְךָ
מִלְּלַמַּד אֶת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, וּבִפְרָט אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן", שְׁבוּ
נִכְלָלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁבַעוֹלָם.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רֵעֵהוּ
וְהִבֵּן אֵל אָבִיו, שְׁזֶה נִקְרָא אֲצֵל רַבְנוּ ז"ל "הַתְּבוּדָהוֹת", וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחָזַק
בְּזֶה. וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלַק א', סִמְן ס') "כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹל
הַצַּדִּיק, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִתְּעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה שֶׁיִּשָּׁן בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ',
וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא". וְלִכֵּן זֶה הַסִּמְּן אִם הָאָדָם בְּאֵמֶת לוֹמַד
"לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן" - אִם מִתְחִיל לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה סִמְּן שֶׁנִּכְנָסוּ

בו התורות של הצדיק האמת המעורר מהשנה, ובפרוש גלה לנו (לקוטי מוהרן, חלק א', סימן קצ"ב) שפניו, שכלו ונשמתו נמצאים בתוך הספר שלו.

אשרי מי שלומד בכל יום "לקוטי-מוהר"ן" ומתמיד בו, ששם כלולות כל החכמות שבעולם וכל סודות התורה, ועל ידי למוד "לקוטי-מוהר"ן" יפתחו לו השכל והמח להבין בספרי הזהר והתקונים ובכתבי האריז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דצב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, בעלך בוגד בך וכו', ולכן את תחליטי מה שאת רוצה לעשות וכו', אני בעקרון נגד גרושין כי לא באתי לזה העולם רק לבנות בתים ולא לשבר בתים.

עם כל זאת, כשהבעל זורק בכל פעם לאשתו את הגט בפנים, וכן הוא בורח בכל פעם מהבית לזמן ארוך וכו', אזי את צריכה להבין שהוא בוגד בך, ולאדם כזה אין סכוי שישתנה, אדם, שעוזב את אשתו בעת שהיא בהריון ומתעלל בה וכו', אזי למה להיות נאיבית?! את לא מרגישה איזה צחוק הוא עושה ממך?!

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך כחות הנפש שתחזיקי מעמד, ולא תהיי שבורה וכו', כי בזה העולם עוברים על כל אחד נסיונות קשים ומרים, על כל אחד ואחד בצורה אחרת, וכו' ואשרי האדם שיכול להחזיק מעמד בזה העולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ה אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי הַיּוֹם הָאוֹיֵב הִכִּי גָדוֹל לְאָדָם לֹא רַק בִּיהֲדוּת, אֲלָא אֶפְלוּ בְּאֲנוּשׁוֹת בְּלֵה זֶה הַמַּחְשָׁב (מַכְשֵׁף) הַמַּחְבֵּר לְאֵינְטֶרְנֵט, זֶה מִמֶּשׁ כְּמוֹ כְּשׁוּף - מַכְשֵׁף אֶת הָאָדָם, הֶרְגַע שְׁנִכְנָסִים בּוֹ לֹא יִכּוֹלִים לְצַאת מִזֶּה, וְעַל זֶה נֶאֱמַר (מְשָׁלִי ב') "כָּל בְּאֵיָהּ לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיגוּ אַרְחוֹת חַיִּים", הַקְּלָפָה שֶׁל נְאוּף זֶה קְלָפָה עֲצוּמָה, וְזוֹ הִיְתָה עֲצַת בְּלַעַם שֶׁאָמַר: "אֲלַקִּיהֶם שֶׁל אֱלֹהֵי שׁוֹנֵא זְמָה", וְלִכֵּן, אָמַר לְבָלֵק, תִּכְשִׁיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּנְאוּף, וּבְאֵמַת הַכְּשִׁילוֹ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה יִהְיוּ תְּמִימִים בְּנְאוּף עַל יְדֵי בְּנוֹת מוֹאָב שֶׁהִלְכוּ עֲרוּמוֹת וְכו', וּמִרְאֵה הָעֵינַיִם הַכְּשִׁיל אוֹתָם לְהִכִּי גְרוּעַ.

כִּי כְּשֶׁאָדָם צוֹפֵה וּמִבֵּית בְּדָבָרִים שֶׁל תּוֹעֵבָה, עֲרוּם וְכו', זֶה מְטַמֵּט לוֹ אֶת הַמַּח וְהַדַּעַת עַד שֶׁמֵּאֲבֵד לְגַמְרֵי אֶת הַשְּׂכָל וְהַדַּעַת, וְנַעֲשֶׂה מְשַׁעַע מִמֶּשׁ, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה ג.) "אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֲלָא אִם נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת", וּכְתִיב: (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהִיְתָה מְשַׁעַע מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", מִי שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְהִסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, הוּא נַעֲשֶׂה מְשַׁעַע מִמֶּשׁ, וְכֵן לְהַפּוֹךְ - נָשִׁים עַל גְּבָרִים וְכו', וְזֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר אֲלָא מִי שֶׁנִּפְלַ בְּזֶה, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ"ה.) "אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמָה שֶׁעֵינֵינוּ רֹאוֹת", וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מַחְשָׁב (מַכְשֵׁף) הַמַּחְבֵּר לְאֵינְטֶרְנֵט, וְצוֹפֵה וּמִבֵּית כָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף נָשִׁים - וּגְבָרִים עֲרָמִים וְעֲרוּמוֹת, פְּשוּט מְשַׁתְּגַע, וְזֶה הַגְּלוּת הָאֲחֻרְזָה שֶׁלֵּנוּ, בְּמָקוֹם שֶׁאָדָם יִסְתַּכֵּל עַל הָאֱלָקוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבַר, אֲרִיךְ אֲנִפִּין דְּקַדְשָׁה (עֵין לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ב) הוּא מְסַתַּכֵּל עַל "אֲרִיךְ אֲנִפִּין" דְּטַמְאָה וּמְשַׁתְּגַע מִמֶּשׁ, כִּי הֵיִצֵר הָרַע עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם מְשַׁעַע מִמֶּשׁ.

וּבַפְּרָטִיּוֹת הַפִּיִּסְבּוּק - שָׁם מִתְּכַתְּבִים גְּבָרִים עִם נָשִׁים וְכו', כָּל מִינֵי מְגוּלִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, לְבִסּוּף מִתְּפָרֵד הַבֵּית לְגַמְרֵי עַד שֶׁמִּתְגַּרְשִׁים וְעוֹזְבִים בֵּית חָם עִם יְלָדִים חֲמוּדִים וְכו', רַק בְּשִׁבְלֵי נְאוּף, שְׁקוּץ, תַּעֲוֵב וְזֵהוּם.

וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמוּצִיא מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ אֶת הַכְּלִי שׁוֹפְכִים הָאֱלוֹ, כִּי אַחֲרַת
יִשְׁבֵּר בֵּיתוֹ בְּלִי שׁוּם סֶפֶק, וַיֵּאבֵד אֶת הַטּוֹב שֶׁנָּתַן לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנָשִׁים לֹא מִתְאַרִים לְעֶצְמָם אֶל מֵה זֶה יְכוּל לְהִבִּיא אוֹתָם הַמְּחַשֵּׁב
(הַמְּכַשֵּׁף) הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט, לְהִכִּי גְרוּעַ שְׁבָעוּלָם, עַד שֶׁנִּטְפָּשׁ שְׁכָלוֹ וְדַעְתּוֹ,
וְעוֹזֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ אוֹ לְהַפְּוֹךְ הִיא עוֹזֵבֶת אֶת בְּעֻלָּהּ וּלְדִיָּהּ, וּבוֹרַחַת עִם אִיזָה
נוֹאֵף, וְנִשְׁבֵּר הַבַּיִת לְגַמְרִי.

וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא נִכְנָס בְּנִסְיוֹנוֹת כְּאֱלוֹ, אֶז אֶל רַב טוֹב הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
יִזְכָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דצד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ה אב התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק וּלְעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה,
וְכַךְ לִלְמַד אוֹתְנוּ וּרְבֵנוּ ז"ל שֶׁבְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע צָרִיכִים לְהִתְחִיל
מִחֲדָשׁ, וְאִזּוּ דִּיקָא יַחְיֶה חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, כִּי רַב הַצָּרוֹת שֶׁבִּנְיַי אָדָם
סוֹבְלִים זֶה רַק מִחֲמַת שְׁנוּפְלִים בְּכַחֲנִית "שְׁנָה" הֵינּוּ שְׁמִישְׁנִים אֶת עֶצְמָם
וְנוּפְלִים בְּשְׁנָה עֲמָקָה כְּאֱלוֹ זֶה כְּבָר דְּבַר יִשָּׁן לְגַמְרִי וְכוּ', וּמִזֶּה בָּא כָּל הַיְאוּשׁ
שֶׁנִּכְנָס בְּאָדָם, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַיֶּה וּמְהַוֶּה וּמְקִיֵּם
אֶת הַבְּרִיָּאָה כָּל רֵגַע וְכָל שְׁנִיָּה מִחֲדָשׁ, אִזּוּ הִיָּה יְכוּל לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם
מִחֲדָשׁ, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ אֶל תְּהִיָּה 'בְּטָלָן!' רֵאָה לֹא לִפְלֵ בְּדַעְתְּךָ
כְּרֵגַע, אֲלֵא תַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, בְּכָל רֵגַע מִחֲדָשׁ, וְאִזּוּ שׁוּם דְּבַר
בְּעוֹלָם לֹא יוֹכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ.

רְבֵנוּ ז"ל לִלְמַד אוֹתְנוּ לְמוֹד עֲמָק עֲמָק בְּאִמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהוּא שְׁנַרְגִּיל

אֶת עֲצֵמְנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֵנוּ, שְׂזֵה נִקְרָא "הַתְּבוּרָדוּת", לְשִׁיחַ וּלְסִפֵּר כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר, שָׂרָק מְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ - זֶה מְרַעֵשׂ אֶת כָּל הַעוֹלָמוֹת כְּלָם, וְעַקֵּר הַבְּעִיָּה שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא לֹא מְאֲמִין בְּעֲצֵמוֹ שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁלוֹ עוֹשִׂים רֶשֶׁם בְּשָׂמִים, כִּי אִם הוּא הֵיחָ מְאֲמִין בְּעֲצֵמוֹ שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁלוֹ בּוֹנִים עוֹלָמוֹת וּמְהַפְּכִים עוֹלָמוֹת וְכוּ' וְכוּ', לֹא הֵיחָ מְפַסֵּיק לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִהֲרַגֵּעַ שָׂקָם עַד הֲרַגֵּעַ שֶׁהוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וְלִכְּן אִם אֵתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל: הַרְגַל אֶת עֲצֵמְךָ לְדַבֵּר רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! כִּי רַק הוּא מְבִין אוֹתָךְ, וּבְזֵה שֶׁתְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - תֵּצֵא מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, שִׁישׁ הַיּוֹם בְּעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', הַמְעֲלִימִים וּמְסַתִּירִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִבְלַבֵּל לָךְ אֶת דַּעְתְּךָ, חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב הֵיא רַק לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא הַזְּהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת סִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קצ"ב) פָּנִיו, שְׁכָלוּ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרָיו, וְלִכְּן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִבְלַבֵּל אֶת דַּעְתְּךָ עִם דְּמִיוֹנוֹת וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְרִיק, אִם אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְלַמֵּד רַק אֶת סִפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים וּלְצִיַּת אוֹתָם כִּי אַחֲרַת מְטָעִים אָנוּ אֶת עֲצֵמְנוּ וּמְטָעִים אֶת אַחֲרִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֲרֵבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא כִּי אַז הוּא עֵת רְצוֹן מְאֹד גָּדוֹל בְּשָׂמִים וְחֶבֶל שֶׁתְּפַסֵּפֵס' אֶת הָעֵת רְצוֹן הַזֶּה, וְקֹדֶם כָּל תְּפִלָּה תִכְנִים כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה כְּדֵי שֶׁתְּפַלְתֶּךָ תִּתְקַבֵּל בְּרְצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל.

חֹס וְרַחֵם עַל עֲצֵמְךָ וְתַחֲטֵף הַיּוֹם הַזֶּה דָּף גְּמָרָא כְּפִי סְדֵרֵת דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ וּמְמַשִּׁיף עַל עֲצֵמוֹ אֹר וְזִיו, חַיּוֹת וְדַבְּקוֹת, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם הוּא פְּסָחִים מ"ב, וְלִכְּן תִּקַּח גְּמָרָא וְתַחֲטֵף אֶת הַדָּף הַזֶּה אֶפְלוּ שְׁלֹא לְמַדַּת אֶתְמוֹל, וְאֵתָּה לֹא יוֹדַע מַה יִּהְיֶה מָחָר, עַל כָּל פְּנִים הַיּוֹם תַּחֲטֵף אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְזֶה יֵצִיל אוֹתָךְ מִכָּל רַע וּמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דצה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ראה, כ"ה אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתשתדלי לדון את בעלך לכף זכות ואל תמצאי על מה לריב עמו, כי המחלקת בבית מביאה את הסטרא אחרא בבית, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות מריבה, אות ס"ו) במקום מריבה שם שורה הסמ"ך מ"ם, הסטרא אחרא, ולכן תשמרי מאד מאד שלא יהיו שום מריבות בבית, אני יודע שזה דבר קשה מאד כי לפעמים הבעל הוא בעצבים וכו' ולפעמים את בעצבים וכו' וכו', אם כל זאת צריכים להיות חכם הרואה את הנולד כי ממחלקת וממריבות יוצאים רק דברים שליליים וכו', ולכן אל תהיי עקשנית וכו', תשלימי עם בעלך ותראי לדון אותו לכף זכות, ותראי שבזכות השלום והאהבה, שיהיו ביניכם השכינה תשרה ביניכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ה') אי אפשר לאיש בלא אישה, ואי אפשר לאישה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה, נמצא כשאישה בשלום ובאהבה עם בעלה היא משרה את השכינה בתוך הבית, ובמקום שהשכינה נמצאת - שם הברכה מצויה, ולכן אני מאד מבקש אותך: תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה ולשמח את בעלך, ותראי איך שהכל יתהפך לטובה.

נא ונא הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי זה המתנה, שקבלנו מרבנו ז"ל, ומי שמרגילה את עצמה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא - אזי כל החיים שלה הם חיים אחרים לגמרי, ולכן אל תהיי בטלנית! תדברי מדי פעם אל הקדוש-ברוך-הוא אפלו חמש דקות, אני בטוח שיש הרבה דברים שאת צריכה וחסרים לך, ולכן אשאל אותך: למה לא תפני ישר אל הקדוש-ברוך-הוא, שהוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה אלא ברשותו?! ולכן אין לך ממה לפחד כי הוא יתברך מנהיג את עולמו שהכל בידו, אם תהיי רגילה לדבר עמו יתברך - אזי כל החיים שלך ילכו בצורה אחרת.

אני מאד מבקש אותך שתשמרי את עצמך מחברות רעות, שיש להן דעות והשקפות מגנות ונאוף וכו' וכו', ונשים כאלו הם מאד מאד מסכנות, אנחנו יהודים בני אברהם, יצחק ויעקב - עלינו לשמר על הצניעות, שזה היפי והפאר והחן של כל בר ישראל.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתכניסי את הדבורים האלו בתוך לבך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה, כ"ו אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך ? אין למעלה מזה שאדם לומד על פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, שהאריך לדבר עמנו מהמעלה הזו, כשאדם לומד בדרך הקלה והנפלאה שלמד אותנו, המובאת באריכות בשיחות הר"ן סימן ע"ו, וכדאי לכל חסיד ברסלב לעבר כמה וכמה פעמים את השיחה הזו ולקיימה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז יראה מה זה "חסיד ברסלב" ומה רבנו ז"ל רוצה מאתנו.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (ברכות ס"ד). חרב על שונאיהן של תלמידי חכמים, שעוסקים בד בבד בתורה, היינו שטוב ללמד עם חברותא, עם כל זאת יש בני אדם שהתרגלו ללמד לבד, וזה יותר קל להם מכל הבחינות ונגם אני מאז שהתקרבותי אל רבנו ז"ל גם בן למדתי כל ימי לבד], ולכן אם לך יותר קל ללמד לבד, מה טוב ומה נעים, עם כל זאת דע לך שזה לא בריא לשבת כל היום בביתך מפני כמה טעמים: קדם כתוב בשלחן ערוך (יורה דעה, הלכות תלמוד תורה, סימן רמ"ו, סעיף כ"ב) ברית כרותה - שכל הלומד בבית הפנסת לא במהרה הוא משכח, וכל היגע בתלמודו בצנעה מחכים, שנאמר: (משלי

י"א ב) "וְאֵת צְנוּעִים חָכְמָה", וְכָל הַמְשָׁמִיעַ קוֹלוֹ בְּשַׁעַת לְמוֹדוֹ - תְּלַמּוּדוֹ מִתְקִים בְּיָדוֹ, אֲבָל הַקּוֹרֵא בְּלִחַשׁ - בְּמַהֲרָה הוּא שׁוֹכַח; וְדָבָר שְׁנִי - זֶה לֹא בְּרִיא לְשִׁבְתָּ כָּל הַיּוֹם בְּבֵית, כִּי צְרִיכִים לִתֵּת גַּם פְּרֻטִיּוֹת לְהָאִשָּׁה וְכוּ' וְכוּ', וְדִי לְחֻכֵּימָא, וְלָכֵן רָאָה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה כְּפִי סֵדֵר דְּרִיךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְנּוֹ ז"ל, וְתִצְלִיחַ מְאֹד, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שְׁאִין שׁוֹם תְּכַלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי כִּף אָמַר הַתְנַא הַקְדוּשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ו') "לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם. אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדִּי".

הַמְאֻחַל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

דְּצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

אִין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֹל הָעֲזָרָה, שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי בְּקַהְלָה שֶׁבְּנִיתִי בִּיזַע וּבָדָם, וּמִי שֶׁרַק בָּא מִבְּחוּץ לֹא יוֹדַע אִיךְ לְהַתְפַּעֵל מֵהִיפִי שֶׁל הַקַּהְלָה, הֵן בְּתוֹרָה וְהֵן בְּתַפְלָה וְהֵן בְּגַמְלִיּוֹת חֲסָדִים.

אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם שׁוֹלֵל לְרַגַע כְּאֵלוֹ אֶחָד עוֹבֵד עָלַי אוֹ אֶחָד מִנְחָה אוֹתִי, שְׂזֶה בְּעֲצָמוֹ חֲצָפָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, וְרַבְנּוֹ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן נ"א) "אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי - שֶׁלֹּא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד", וְלָכֵן תִּזְכְּרוּ הֵיטֵב שְׁאַת הַחַיִּים שְׁלִי מְסֻרְתִי בְּשִׁבִיל הִיפִי שֶׁל קַהְלָתֵנוּ שֶׁהִצְלַחְנוּ בְּגְדוּל, וְלֹא בַּחֲנֻם שֶׁהִסְמַךְ מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד וְרוּצָה רַק לְהִטְבִּיעַ אוֹתֵנוּ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל עַל קַהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה יִקָּים מֵהַ שְׂאֵמֵר הַנְּבִיא: (יִשְׁעִיָה נ"ד) "כָּל כְּלִי יוֹצֵר עֲלֵיךְ לֹא יִצְלַח", כִּי סוּד הִיפִי שֶׁל קַהְלָתֵנוּ הוּא הָאֶחָדוּת וְאֶהְבָּה שֵׁישׁ בִּינֵינוּ, וְזֶה מֵהַ שְׂאֵנִי רוּצָה שֵׁיִשְׂאָר, כִּי זֶה סוּד הַצְּלַחְתֵּנוּ שְׂאֵנְחָנוּ מְאֻחָדִים יַחַד תַּחַת דְּגְלוֹ שֶׁל רַבְנּוֹ ז"ל, תְּהִלָּה לְאֵל, לֹא הוֹלְכֵתִי שׁוֹלֵל אֵת אֶף אֶחָד, מִי שֶׁרַק הֵלֵךְ, אֲפֹלוּ רַק כְּמָה פְּסִיעוֹת בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ יִצָּא - זֶה עִם מְקַרָּא, זֶה עִם מְשָׁנָה וְזֶה עִם

גְּמָרָא וכו', וכו', לא הולכת אתכם שולל! ולכן אני מאד מבקש אותך שאף אחד לא יעבד עליך ויסית אותך נגדי כי הוא מראה מי הוא וכו', חכמינו הקדושים אמרו (תענית י"ב) כל מי שיש לו עזות פנים - בידוע שנכשל באשת איש, ואני לא צריך לפרט בפרטיות על אלו שמדברים עלי כל דבר אסור כי פיהם מכשילים וכו', ומעשיהם מתגלים וכו'.

ולכן אני מאד מבקש אותך ראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם שלא ישבר אותך, תעזור לי לשקם את הקהלה יותר ויותר.

ואני מאד מבקש אותך שלא תתחבר עם שום פרחח וכו', או ש'קרן, ר'מאי, צ'בוע, שהוא שר"ץ השורץ על הארץ, ואני לא אתן שתולעת אחת תחריב לי את הכרם, שנטעתי ביזע ובדם.

נא ונא תבוא להתפלל שלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, ואז תהיה בטוח שיהיה לך דבר שבמנין ולא תחסר לך פרנסה.

וכן תשמר מאד מאד ללמד דף גמרא מסדרת הדיף היומי כי דף גמרא ליום זה חיות לנפש.

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, ובפיו גלה לנו שיעשה מאתנו כתות כתות, ותהלה לאל, אנחנו נמצאים בכמה כזו, שלא רוצים שום דבר רק לקים את רצון רבנו ז"ל ללמד ולהתפלל ולעשות חסד עם הזולת, אשרי מי שיתחבר אל הכתה שלנו.

שוב פעם אני מאד מבקש אותך שאף אחד לא ידבר "בשם מוהרא"ש", עדין אני חי, ויכולים לשאל אותי כל דבר, ואני מוכן לענות לכלם!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֵין לִי מַלִּים אִיךָ לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מַה שֶׁרְאִיתִי בְּקִהְלָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהִקְמַתִּי
בְּיַזַּע וּבְדָם, וְאִיךָ שֶׁנַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי שְׁיֵשׂ אֶהְבֶּה וְאֶחָדוֹת בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו,
שְׂזָה אֶצְלִי יוֹתֵר מֵהַכֹּל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְשִׁיכִי לְהִתְחַבֵּר אֶל
נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה, שְׂזָה הִיָּה הַרְצוֹן
שֶׁל רַבְנוּ ז"ל.

נָא וְנָא אֵל תִּתְּנִי שְׂאִיזָה פְּרֻחַח יִשְׁבֵּר אֶת קִהְלָתְנוּ, וְאֶף אֶחָד שְׁלֹא יִסְפֹּר
לָךְ סְפוּרִים "בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"ש", כִּי תִהְיֶה לְאֵל, עֲדִין אֲנִי חַי וְמֵה שְׁיֵשׂ לִי
לְהַגִּיד אֲנִי אוֹמֵר בְּפִמְבִּי וְכוֹתֵב וּמְפָרְסֵם, וְאֵין לָנוּ מַה לְהִתְבַּיֵּשׁ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאִזְכֶּה לְרֵאוֹת נַחַת בְּקִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׁכַל-
כֶּף הַשְּׂקֵעָתִי בֵּה וְעֲדִין אֲנִי מִשְׁקִיעַ. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ, הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל,
יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל
אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד שֶׁרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירְנוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וּבְשׁוֹם
פְּנִים בְּעוֹלָם לֹא הִסְכִּים שֶׁהַבַּעַל יִהְיֶה רְחוּק מֵאִשְׁתּוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂבִיזָה תְלוּיָה
הַפְּרֻסָּה וְכו', הַקְפִּיד עַל זֶה רַבְנוּ ז"ל מְאֹד, בְּיָמֵים הָהֵם הִיָּה הַבַּעַל מִשְׁכִּיר

אֶת עֲצֻמוֹ לְהִיּוֹת מְלֵמָד, וְהָיָה צָרִיף לְהִיּוֹת רְחוּק מֵאֲשֶׁתּוֹ, לְחֹזֵר פַּעַם בְּחֹדֶשׁ אוֹ יוֹתֵר וְכוּ', אֲזִי רַבְּנוֹ ז"ל הִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד וְלֹא הִסְכִּים בְּכָלֵל.

וְכַמוֹ כֵּן אֶת צָרִיכָה לְדַעַת שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלֵנוֹ בְּיִבְנָאֵל אֵינָה מְעָרִי מְקַלֵּט, אֲנִי לֹא מְסַכֵּם בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שְׁתַּגּוּרֵי בְּיִבְנָאֵל וְיִהְיֶה לָכֶם שְׂיִכוּת לְקַהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, הַיְלָדִים צָרִיכִים אָבֹא שְׂיִהְיֶה דְגָמָא לְהַיְלָדִים, וְלֹא שְׂיִהְיוּ מְרִיבוֹת בְּבֵית יוֹם וְכוּ', וּמָה גַם שְׁכָל יְמוֹת הַשְּׁבוּעָה הוּא לֹא יִהְיֶה בְּבֵיתוֹ עִם אֲשֶׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו, זֶה לֹא דְגָמָא שְׂמִבְיָאָה כְּבוֹד לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ.

רַבְּנוֹ ז"ל הִזְהִרְנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְלֹא הָיָה עוֹד צָדִיק, שְׂשֵׁם אֶת הַדְּגָשׁ כָּל-כָּף עַל שְׁלוֹם בֵּית כְּמוֹ רַבְּנוֹ ז"ל, וְלִכֵּן לְדַעַתִּי, תִּצְאֵי וְתִלְכִי לְגוּר עַל יָד בְּעֵלָה, וְזֶה יִהְיֶה טוֹב לְבַעֲלָהּ, טוֹב לְהַיְלָדִים, וְטוֹב לְהִקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוֹ, שֶׁהִקְמַתִּי בְּיַזַּע וּבְכָדָם וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִכְנִּיס בְּכֶם דַּעַת וְתִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְתַחֲזְרוּ לְגוּר בֵּיחָד, כִּי שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא "שְׁלוֹם" (עֵין שְׁפַת י'), וְכֵן אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מְצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי הַמַּחֲזִיק בְּרָכָה לִישְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ד.ק.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָהּ.

רַבְּנוֹ ז"ל הִזְהִירְנוּ מְאֹד שֶׁנִּבְּוֹא עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (תַּי מוֹהֲר"ן, סִימָן ת"ג) כָּל מִי שְׂמֵאֲמִין בִּי צָרִיף שְׂיִבּוֹא אֵלַי עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְיַעֲשֶׂה כְּרוֹז שְׂיִבּוֹאֵי אֵלַי עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֵר, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂמֵאֲמִין בְּרַבְּנוֹ ז"ל צָרִיף לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אִם הוּא מֵאֲמִין בְּרַבְּנוֹ ז"ל וְרוֹצֵה לַשְּׂמֵעַ בְּקוֹלוֹ

וְלִקְיָם אֶת הַנְּהִיגוֹת רַבְּנֵי ז"ל, אֲזִי שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא צָרִיף לְמַנַּע אוֹתוֹ, וְצָרִיף שְׁתַּדַּע שְׁכָל הַמְּנִיעוֹת זֶה רַק מְנִיעוֹת הַמַּח, כִּי בְּאֵמֶת מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנַת חֻכְמִים בְּרַבְּנֵי ז"ל, אֲזִי שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְמַנַּע אוֹתוֹ, וּכְכֹר אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ב) שְׁלֹפְעָמִים שְׂמִים יֵרָא שְׂמִים עַל הַפֶּתַח שְׂמִנַּע מְלֻנְסַע וְלֹהֲפִנֵס אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וְעַל יְדֵי מְסִירוֹת נַפְשׁ יְכוּלִים לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְלִכְן הַבְּחִירָה בְּיַדִּיף.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּתְּגַלֶּה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וְיַדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אֵתָהּ פֶּעֻלָּתוֹ, וְיִבִּין כָּל יַצּוּר כִּי אֵתָהּ יַצְרָתוֹ, וְיֵאמַר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ "הַיְוִי"ה מְלֶךְ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה", וְאֵת זֶה שׁוֹמְעִים בְּמוֹחַשׁ בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה אֲצֵל רַבְּנֵי ז"ל .

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּקָא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה יֵשׁ לְהֵאָרִיף בְּזֶה, וּמֵה יֵשׁ לְהַסְבִּיר בְּזֶה, בְּשַׁעַה שְׁמוֹהֲרַנְיָת ז"ל הָאָרִיף מְאֹד בְּשִׂיחוֹת הַר"ן (סִימָן ע"ו) מֵה הַמַּעֲלָה שֶׁל סֵדֵר דְּרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, וְהֵאָרְכְתִי בְּזֶה בְּיוֹתֵר בְּקִנְטָרַס "סֵדֵר דְּרָף הַלְמוּד" שְׂמֵבְאָר שֶׁם הַדָּק הֵיטֵב אֶת הָעֲנִין הַזֶּה.

הֵינּוּ אֶפְלוּ בַּעַל מַח גְּדוּל - אִם יִלְמַד בְּסֵדֵר הַזֶּה, יִסְפִּיק לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי הָרִי יֵשׁ לוֹ תְּפִיסָה נִפְלְאָה עַד מְאֹד, וְלִכְן יִזְכֶּה מְרַבּוּי הַחֲזוֹרָה לְהִיּוֹת בְּקִי בְּש"ס בְּבִלִי יְרוּשְׁלָמִי וְתוֹסֵפְתָא וּבְכָל הַמְּדַרְשִׁים כְּלָם, וּבְכָל סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים רַמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף וְכו', וְכָל סְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאָרִיז"ל וְשָׂאָר סְפָרֵי חֲסִידוֹת וּמוֹסָר וְכו'.

מספרים על הגאון המפלא רבי שמואל ענגיל זצ"ל שאמר לפני שהתחיל לחדש, חזר על כל הש"ס ארבעים פעמים, והוא נודע בגאונותו על ידי ספריו הרבים שכתב.

על אחת כמה וכמה בחור או אברך פשוט - שאין לו שום תפיסה כלל וכו', ואין לו שום כשרונות וכו', מחו פגום מפגמי הברית וכו' וכו', אם ירגיל עצמו לומר בכל יום פרק משניות, ודף גמרא, וסימנים שלחן ערוך, דפים זהר ותקונים וכו' וכו', אפלו אם יהיה לו תפיסה קשה וראשו יהיה כמו דלעת וכו', עם כל זאת על ידי רבוי אמירה יזכה לעבר עשרות פעמים ששה סדרי משנה, וש"ס בבלי וירושלמי ותוספתא וכו' וכו', וזה דבר מציאותי - בחורים קטנים, שהרגילו עצמם ללמד בסדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, זכו לסים את כל התורה בלה, ואפלו שזה לצחק מכאיב ללצים, מה בכך? יאחז כל אחד דרכו וכו', ונראה מי יצחק לבסוף, כמו שכתוב (משלי ל"א) "ותשחק ליום אחרון", ודרשו על זה חכמינו הקדושים: (שמות רבה, פרשה נ"ב, סימן ג') אימתי התורה שוחקת? הוי ליום אחרון, בחור או אברך בלו את מיהם הטובים והמאירים בדברים בטלים ובלשון הרע ורכילות וכו', ומאומה אין בידם להכנס בקבר, ולהפוך - אחד שצית את רבנו ז"ל זכה במשך ימי שנותיו הנעורים לחזר עשיריות פעמים ששה סדרי משנה, ש"ס בבלי וירושלמי ותוספתא וכו' וכו', אשריהם ואשרי חלקם, ובפרטיות שסדר דרך הלמוד הזה מובא בגמרא (עבודה זרה י"ט) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר.

הכלל כבר דברתי מזה כל-כך הרבה, ומכל שכן שכתבתי מזה כל-כך הרבה, ומה יש טעם לחזר על זה? הִחְפֵּץ יִחְפֵּץ וכו', וההדל יחדל וכו', ונראה מי יצחק לבסוף, והחכם מכל אדם אומר (משלי ט' י"ב) "אם חכמת לחצת לך ולצת לבדך תשא" מי שעושה ליצנות מכל זה, אינו עושה ליצנות רק מעצמו, אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל, ואז אל רב טוב הצפון יזכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, כ"ח אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הנהגה ידועה בדברי חכמינו הקדושים מעלת התפלה, עד שאמרו (תענית ב.) על הפסוק (דברים י"א י"ג) "וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם", איזו היא עבודה שהיא בלב? הוי אומר זה תפלה! וזה מצות עשה, שכל דבר שצריך שיבקש ממנו יתברך.

אך עזרא הסופר ובית דינו ואנשי כנסת הגדולה תקנו את התפלות הקבועות שחרית, מנחה, ערבית, אבל השלמות כשאדם צריך איזה דבר, עליו לבקש ממנו יתברך, וזה מגלה את פנימיות לבבו הטהור, שיש לו אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, והוא מאמין שהוא יתברך לבדו נמצא ואין בלעדיו נמצא, וכל מה שרק צריך הוא מבקש רק ממנו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור כאשר יבקש איש מאביו, וזה החדוש שחדש רבנו ז"ל ונקרא בדבריו "התבודדות", שאדם מתבודד לבדו והולך במקום שאין שם איש, ומבקש ומתחנן על נפשו ושואל ומבקש ומתחנן לפניו יתברך כל מה שצריך, כמו שאחד מבקש מאביו "תן לי את זה וכו', תן לי את זה וכו'", אין לתאר ולשער מה שנעשה מתפלות אלו בכל העולמות כלם, הרי זה אדם שמרעיש כל העולמות, אשרי חלקו!

ודבר זה יסוד מוסד בדרכי רבנו ז"ל, והרבה לדבר עמנו מעבודה הקדושה הזו, וספר עמנו הרבה אף שהוא לא זכה להגיע אל מה שהגיע, רק על ידי עבודה הקדושה הזו, שהרגיל עצמו לדבר עמו יתברך מעת קטנותו, ודיקא על ידי זה בא אל מה שבא, והזהירנו הרבה על דבר זה שנהיה רגילים בדבר זה לדבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, ואמר (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק) שהרבה צדיקים ספרו שלא הגיעו אל מדרגתם אלא על ידי עבודה זו.

מספר שנכדו של הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, זכותו יגן עלינו,

למד בחידור בהיותו ילד קטן, ובנו של המלמד היה מתפאר לפני חג הסוכות שלאביו המלמד יש את האתרוג הכי יפה בעולם שאין כמוהו, וכדרך ילד קטן כשהיה אצל סבו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, זכותו יגן עלינו, אמר הי"ד: "סבא, הבן של המלמד אומר שלאביו יש האתרוג הכי יפה שבעולם", וש"לח הרב הקדוש לקרא את המלמד שיבוא אליו בסכתו, ויראה לו את אתרוגו, וכן עשה המלמד ובא אל תוף הספה והראה לו את אתרוגו, ובאמת היה אתרוג מהדר מאד בכל ההדורים, ושאל אותו הרב הקדוש: "איך זכיתם לאתרוג כל-כך נאה?" ענה ואמר: "אני תמיד בוכה להקדוש-ברוך-הוא שיזמין לי את האתרוג הכי מהדר, והוא יתברך מזמין לי", והתפלא מאד הרב הקדוש על תמימותו ופשיטותו שעל כל דבר הוא מבקש את הקדוש-ברוך-הוא, ובין כך כשהיה המלמד בתוף הספה, הרב הקדוש ראה זבוב, ואמר המלמד להרב הקדוש: "איך יש אצלכם זבוב בספה? אצלי אין אף פעם זבוב", ושאל אותו הרב הקדוש: "איך זה?" והשיב: "אני מתפלל תמיד על כל דבר לפני הקדוש-ברוך-הוא, והוא נותן לי", רואים מזה מעלת השיחה והתפלה לפני קונו.

אשרי מי שמרגיל עצמו לילך בדרך התם הזה, ומצית את רבנו ז"ל, ואז טוב לו בעולם הזה ומכל שכן בעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דקג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, כ"ט אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם אתה צריך לדעת שלא כל אחד שקורא את עצמו "רב" הוא רב, כדי להיות רב בישוראל צריכים להגות בתורה יומם ולילה, ועד שמקבל סמיכה לרבנות משלשה רבנים גאונים יראי השם וחושבי שמו, ומזה "הרב"

שאתה מדבר, הוא אף פעם לא פתח ספר וכו', העיפו אותו מהישיבה כשהיה עוד בחור רוק, כי הוא התעסק עם בחורים וכו', וכן נעשה אחר כך "רב" כשהיה בחור רוק... איך יכול להיות בחור רוק "רב" בישראל? כשיש איזה שאלת נשים וכו', "מראות" וכדומה וכו', האם זה לא מצחיק?

חכמינו הקדושים הזהירונו מאד מאד מ"רע-בנים" כאלו, ואמרו (שבת קל"ט). תניא רבי יוסי בן אלישע אומר: אם ראית דור, שצרות רבות באות עליו - צא ובדק בדיני ישראל, שכל פרענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל דיני ישראל, עם ישראל הם קדושים, אלמלא המנהיגים הרשעים היו כלם חוזרים בתשובה, אף מה לעשות הם הטילו אימה כל-כף, עד שאסור אפלו לדבר מזה, ואוי ואבוי מי שפותח את העינים להזולת ואומר את האמת, רוצים לבלע אותו חיים, ופותחים נגדו כל מיני תיקים וכו' וכו', ומוכא באריכות בזהר הקדוש מי אלו הם המתחזים לרבנים, והם לא יותר מאשר "רע-בנים", (עין רעיא מהימנא נשא קכ"ה): ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקדשא בריהו דאתמר בהו (יחזקאל ל"ד) "ואתן צאני צאן מרעיתי אדם" וכו', [הערב רב הם נעשים רועים על ישראל, שהם צאנו של הקדוש-ברוך-הוא], ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה, בחדוא, בלא צערא, בלא יגונא כלל [אלו הערב רב המנהיגים הם עשירים ויושבים בשלוה, בשמחה, בלי צער ובלי יגון כלל], גזלנין מארי שחד דאינון דינין רישי עמא (בראשית ו') "כי מלאה הארץ חמס מפניהם" עליהו אתמר (איכה ה') "היו צריה לראש", [הם גזלנים לוקחים שחד, והם הדינים והראשים של עם ישראל, ואלו הצרים נעשים ראשים].

כלל זה תקח בידיך תמיד, שאדם אסור לו להכנס באמצע סרט ולומר את דעתו, כי הוא לא יודע מה היה קדם, ולא יודע מה שקורה עכשו וכו' וכו', ולכן אני לא יודע מאיזה רב אתה מדבר, אבל לצערנו הרב, יש היום הרבה רע-בנים כאלו משחתים וגנבים וכו' וכו' וכו', שהם גורמים חלול שם רבנות בין המון עם, ומשניאים את הדת על המון עם, ולא בחנם שיש כל-כף הרבה אנשים שזרקו את הדת מפני תכשיטים כאלו שנקראים "רע-בנים", ואם זה שנדמה לי שאתה מדבר ממנו, קדם כל תעשה ברור יותר

מַעֲמִיק, וְיִתְגַּלֶּה לָךְ אֵיזָה קֵל שֶׁבְקָלִים הוּא וְכוּ' וְכוּ', שְׁמִי שָׂרָק יִשְׁמַע אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, שֶׁעֲרוֹת רֵאשׁוֹ יִקְוֹמוּ עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', אֵיךְ אָדָם כָּזֶה יָכוֹל לְהִקְרְאוֹת "רַב"? הַמְקֻוּהָ שֶׁל הַנְּשִׁים הִיא פְּסוּלָה לְגַמְרִי, אִף פַּעַם לֹא הִיָּה עַל זֶה הַכֶּשֶׁר וְכוּ', וַיֵּשׁ עֲדִים שֶׁבְּאוֹצֵר מִי גֶשְׁמִים לֹא הָיוּ בְּכֻלָּל מִים, נִמְצָא שֶׁטְבָלוֹ בְּאִמְבֻטְיָהּ, וְעָבְרוּ עַל אֶסוֹר כְּרִיתוֹת הַחֲמוּרָה מְאֹד מְאֹד וְכוּ', שְׂאִין עַל זֶה שׁוֹם מַחִילָה בְּעוֹלָם, וְכִשְׁעֵשׂוּ רַעַשׁ פְּתָאוּם נִתְמַלֵּא הָאוֹצֵר עִם מִים, וְזֶה הָיָה בְּאִמְצַע תְּמוּזָה... שְׂאֵז בּוֹדְאֵי לֹא יוֹרֵד גֶּשֶׁם... וְמָה גַם הוּא לֹא נִתֵּן לְנִשְׁיָם מַעֲדוֹת הַמְזֻרָח לְהִכְנִס לַמְקוּוָה, כִּי הֵן מְבִיאֹת כְּנִים וְכוּ', וַיֵּשׁ עַל זֶה עֲדִים שֶׁעֲדִין חַיִּים, וְמָה גַם שֶׁעֵשׂוּ הַפְּגָנָה לְמָה סָגַר עֲלֵיהֶן אֶת הַמְקוּוָה וְכוּ', אֲשֶׁר דָּבַר כָּזֶה לֹא הָיָה מְאֹד קְבֻלָּת הַתּוֹרָה - שְׁנִשְׁיָם צְרִיכוֹת לְצִאת עַל הַרְחֹב מוֹל הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית וְלְהַפְגִּין "שֶׁהֲרַב" לֹא נֹתֵן לָהֶן לְהִכְנִס לְהַמְקוּוָה וַיֵּשׁ עַל זֶה תְּמוּנוֹת, וְהוּא הַשְּׁתִּיק אֶת הַכֹּל כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְפָּרֵס בְּעוֹלָם, וְדָבַר זֶה אֵי אֲפָשֶׁר לְמַחֵל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן - שְׂאָדָם שֶׁצְרִיף לְהִיּוֹת "רַב" יִסְגֵּר אֶת הַמְקוּוָה מִנְּשִׁים שֶׁהֵן מַעֲדוֹת הַמְזֻרָח וְכוּ', וְכֵן לֹא נִתֵּן לְתַקֵּן אֶת הָעֲרוּב, וּמִי שֶׁתַּקֵּן אֶת הָעֲרוּב לְקַח אוֹתוֹ לְבֵית מִשְׁפָּט וְהַכְּשִׁיל אֶת כָּלָם בְּאֶסוֹר סְקִילָה עַל יַד חֲלוּל שַׁבָּת, וְכֵן כָּל הַהַכְּשָׁרִים שֶׁלּוֹ הֵם עַל טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת וְכוּ', וְהַשׁוֹחֵט שֶׁהִיָּה בְּעֵינָהּ הָיָה קֵל וְרִיק וּפּוֹחֵז, עִם רֵאשׁ שֶׁעֲרוֹת כְּמוֹ שֵׁד, וּבְאִמְצַע הֵיָתֶה כְּפָה קִטְנֻטְנָה, שֶׁהָיוּ צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ אוֹתָהּ בֵּין שֶׁעֲרוֹת רֵאשׁוֹ אִם יֵשׁ לוֹ כְּפָה וְכוּ', וְכִשְׁהִבִּיאוּ הַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם שׁוֹחֵט יֵרָא שְׁמִים עִם זֶקֶן וּפְאוֹת, הִלָּךְ וּמָסַר אוֹתוֹ וְקִפַּח אֶת פְּרֻנְסָתוֹ, וְעוֹד מָסַר הַרְבֵּה אֲנָשִׁים עַל לֹא דָבַר וְכוּ', וּבְעֵנִין הַחֲנוּף הַטְּהוֹר לְחַם כָּל הַזְּמַן עַד הַיּוֹם הַזֶּה שֶׁלֹּא יִהְיֶה חֲנוּף טְהוֹר, וְאֵי אֲפָשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הַרְשָׁעוֹת שָׂרָק בְּצַע בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים נֶגֶד הַחֲנוּף הַטְּהוֹר וְכוּ', וְעֲדִין לֹא שָׁכַחוּ הַתּוֹשָׁבִים אֵיךְ שֶׁלְקַחוּ שְׂמָנָה מוֹרוֹת מִכְּתָה א' עַד כְּתָה ח' בְּנִידוֹת מִשְׁטָרָה מִהַמְסִירוֹת שֶׁלּוֹ, הוּא מִסִּית וּמַדִּיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נֶגֶד הַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהַכֹּל בְּסִיסְמָא "אֲנִי לֹא מְנִיחַ עֲקֻבוֹת אַחֲרָי", וְהוּא אֲשֶׁר מֵנַע לְבָנוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת עֲשָׂרִים שָׁנָה, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר אֵיזָה רְשָׁעוֹת וְאֲכֻזָּרִיוֹת הוּא הוֹלִיךְ נֶגֶד קַהְלָה שְׁלֵמָה, וְכַדּוּמָה שְׂאֵתָהּ יוֹדַע אֶת זֶה יוֹתֵר מֵאֵתָנּוּ.

וּבְעֵנִין שְׂאֵתָהּ כּוֹתֵב מוֹטֵב לְאָדָם שֶׁיִּפְּלֵל אֶת עֲצָמוֹ לְכַבֵּשׁ הָאֵשׁ וְאֵל

יִלְבִּין אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים, שְׂכַחַת מֵה שָׂרְבָנוּ ז' ל' אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת בּוֹשֶׁה, סִמָּן ב') "מִתֵּר לְבִישׁ אֶת הָרַבָּנִים, שְׁשׂוֹכְרִין אֶת הָרַבָּנוֹת לְשֵׁם גְּאוּה, וְרֹאוּי לְבוֹזוֹתָן וְלִהְקֵל בְּכַבּוּדָן, וְאִין עוֹמְדִין בְּפִנְיָהֶם, וְאִין קוֹרִין אוֹתָן רַבִּי, וְהַטְלִית שְׁעָלִיו כְּמַרְדְּעַת שֶׁל חֲמוּר; הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ מֵה שְׂאֵתָה כָּל-כֶּךָ מִפְּחַד מַעֲלָבוֹן פְּנֵי רָשָׁע, אֲשֶׁר אֵין עָלָיו שׁוֹם לְמוֹד זְכוּת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבָּנוּ ז' ל' (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִמָּן פ"ח) "אִין מְלַמְדִין זְכוּת עַל הַמְּסִית"; אָדָם שְׁמִסִּית וּמִדִּיחַ יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם שְׁעוֹד יוֹם יָבוֹא וַיִּסְגְּרוּ כְּבִישִׁים בְּשַׁבַּת וְכוּ', וּמִדְּבַר עַל יְהוּדִים תְּמִימִים, שְׂאִין לָהֶם בְּעוֹלָם רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה, אֲנָשִׁים שְׁחִזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַיּוֹם מִתְּנַהֲגִים כְּחֻרְדִּים לְדַבֵּר הַשֵּׁם בְּכָל הַמּוֹבָנִים, רַבָּם כְּכֹלֶם הוֹלְכִים עִם בְּגָדֵי חֲסִידוֹת בְּשַׁבַּת עִם שְׁטְרִימֵל עִם גְּרַבִּים לְכַנּוֹת, וּנְשׁוֹתֵיהֶם הוֹלְכוֹת מְגַלְחוֹת וְכוּ', לֹא כְּמוֹ "הָרַבָּנִית" שְׁכָל שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה בַּחוּץ וְכוּ' וְכוּ'.

יְכוּלִים לְכַתֵּב סֵפֶר שְׁלָם מֵה עֲבָרוּ הִקְהֵלָה מִמֶּנּוּ, וְלָכֵן לְפָנֵי שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל אוֹ רוֹצֵה לְדַעַת תְּשׁוּבָה, תְּבַדֵּק אֶת זֶה בְּעֶצְמָךְ, כִּי הֵכֵל גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֵי הַחֲפָצִים בְּאַמַּת וּמוֹדִים עַל הָאַמַּת, תִּהְיֶה לְאֵל, הָאֲנָשִׁים, שְׁחִזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׂאֵתָה מְכִיר אוֹתָם מִקֶּדֶם וְאַחַר כֶּךָ וְכוּ', הַיּוֹם הֵם קוֹבְעִים עֵתִים לְתוֹרָה שְׁלֵא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, עֵדָה שְׁלֵמָה יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא מַחְסִירִים יוֹם אֶחָד מִלְּמַד דֶּךָ גְּמָרָא כְּפִי סְדֵרַת דֶּךָ הַיּוֹמִי, וְהֵם מַקְפִּידִים עַל קִלְיָה כְּחֻמוֹרָה וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר מִכָּל הַמוֹסְדוֹת הַפִּיקֻטִּיבִים שֵׁישׁ לוֹ, וְחוֹלֵב אֶת הַמְּדִינָה עִם כָּל מִינֵי תַרְגִּילִים, זֶה נוֹשֵׂא אַחַר לְגַמְרֵי שְׁזָה לֹא שִׁיךְ אֵלֵינוּ, וְיָבוֹא הַיּוֹם שִׁיתְגַּלּוּ הַגְּנֻבּוֹת בְּרַבִּים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מ'רַע-בְּנִים" כְּאֵלוֹ, מְשַׁחֲתִים, שְׁמִשְׁנִיאִים אֶת הַדָּת עַל הַמוֹן עִם, וְהֵם הֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים לְרַחֵק נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

וְשׁוֹב פֶּעַם אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ שְׂאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִמִּי שְׂאֲתָה מְדַבֵּר וְכוּ', וְאִם זֶה מִמִּי שְׂאֲתָה חוֹשֵׁב, הֲרִי לָךְ מִקְצָת מַעֲשָׂיו עַל קִצָּה הַמְזֻלָּג וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּקָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפֵטִים, כ"ט אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד שְׂצָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן מֵהַשִּׁיּוֹתֵר מֵהָר, וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוּת, יוֹם הַכַּפּוּרִים, הַלְכָה א', אוֹת א') מִי שְׂאֲנִינוּ נְשׁוּי הוּא פָּגוּם בְּבְרִית, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם מֵהַשִּׁיּוֹתֵר מֵהָר, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּרֶרֶן, וּמִצִּינּוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין כ"ט): מִשְׁתַּבַּח לִי הָרַב חֲסֵדָא לְרַב הוֹנָא בְּדָרְבַּר הַמְּנוּנָא דְאָדָם גְּדוֹל הוּא, אָמַר לִי הָרַב כְּשִׁיבּוֹא לִידֶךָ הִבִּיאָהוּ לִידִי, כִּי אֲתָא חַזִּייה דְלֹא פְרִיס סוּדְרָא, אָמַר לוֹ מֵאִי טַעְמָא לֹא פְרִיס מֵר סוּדְרָא? אָמַר לִי הָרַב דְלֹא נְסִיבָנָא אֶהְדְרִינָהוּ לְאַפִּי הָרַב מִינֵיהּ, אָמַר לוֹ חַזִּי דְלֹא חַזִּית לְהוּ לְאַפִּי עַד דְנִסְבַּת, רַב הוֹנָא לְטַעְמֵיהּ דְאָמַר בֵּין עֲשָׂרִים שָׁנָה וְלֹא נָשָׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעִבְרָה, בְּעִבְרָה סִלְקָא דְעֵתָהּ, אֶלְא אִימָא כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עִבְרָה, אָמַר רַבָּא וְכֵן תִּנָּא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל עַד עֲשָׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִצְפָּה לְאָדָם מִתִּי יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּיּוֹן שְׂהִגִּיעַ עֲשָׂרִים וְלֹא נָשָׂא אוֹמֵר: תַּפַּח עֲצָמוֹתָיו; הֲרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שְׂצָרִיכִים לְהוֹדְרוֹ וְלְהִתְחַתֵּן, כִּי רַב הַמְּנוּנָא בָּא אֵל רַב הוֹנָא וְרָאָה שְׂעָדִין לֹא הִתְחַתֵּן, אָמַר לוֹ אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶת הַפָּנִים שֶׁלָּךְ עַד שֶׁתִּתְחַתֵּן.

וְלִכֵּן בּוֹדְאִי כְּשֶׁתִּתְחַתֵּן יִפְלוּ כָּל הַנְּסִיוֹנוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת שֶׁלָּךְ וְכוּ', כִּי יִהְיֶה לָּךְ פֶּת בְּסִלְף וְכוּ' וְכוּ', כִּי עֲכָשׁוּ בַּחוּר מְאֹד מִסְכֵּן שְׁלֵא יִפְשֵׁל בְּעוֹן הַחֲמוּר שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (נְבִיָה י"ג.) אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן - כָּל הַמוֹצִיא שְׂכַבְת זֶרַע לְבִטְלָה חַיֵּב מִיתָה; וְאָמַרו: (שָׁם)

רבי יצחק ורבי אמי אמרי כאלו שופך דמים, שנאמר: (ישעיה נ"ז ה) "הנחמים
 באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים" אל
 תקרי "שוחטי" אלא "סוחטי"; כי מכל טפה וטפה יכולים להולד ולד,
 וכשסוחט את זרעו לבטלה הוא שוחט את ילדיו, והעוון הזה מטמטם את
 המוח והדעת, ומכניס את האדם בחלישות הדעת וביאוש גדול כאלו הקדושי-
 ברוך-הוא שונא אותו, ולא צריך אותו וכו' וכו', ולכן לדעתי, תעשה כל מה
 שביקלתך להתחתן, ולא תהיה בררן כלל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים
 (יבמות גו.) "נחית דרגא נסיב אתתא", אתה צריך לרדת מדרגה, ואז תמצא את
 הזיווג שלך, כי בדרך כלל בחור הוא גאותן וכו', ולא מתאים לו לקחת את זו
 או את זו וכו', "אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכם
 והכי יפה והכי משפיל וכו', אקח את זו?" והוא מסתובב ומחפש את הבת
 זוג שלו כפי הדמיון שנכנס בו כאלו מי יודע מה הוא? והוא רוצה שיבוא
 אליו זיווג משהו, שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפש וכו', ומסתובב
 ויוצא לפגישות פן ואולי אמצא את בחירת לבבי שתבוא אלי על סוס לבן
 עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור מחכה עד שיולד זוג כזה,
 ובין כך הוא לא קולט שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי
 הוא אויב רע מאד", עד שתאופס את עצמו רואה שהוא כבר בגיל שלשים,
 מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות
 גו.) "נחית דרגא נסיב אתתא", תרד מדרגה ואל תחזיק מעצמך כל-כך גדול
 וכו', ואז תמצא בקלות בת זוג מה שיתאים לך, ותחתן ותהיה נצול מעברות
 חמורות, ותהיה הכי מאשר בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דקה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, כ"ט אב ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲשֶׁרֶךְ וְאֲשֶׁרֶי חֲלַקְךָ שְׁזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּחֲזִירֵי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עִם לֵב אֲמֵת וְלֵב נְכוֹן, וְתִקְפִּידֵי מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל שַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְכֵן לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מֵה שְׂאֵת אוֹכְלֵת שִׁיְהִיָּה רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים עִם הַכֶּשֶׁר שֶׁל בְּתֵי דִינִים מְפָרְסָמִים לִירְאֵי הַשֵּׁם.

בְּעִנְיַן לְנַהֵג בְּאוֹפְנוֹעַ וְכו', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁזֶה דְּבַר הַכִּי מִסְכָּן שֶׁרַק יִכּוֹל לְהִיּוֹת, וְלֹא אֶחָד קִפַּח אֶת חַיָּיו עַל יְדֵי זֶה, וְלִכֵּן הֵייתִי מִמְּלִיץ לָךְ לְדַרְת מְזֵה, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּמְיֵד תְּהִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוֹר וְדְבוֹר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דָּקוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ט אָב (עֲרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה עֲכָשׁוּ נִכְנָס חֹדֶשׁ אֱלוּל, רֵאֵה לְהַקְפִּיד בְּיוֹתֵר לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאִין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלַק ב', סִימָן ח') שֶׁמִּנְחָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֵשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יִהוּדֵי מֵאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִכְף וּמִיד כְּשִׁיתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוֹ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבֵר יוֹצֵא מִמִּנְחָה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן תְּהִיָּה זֶהִיר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בַּחֹדֶשׁ אֱלוּל כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶה, שֶׁזֶה מְזוּכָּר אֶת הַנְּשֻׁמָּה מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְעַל כֵּלָם תִּרְאֶה לְהַתְּבוּדֵד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שֶׁעָקֵר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עִנְיַן פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוֹ, וְאֵמֵר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאֵמֵר: "אִם הֵייתִי יוֹדַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה

ממני מה שאני עתה, דהיינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה" (כלומר שהיה מזדרז כל-כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר: "איי, איי פראסטיק"; אשרי מי שחזק בזה כל ימות השנה, ובפרט בחדש אלול, ומי יתן שתזכה ללמד בכל יום את המאמר ב"לקוטי-מוהר"ן", המדבר מחדש אלול, ולומר עליה התפלה מלקוטי תפלות, שזה מסגל מאד מאד להתעוררות, ולחזור בתשובה שלמה:

תורה קמ"א

אם יזכה שיירגיש באמת כאב חטאיו היינו כשימול את ערלת לבבו. כי כל זמן שלבו ערל ואטום, אי אפשר לו להרגיש באמת, רק כשימול את ערלת לבבו, ויהיה לו חלל בלב, ואזי ירגיש לבבו באמת גדל כאבו, ויצטער ויתחרט באמת. ואזי מגדל החרטה, ירגישו גם כל הלבבות של כל הטפות שנמשכו ממנו, ולכל מקום שנמשכו, ירגישו שם במקום שהם, הן אותם שנמשכו ממנו ונתהוו מהם בניו ממין בני אדם, והן אותם שנמשכו ממנו למקום אחר, חס ושלום, וגם שם יש להם לב ושאר איברים. ואזי כשימול את לבבו, וירגיש לבבו גדל כאבו, ויתחיל להצטער ולהתחרט באמת, אזי ירגישו שם כל הלבבות של הטפות, ויתודע להם האמת האיהם מטלים במקום טנופות בשאול תחתית. כי מתחלה נדמה להם שטוב להם, כי הן מזיקי עלמא. רק אחר כך כשימול לבבם, על ידי שנמול לבב אביהם, אזי מרגישין היכן הם, ומתחילין לקונן ולהצטער, ונעשה שם רעש גדול ביניהם. וזהו (דברים ל) "ומל ה'י"ה את לבבך, ואת לבב זרעך", היינו כשימול ה' את לבבו, ימול גם לבב זרעו. ולהיכן שנמשך הזרע, הן למין בני אדם, אזי מחיבים בניו שיירגישו גם - כן הרהור תשובה על ידי שנמול לבב אביהם. וכן אם נמשך למקום אחר חס ושלום, אזי ימולו שם הלבבות וירגישו כנ"ל:

והזמן המסגל לזה הוא חדש אלול, כי אלול ראשי - תבות "את לבבך ואת לבב". היינו שימול ה' את לבבו ואת לבב סתם התלוי בו, להיכן שנמשך כנ"ל. היינו הלב של הטפות לאיזה מקום שנמשכו, אם שנמשכו ונתהוו מהם בניו מין בני אדם, והן שנמשכו, חס ושלום, למקום אחר וגם

הם בְּנֵי, והם תלויים בו. ועל כן כשנפטר האדם הם הולכים אחר המטה ומקוננים עליו, כמו בניו ממש ממין אדם, אך שזה שהם הולכים ומקוננים אחריו, הוא לו לבזיון ולחרפה גדולה, רחמנא לצלן, רחמנא לצלן, מענשים הללו כידוע:

תפלה פ"ה המיסד על תורה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ותושיענו ותזכני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה מהרה להרגיש באמת כאב חטאי ועוונותי ופשעי הרבים והגדולים והעצומים מאד מאד עד גבתי שמי שמים, ועמקו מתהום רבה וכבדו מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, ועצמו משערות ראשינו, וגבהו מנשמת רוח אפנו ובפרט החטאים של פגם הברית, פגם טפי המח שיצאו ממני לבטלה בשוגג ובמזיד, באנס ובכרצון, אשר אם הייתי מתחיל להרגיש עצם הכאב של הפגם הגדול והנורא הזה, איני יודע אם הייתי יכול לחיות אפלו שעה אחת, כאשר הודעת לנו על ידי צדיקיך האמתיים עצם הפגם הזה, אשר על ידי זה מאריכין חרבן בית המקדש ומעכבין הגאולה ומורידין את השכינה בגלות, חס ושלום, וממשיכין נשמות ערטלאין במדור הקלפות, ונבראין מכל טפה וטפה מזיקי עלמא, רחמנא לצלן רחמנא לצלן, ושאר פגמים עצומים ונוראים הנעשים על-ידי-זה כי כל התורה תלויה בתקון הברית שהוא יסוד הכל, ובעוון זה פוגמין בכל הפ"ב אתון דאורייתא שהטפה כלולה מהם וכו' וכו' ובאמת לפי אטום ומבלבל ומעקם כל-כף עד שאיני מרגיש כלל כאב עוונותי העצומים והרבים והגדולים מאד מאד, אפלו כשאני מדבר מהם אוי לי, וי לי, אוי לי, וי לי, ואם אמר אלף פעמים אוי לי, וי לי, עדין איני מרגיש כלל מה אמר מה אדבר, מה אתאונן, מה אמר מה אדבר מה אצטדק, אך אתה מרחם על כל בשר, ואתה צופה ומביט עד סוף כל הדורות, ואתה עתיד לתקן אותנו בלנו כאשר הבטחתנו, על-כן שטחתי אליך כפי גואל חזק, היה בעזרי ולמדני והורני בכל עת, באיזה דרך באיזה, אפן אזכה לשוב אליך באמת, מרע לטוב, ממות לחיים, כי מר לי מאד:

אָבִי, יוֹצְרֵי וְגוֹאֲלֵי וּפּוֹדֵי, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי חֵישׁ קֵל מִהֲרָה שְׂאֻזְכָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבִלְבַב שְׁלֵם וּמִל אֶת עֲרֹלֹת לְבִי הָרַע, וְתַפְתַּח אֶת לְבִי בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה לְהַרְגִישׁ כְּאֵב וּמְכֹאֹב עוֹנוֹתַי הָעֲצוּמִים עַד שְׂאֻזְכָּה לְצַעֵק מִן הַלֵּב זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה כְּמוֹ שְׂרָאוּי לִי לְזַעֵק וּלְצַעֵק עַל עוֹנוֹת רַבִּים וּגְדוֹלִים כְּאֵלֶּה אוֹי, אוֹי אוֹי, וְאֲזַעֵק וְאֲצַעֵק וְאֲשׁוּעַ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבִלְבַב שְׁלֵם בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה מִקִּירוֹת הַלֵּב, עַד שִׁירְגִישׁוּ גַם כָּל הַלְּבָבוֹת שֶׁל כָּל הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ מִמֶּנִּי לְכָל מְקוֹם שֶׁנִּמְשְׁכוּ, הֵן אוֹתָן הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ בְּהִתֵּר וְנִתְהוּוּ מֵהֶם בְּנִי שִׁיחִיו לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, הֵן לְהַבְדִּיל אוֹתָן הַטְּפוֹת, שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטְלָה בְּשׁוּגָג אוּ בְּמִזִּיד, וְנִנְעָשָׂה מִכָּל טֶפֶה וְטֶפֶה מֵה שֶׁנִּנְעָשָׂה אוֹי לִי, וִי לִי, וְכֻלָּם יִהְיֶה נִמּוּל לְבַבְּךָ, וִירְגִישׁוּ כָּלֵם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֶת עֲצֶם כְּאֵבְךָ וְצַעֲרֶם וְהִיכָן הֵם מְנַחִים בְּשִׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, בְּמִקְוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים שֶׁלֹּא נָתַן לְהַזְכֵּר, וְיִהְיֶה נִנְעָשָׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בִּינִיחָם, וְיִתְעוֹרְרוּ כָּלֵם לְשׁוֹב לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֵמֶת וְיִתְחִילוּ לְהִתְגַּעֵגַע וּלְהִצְטַעַר וּלְכַסֵּף בְּאֵמֶת לְהִתְתַּקֵּן וּלְשׁוֹב אֶל יְהוָה בְּאֵמֶת עַד שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֵיךָ הַטּוֹבִים, רַחֲמֵיךָ הַגְּנוּזִים, רַחֲמֵיךָ הַפְּשׁוּטִים, רַחֲמֵיךָ הַרַבִּים, עָלַי וְעַלֵּיהֶם וְתַעֲסֵק בְּתַקוּנָנוּ, וְתִגְאָלְנוּ מִהֲרָה מִבְּאֵר שַׁחַת מַיִט הַיּוֹן וּמִכָּל מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים וְהַמְּקַלְקָלִים, מִכָּלֵם תִּגְאָלְנוּ וְתַפְדְּנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִתְקַנְנוּ, וְיָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת נִדְחֵינוּ מִהֲרָה, כִּי אֶתְּהָ חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדַּח וּמִל אֶת לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ, כְּמָה שֶׁכָּתוּב: "וּמִל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לֵבב זֶרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיִּידֶךָ".

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו, אֵל חַי, חַלְקָנוּ, צוּרָנוּ, צוּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֲרֵינוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שָׁמַתְּ בְּבִשְׂרָנוּ, זַכְּנֵי מִהֲרָה לְמוּל אֶת עֲרֹלֹת לְבַבִּי וּלְבַב זֶרְעִי, וּבִפְרֹט בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, זַכְּנֵי מַעֲתָה שְׂאֻזְכָּה לְהִכִּין עֲצָמֵי בְּאֵמֶת, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים שִׁיְהִיָּה נִמּוּל בְּשִׁלְמוֹת לְבַבִּי וּלְבַב זֶרְעִי בְּאֵמֶת, עַד שְׂאֻזְכָּה בַּחַיִּים חַיּוֹתַי שִׁיְתְּקַנּוּ אוֹתִי הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים בְּשִׁלְמוֹת, אוֹתִי וְאֶת זֶרְעִי וְאֶת כָּל הַתְּלוּיִים כִּי לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֲכָלֵם וְלֹא אֲכַשֵּׁל לְעוֹלָם וָעֶד, וְלֹא אֲעוֹל בְּכִסּוּפָא קָמָה, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַחֲטֹאת לְרַבִּץ עַל פֶּתַח קִבְרִי, חַס וְשָׁלוֹם, רַק אֻזְכָּה

לְתַקֵּן הַכֹּל בַּחַיִּים חַיּוֹתַי, בְּכַח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, כִּי אֵין לִי שׁוּם תְּקוּוּהָ וְסִמְיָכָה כִּי אִם עֲלֵיהֶם לְבָד, וּבְכַחֶם וְהִבְטַחְתָּם אֲנִי מְצַפִּים עַדִּין לְכֹל טוֹב.

מָלֵא רַחֲמִים, חוּס וְרַחֵם עָלַי וְהַצִּילֵנִי מִחַרְפוֹת וּבְזִיוֹנוֹת, שְׁלֵא יִהְיֶה כַח לְשׁוּם מִזִּיק וּמַשְׁחִית לְהִתְקַרֵּב אֵלַי בַּעַת מִיתַתִּי וְלֹא יִלְכוּ אַחַר מִטַּתִּי, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרָשֶׁם מִמֶּנִּי וּתְבַטְּלֵם בְּבִטּוּל גְּמוּרָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתַחוּס עָלַי בַּחֲמֻלְתֶּךָ הַגְּדוֹלָה וּבַחֲנִינוּתֶיךָ הַעֲצוּמִים, שְׁאֲזַכֶּה לְתַקֵּן בַּחַיִּים אֶת כָּל אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי, וְתַחוּס וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל הַכֹּל בַּחַיִּים חַיּוֹתַי, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִהְיֶה עָלַי שׁוּם דִּין וּמִשְׁפָּט אַחַר כֵּךְ אִם אֲמַנֶּם יַדְעַתִּי בְּאֲמַת כִּי אֲנִי רַחוּק מִישׁוּעָה כְּזֹאת, כִּי בְמָה יִזְכֶּה נַעַר כְּמִנִּי לְזֶה, אִךְ עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטָח, וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי נִשְׁעָן, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מְקוּוֶה, וְלִישׁוּעָתֶךָ אֲנִי מְצַפֶּה, בְּכַח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים אֲמַתִּיִּים שְׁבִדוֹרְנוּ, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמַתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עִפְרָה עֲלֵיהֶם אֲנִי נִשְׁעָנִים, בְּהֵם תִּמְכְּתִי יְתִדוֹתַי לְשֵׂאל כָּל אֱלֹה מַלְפָּנֶיךָ, עַל כֵּן עַדִּין אֲנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה וּמְקוּוֶה וּמִיחַל לִישׁוּעָתֶךָ הַגְּדוֹלָה, שְׁאֲזַכֶּה מִהֲרָה לְכֹל מַה שְׁבַקְשְׁתִּי מַלְפָּנֶיךָ כִּי אַתָּה צוֹפֶה לְרִשְׁעֵי וְחַפְּצֵי בְּהַצְדָּקוֹ, וְאִם אֲנִי מִתְמַהֵמָה הַרְבֵּה לְשׁוֹב, וְעוֹד הוֹסַפְתִּי קְלַקּוּלִים וְעוֹוֹנוֹת הַרְבֵּה גְדוֹלִים וְעֲצוּמִים בְּכֹל יוֹם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עַדִּין אֲנִי מַחֲכֶה בְּכֹל יוֹם שִׁיבֵא גְּאֻלְתִּי וּפְדוּת נַפְשִׁי, שְׁאֲזַכֶּה מִהֲרָה לְהִתְעוֹרֵר מִשְׁנַתִּי וְלָקוּם מִנְּפִילְתִּי וְלַעֲמֹד מִיִּרְיֵדְתִּי וְלַחַיּוֹת מִמִּיתַתִּי וְלְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת וּבְלֵב שְׁלֵם לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֲמַת אֲנִי וְזָרְעִי וְזָרַע וְכָל זָרַע עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן סְלָה:

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרָךְ וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה

דקו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים כ"ט אב (ערב ראש חודש אלול) התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

הנה אנחנו נכנסים בחודש אלול, חודש הרחמים, ויכולים לפעל אצל הקדוש-ברוך-הוא כל מה שרוצים, ולכן תקחי את עצמך בידך ואל תהיי בטלנית, תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, כי עכשו, בימי אלול הקדושים התפללות מתקבלות לרחמים ולרצון לפני אדון הכל, כי החודש הזה נקרא "חודש הרחמים והסליחות", ומתחילים כבר להגיד סליחות, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך שיחוס וירחם עלינו, ויכתב אותנו לשנה טובה ומתוקה, שנת פרנסה וכלכלה, שנת שלום ואהבה, ונזכה כבר להגאל גאלת עולם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לי בכל מיני עזר, שאת רק יכולה לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - "אהל אברהם" מותיקין - שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (לקו"ט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש-ברוך-הוא: "חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח, שזבח שלמה לפני אלה עולות", ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) "אין בודקין למזונות", היינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, ועקר העזרה מה שאני מבקש ממך, שתבואי מדי פעם לבית התבשיל ולעזור בכל עזרה שאת רק יכולה, וזה מאד מאד חשוב אצלי, ובפרט עכשו בחודש הרחמים והסליחות, בודאי ראוי לך לתת שכם ולעזור שהבית התבשיל יצליח מאד.

המאחל לך חודש מברך ותשובה שלמה

דקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ט אָב (עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל) הַתּשׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
 הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
 בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עִכְשָׁו בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל, חֲדָשׁ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וְלָכֵן
 אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שְׂיִתְאַחְדּוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאַחֲדוֹת
 גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי כִּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחִימָא נְצָבִים) "בְּנֶהֱגַ שְׁבָעוּלָם
 אִם נוּטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִים, שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת? וְאֵלוּ נוּטֵל
 אַחַת אַחַת אֲפֵלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׂיִהְיוּ
 כְּלֵן אֲגָדָה אַחַת"; וְדוֹרְשֵׁי רִשׁוּמוֹת דְּרָשׁוּ (שְׁמוֹת י"ח ז') "וְיִשְׁאֲלוּ אִישׁ לִרְעֵהוּ
 לְשָׁלוֹם" - רֵאשֵׁי תְּבוֹת אֶלְיֹוֹל, וּבִיּוֹתֵר צְרִיכִים בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה לְהַקְפִּיד עַל
 שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם אוֹרֵב מְאֹד
 מְאֹד לְעִשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל כַּחוּ זֶה רַק "הַפְּרֵד וּמְשַׁל",
 כְּמוֹ שְׁאַנְחָנוּ חֲשִׁים אֶת זֶה עַל עוֹרָנוּ וּבִשְׂרָנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵּב בְּבַחֲרֵיּוֹת הַבָּאוֹת, תִּהְלֶה לְאֵל, אֲנִי
 יוֹדֵעַ מַה שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה, וְשְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְעַרֵּב לִי, וְאֵל תֹּאבּוּ וְאֵל תִּשְׁמְעוּ
 לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, רַק מַה שְׂאֲנִי אֹמֵר לָכֶם, כִּי הַמְּלַחְמָה עֲלֵינוּ מִבֵּית
 וּמִבְּחוּץ, אֲבָל בְּכַחוּ יִתְבָּרֵךְ נִזְכֶּה לְעֵבֵר עַל הַכֹּל, עֲלֵינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר
 שְׂאֵת בִּיתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִלְמַד
 אֶת הַשְּׁעוּרִים כְּסֹדֵרָן בְּמַקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ זְכוּ וְכו'.

מְנַהֲגֵינוּ הוּא כִּכָּר לְהִתְחִיל מִיּוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל לְתַקְעַ
 בְּשׁוֹפָר, וְעַקֵּר תְּקִיעַת שׁוֹפָר הוּא לְעַקֵּר אֶת הַשְּׁנֵאָה מִלְּבָנוּ, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי
 הַאֲרִיז"ל (דְּבָרִים כ"ט י"ז) שֶׁרֵשׁ פְּיֹרָה רֵאשׁ וְלִעֲנָה - רֵאשֵׁי תְּבוֹת שׁוֹפְרֵי,
 וּפְרֵשׁ רֵשׁ"י: "שֶׁרֵשׁ מְגַדֵּל עֵשֶׂב מֵר כִּגְיָדִין שֶׁהֵם מְרִים", כְּלוֹמֵר מְפָרָה וּמְרַבָּה
 רֶשֶׁע בְּקִרְבְּכֶם; הֵינְנוּ שְׂתַקִּיעַת שׁוֹפָר צְרִיכָה לְהוֹצִיא מֵאַתְּנּוּ אֶת הַמְּרִירוֹת
 שְׁנִמְצָא בְּנוֹ וְאֶת הַרְשָׁעוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּתוֹכְנוּ שְׁלֹא נַעֲשֶׂה רַע לְהַזְזוֹלֵת, וְכֵן הַתְּחִילוֹ
 לומר מְזִמּוֹר כ"ז "לְדוֹר הַיּוֹ"ה אוֹרֵי וְיִשְׁעֵי" מִמְּנַחָה עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל,

ואומרים את זה עד שחרית בשמחת תורה, בבקר אומרים את המזמור אחר "שיר של יום", ובמנחה אומרים את זה תכף ומיד אחר שמונה עשרה לפני אמירת "תתקבל", והעקר לכונן מה שאומרים, כי במזמור זה מרמזים אלוהי וראש השנה ויום הכפורים וסכות.

העקר שנעבד על נקדת השמחה, ולעשות צדקה וחסד עם הזולת במשך כל החדש הזה, שהוא חדש הרחמים והסליחות.
המאחל לכם חדש מברך ותשובה שלמה

דקט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, כ"ט אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבתך.

באמת זה בעיני רצינית מאד, וזה עובר על כל מקרב חדש שמתבלבל מרבוי הדעות שיש גם בין אנשי שלומנו, עד שלא יודעים היכן משה שרוי, והיכן אהרן שרוי, ובני אדם מבהלים ומבלבלים לגמרי, כל אחד אומר את הדעות שלו, ולא יודעים איפה האמת וכו', וצריכים הרבה רחמים שלא יפילו אותו אלו התלמידים שלא שמשו כל צרכם, כמאמרם ז"ל (סוטה מ"ז): "משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן רבו מחלוקות בישראל ונעשית תורה כשתי תורות; ובפרט החדשים אשר מקרוב באו וכו', וצדים נשמות חלשים ברשתם, ומבלבלים אותם עם כל מיני למוידים פגומים וכו', עד שעל ידי זה גורמים להחליש את המקרבים החדשים וכו', ובהאמת כבר הקדים מוהר"ן ז"ל וכתב (לקוטי הלכות, ראש חדש, הלכה ז', אות נ"ב) "אדם צריך לקבע בעצמו שיהיה איך שיהיה, אף על פי כן יהיה חזק בדעתו שלא יהיה נסוג אחור לגמרי מהשם יתברך, ולא ייאש את עצמו לעולם, ולא יהיה מהחסידים הנפולים, שהם גרועים ממשמדים, רחמנא לצלן" וכו', עיין שם, וכן הוא (לקוטי הלכה, שלוחין, הלכה ה', אות י"ז) עקר התגרות והסתת הבעל דבר

שֶׁמִּבְקֵשׁ תּוֹאנּוֹת וְעֵלִילוֹת לְשׁוֹב וּלְפוֹל חֵס וְשְׁלוֹם, לְזַהֵמַת הַמַּדְמָה, בְּפִרְט אַחַר הַסְתַּלְקוֹת הַצַּדִּיק, שְׂאוֹמֵר הָרִי כְּכֹר אָפֶס תִּקְוָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַמְלָק מִתְגַּבֵּר, שֶׁהוּא בַחֲנִינַת עֵצֶם הַתְּגַבְרוֹת הַיִּצָר הָרַע, שֶׁמִּתְעוֹרֵר בְּהַתְּגַבְרוֹת עֲצוּם בְּכָל פֶּעַם, וְעֵתָה מָה נַעֲשֶׂה עוֹד? וְהַכְּסִילִים חוֹזְרִים לְאַחֲרֵיהֶם, שֶׁזֶהוּ בַחֲנִינַת מַה שְׁקוֹרִין "חֲסִידִים נְפוּלִים", רַחֲמָנָא לְצַלָן, שֶׁזֶה גְרוּעַ מֵהַכֵּל, כְּמוֹ שֶׁשִּׁמְעֵתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וְכֵן הוּא (לְקוּסֵי הַלְכוּת, נְזִיקִין, הַלְכָה ד', אוֹת כ"ה) "קִלְפַת נְגַה" הִיא הַקְּלִפָּה הַכִּי מִסְכַּנָּת, כִּי מִשֵּׁם נִמְשָׁךְ נִפְשׁ הַבְּהֵמִיּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁמִּשֵּׁם בָּאִים הַחֲכָמוֹת רַעוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וְיֵשׁ שְׁמִכְנִים עֲצֻמָּן בְּשֵׁם "חֲסִידִים", וְאוֹמְרִים חֲכָמוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהֵבֵל הַמְּרַחֲקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וּמִתּוֹרַתוֹ וּמִצַּדִּיקִי אֲמַת, וְאֵלּוֹ הֵם קִלְפַת נְגַה מִמֶּשׁ שֶׁמְעַרְבׁ טוֹב וְרַע, כִּי בְּאֲמַת יֵשׁ בְּהֵם טוֹב הַרְבֵּה כִּי אֵינָם פּוֹרְקִין עַל, חֵס וְשְׁלוֹם, וְקִצְתָם הֵם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים קִצְת, וְלִפְעָמִים אוֹמְרִים דְּבָרֵי אֲמַת, אֲךָ מְעַרְבׁ בְּהֵם גַּם רַע הַרְבֵּה, דִּהְיִנּוּ הַחֲכָמוֹת שְׁלֵהֶם שֶׁנִּדְמָה לָהֶם לְחֲכָמוֹת, וּבְאֲמַת הֵם שְׁטוֹתִים גְּדוֹלִים, וְאֵלּוֹ מְזִיקִים גַּם כֵּן הַרְבֵּה, וּמוֹנְעִים מְאֹד מִלְּהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִי אֲמַת וְאֲנַשְׁיָהֶם הַמְּמַשִּׁיכִים הַשְּׂגָת אֲלִקּוֹתוֹ בְּעוֹלָם, וּבִאֲפֵן אֶחָד הֵם מְזִיקִים יוֹתֵר מֵהַעֲכוּ"ם וְהַאֲפִיקוֹרְסִים, כִּי מְעַכוּ"ם וְאֲפִיקוֹרְסִים רַב יִשְׂרָאֵל מְרַחֲקִים עֲצֻמָּן מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְחוֹק כְּרָאוּי לְהִתְרַחֵק מֵהֶם יוֹתֵר מִן בְּעָלֵי רְאֵתָן, אֲךָ מֵאֵלּוֹ הַכְּשָׂרִים קִצְת - אֵינן מִתְרַחֲקִים מִחֲכָמָתָם כָּל-כָּף, וּבְאֲמַת הֵם מְזִיקִים הַרְבֵּה עַל יְדֵי חֲכָמָתָם וְלִיצְנוּת שְׁלֵהֶם שֶׁמִּתְלוֹצְצִים מִכֶּמָּה דְרָכֵי הַתְּמִימוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת וְכוּ' (וְכַמְבָּאֵר שִׁיחָה זֹאת בְּמָקוֹם אַחַר שֶׁשִּׁמְעֵתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שֶׁחֲסִיד שֶׁנִּפְל גְרוּעַ מִמֶּשְׁמַד, כִּי מִמֶּשְׁמַד כָּל אֶחָד נֹזֵה, אֲבָל מִחֲסִיד אֲךָ אֶחָד לֹא נֹזֵה, כִּי אֲךָ אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא נִפְל וְנִתְקַרֵּר מֵהַהִתְלַבְּבוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ'), עֵינַי שָׁם.

וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל לַמּוֹד שְׁלַחַן עָרוֹף, כִּי אֵלּוֹ הַחֲדָשִׁים שֶׁמְקֻרֹב בָּאוּ, הֵם מְנַהֲיִגִים הַנְּהַגוֹת חֲדָשׁוֹת שֶׁזֶה כְּנֶגֶד הַשְּׁלַחַן עָרוֹף וְכוּ', וְזֶה סֵתֵם טְפָשׁוֹת וְשִׁגְעוֹן וְכוּ', וּמִטְעִים אֶת אֵלּוֹ שְׂרוּדָפִים אַחֲרֵיהֶם וְכוּ', וְכָל זֶה בָּא מִחֲמַת שְׁלֵא לּוֹמְדִים שְׁלַחַן עָרוֹף, כִּי אִם הָיוּ לּוֹמְדִים שְׁלַחַן עָרוֹף, הָיוּ יוֹדְעִים שְׁכָל אֵלּוֹ הַנְּהַגוֹת הַחֲדָשׁוֹת אֵינן לְזֶה שׁוֹם מְקוֹר בְּשְׁלַחַן עָרוֹף וְכוּ', וְאֲדַרְבֵּה, זֶה נֶגֶד הַשְּׁלַחַן עָרוֹף, וְלִכֵּן אִם הָיוּ לּוֹמְדִים שְׁלַחַן עָרוֹף, לֹא הָיוּ יְכוֹלִים לְהִטְעוֹת אֶת הָאָדָם בְּשִׁטְיוֹת וּבְדַמְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים וְכוּ' וְכוּ', וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן כ"ט) וְעַל לַמּוֹד הַפּוֹסְקִים הַזֵּהִיר מְאֹד מְאֹד בְּיוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים.

וְרָאוּי לְלַמַּד כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" כְּלָם מֵרֵאשִׁים עַד סוּפֵם כְּסֵדֶר, אִם יְכוּל לְלַמַּד כָּל הָאַרְבָּעָה שְׁלַחַן עֲרוּךְ עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים הַגְּדוּלִים מֵה טוֹב. וְאִם לֹא עַל כָּל פָּנִים יְלַמַּד כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" הַקְּטָנִים:

וְהוּא תִקּוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרַע, וְעַל יְדֵי לַמּוּד פּוֹסֵק שֶׁמְבַרֵר הַכָּשֶׁר וְהַפְּסוּל, הַמְּתַר וְהָאֶסוּר, הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא - עַל יְדֵי זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרָשׁ הַטוֹב מִן הַרַע.

וְאָמַר: שֶׁכָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מְחִיב לְלַמַּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבֹר. וְאִף אִם הוּא אָנוּס וְאֵין לוֹ פְּנָאִי, יְלַמַּד עַל כָּל פָּנִים אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא אֶפְלוּ שְׁלֹא בְּמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּהּ בְּשְׁלַחַן עֲרוּךְ. כִּי צָרִיךְ לְלַמַּד אֵיזָה דִּין בְּ"שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְכִשְׂאִינוּ אָנוּס יְלַמַּד כְּסֵדֶר כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" מֵדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וְכִשְׂגִּמְרוּ וַיִּסְיִם הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" יִחְזֹר וְיִתְחִיל לְלַמַּדְם כְּסֵדֶר. וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַמִּיד בְּלַמּוּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְאִז לֹא יוּכְלוּ לְהַטְעוֹת אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי שְׂגִיוֹנוֹת וְהִנְהֻגוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ', וְכוּ', שְׂאִין לָהֶם שׁוּם שַׁחַר כְּלָל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׂקָר, שְׁנִמְצָאִים גַּם בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

דְּקִי.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, כ"ט אָב ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן, סִימָן קי"ט) שֶׁזֶּה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד כְּשֶׁאוֹחֲזִין בָּזֶה, דְּהֵינּוּ כְּשֶׁאוֹחֲזִין בָּזֶה שֶׁהוּא מְרַצָּה וְחַפֵּץ וּמִשְׁתּוֹקֵק מְאֹד שֶׁחֲבֵרוֹ יִהְיֶה אִישׁ כְּשֶׁר וְצָדִיק אִף עַל פִּי שֶׁהוּא לֹא יִהְיֶה, חֵס

ושלום, זהו מעלה גדולה מאד. וכתיב מוהרנ"ת ז"ל (שם) שְׂכָךְ הִיָּה הַלְשׁוֹן שְׂאֵמֵר רַבְנוּ ז"ל, שהוא מרצה אף על פי שאני איני זוכה, חס ושלום, לעבד את השם יתברך, על כל פנים יעבד ישראל השני את השם יתברך. זהו דבר גדול מאד כשאוחזין בזה. כף שמעתי מפיו הקדוש.

ולפי דעתי, נדמה לי שזהו דבר פשוט מאד. כי בודאי אני רוצה וחפץ מאד ומשתוקק ומתגעגע מאד שיהיו כל ישראל כשרים וצדיקים אמתיים, אפלו אם לא אזכה אני לזה, על כל פנים יהיו חברי בני גילי, וכל ישראל צדיקים נוראים אמתיים. כי זה עקר האהבה והרחמנות שצריכין לרחם אחד על חברו ועל כל ישראל שיזכה לתכלית האמתי להיות כרצונו הטוב באמת, שזהו עקר טובתן של ישראל, אבל ידעתי שיש בני אדם שכשהם נופלים, חס ושלום, מעבודת השם יתברך, מפל שכן וכל שכן אותן שנשליין באיזה תאוה רעה או בעברה, חס ושלום, הם שונאים ומתגרים במי שעוסק בעבודת השם יתברך, ורוצים להפילו, חס ושלום, ומחלישים את דעתו מאד, ומבזים אותו בכמה לשונות. וגם אומרים לו שגם הוא יפל כמו שנפל הוא, רחמנא לצלן. כמו שראיתי כמה מהחסידים של עכשו שלפני כמה שנים התחילו קצת בעבודת השם יתברך, ואחר כך נפלו למה שנפלו, כל אחד לפי נפילתו, רחמנא לצלן. ואחר כך כשראו בני הנעורים הרבים בשנים כשנתעוררו בעבודת השם יתברך, והתחילו להתפלל בהתלהבות בלב שלם ולהתמיד בלמודו וכו', כאשר מצוי עכשו כמה בני הנעורים הכשרים המשתוקקים מאד מאד להשם יתברך ומתחילים להתפלל בכל לב בכונה גדולה וכו', וכשרואים אלו החסידים הנפולים אותם, הם שוחקים מאד מהם ומבזים אותם ומחלישים את דעתם מאד מאד ואומרים להם שאין ממש בעבודתם וכו'. כל זה מחמת קנאה. מחמת שהם נפלו, הם רוצים, חס ושלום, שגם השאר יהיו כמותם, רחמנא לצלן. ובאמת צריך שיהיה בהפך כי על כל פנים אני לא יכול לזכות להיות איש כשר, שחברי יהיה איש כשר; ולכן ידעתי, תמשיכי לחזק את בנות ישראל באמונה פשוטה בו יתברך, ואפלו שאת מרגישה שאת הכי רחוקה ממנו יתברך וכו', אל תשימי לב אל זה, זה הסמך מ"ם ימח שמו, שרוצה לשבר אותך ולהכניס אותך ביאוש כאלו אין לך שום תקוה, רק תמשיכי לעורר ולחזק ולעודד את כל הנשים השבורות וכו' וכו',

ובזכות זה גם לך יהיה טוב, סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ותקבלי את שכרך מהשמים, כי מי שמקרב רחוקים - יש לו דעה בשמים, וכך כתוב בזהר (תרומה קכ"ח): תא חזי כל מאן דאחיד בידיא דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב') "ברייתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובצלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישירים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחשך אור לישירים" וגו', [בוא וראה, כל מי שאוחז בידיו של החייבים, ומשתדל שיעזבו את דרכיהם הרעות וכו', עולה במעלת הקדשה, במקום שאף אחד לא יכול לעלות שמה וכו', והוא גורם להכניע את הסטרא אחרא, והוא גורם שיתיקר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, וגורם שבזכותו כל העולמות יש להם קיום, וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה לכל טוב אמתי ונצחי בזה העולם ובעולם הבא, וכל הפעלי דינים לא יכולים לדון אותו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ונכנס בשלשה עשר שערים של רחמים למעלה בשמים, ואין מי שימחה בו].

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דקיא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, כ"ט אב ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

איך אתה יכול לכתב שחזרת בתשובה בשעה שאתה מחלל שבת וכו'?! כי מחלל שבת יש לו דין של גוי, כמובא ברמב"ם (פרק ל' מהלכות שבת, הלכה ט"ו) השבת ועבודה זרה - כל אחת משתיהן שקולה כנגד שאר כל

מְצוּוֹת הַתּוֹרָה, וְהַשְּׁבֵת הַיָּא הָאוֹת שְׁבִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִינֵינוּ לְעוֹלָם, לְפִיכָךְ כָּל הָעוֹבֵר עַל שְׂאֵר הַמְצוּוֹת - הָרִי הוּא בְּכֻלּוֹ רְשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אָבֵל מִחֻלָּל שֶׁבֶת בְּפָרְהֶסְיָא - הָרִי הוּא כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, וְשִׁנְיָהֶם כְּגוֹיִים לְכָל דְּבָרֵיהֶם, לְפִיכָךְ מְשַׁבַּח הַנְּבִיא וְאוֹמֵר (יִשְׁעִיָּהוּ ג'ו') "אֲשָׁרֵי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֶׁמֶר שֶׁבֶת מִחֻלְלוֹ", וְגו' וְכֵן הַשׁוֹמֵר אֶת הַשְּׁבֵת כְּהַלְכָתָהּ וּמְכַבְּדָהּ וּמַעֲנִיגָה כְּפִי כַחוֹ כְּבָר מִפְּרֵשׁ בְּקַבְּלָהּ שְׂכָרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה יֵתֵר עַל הַשְּׂכָר הַצָּפוּן לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר: (יִשְׁעִיָּהוּ נ"ח) "אִזּוֹ תִתְעַנֵּג עַל הַיְוִ"ה וְהִרְפַּכְתִּיךָ עַל כַּמְּתֵי אֶרֶץ וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי הַיְוִ"ה דִּבֶּר".

וְלָכֵן דַּע לָךְ שֶׁעַקֵּר הַחֲזוּרָה בַּתְּשׁוּבָה הַיָּא לְשׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל קְדוּשַׁת שֶׁבֶת, כִּי כָךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שֶׁבֶת ק"ח): כָּל הַמְשַׁמֵּר שֶׁבֶת כְּהַלְכָתוֹ, אֶפְלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּהוּ ג"ו ב') "אֲשָׁרֵי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֶׁמֶר שֶׁבֶת מִחֻלְלוֹ וְשֶׁמֶר יָדוֹ מַעֲשׂוֹת כָּל רָע", אֵל תִּקְרֵי "מִחֻלְלוֹ", אֲלָא מְחוּל לוֹ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם בֶּן זוּגָה שֶׁל הַשְּׁבֵת, כַּמְאֲמָרִם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א ח') תְּנִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי: אִמְרָה שֶׁבֶת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לְכַלֵּן יֵשׁ בֶּן זוּג וְלִי אֵין בֶּן זוּג, אִמֵּר לָהּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל הַיָּא בֶּן זוּגָה, וְכִינּוּן שְׁעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַר סִינַי, אִמֵּר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: זָכְרוּ הַדְּבָר שֶׁאִמַּרְתִּי לְשֶׁבֶת, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל הַיָּא בֶּן זוּגָה, הֵינֵנוּ דְבוּר (שְׁמוֹת כ') "זָכֹר אֶת יוֹם הַשְּׁבֵת לְקַדְּשׁוֹ"; וְלָכֵן עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה זֶה רַק שְׁמִירַת שֶׁבֶת, כִּי שְׁבִי' אוֹתִיּוֹת תִּשְׁוֹב, וּבִזְהָ יְכוּלִים לְרַאוֹת אִם אָדָם חֲזָר בַּתְּשׁוּבָה, אִם הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְשׁמֵר שֶׁבֶת, וְאִם הַשְּׁבֵת חֲשׁוּבָה בְּעֵינָיו, וְאִמֵּר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ז) כִּי שֶׁבֶת כְּבִיכּוֹל, הוּא הָעֵינַן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל עֲלֵינוּ דִּיקָא עַל יְדֵי שֶׁבֶת, בְּסוּד (שְׁמוֹת ט"ז כ"ט) "רְאוּ כִי הַיְוִ"ה נִתֵּן לָכֶם הַשְּׁבֵת", וּמוּבָא בְּתַקּוּנֵי זְהַר (תַּקּוּן ע') ש' תִּלְתַּת עֲנַפֵּי תִלְתַּת גּוֹנִין דְּעֵינָא, ב"ת דְּשֶׁבֶת דָּא בַת עֵין; הֵינֵנוּ שֶׁבֶת הֵם שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, ש' - יֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשׁ קוּיִן כְּנִגְדַּ שְׁלֹשָׁה צְבָעִים שִׁישׁ בַּתוֹף הָעֵין, בִּי"ת זֶה "בַּת עֵין" - הַשְּׁחוֹר שְׁבָעֵין, הֵינֵנוּ כְּבִיכּוֹל, שְׁעַל יְדֵי שֶׁבֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר וּמְסַתְּפֵל עֲלֵינוּ בְּשֶׁשֶׁת יְמֵי הַשְּׁבִיעִי, כִּי כָּל הַשְּׁפָעָה

על האדם נמשכת רק על ידי שבת, ולכן שבת כל-כך חמור וכו', ולהפך שבת כל-כך קדוש, כי כביכול, דרך שבת הקדוש-ברוך-הוא מסתכל עלינו.

ולכן עלינו רק לשמח כל השבת שאנחנו זוכים לשמר את השבת, אשרי מי שמסר את עצמו להיות כל השבת בשמחה, ועקר השמחה ששמח שמאמין בו יתברך ומאמין בשבת שבה מתגלה עצם אלקותו יתברך בלי שום לבושים, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת י) אמר לו הקדוש-ברוך-הוא למשה: מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, ואני מבקש לתנה לישראל, לך והודיעם, ומובא בספרים הקדושים שבכל ערב שבת זפי השמיעה שומעים איך שהקדוש-ברוך-הוא מעורר את האדם שישמר שבת, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו ממנו יתברך, ולכן לא בחנם שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב, סימן י"ז) צריך להזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשת שבת גדולה ויקרה מאד, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, וצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על השם יתברך, ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוגי, הן באכילה ושתייה, הן מלבושים כפי מה שיוכל, כי אכילת שבת כלה רוחנית, כלה קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מאכילת חול, ואם היית יודע מה זה להיות בשמחה בשבת, לא היית מפסיק לרקוד כל השבת מרב שמחה שאתה יהודי מאמין בו יתברך, והיה השבת יקר בעיניך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

דקיב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש חדש אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לנו אין אלא דברי רבנו ז"ל, מי שמקרב אל רבנו ז"ל עליו לצית אותו ולא להתפעל משום בריה שבעולם, ואפלו שיש אלו שקוראים את עצמם "חסידי ברסלב", אבל הרגע שמדברים נגד לנסע על ראש השנה באומן אל רבנו ז"ל מאיזה סבה שרק לא תהיה, צריכים לדעת שאין להם שום שיכות אל חסידות ברסלב, כי אלף יאבדו נגד דבור אחד של רבנו ז"ל.

רבנו ז"ל אמר: (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה, איש לא יעדר?! כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש! ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב: (נחמיה ח) "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חדות הוי"ה היא מעזכם", וזה נאמר על ראש השנה, ואמר: (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ה) "הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבטיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי"; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו: (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אפן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

ידוע אצלנו שהרב הקדוש רבי אהרן הרב מברסלב ז"ע, לא היה יכול להיות אצלו בראש השנה האחרונה תקע"א וכו', (עין חיי-מוהר"ן, סימן ת"ו) ענה רבנו ז"ל ואמר אז בקול חזק מעמק הלב: מה אמר לכם! אין דבר גדול מזה, היינו מלהיות אצלו על ראש השנה. ואמר בזו הלשון בקול זיע סגיא: "ווי אזוי זאל איך אייך זאגין, קיין גרעסערס דער פון איז ניט פאר האנין. איי אנדערע גוטע יודין זאגין ניט אזוי, איז נאך אקשיא" [מה אמר לכם! אין

דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, וְאִם צְדִיקִים אַחֲרֵים אֵינָם אוֹמְרִים כֶּךָ - אֲזַ עוֹד קִשְׂיָא] (כלומר הלא בלא זה כבר מקשין עליו קשיות הרבה, ויהיה קשה עוד קשׂיא זאת גם כן מה שהקפיד כל כך להיות אצלו על ראש השנה דיקא).

וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (שם) וּמְכַלֵּל דְּבָרָיו הַקְדוּשִׁים שֶׁדָּבַר אֲזַ עִמָּנוּ לְמִדְנֵי כַּמָּה דְּבָרִים. לְמִדְנֵי עוֹד הַפַּעַם עֲצָם גְּדֹל הַחַיִּיב לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אִף עַל פִּי שְׂיָרְעֵנוּ זֹאת מְכַבֵּר, אִף עַל פִּי כֵן מְרַבֵּי דְבָרָיו הַקְדוּשִׁים אֲזַ בְּזָה, וּמִתְנוּעוֹתָיו הַנוֹרְאוֹת אֲזַ, הִבִּינוּ עֲצָם הַחַיִּיב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר זֹאת בְּכַתֵּב.

וְגַם אֲזַ לְמִדְנֵי שְׂרָצוֹנוֹ חִזֵּק לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּאוֹמִין עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד לְאַחַר הַסִּתְּלָקוֹתוֹ, וְשְׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה.

וְגַם לְמִדְנֵי כַּמָּה צְרִיכִין לְחִזֵּק לְשִׁבְרֵי הַמְּנִיעוֹת מִדְּבַר שֶׁבְקִדְשָׁה, בְּפָרֵט הַמְּנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁצְּרִיכִים לְשַׁבְּרָם בְּיוֹתֵר וְלְהִיּוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שֶׁאֶפְלוּ אִם הוּא ז"ל בְּעֲצָמוֹ מְצִוָּה וּמְסַכִּים לְבָלִי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה, וְצְרִיכִין לְהִזְהַר מְאֹד לְבָלִי לְשֶׂאל אוֹתוֹ שׂוֹם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יִשִּׁיב בְּוֵדָאֵי לְבָלִי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ, וְאִף עַל פִּי כֵן בְּנִקְדַת הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ צְרִיכִין לְהִיּוֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת].

וְעַנִּין זֶה נוֹגֵעַ לְמָה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכוּת י'): 'בְּדַרְךְ שְׂאֵדָם רּוֹצֵה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י. וְהוּא מְדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל פְּסוּק: (בְּמִדְבָר כ"ב) "לֵךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מְרַגְלִים שֶׁהִכְרַח מִשָּׁה רַבְּנוּ בְּעֲצָמוֹ לְשִׁלְחָם, אִף עַל פִּי שֶׁבְאֵמֶת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזָה. וְעַנִּין זֶה רְאִינוּ מְרַבְּנוּ ז"ל כַּמָּה פְּעָמִים, בְּפָרֵט בְּעַנִּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשֶׂאלוּ אוֹתוֹ בְּעֲצָמוֹ וְהָשִׁיב לָהֶם שְׂלֵא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהַתְּחִילוּ לְהַתְּעַקֵּשׁ: 'הֲלֹא שְׂמַעְנוּ מִכֶּם גְּדֹל הָאֲזִזְהָרָה לְהִיּוֹת אֶצְלָכֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעֵשָׂה עֲצָמוֹ כְּמִקְפִיד עֲלֵיהֶם וְגַעַר בָּהֶם שְׂלֵא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאִף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְעַמֵּד לְפָנָיו. וְשְׂמַעְנוּ וְהִבְנֵנוּ בְּרָמָז וּבְפִירוּשׁ שְׂפָנִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ אֵינוֹ נוֹחֵה בְּזָה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרַח לוֹמֵר לָהֶם כֶּךָ מִחֲמַת שְׂשׂוֹאֲלִים

אותו על זה. ויש בזה הרבה לספור, [כמוכא (שיחות-הר"ן, רי"ד) כְּשֶׁאָדָם שׁוֹאֵל לְהַצְדִּיק אִם לַעֲשׂוֹת דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רְאוּי לֹא לְהֵשִׁיב וּלְצוּוֹת עָלָיו שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת. וְאִם עַל פִּי כֵן הַשׁוֹאֵל אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו, וְאָמַר אִזְ רַבְּנֵנוּ ז"ל: "כָּל מָה שֶׁהַצְדִּיק מְצַנֶּה לַעֲשׂוֹת צָרִיךְ לְקַיֵּם, רַק כְּשֶׁמְצַנֶּה שְׁלֵא לִסַּע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ, זֶה אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם וְכוּ', עֵינִי שָׁם].

וכן הוא נוהג לדורות שכששואלין להרב והמנהיג על דבר שיש בו כעין מסירת נפש, צריך להשיב "לאו", אף על פי שבאמת לאמתו רצונו שימסר נפשו וישבר כל המניעות. על כן מי שרוצה להתקרב ולשבר המניעות באמת לאמתו, צריך להזהר מאד לבלי לשאל אותו בזה כלל, עין שם בחיי-מוהר"ן כל זאת באריכות.

המאחל לך חדש מברךך ותשובה שלמה

דְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דְּבַר זֶה אֶת צָרִיכָה לְשֵׁאל אֶת הַרּוֹפֵא שְׁלֶךְ, כִּי לֹא כָּל הַנְּשִׁים דּוֹמוֹת אַחַת לַהֲשִׁנְיָה וְכוּ'.

רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א') "טָבַע הַתִּינוּק נִטְבַּע בּוֹ כְּפִי הַיְנִיקָה שִׁיוּנֵק מִחֶלֶב אִמּוֹ, אִם הָאִשָּׁה הִיא אִשָּׁה יְרֵאת שָׁמַיִם, אֲזִי הַתִּינוּק שִׁיוּנֵק מִמֶּנָּה, אֵין לוֹ הַתְּגַבְרוֹת תְּאֻוֹת נְאוּף, כִּי ח'לִיב' הוּא רֵאשִׁי תְּבוֹת: (תְּהֵלִים ק"ט) "לְבִי ח'לִל בְּקֶרְבִּי", שֶׁהַתִּינוּק כְּשֶׁגָּדַל עַל יְדֵי זֶה נִטְהַר לְבוֹ, וְאֵין לְבוֹ בּוֹעֵר בְּתֻאוֹת נְאוּף, וְלִהְפֹךְ - אִם הוּא יוֹנֵק מֵאִשָּׁה חֲצוּפָה וּפְרוּצָה, אֲזִי מִתְּגַבֵּר בּוֹ תְּאֻוֹת נְאוּף כְּשֶׁיִּגְדַל, שְׁזֶה ח'לִיב' רֵאשִׁי תְּבוֹת: (תְּהֵלִים ל"ט) "ח'ם

ל'בי ב'קרבני', כי חלב אשה חצופה ופרוצה מוליד חמימות הרבה בהתינוק, שבוער בו אחר כך תאות נאוף בצורה בלתי מרסנת וכו'.

ולזאת צריך כל אשה שמייניקה את ילדיה לבקש הרבה ממנו יתברך שהילדים שיונקים שיהיו יראי השם וחושבי שמו, ותפלת האשה פועלת מאד מאד, והחלב בא מהאכל שאוכלת, ולכן אם האשה מקפדת מאד לאכל רק מאכלים כשרים, על ידי זה החלב שמייניקה את התינוקות מכניס בהם יראת שמים שלמה.

רבנו ז"ל אָמַר: (ספר-המדות, אות בנים, סימן פ"ח) מינקת שנחסר חלבה, הסגלה לזה שיתאבל בעלה על ירושלים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דקיד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש חדש אלול ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, ומבטלים את דעתנו לגמרי אל דעת רבנו ז"ל, ובאמת מי שמרגיל את עצמו לילך בדרך רבנו ז"ל, טועם טעם עולם הבא בעולם הזה, כי רבנו ז"ל מגלה לנו את אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונפלא מאד שאי אפשר לתאר ולשער כלל, והעקר שפותח את לבנו כפתח של אולם וכו', שעל ידי זה אנחנו פותחים את הפה שלנו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וכל זמן שאדם לא מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, סימן שהוא ישן בשנה עמקה, כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס') יש אנשים שישנים את ימיהם, ואפלו שעוסקים בתורה ובתפילה הכל

הוא בחינת "שנה", כי כל זמן שאדם לא מדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, סימן שהמחין שלו ישנים, כי הוא לא מרגיש את אמתת מציאותו יתברך, כי השלמות בזה העולם הוא לדעת אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וכל למוד תורה הקדושה שלומד צריך להיות בבחינת מוחין, להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, כי התורה הקדושה היא חקמתו יתברך, והוא יתברך עם התורה אהה, כי אורייתא וקדשא בריך הוא חד הוא, ועקר שלמות למוד תורה לשמה הוא בשעה שלומד צריך תמיד לזכור את נותן התורה, והתורה הקדושה היא חקמתו יתברך, ולכן כשבר ישראל לומד תורה, הוא נכלל לגמרי בו יתברך, והרגע שאדם לומד תורה ומרגיש את אמתת מציאותו יתברך, על ידי זה נפתח לבו בדבקות עצומה ומדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ונודכך מחו ומחשבתו לגמרי, וזה המעלה כשאדם מקרב אל רבנו ז"ל ומצית אותו בדבר זה להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, על ידי זה נודכך דמו לגמרי, כי כשאדם פוגם בבְּרִית, רחמנא לצלן, ובפּרֵט בהוצאת זרע לבטלה, על ידי זה נטמטם לבו ומח מחשבתו, והוא מלא הרהורים רעים, והוא נדבק בקלפות ובסטרוא אחרא, וקשה וכבד לו לצאת מזה וכו' וכו', ולכן אשרי ואשרי מי שמצית את רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות גמור, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, ומרגיל את עצמו ללמד על פי סדר דרך הלמוד שלו, ולוקח את רבנו ז"ל לרבו המבְּהָק, ואז אף אחד בעולם לא יכול להטעות אותו בהטעות של שטיות והבלים וכו' וכו', כי מי יכול לדמות את עצמו נגד רבנו ז"ל?! ואם הוא מקרב אל רבנו ז"ל אזי ימסר את נפשו להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, יהיה מה שיהיה וכו', אלא אם אשתו צריכה ללדת באותה עת, והיא מפחדת להשאיר לבד בלי בעלה, אז הוא יכול להתיר לעצמו לא לנסע וכו', אלא אם אשתו נותנת לו לנסע וכו', אבל סתם ככה אין שום תרוץ לא לבוא אל רבנו ז"ל על ראש השנה באומן.

אלו שחוזרים בתשובה צריכים רחמים רבים ורחמים מרבים שלא יפלו בידי איזה מפרסם של שקר וכו', איזה מנהיג תמהוני וכו', שמטעה את

דעתו בטעיות וכו', כי אם הקדוש-ברוך-הוא אמר לשמואל הנביא שהוא היה הרואה, היינו שראה את הכל, והיה הכל גלוי לפניו וכו', ואמרו חכמינו הקדושים: (ראש השנה כ"ה). שקול שמואל כמשה ואהרן, כמו שכתוב: (תהלים צ"ט ו') "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו", ובעת שבקש ממנו הקדוש-ברוך-הוא שימשח בן אחד מבניו של ישי למלך, כתיב: (שמואל א' ט"ז ו') "ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד הוי"ה משיחו", שחשב: 'בודאי אליאב הוא ראוי להיות מלך לפניו יתברך, ועל זה כתיב: (שם) "ויאמר הוי"ה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם, כי האדם יראה לעינים והוי"ה יראה ללבב", על אחת כמה וכמה איך קטני ערך כמונו יכולים להתערב בדברים עליונים כאלו, שאמר רבנו ז"ל: (תני-מוהר"ן, סימן ת"ה) "הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבטיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם פלו תלוי בראש השנה שלי"; מי יכול לחלק על דבורים אלו?!

ולכן כל בעל תשובה צריך רחמים רבים, ורחמים מרבים שלא יפל בידי אינשי דלא מעלי שקוראים את עצמם "מנהיגים" וכו', שבפרוש אמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) "יש מנהיגים שקוראים את עצמם 'רבי', והם לא יכולים להנהיג את עצמם, ואיך הם יכולים להנהיג את אחרים?!" וכו' וכו', ולכן צריכים הרבה לבקש ולחפש אחר הצדיק האמת שיכול לתקן אותו, ולהביא אותו אל דבקות אמתי להיות דבוק תמיד בחי החיים, ולהרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, אשר אין עוד דבר יותר חשוב מזה, כי כשאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא נזדכך דמיו וכו', וזוכה לישוב הדעת אמתי, ואז כבר אף בריה לא יכולה לעבד עליו.

היום יש פרחחים שהם בעצמם עברו על כל העברות שבתורה וכו', ונכנס בהם תאוה להיות מנהיגים וכו', ומוליכים שולל בעלי תשובה אמתיים, ועובדים עליהם בשיטה של שטיפת מח וכו', ואלו הבעלי תשובה,

שָׂרָק חֲזָרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה - אֵינָם יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשְׂמֹאלָם וְכוּ', כִּי רַק עֲכָשׁוּ חֲזָרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה, וְלָכֵן יְכוּלִים לַעֲבֹד עֲלֵיהֶם מְאֹד מְאֹד וּלְהִנְהִיג אוֹתָם בְּכָל מִינֵי דְרָכִים מְשֻׁנוֹת, מֵה שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם יִסּוֹד בְּאֲנוּשׁוֹת בְּכָלֵל, וּבִיְהִדוּת בְּפֶרֶט, וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל כֹּף עַל לְמוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף, וְכֹף אָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ, שֶׁשְׁלַחַן עֲרוּף הוּא הָאוּרִים וְתַמִּים שְׁלֵנוּ, וַיְדוּע אִיךָ שָׂרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ בְיוֹתֵר שֶׁלֹּא נִזְוֶה כִּהוּא זֶה מֵהַשְׁלַחַן עֲרוּף, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ט) שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מַחְיִב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, וְהוּא תַקֵּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרַע, וְעַל יְדֵי לְמוֹד פּוֹסֵק - שֶׁמְבָרַר הַכֶּשֶׁר וְהַפְּסוּל, הַמְתֵּר וְהַאֲסוּר, הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא - עַל יְדֵי זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרַשׁ הַטוֹב מִן הַרַע. וּבִפְרוּשׁ אָמַר שֶׁכָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מַחְיִב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבֹר. וְאִם הוּא אָנוּס וְאִין לוֹ פְּנְאֵי, יִלְמַד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עֲרוּף" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא אֶפְלוּ שֶׁלֹּא בְּמִקְוָמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּהּ בְּשְׁלַחַן עֲרוּף. כִּי צָרִיךְ לְלַמֵּד אֵיזָה דִּין בְּ"שְׁלַחַן עֲרוּף" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וּכְשֶׁאִינוּ אָנוּס יִלְמַד כְּסֹדֵר כָּל הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּף" מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וּכְשֶׁיִּגְמֹר וְיִסֵּים הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּף" יַחֲזֹר וְיִתְחִיל לְלַמֵּד כְּסֹדֵר. וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו; וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁחֲזָר בְּתִשְׁבּוּבָה, הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁיִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה, שֶׁיְדַע אִיךָ יְהוּדֵי צָרִיךְ לְהִתְנַהֵג, כִּי בַקְלוּת יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אוֹתוֹ עִם כָּל מִינֵי לְמוֹדִים פְּגוּמִים, עַד שֶׁיַּעֲקְרוּ אוֹתוֹ לְגַמְרֵי מֵהָאֲנוּשִׁיּוֹת וְכוּ', וּמֵהִיְהִדוּת וְכוּ', וְרוֹאִים קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים שְׁקוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם "מְנַהִיגִים" וְכוּ', וּמְנַהִיגִים אֶת בְּעָלֵי תִשְׁבּוּבָה בְּהִנְהִיגוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ', וּמוֹרִים לָהֶם דֶּרֶךְ שֶׁל פְּרִישׁוֹת וְכוּ', וּגּוֹרְמִים לָהֶם לְהִתְגַּרֵּשׁ מִנְּשׁוֹתֵיהֶם וְכוּ', אוֹ שְׂאָר דְּמִיוֹנוֹת וּשְׂטִיּוֹת שֶׁעַל זֶה צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שֶׁלֹּא יוֹלִיכוּ אוֹתוֹ שׁוֹלֵל כְּלָל, וְלָכֵן הַדְּגִישׁ רַבְּנוּ ז"ל עַל שְׁנֵי דְבָרִים, לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלַחַן עֲרוּף, וְלְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִי שֶׁחֲזַק בְּשְׁנֵי דְבָרִים הָאֵלֶּה, שְׂאִינוּ זֶה מֵהַשְׁלַחַן עֲרוּף, וְאִינוּ זֶה מִלְּדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אוֹתוֹ כְּבָר לֹא יְכוּלִים לְהִטְעוֹת בְּשׁוֹם דְּמִיוֹנוֹת וְהַבְּלִים, וְכָל בְּעַל תִּשְׁבּוּבָה צָרִיךְ לְדַעַת אֶת זֶה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דקטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש חדש אלול ה'תשע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שלמוד "חוק לישראל" הוא דבר גדול מאד, עם כל זאת החפץ באמת לקיים את דברי רבנו ז"ל - הוא לומד את כל התורה כלה, שזה היה רצונו, ובפרוש אמר (שיחות-הר"ן, סימן כ"ח) ראוי לאדם שייעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים וללמד כלם כדי שיהיה בכל מקום, כמו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר בן להתפאר ולומר שהיה במדינות, כמו שדרך השרים להתפאר ולומר: 'הייתי בורשא' וכיוצא בזה. כמו כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום, דהיינו בכל הספרים הקדושים. ולעתיד בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה; ולכן מה טוב ומה נעים שאדם לומד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה וכו' וכו', כסדרן דיקא, ולא צריכים לגמר ביום אחד, כמאמרם ז"ל: (תנחומא פנחס י"א) למה נמשלה תורה לתאנה? שרב האילנות הזית והגפן והתמרה נלקטין באחד, והתאנה נלקטה מעט מעט, וכך התורה - היום לומד מעט, ולמחר הרבה, לפי שאינה מתלמדת לא בשנה ולא בשנים; ואפלו ששוכח מה שלומד, אל יסתכל על זה כלל, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (קהלת רבה, פרשה א', סימן ל"ב) רבי אבהו אמר: זה שפוטטה של תורה שאדם למד תורה ושוכחה, רבנן דתמן בשם רבי יצחק דהקא ורבי טוביה בשם רבי יצחק לטובתו אדם למד תורה ושוכח, שאלו היה אדם למד תורה ולא שוכחה, היה מתעסק בתורה שנים שלש שנים וחוזר ומתעסק

במלאכתו, ולא היה משגיח בה לעולם כל ימיו, אלא מתוך שאדם למד תורה ושוכחה, אינו מזיז ואינו מזיע את עצמו מדברי תורה.

ולכן אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל ולומד כפי סדר דרך הלמוד שלו, אז במשך חיינו בזה העולם הוא זוכה לסים פעמים אין מספר תנ"ך וששה סדרי משנה, וש"ס בבלי ירושלמי תוספתא, וכל המדרשים כלם, ואת ספרי הזהר והתקונים וכו' וכו', אבל צריכים לזכר שזה לא הולך ביום אחד, וכן לא צריך להיות ביום אחד, כמאמרם ז"ל: (דברים רבה, פרשה ח', סימן ד') הטפש הזה תמה אידך יכולים ללמד כל-כך הרבה, אמר רבי ינאי: למה הדבר דומה? לכבר שהיה תלוי באויר, טפש אומר: מי יוכל להביאו? ופקח אומר: 'לא אחד תלה אותו?' מביא סלם או קנה ומוריד אותו, כך כל מי שהוא טפש אומר: אימתי אקרא כל התורה? ומי שהוא פקח - מהו עושה? שונה פרק אחד בכל יום יום עד שמסיים כל התורה כלה; ואפלו ששוכח מה שלומד, עם כל זאת זה לא מבלבל אותו כלל, כמאמרם ז"ל: (ויקרא רבה, פרשה י"ט, סימן ב') אמר רבי לוי משל לטרסקל נקוב, ששכר בעליו פועלים למלאתו, מי שטפש - מהו אומר? 'מה אני מועיל?' - מכניס בזו ומוציא בזו, מי שפקח מהו אומר? 'לא שכר כל חבית וחבית אני נוטל?' כך מי שהוא טפש מהו אומר? 'מה אני מועיל ללמד תורה ומשכחה?' מי שהוא פקח מהו אומר, 'ולא שכר יגיעה הקדוש-ברוך-הוא נותן?'

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דקטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש חדש אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הַכְנַסְתָּ אוֹרְחִים צְרִיכִים לְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, בְּזֶה שֶׁמְאַרְחִים אֶת הַהוֹרִים אוֹ אֶת הַמְשַׁפָּחָה זֶה גַם כֵּן בְּכֻלֵּל הַכְנַסְתָּ אוֹרְחִים, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁנִּזְהָרְתָּ בְּהַכְנַסְתָּ אוֹרְחִים, כִּי בַּפְּרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל: (ספר-הַמְדוּת, אוֹת הַכְנַסְתָּ אוֹרְחִים, סִימָן ג') הַכְנַסְתָּ אוֹרְחִים מְזַכָּה אֶת הָאִשָּׁה לְבָנִים; וְאָמַר: (שָׁם, חֵלֶק ב', סִימָן ב') סִגְלָה לְהַחְזִיר לְאִשָּׁה וְסָתָה, עַל יְדֵי הַכְנַסְתָּ אוֹרְחִים; וְאָמַר (שָׁם, אוֹת חֵן, סִימָן ג') לְחֵן יִכְנִיס אוֹרְחִים; וְלִכֵּן אִם הַהוֹרִים אוֹ קְרוֹבֵי מְשַׁפָּחָה רוֹצִים לְהִתְאַכְסֵן, וּבַפְּרָט שֶׁהֵם מְשַׁאֲרִים לָכֶם עַל הַהוֹצָאוֹת, בְּוֹדָאֵי רְאוּי לָכֶם לְאַכְסֵן אוֹתָם, אָבֵל כְּשֶׁאֵין לְאָדָם אֲמָצְעִים לְהַכְנִיס אוֹרְחִים, הוּא לֹא צְרִיף לְהַכְנִיס סָתָם אוֹרְחִים מִבְּחוּץ, וּבַפְּרָט זוּגוֹת צְעִירִים צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר לֹא לְהַכְנִיס בְּבֵית אֲנָשִׁים זָרִים שְׁלֹא מְכִירִים, כִּי רַבּוּ הַקְּלָקוּלִים שֶׁיִּצְאוּ מִזֶּה, וְאֵין זֶה בְּכֻלֵּל הַכְנַסְתָּ אוֹרְחִים כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ וּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה

דְּקִיזָה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁחָסִיד בְּרִסְלָב אֲמַתִּי הוּא זֶה שֶׁמְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, הוּא בְּעַל דְּרָף אֲרָץ גְּדוֹל מְאֹד, וּמֵיִשָּׁב בְּדַעַתוֹ עַל יְדֵי שְׁהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל יְדֵי זֶה זוֹכֶה לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, וְהוּא בְּעַל דְּרָף אֲרָץ גְּדוֹל וְלֵב פְּתוּחַ, וְכֵן קוֹבֵעַ עֵתִים לְתוֹרָה, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שֶׁיִּשְׁאָר מֵאֲתָנָּה.

בְּעֵינַי לְמִצָּא מְקוֹם עֲבוּדָה וְכוּ', אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תִּי-מוֹהָר"ן סִימָן תק"א) שְׁחַפֵּץ מְאֹד שֶׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרִנְסָה, אִף עַל פִּי שְׁבִטְחוּן גַם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשֶׁזּוֹכִין שֵׁשׁ לוֹ מְעַמַּד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמְקוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוּן - בְּמְקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרַת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יְהִיָּה לוֹ מְעַמַּד פְּרִנְסָה,

וַיְהִי לֹא בַלְבּוּל הַדַּעַת מֵהַפְּרָנְסָה, וַיִּצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם לְחִזֵּק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בַּעֲבוּרָה אַחֲרֵת וּבַהֲתַחֲזָקוֹת אַחֲרֵת בְּשֶׁאֵר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם; וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (אֲבוֹת פָּרָק ב') "יִפְּהַ תְּלַמּוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עִוּוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלָאכָה, סוֹפָה בְּטִלָּה וְגוֹרֶרֶת עִוּוֹן".

וְלָכֵן אִם אַתָּה יְכוּלָה לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו שְׂגָם יִקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוֹ ז"ל, וְכֵן יִתְבַּדֵּד תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיְהִי לֹא יָשׁוּב הַדַּעַת, אָזִי אַתָּה תּוֹכְלִי לְהִתְחַתֵּן אִתּוֹ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב מֵהַ שְׂיוֹתֵר מֵהָרָה.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרָךְ וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה

דְּקִיחַ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים א' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִתְּשׁוּבָה, וְכִיּוֹן שְׂאֵדָם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, נִמְחָלִים מִמֶּנּוּ כָּל עִוּוֹנוֹתָיו, וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה, כְּתַב הַרְמַב"ם: (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הַלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שְׁבִתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה - אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וַיָּשׁוּב מִחֻטָּאוֹ חַיִּב לְהִתְוַדּוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאָמַר: (בְּמִדְבָר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְוַדּוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עֲשׂוּ" - זֶה וְדוּי דְּבָרִים, וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה, כִּיצַד מִתְוַדִּין? אוֹמֵר: "אֲנִי הַשֵּׁם, חַטָּאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְעָשִׂיתִי כִּךְ וְכָךְ וְהָרִי נִחַמְתִּי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי, וְלַעֲוֹלָם אֲנִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה", וְזֵהוּ עִקְרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְּרִבָּה לְהִתְוַדּוֹת וּמֵאֲרִיךְ בְּעֲנִין זֶה הָרִי זֶה מִשְׁבַּח; וְלָכֵן בְּזֶה שִׁתְּוַדָּה עַל עִוּוֹנוֹתֶיךָ לְפָנָי יִתְבַּרֵךְ, וְתִרְבֶּה בְּשִׂיחָה בֵּינֶךָ לְבֵין קוֹנֹו, אִין לָךְ מַה לְדַאֵג כְּלָל, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי יִמְחַל לָךְ עַל הַכֹּל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תּוֹרַת כְּהֵנִים, בְּחֻקוֹת) אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמִיד

שהם מתודים על עונותיהם - מיד אני חוזר ומרחם עליהם, שנאמר: (ויקרא כ"ו) "והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ד) שעונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהיי עונתם על עצמותם", וזה מה שהורג את האדם, כמו שכתוב: (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים יוצא מעצמותיו החטאים שחקוקים עליהם; ולכן תראה לחזר בתשובה שלמה ולהתודות להקדוש-ברוך-הוא, ואז הכל ימחק.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן י) "מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה", ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דקיט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש חדש אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תהיה חזק בלמוד חמש עם התרגום בכל יום, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו";

וְלִכְּנֵן אִם עֲדִין אַתָּה לֹא יִכּוֹל לְלַמֵּד רַש"י, תִּלְמַד חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם, עִם כָּל זֹאת תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד אֶת הַרַש"י הַקְּלִים וְכו', עַד שֶׁתּוּכַל לְלַמֵּד אֶת כָּל הַרַש"י וְכו', וּבַעֲנִין הַסֵּדֵר לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם, הַכֹּל כְּפִי הָאָדָם, וַיֵּשׁ שְׁלוֹמֵדִים גַּם אוֹר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ וְרַמְבַּ"ן הַקְּדוֹשׁ מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרָךְ וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה

ד.ק.כ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, א' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח עִם הַמִּתְנַתְּ שְׁנַתְּ לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֵשָׁה יְלָדִים וְאִשָּׁה נִפְלְאָה, וְזֶה הַמִּתְנָה הַכִּי יִפֶּה שֶׁקַּבְּלָתָּ וְכו'.

בַּעֲנִין הַפְּלוֹת - מְכַרְחִים לְבַדֵּק אֶצֶל רוֹפֵא מְמַחֶה, מַה זֶה וְעַל מַה זֶה וְכו'.

רְאֵה לְחִזּוֹק וְלֵאמֹן וְלַעֲוֹדֵד וְלִשְׂמֹחַ אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי מִסְכָּנָה עוֹבֶרֶת סָבָל כָּל כֶּף גְּדוֹל, וְלִכְּנֵן שְׁנֵיכֶם צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׂאֵת בְּיִתְרָה עֵז לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלִכְּנֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּכַרִּיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמִחַ מִתְּרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזוֹק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֲחֵד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזֶה תְּעַנּוּג שְׂאָדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ

נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הרגילו את עצמכם שניכם להתבודד עמו יתברך אשר אין למעלה מזה, ומה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל, ובפרט שתסע גם השנה אצל ציון רבנו ז"ל, ושם תשפך את נפשך אליו יתברך בזכות הצדיק הקדוש הנורא השוכן כאן, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שהכל יתהפך לטובה.

היה טוב מאד שתבדק את המזוזות, וכן את התפלין שלך אם הם לא פסולות.

המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דקא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש חדש אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תקיח

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה למסר את נפשך רק להיות בשמחה, כי כשזוכים להיות בשמחה, אזי נתבטל כל הספקות והבלבולים שעוברים על דעת האדם, ולכן רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם כל הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בחיים.

ממה נפשך, אם את רוצה ללמד משהו, אזי מה טוב ומה נעים וכו', ואם

את לא רוצה ללמד וכו', מה את צריכה להכריח את עצמך? הכלל שצריכים להיות תמיד שמחה ועליזה, ואז תצליחי בחייהך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דקכב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש חדש אלול ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רב אַל ... תַּחֲהִי
לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עכשו ימי אלול מה טוב ומה נעים מי שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבעה חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ובפרט עכשו בימי אלול שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ג) שמאד מסגל לתשובה ולקשר אותו אל השרש העליון.

בענין מציאת הזווג וכו', את צריכה מאד מאד לשמר לא להיות ברגנית וכו', ואני רגיל לומר תמיד לרוקים ולרוקות מה שאמרו חכמינו הקדושים: (יבמות סג) "נחית דרגא נסיב אתתא", צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזווג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', "אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו?" או "אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה?" והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיבים שיבואו להם זוג משהו שצדין לא נברא וכו', ועל ידי

זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר
 לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור
 או הבחורה מחכים עד שיולד זוג פזוה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא
 מחכה, כמאמר החכם: "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים
 את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים
 חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה: (יבמות ג.) "נחית דרגא נסיב אתתא",
 תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות
 זוג מה שיתאים לכם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתזכי למצא את בן זוגך בקרוב מאד, רק
 תהיי חזקה לומר בכל יום תהלים, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דקבג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, א' דראש חדש אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שטבע של בן שנמשך אחר אמו, ולכן אם את כל כך
 רוצה את הבחור הזה, את צריכה להיות פקחית שתעשי כל מה שביכולתך
 להתחבב על האמא שלו וכו', ואף שזה דבר מאד קשה, כי טבע של
 אשה שמקנאת בכלתה וכו', עם כל זאת תהיי פקחית ואם תתחבבי על האמא
 של הבחור ותעשי כל מיני אפנים שבעולם להתחבר אליה, אזי תראי איך
 שהכל יגמר בכי טוב, ותזכי להתחתן אתו בסימן טוב ובמזל טוב.

העקר הוא תפלה לבקש בכל יום ממנו יתברך, ולספר לו יתברך כל מה
 שאת רוצה, ותראי איך שהכל יסתדר, כי אין לתאר ואין לשער מה שתפלה
 פועלת, ולכן ראי להרגיל את עצמך לומר בכל יום את התפלה הזאת, ותזכי
 להתחתן מה שיותר מהר:

רבונו של עולם, חוס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגִי, וְאֶתָּה בְּעֶצְמְךָ יוֹדֵעַ שְׂאֵנִי מוֹכְנָה כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אִךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְהָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מִצִּיאת זִוְגִי, וְאֲנִי נִמְצָאת בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אֶתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכְּן הִנְנִי מִתְחַרְטֶט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֶּלֶת עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה, וְגִלִּיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתַּנָּא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנָה י"ד) עִם כָּל דָּא דְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, חֹזֵר וְיִהְיֶיבְנָא לֵיהּ בֵּת זִוְגִיָּה, וְהִנְנִי שֹׁבָה בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה, וְלִכְּן תִּזְמִין לִי אֶת בֶּן זִוְגִי, וְאֶזְכֶּה לְהִקָּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַגְרָם לָךְ נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְאֶזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְנִעְיָמִים, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לָךְ חֲדָשׁ מְבֹרָךְ וְתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה

דְּקָדָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזַּק בִּיטֵר שְׂאת בִּיטֵר עֵז, בְּפֶרֶט עַכְשָׁו בְּחֲדָשׁ אֱלוּל חֲדָשׁ הַתִּשׁוּבָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזַּק עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְלֹא לְתַתּוּ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתָנוּ, וְצְרִיכִים לְזַכֵּר מַה שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּט-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קי"ב) "אִם אֶתָּה מֵאֲמִין שִׁיְכוּלִים לְקַלְקֵל - תֵּאֲמִין שִׁיְכוּלִים לְתַקֵּן", וְלִכְּן אֲסוּר לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאָדָם צְרִיךְ לְזַכֵּר טוֹב טוֹב שֶׁאֲפִלוּ שֶׁעָשָׂה כְּכֹר מַה שֶׁעָשָׂה וְכֹו' וְכֹו', וְנִכְשָׁל בְּמַה שֶׁנִּכְשָׁל וְכֹו' וְכֹו', עַדִּין הוּא יְכוּל לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל אִם רַק יִקַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת הַגְּבוּהוֹת שֶׁרַק יֵשׁ בְּעוֹלָם, וּכְכֹר כְּתַב מוֹהַר"נ"ת ז"ל (לְקוּט-הַלְכוֹת, בְּרֻכּוֹת הַשַּׁחַר, הַלְכָה ג', אוֹת ו') "מַה שֶּׁרַב בְּנֵי אָדָם טוֹעִים בְּעֲצָמָם וְסוֹבְרִים

שנפשם אינה קדושה משרשה וכו', וקשה להם לשוב אל השם יתברך להיות איש צדיק או איש כשר באמת כמו שאר צדיקים וכשרים, כמרגלא בפומא דאינשי לומה, כשמספרין ספורים ספורי צדיקים מאיש צדיק או מאיש כשר וירא באמת, ומתחיל להתעורר בהם הרהורי תשובה גם פן להתקרב להשם יתברך, כי כל ישראל מלאים מחשבות של הרהורי תשובה והתקרבות להשם יתברך תמיד, אך אחר כך תכף ואמרים: 'מי יכול להתדמות לזה האיש צדיק וכו', כי הנה נשמה קדושה מנעוריו וכו', כאלו צדקת הצדיקים וכשרים הוא רק מצד הנשמה הקדושה שיש להם מתולדותם, אשר באמת אינו כן, כי עקר צדקת הצדיק הוא רק על ידי יגיעתו וטרחתו בעבודתו יתברך כמה וכמה ימים ושנים הרבה, והתגבר והתחזק בכל פעם, ולא הניח את עצמו לפל בשום פנים ואפן שבועולם, והרבה בתפלה ותחנונים, עד שזכה למה שזכה, וכו', ובאמת כל אדם יכול להיות כמותם, כי הבחירה חפשית, אשר באמת ענין הטעות הזה, שסוברים בני אדם שנפשם אינה קדושה משרשה, ומחמת זה אינם מתגברים לעשות כמעשה הצדיקים וכו' וכו', כל זה נמשך מהיכלי התמורות וכו' וכו', כי באמת כל בר ישראל יכול להגיע לכל המדרגות שבועולם אם רק יתחזק ברצון חזק מאד מאד, ולא יעזב את הרצון כלל, ומכל שכן וכל שכן שידבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, שזה יסוד מוסד אצל רבנו ז"ל, שבפרוש גלה לנו אשר הוא בעצמו לא הגיע למדרגתו אלא על ידי שהרבה לדבר עמו יתברך, ומאד מאד בקש אותנו שנהיה חזקים בדבר זה, רק לדבר יום יום עמו יתברך בעקשנות גדול מאד מאד",

ראה ללמד בכל יום את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות לנפש, ואשרי מי שחוטף בכל יום דף גמרא אפלו בגירסא, ואין לתאר ואין לשער את המעלה הנוראה הזו של למוד דף גמרא ביום, והרב הקדוש רבי שלמה מזוויהל, זכותו יגן עלינו, אמר כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשה צורה של חיה ובהמה וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכל זמן שאדם חזק ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותו מכל רע, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין כ"ד) "במחשכים הושיבני כמתי עולם" - אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בכל; ולכאורה,

איך זכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחשך כמתי עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דיקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מאד שחשך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשפים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותינו? על זה אמר רבי ירמיה "זה תלמודה של בבלי", היינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן רי"ד) שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני לכלוף נקראת לילית, שעולה כמספר תלמוד, ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם יללה, שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון לשוב אליו יתברך, וכן נקרא על שם יללה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד: (תהלים קל"ט) "ולילה כיום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפלו בגלותו המר, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, פי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מברך לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב, סימן י') "מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה", ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר, ומוהר"ן ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו: "אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנום", ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב, סימן קי"ט) "אין עולם הזה, יש או גיהנום או גן עדן!" ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמר מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם, רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמר ומדכא ועצוב ומיאש וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) "לפי שאין השמחה ממתנת לאדם,

לא כל מי ששמתח היום שמתח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם"; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום שאתה נמצא בה וכו', ובפרט עכשו בימי אלול הקדושים תראה לקים את כל זה, כי זה הכנה לראש השנה הקדוש והנורא.

המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דקכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ב' דראש חדש אלול התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני מאמצים שבכולם רק להיות בשמחה כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואסור לך להשבר משום דבר בעולם, ותזכרי: עכשו, בימי אלול הקדושים עלינו לעשות כל מיני פעולות שבכולם להשלים אחת עם השניה, אשר אצלו יתברך מאד מאד חשוב שלום ואהבה ואחדות, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה ל"ח, סימן ו) דור הפלגה - על ידי שהיו אוהבים זה את זה, לפיכך נשתיר מהם פליטה, רואים אפלו רשעים כאלו, אבל היתה ביניהם אחדות, נשאר מהם פליטה, על אחת כמה וכמה מדה טובה מרבה כשיהודים מאמינים בו יתברך, מתאחדים יחד, בזה מקרבים את הגאולה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה צ"ח, סימן ב) נעשו בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמן לגאולה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראי שאת תהיי בשלום ובאהבה עם כל נשות אנשי שלומנו, וכן לקבל את כל האורחות שבאות עכשו ליבנאל בספר פנים יפות, וזה בכלל הכנסת אורחים, והרגע שמקבלים איזו אורחת עם חיוף על הפנים ועוזרים לה, הכל משתנה לטובה, ומרבה זכיות לאדם, ולכן תרגילי את עצמך רק לקבל את כלן בספר פנים יפות, אשר זה מאד מאד חשוב בשמים, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (כתובות קיא): "טוב המלבין שנים לחברו יותר ממשקהו חלב" שנאמר: (בראשית מ"ט יב) "ולבן שנים מחלב" - אל תקרי "לבן שנים" אלא "לבון שנים"; היינו כשאשה מחיכת לזולתה ומקבלת אותה בספר פנים

יפות ומראָה לָהּ אֶת שְׁנֵי הַלְבָּנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מֵלֶתֶת לָהּ לְשֵׁתוֹת כּוֹס חָלֶב, כֹּף יָקָר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֲבֵרְתָּהּ עִם חֵיוֹף וּלְהִרְאוֹת לָהּ אֶת הַשְּׁנִים, כִּי בְּזֶה שְׂאֵשֶׁה תְּמִיד מְחִיכֶת יְכוּלִים לְרְאוֹת בְּתוֹךְ הַפְּנִים שְׁלֵה אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בֶן הַשְּׂמֻחָה, הַמְּנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמַּח הַכֹּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂיִכְתֹּב וַיַּחֲתֵם אוֹתָנוּ בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה

דְּקוּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ הַדָּשׁ אֱלוֹל הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵתָהּ מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ בְּשִׁבִיל הַקְּהֵלָה בְּכֻלָּל, וּבְשִׁבִילִי בְּפָרֵט, וְאֲנִי תְּמִיד אֶזְכֹּר לָךְ אֶת זֶה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּמִיד תִּבְשֹׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּקַפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֶה סְגֻלָּה לְפָרְנֶסֶה בְּנֶקֶל, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְּבָר שְׂבִמְנִין, וּמָה גַם שֶׁמְטַהֵר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִלְקוּט בְּלֻק, רְמֵז תּשַׁע"א) מֵה נִחְלִים הֵלְלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מִצְוֹת; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְקַפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הוּא מְכַנֵּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, כִּי כִךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּבֵא בְּתָרָא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מְצֻלֵי אָמֵר דְּכֵתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְנֻחַת עֲנִיִּים, הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הֵיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קֹדָם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כִּךְ מִתְפַּלְלִין שְׁנֵאֲמֵר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ: (אַרְחַ חַיִּים, סִימָן צ"ב, סַעִיף י') "טוֹב לִתֵּן צַדִּיקָה קֹדָם

תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שגוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקוה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי גמרא' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: גבריאל, מיקאל, רפאל, אוריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים מ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דקכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ב' דראש חדש אלול התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך להציל נפש אחת מישראל זה כמו שהצלחת "עולם מלא, ומכל שכן שאתה מציל עוד נפשות שזה מאד מאד חשוב, ואין מלים להסביר את זה בכתיב, וכך כתוב בזהר (תרומה כ"ח:): תא חזי כל מאן דאחיד בידיא דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיימיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב') "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובצלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב (תהלים ק"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחשף אור לישרים" וגו', [בוא וראה כל מי שאוחז בידי של החיבים, ומשתדל שיעזבו את דרכיהם הרעות וכו', עולה במעלת הקדושה במקום שאף אחד לא יכול לעלות שמה וכו', והוא גורם להכניע את הסטרא אחרא, והוא גורם שייתקר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, וגורם שבזכותו כל העולמות - יש להם קיום, וזוכה לראות בנין לבנוי, וזוכה לכל טוב אמתי ונצחי בזה העולם ובעולם הבא, וכל הבעלי דינים לא יכולים לדון אותו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ונכנס בשלשה עשר שערים של רחמים למעלה בשמים, ואין מי שימחה בו].

חסדי השם יתברך שקבלת מכתב ממנו, אל תגיד לו שאמרתי לך, כי זה כבר מראה שהדבורים שלך פעלו אצלו, ולכן תמשיך לדבר אתו, ובזכות זה תזכה לילדים טובים.

רציתי מאד לדעת מה עם הבן שלך ... נרו יאיר?

אני מאד מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, שזה סגולה לפרנסה בנקל, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, ומה גם שמטטהר את האדם, כמאמרם ז"ל (ילקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים

עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש וכו', וכו', והכל פורת, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקוה שלא ימות הכל, יודעים ואומרין בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג' גמ' ר' א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג' בריאל, מ' כאל, ר' פאל, א' וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום פסחים מ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדין היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקוה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דַּקְכָּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ הַדָּשׁ אֶלּוּל הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה מְכַרַח לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי מִי שְׁרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי
צְרִיף סְבָלָנוּת, וְאָדָם צְרִיף לְהִיּוֹת תְּמִיד וְתָרֵן, אַחֲרַת זֶה לֹא יֵלֵךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵתָה תִּקְנֶה לְעֲצֻמְךָ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּבִפְרָט שְׂאֵתֶם הוֹלְכִים
לְגוֹף שְׁלִישִׁי, תַּחֲכֶה בְּסְבָלָנוּת עַד שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֶה סְגֻלָּה לְפָרְנֶסָה בְּנִקְלָה, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ
דְּבָר שְׁבַמְנִיָּן, וְיֵמָּה גַם שְׁמִטְהָר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִלְקוּט בְּלָק, רַמְזוֹ תְּשַׁע"א)
מֵה נִחְלִים הִלְלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין
טְהוּרִין, כִּף בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים
עוֹנוֹת, וְיוֹצֵאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְקַפֵּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הוּא מְכַנֵּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, כִּי כִּף
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבָב בַּתְּרָא דָּף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנְי וְהִדְר
מְצַלִּי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם
(פְּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים, הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הִיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנְי
קִדְּם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כִּף מִתְפַּלְלִין שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה
פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ (אַרְח חַיִּים, סִימָן צ"ב, סַעִיף י') "טוֹב לְתַן צְדָקָה קִדְּם
תְּפִלָּה"; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצַדִּיקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזוֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן! רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבֻעַ
וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (בְּרָאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן
ב') "כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל
אֵילָן, אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף' דְּכִתִּיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֵל עוֹבֵר",
וְאִין מְקוּהָ", וְאִין מִי שֶׁיִּקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן

מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסוכב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום פסחים מ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחר?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדין היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חדש מברך ותשובה שלמה

דקט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ב' דראש חדש אלול התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להתחזק ביתר שאת ביתר עז ולא להשבר משום דבר בעולם, אתה מכרח לתת יחס לאשתך, וכך היא לא תרצה ללכת עם חברות, כי אם היית נותן יותר יחס לאשתך, אז הייתה תמיד נשארת עמך, אשה צריכה הרבה חם ואהבה, והרבה מחמאות, זה טבע של אשה שתמיד היא צריכה להיות הצודקת, אחרת זה לא ילך, ואם אתה יכול לקבל את זה, מה טוב ומה נעים, אבל אם לא תצית אותי, יהיה לך בעיות בשלום בית, ולכן תשמע בקולי ותקים את כל זה, ואז טוב לך כל הימים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, שזה סגולה לפרנסה בנקל, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, ומה גם שמטהר את האדם, כמאמרם ז"ל: (ילקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים מ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרט את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרט מחך?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-

הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לְבָבִי וְלֹא בְדִיּוֹ, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּךְ גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבֹרָךְ וְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה

דקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵשֶׁה יִרְאֵת הַשֵּׁם לֹא לּוֹקַחַת טְרַמְפִּים עִם אִף אֶחָד וְכוּ', קִדְּם כֹּל זֶה מֵאֵד מִסְקָן, יְכוּל לְהִרְאוֹת עֲרִבֵי שִׁדְקָר אוֹתָךְ לְמוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָן, כְּמוֹ שֶׁקָּרָה כְּבֹר הִרְבֵּה פְעָמִים, מְלַבֵּד זֹאת צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמְרָה, אֲשֶׁה - אֲסוּר לֵה לְלַכֵּת עִם גְּבָרִים אַחֲרִים, עִם בַּחֲוֹרִים פּוֹשְׁטָקִים וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל, אֲבָל לֹא עַל זְנוּת וְכוּ', וְאִין עַל זֶה תְרוּץ שְׁמַתְגַּבֵּר עָלֶי יְצָרִי וְכוּ', כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, אִם רוֹצִים עוֹשִׁים, וְאִם לֹא רוֹצִים לֹא עוֹשִׁים, וְלִכֵּן אֶת מְכַרְחָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, כִּי אַחֲרַת אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו, סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאָרִיךְ אִפּוֹ חוּץ מִן הַזְנוּת; וְאָמְרוּ: (בַּמְדַּבָּר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְמָה אֲנִי כּוֹעֵס"; וְאָמְרוּ: (תַּנְחומָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְמָה וְהַזְנוּת; וְלִכֵּן דְעִי לְךָ שְׁמֵרָה יְהִיָּה לְךָ בְּאַחֲרוֹנָה אִם אֶת לֹא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה תַכְּף וּמִידָה, אֲשֶׁה חוֹשֶׁבֶת שֶׁהַכֹּל הַפֶּקֶר וְלִית דִּין וְלִית דִּין וְכוּ' וְכוּ', וּפְתָאוּם הִיא מְקַבְּלַת אֶת הַמַּכָּה בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהִיא לֹא חֲלָמָה, וְלִכֵּן רְאִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְלִבְרַח מֵהַזְבֵּל וְהַלְכִלוּךָ הַזֶּה, לְפָנֶי שְׁכַבֵּר לֹא תוֹכִלִי לְחֹזֵר וְכוּ' וְכוּ', לָמָּה אֶת צְרִיכָה כֹּל כֶּף לְצַעֵר אֶת בְּעַלְךָ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ

כָּל כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת?! אֲנִי מֵאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֹא תִתְחַבְּרֵי עִם חֲבֵרוֹת מְקַלְקְלוֹת.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּכְתְּבֵי לִי, וּתְקַבְּלֵי עַל עֲצֻמָּךְ - זֶהוּ זֶה! וּתְבַקְּשֵׁי סְלִיחָה מִבְּעַלְךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבֻרָךְ וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה

דקלא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ לְהִתְחִיל לְדַבֵּר אִתָּךְ? וְכו', לֹא בְּחִנָּם שְׂאֵשְׁתָּךְ הִרְאִישׁוֹנָה בְּגֵדָה כִּי וְעִשְׂתָּה אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת מִפְּנֵי שְׁלֹא נִתְּתָ לָהּ שׁוֹם יַחַס, אִתָּה כַּעֲסֵן כְּזֶה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, כָּל דְּבַר קָטָן אִתָּה נִכְנָס בְּעֲצָבִים וְאִתָּה יוֹרֵד עַל אִשְׁתָּךְ, וְאַחַר כֵּן מִבְּקֵשׁ סְלִיחָה, מִה זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת? סוּף סוּף הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לְךָ אִשָּׁה חֲמוּדָה וְיָפָה טוֹבָה וְכו', וְאִתָּה כָּל יוֹם מִתְפַּרֵץ עֲלֶיךָ וּמַעְלִיב אוֹתָהּ בְּכָל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל גֵּנְאִי, וְאַחַר כֵּן אִתָּה מִתְחַרֵּט וּמִבְּקֵשׁ סְלִיחָה, וְאִתָּה כְּמוֹ כָּלֵב שֶׁחֲזָר עַל קִיאוֹ וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ, אִם אִתָּה לֹא תִפְסִיק לְהִיּוֹת בְּכַעַס עַל אִשְׁתָּךְ, לְבַסּוּף תִּאֲבֹד גַּם אוֹתָהּ!

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִה אִתָּךְ?! עַל יְדֵי כַּעַס יְכוּלִים לְהַכִּיר אֶת הָאָדָם, וּרְבִנּוּ ז"ל אָמְרוּ: (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ד) "עַל יְדֵי הַחֲטָם יְכוּלִים לְהַכִּיר אֶת הַנוֹאֵף", כִּי בְּאִמַּת מוּבָא בְּדַבְּרֵי (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רמ"ט) עַל הַפְּסוּק: (בְּרֵאשִׁית ל"ח ז) "וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי הַנְּוִי"ה", לָמָּה לֹא כְּתוּב 'רָשָׁע' אֱלֹא 'רַע'? אֱלֹא מִי

שְׁעוֹבֵר עַל חֵטָא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה וְהוּא נוֹאֵף, עַל יְדֵי זֶה הוּא תְּמִיד בְּכַעַס שׁוֹנֵקֵרָא רַע, לְשׁוֹן בִּיז, הוּא תְּמִיד עֲצָבָנִי, וְזֶה מֵה שְׁכָתוֹב בְּזֵהר (נִשְׂא קל"ז): "בְּחוֹטְמָא אֲשַׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא", הֵינְנוּ עַל יְדֵי הַחֲטָם מְכִירִים אֶת פְּרָצוּף הָאָדָם "בְּהֵאֵי חוֹטְמָא אֲתַפְרָשָׁא מְלָה, דְּכָתִיב: (שְׁמוּאֵל ב' כ"ב) "עֲלֵה עֲשֵׂן בְּאָפוֹ" וְגו', הֵינְנוּ דֶרֶךְ הָאֵף בְּאֵ הַכַּעַס וְהִרְצִיחָה, וְלָכֵן עַל יְדֵי הַכַּעַס שֶׁל הָאָדָם מְכִירִים אֶת כָּל הָאָדָם, וְהוּא מְגַלֵּה אֶת כָּל עֲנִינּוֹ וְכוּ', וְהַעֲבֵר שְׁלוֹ וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְעֲצָבָנִי, כִּי אֶת קְלוֹנוֹ הוּא מְגַלֵּה בְּרַבִּים.

הַמְּאֵחַל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרְךָ וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה

דקלב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאֵשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבָךְ.

אֲנִי אֶעֱשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם שֶׁהֵרַב ... נְרוּ יְאִיר יִהְיֶה מְנַהֵל רוּחָנִי, כִּי לוֹ יֵשׁ גִּישָׁה מְאֹד קְרוֹבָה לְהַבְחוּרִים.

הֵן אָמַת שֶׁהַפְּרָקִים אֵלוֹ מְצִיאוֹת אוֹ אֲרַבְעָה אָבוֹת נְזִיקִין וְכוּ', יְכוּלִים לְלַמֵּד אֶת זֶה אֲלֵבָא דְּהִלְכְתָּא עִם הַשְּׁלַחֵן עֲרוּךְ וְהַנוֹשְׂאֵי כְּלִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְדַעְתִּי, עֲדִיף לְלַמֵּד פֶּרֶק בְּמַסְכַּת בְּרָכוֹת אוֹ פֶּרֶק בְּמַסְכַּת שַׁבָּת, שְׁזֶה הִלְכָה לְמַעֲשֶׂה, שְׁצָרִיכִים אֶת זֶה לְיוֹם-יוֹם, כִּי בַחְוָרִים יוֹדְעִים מֵה זֶה חֲשִׁיבוֹת שֶׁל בְּרָכוֹת כְּגוֹן בְּרַכַּת הַמְּזוּן וְכוּ', אוֹ דִינֵי שַׁבָּת וְכוּ', וְלָכֵן אֵף שֶׁבִּרְבַּ הַיְשִׁיבוֹת לומְדִים פְּרָקִים מְדִינֵי נְזִיקִין אוֹ מַסְכַּת מְכוֹת, גְּטִין, קְדוּשִׁין וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֶה בְּכָלֵל לֹא שִׁיךְ לְבַחְוָרִים, אֲנִי מַעוּלָם אֲמַרְתִּי שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד עִם הַתְּלַמִּידִים מַסְכַּת כְּזוֹ שִׁישְׂאָר לָהֶם עַל כָּל הַחַיִּים, הִלְכוֹת הַמְּצוּיִים יוֹם יוֹם.

בְּוֵדָאֵי אֲנִי רוֹצֶה שְׁגַם הַשָּׁנָה תִּטְפַּל בְּעֲנִין הָאֲתְרוּגִים וְהַלּוּלָבִים וְכוּ', וְיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה מְזֵה.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שלקראת חגגה הבא עלינו לטובה
שאז נחזיק כבר אחר הבחירות ואוכל לקחת את בנך לכאן.

בענין הבחירות וכו', בודאי רציתי שתכתב לי באריכות את דעות
אנשים, כי אני צריך לדעת את זה, אני עדין לא אמרתי את שלי סופית, רק
הצעתי את המעמד וכו', אבל לא סופית.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חדש מברוך ותשובה שלמה

דקלג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ב' אלול התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

ראה לומר בכל יום מימים אלו סליחות, ויש אצלנו כמה מניינים במשך
היום שאומרים סליחות, ולכן תצטרף אל אחד מהמניינים, כי זה דבר גדול
מאד, לומר סדר הסליחות, והאריז"ל היה נוהג לומר עם הצבור מלה במלה
מסדר הסליחות (עין פרי עין חיים), ואמר כי בחדש הזה נפתחים שערי הרחמים
והרצון, ויכולים לחזור בתשובה שלמה על מה שפגמו כל השנה, ולכן צריכים
מאד מאד להזהר כל חדש אלול לבקש רחמים על עצמו, כי החדש הזה
מסגל מאד מאד לעורר רחמים רבים, ולהמשיך על עצמו חסדים מרבים,
ולכן אשרי מי שכל יום מימי אלול הקדושים הוא חוזר בתשובה ומבקש
רחמים על עצמו, כי הימים האלו מאד מסגלים לחזור בתשובה שלמה יותר
מכל ימות השנה, כי החדש הזה נתן לנו הקדוש-ברוך-הוא מתנה להכין
את עצמנו על ראש השנה הקדוש והנורא, שהוא יום הדין, שאז דנים את
כל אדם.

והנה מובא בספר "ישמח משה" (פרשת נצבים) מראש חדש אלול
מתחילין ימי התשובה, ומתחילין לתקע בשופר לאמר שפרו מעשיכם, ואז
עלה משה בהר לקבל לוחות שניות, ואז השלוחים יוצאין, וכמו שחשב

הַתְּנָא (ראש השנה י"ח). על שְׁשֵׁה חֲדָשִׁים הַשְּׁלוּחִים יוֹצְאִין, וְקַחְשִׁיב עַל אֱלוֹל מִפְּנֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁמוּדִיעֵין אֵימַת רֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל, שְׂיִדְעוּ יוֹם שְׁלֹשִׁים שֶׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וַיֵּשׁ רִמְזוּ בְּזֶה שְׁמֵרֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל צְרִיכִין לְהַזְהִיר אֶת עַם הַשָּׁם שְׂיַחֲרָדוּ מִפְּנֵי פֶחַד הַשָּׁם וּמֵאֵימַת הַדִּין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי זְמַן בֵּית דִּין שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְאוֹמְרִים לוֹ כָּל רְאִיּוֹת שְׂיֵשׁ לָהּ, הֵבֵא מִכָּאן וְעַד שְׁלֹשִׁים יוֹם, מִצָּא בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים שְׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה וְהַזְדוּנוֹת נִהְפְּכוּ לְזַכִּיּוֹת, סוֹתְרִין אֶת דִּינֹו. לֹא מִצָּא, אֵין סוֹתְרִין אֶת דִּינֹו חֵס וְשָׁלוֹם, עַל כֵּן יְמֵי הַתְּשׁוּבָה מִתְּחִילִין מֵרֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל, כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי (שיר השירים ו' ג'), רֵאשֵׁי תְבוֹת אֱלוֹל. וְכֵן "לוֹלֵא הָאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב הַיּוֹי"ה" (תהלים כז ג'), לְי' לֵא' אוֹתִיּוֹת לְמִפְרַע אֵלִי לְי' ל'. וְרָצָה לוֹמַר דְּעַל יְדֵי אֱלוֹל שְׂשִׁבִין בְּתְשׁוּבָה, הָאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב הַיּוֹי"ה.

אֲשָׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּיָמִים אֵלוֹ, יְמֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, וּמִתְּחִיל לְחֹשֵׁב עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין, שְׂאָז דְּנִים אֶת הָאָדָם מֵה יִהְיֶה אִתּוֹ כָּל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאחֵל לָהּ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

דקלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

הִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ וְנִכְנַסְנוּ לְחֲדָשׁ אֱלוֹל, חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְחֹזֶר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִכְתֹּב לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אִזּוֹ דְּנִים אֶת הָאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְאִסוּר לְקַחַת אֶת זֶה בְּקַלּוֹת, כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אִזּוֹ הוּא יוֹם הַמְּשָׁפֵט, וּבְשַׁעָה שְׂיֵשׁ מְשַׁפֵּט בָּאִים כְּמֵה מְקַטְרָגִים, שְׁמְקַטְרָגִים עַל הָאָדָם, וְלָכֵן צְרִיכִים לְקַחַת אֶת הַיָּמִים הָאֵלוֹ מֵאֵד מֵאֵד בְּרִצְיָנוֹת, וְלֹא לְהַקֵּל בְּיָמִים הָאֵלוֹ כָּלֵל, כִּי בְּנַפְשָׁנוּ הוּא הַיָּמִים הָאֵלוֹ, וְצְדִיקִים אָמְרוּ שְׂבִימֵי אֱלוֹל אֶפְלוּ

הדגים שבים רועדים וזוחלים מיום הדין, על אחת כמה וכמה איך אנחנו צריכים לפחד מיום הדין הנורא בראש השנה.

רציתי מאד לעורר את נשות אנשי שלומנו שתדענה שאסור יחוד הוא דאורייתא, וזה לא דבר פשוט, ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לקחת שום טרמפ עם שום בריה שבעולם, קדם כל זה סכנת נפשות, כי לא חסר רוצחים ואנסים וכו' וכו', וכן זה אסור חמור מאד מאד כי מתיחדים עם גבר זר, ואין על זה שום הטר כלל, ומי שהיא קלת דעת וכו', צריכים לרחק אותה לגמרי ממחננו, כי זה הפקרות גדולה מאד מאד, ואני מאד מקפיד על דבר זה, וצריכים לזכר מה שכתוב: (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושבו מאחריך", ולכן צריכים מאד מאד לשמר על דברים כאלו, ונשים צריכות להזהר לא להתחבר אל אלו שהן קלות דעת, כי הם מאד מסכנות, ויכולים להוריד את הזולת לשאל תחתית ומתחתיו, ולכן כל אשה צריכה מאד מאד להשמר מנשים קלות דעת, והן בכלל לא שיכות אל קהלתנו הקדושה.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שנוזקה לטהר את מחננו מכל אלו הקלות דעת, והמפקרות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב אשה שהולכת בצניעות, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה א', סימן ג') על פסוק: (תהלים מ"ה י"ד) "כל כבודך בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה" - מכאן אמרו אשה שהיא מצנעת עצמה אפלו היא ישראלית ראויה היא שתנשא לכהן ותעמיד כהנים גדולים שנאמר: "ממשבצות זהב לבושה"; אשרי האשה שנוזרת בדברים אלו, ואז אל רב טוב הגנוז והצפון תזכה.

המאחל לך פתיבה וחתימה טובה

דקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לשמר מאד על הבריאות שלך, אסור להכניס בלחץ משום דבר! אף שיש דברים שכואב מאד מאד, ומרגיש שהלב שלו מתפוצץ מרב צער, עם כל זאת צריכים לשמר על הבריאות כי כל זמן שאדם חי יכול לתקן ולתקן ולתקן בלי שום סוף דברים של שרש נשמתו, וכל גלגוליו מכל הדורות הקודמים, ואם באמת יחזור בתשובה שלמה, יכול לתקן את כל הדור בלוי, וכל כל הדורות שקדמו וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (יומא פ"ה.) יחיד, שששב - מוחלים לכל העולם בלוי, ומי יודע אם לא אתה היחיד הזה? שבך תלוי כל העולמות וכו', עד שאמרו: (שם) גדולה תשובה שבשביביל יחיד שעשה תשובה מוחלין לכל העולם בלוי, ולכן אסור להשבר מכל מה שעובר עליך, אלא תחזיק מעמד אתה ברח לך אל הקדוש-ברוך-הוא ותתודה על עוונותיך שאמרו חכמינו הקדושים: (תורת כהנים בחקותי) אמר הקדוש-ברוך-הוא מיד שמתודים אני חוזר ומוחל להם, וזה עקר התשובה ודוי דברים להתודות על כל עוונותיו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן ד') שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב: (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם על עצמותם", והעוונות שהם על עצמותיו נוקמים בו, כמו שכתוב: (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", שהרע שחקוק על עצמותיו נוקמין בו, ועל ידי דוי דברים יוצאים העוונות מעצמותיו, ועל ידי זה חוזר ומאיר עליו אור זיו חיות ודבקות באין סוף ברוך הוא.

ולכן אינך צריך ויהיה אליקים עמך, אל תכניס בלחץ! רק תראה לחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ויהיה הפסוק הזה שגור על פיך תמיד: (תהלים כ"ה) "ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי", וזה מסגל מאד להמתקת הדינים, כי באמירת הפסוק הזה הוא מצדיק עליו את הדין ומקבל הכל באהבה,

וּבְזֶה בְּעֶצְמוֹ נִמְתַּק מִמֶּנּוּ הַדִּין וְהַצְרוּת שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, וְנִתְהַפֵּף הַכֹּל לְאַהֲבָה וְלַחֲסֵד גָּדוֹל.

הַמֵּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְכֵן לְפָחוּד מְשׁוּם דְּבָר, כִּי אִם אַרְצוֹת הַבְּרִית סָגְרוּ אֶת הַקּוֹנְסוּלִיּוֹת וְהַשְׁגֵּרִיּוֹת שֶׁלָּהֶם בְּרַחֲבֵי הָעוֹלָם, זֶה בְּכֻלּוֹ לֹא קָשׁוּר אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִלְּהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שֶׁשְּׁמַע מִרַבְּנוּ ז"ל שֶׁעֲנַשׁ הַגְּלָגוּל זֶה עֲנַשׁ קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד עוֹד פְּעַם לְבוֹא לְזֶה הָעוֹלָם לְהַתְגַּלְגַּל חֲזָרָה מִחֲמַת עוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים וְכוּ', כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא סִכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד לְנִשְׁמָה שְׁבָאָה מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת וְכוּ', שֶׁלֹּא תִפֹּל עוֹד פְּעַם בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת סִיִּם מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: "אִם הִיִּתִּי יוֹדַע שְׂאֵם אֶתְגַּלְגַּל עוֹד פְּעַם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת עוֹד פְּעַם אַחַת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כְּכֹר הִיָּה כְּדָאֵי לְהַתְגַּלְגַּל וְלְבוֹא לְזֶה הָעוֹלָם כְּדִי לְהִיּוֹת עוֹד פְּעַם אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל", וְדָבָר זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מֵעֵלַת הַנִּשְׁמָה שְׁבָאָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עוֹד לֹא הִיָּה צְדִיק בְּעוֹלָם שֶׁהִבְטִיחַ עִם שְׁנֵי עֵדִים כְּשֶׁרִים שְׁכָל מִי שִׁיבּוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ וַיֹּאמֶר אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי" אֶפְלוּ אִם עֲצָמוֹ וּגְבָהוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאֵו מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וְלִכֵּן לְדַעֲתִי, תִּמְשַׁכְּנָה אִם הַתְּכַנִּית שְׁלִכְן, וְאֵל תִּתְפַּעֲלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְכֹכֵר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ו) "כְּפִי מֵעֵלַת הַנִּנְחָשֶׁק - כֵּן מִתְגַּבֵּר הַמְּנִיעוֹת כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַחֲשֶׁק", וְלִכֵּן אֵין לְכֵן מֵה לְפָחוּד כְּלָל, אֶלֶּא לְהַמְשִׁיךְ עִם הַתְּכַנִּית שְׁלִכְן וְלִנְסַע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמֵה שֵׁישׁ לְכֵן מְנִיעוֹת שֶׁהֵרַב שֶׁל הַנְּשִׁים הַקְּפִיד עֲלֵיהֶן מְאֹד מְאֹד, וְדָבָר אֶתָּן

מלים חריפות וכו' וכו', כְּבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ב) אֲשֶׁר לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ, כִּי לַפְעָמִים שָׁמַיִם אֶצֶל הַדֵּלֶת יֵרָא שָׁמַיִם שָׁגַם הוּא יִמְנַע מִלְּבוֹא אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אֵין לִכֵּן מַה לְהַתְּפַעֵל כָּלֵל! אָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לַעֲצָמוֹ חֲשׁוֹבֵן הַנֶּפֶשׁ: מַה אֲנִי אַעֲשֶׂה כִּשְׁכַּבְר יִצְתָה נִשְׁמָתִי מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', וְעָשׂוֹ נִשְׁמָתִי מִשׁוֹטְטֵת מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְאֵין לָהּ אִיפָה לְלַכֵּת וְכוּ', וְרוֹצִים לְדוֹן אוֹתָהּ בְּכָל מִינֵי דֵינִים וְעֹנְשִׁים וְכוּ' וְכוּ', מַה עוֹשִׂים עִכְשָׁו?! וְכוּ', וְהִנֵּה הִיָּה צַדִּיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד שֶׁהַעֲמִיד שְׁנֵי עֲדִים צַדִּיקִים גְּדוֹלִים, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ מִי שִׁיבּוֹא אֶל צִיּוּנוֹ וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ, וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, אֶפְלוֹ שֶׁנֶּפְלוּ לְמְקוֹם שֶׁנֶּפְלוּ הוּא יוֹצִיא אוֹתָם מִשָּׁם וַיְבִיאֵם אֶל תְּקוּנָם וְכוּ', אַחַר דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ שֶׁיָּךְ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים?! הֲרִי אַחַר שֶׁהַנֶּשְׁמָה יוֹצֵאת מִהַגּוֹף וּמִשׁוֹטְטֵת בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן וְכוּ', אוּ בְכַף הַקָּלַע וְכוּ', אֲזֵ עוֹשִׂים חֲשׁוֹבֵן לְמִישָׁהוּ?! הֲרִי אֲנִי צָרִיךְ תְּקוּן, מִי יִרְחַם עָלַי וְעַל נִשְׁמָתִי?! וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲזִיקִי וְתַעֲזָרִירִי אֶת כָּל הַנְּשִׁים כְּדֵי שֶׁתִּסְעָנָה כְּפִי הַתְּכַנִּית אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְלֹא תִפְחַדְנָה מִשׁוּם דְּבָר, וְלֹא יִתְבַּהֲלוּ מִשׁוּם הַקְּפָדָה שֶׁל שׁוּם רַב וְכוּ', כִּי לָנוּ אֵין אֶלָּא דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁבִקֵּשׁ שֶׁנִּבּוֹא אֵלָיו, וְהוּא יִתְקַן אוֹתָנוּ תְּקוּן נִצְחִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶן עַל דְּרָךְ הַנְּכוֹנָה, תִּסְעָנָה לְשִׁלּוּם וְתַחֲזִרְנָה לְשִׁלּוּם, וְתַפְעֵלְנָה שָׁם כָּל מַה שֶׁאַתָּן צְרִיכוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

דקלז.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָהּ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) "אֵין עוֹלָם

הַזֶּה כָּלֵל, יֵשׁ אֹו גִּיהֵנוּם אֹו גֵּן עֵדֶן! וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מִסְתּוֹכֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיהֵנוּם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁזְבֵּן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזּוֹ שֶׁאָדָם מִסְתּוֹכֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֻצוֹב וּמִיֵּאֵשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּעֻצְמוֹ הַגִּיהֵנוּם שֶׁאָדָם מִסְתּוֹכֵב בְּעֻצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן הַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד מֵאֵד (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֵלֵק ב', סִימָן כ"ד) מְצוּה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִידָה, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֻצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאִים הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קַלְקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "לִפִּי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר, לִפִּי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם"; וְלִכֵּן אִם זֶה כָּל הַבְּעִיָּה עִם בְּעֵלְהָ, אֶת צְרִיכָה לְרֹאוֹת לְחֻזֵק וְלְאִמְץ וְלְשִׂמַּח וְלַעֲוֹדֵד אוֹתוֹ, וְזֶה מְצוּה גְדוֹלָה מֵאֵד מֵאֵד, כִּי מָה אֶת יוֹדַעַת מַה שֶּׁעֵבֵר עַל בְּעֵלְהָ מֵהַעֲבֵר שְׁלוֹ וְכוּ', וּמֵאַחֵר שֶׁהִתְחַתְּנָתָם וַיֵּשׁ לָכֶם בֵּן חָמוּד, אֲזִי אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׂמַּח אֶת בְּעֵלְהָ, וּכְמוֹ שֶׁאֵת רוּצָה וְחִפְצָה לְלַמֵּד שְׂאָר נָשִׁים דִּינֵי הַתּוֹרָה וְהַשְּׁקִפָּה בִּיהִדוּת, וְלְחֻזֵק וְלַעֲוֹדֵד אוֹתָן וְכוּ' וְכוּ', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁאֵת צְרִיכָה לְהַשְׁקִיעַ בְּבַעֲלָהָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אִם הִתְחַתְּנַת עִמּוֹ בּוֹדָאֵי הִיִּתָּה מְשִׁיכָה בֵּינֵיכֶם וְכוּ', וְלִכֵּן תְּמַשִּׁיכֵי לְחֻזְקוֹ וְלַעֲוֹדְדוֹ וְלְשִׂמְחוֹ וְזֶה מְצוּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מֵהַכֵּל, וְתְּמִיד תִּזְכְּרֵי אֲשֶׁר לְשִׂמַּח אֶת הַבְּעַל וְהִילְדִים בָּא קֵדָם מְלִשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְחֻזְקוֹ וְלַעֲוֹדְדוֹ וְלְשִׂמְחוֹ וְלָדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִהְצַחֵק אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', שְׂזֶה הַמְצוּה הַכִּי גְדוֹלָה.

וְלִכֵּן גַּם אֶת תַּתְּחֻזְקֵי מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַהֲצַלְחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סִפְרֵי-הַמְדוּת, אוֹת שְׂמְחָה, חֵלֵק ב', סִימָן א') "מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תְּמִיד - עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ", וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלֵי עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדַע שְׂזֶה מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תְּכַרְיֵחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאֵי שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה בְּהַחֲיִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי, וְתִשְׁרֶה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד שִׂמְחָה וּבִמְקוֹם
הַשִּׂמְחָה - שָׁם הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה, וּבִמְקוֹם, שֶׁהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֲלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַבְּעָיָה שֶׁלְךָ זֶה רַק בְּעָיָה אַחַת, שְׂאֵת לֹא שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, כִּי אִם הֵיית
תָּמִיד שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה וְשׁוֹמֵעַת כָּל יוֹם קְלָטוֹת שֶׁל שִׂמְחָה, וְהֵיית מְשִׂמַּחַת אֶת
עֲצֻמָּךְ, אִז כָּל הַחַיִּים שֶׁלְךָ הֵיָה הוֹלֶכֶת בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגִמְרִי, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ
ז"ל: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') "מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תָּמִיד - עַל יָדֵי זֶה
הוּא מְצַלִּיחַ", וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם כָּל הַכַּחוֹת
לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לְךָ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה
מִרַב הַבְּלָבוּלִים שֶׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תְּכָרִיחִי אֶת עֲצֻמָּךְ
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שִׂיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

בְּעֵינַי שְׂדוּכִים אֲנִי רְגִיל לֹמֵר לְרוֹקִים וּלְרוֹקוֹת, שְׂיִזְכְּרוּ טוֹב טוֹב מֵה
שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (יְכֻמוֹת ג.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", צְרִיכִים
לְרַדַּת מְדֻרְגָה וְאִז מוֹצְאִים אֶת הַזְּוֹג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחוֹר אוֹ בְּחוּרָה הֵם
גְּאוּתָּנִים וְכוּ', וְלֹא מֵתָאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', 'אֲנִי הֵכִי חֲכָם
וְהֵכִי יִפֵּה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֹ??! אוֹ: 'אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי יִפֵּה וְהֵכִי מְשַׁכֵּלֵת
וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מְסֻתוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזְּוֹג שֶׁלָּהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן
שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אֶחָד וְאֶחָת כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מֵה הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שְׂיִבֹאוּ לָהֶם
זְוֹג מְשֻׁהוּ שֶׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יָדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמְסֻתוֹבְבִים
וְיוֹצְאִים לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוֹלֵי אֲמַצָּא אֶת בְּחִיר לְבָבִי שְׂיִבֹאוּ אֵלַי עַל סוֹס לְכֵן
עִם שָׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבְּחוֹר אוֹ הַבְּחוּרָה מְחַכִּים עַד שְׂיִוָּלַד

זווג כְּזֶה, וּבֵין כֶּךָ הֵם לֹא קוֹלָטִים שֶׁהַזְמַן לֹא מַחֲכָה, כְּמֵאִמֶר הַחֲכָם: "הַזְהַר מִן הַזְמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שֶׁאֲנַחְנוּ כְּכֹר בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, מָה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבֻמוֹת סג.) "נַחֲמִית דְּרַגָּא נְסִיב אֶתְתָּא", תְּרַדּוּ מִדְּרַגָּה וְאֵל תַּחְזִיקוּ מֵעֲצָמְכֶם כֹּל כֶּךָ בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאֵז תִּמְצְאוּ בְּקִלוֹת זוּג מֵה שִׁיתָאִים לָכֶם.

רְאִי לוֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לָךְ אֶת בֶּן זוּגָךְ מֵה שִׁיתָר מֵהָר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי לְמִצָּא אֶת בֶּן זוּגִי, וְאֶתְּךָ בְּעֲצָמְךָ יוֹדֵעַ שֶׁאֲנִי מוֹכְנֶה כְּכֹר לְהַתְחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֶךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מִצִּיאַת זוּגִי, וְאֲנִי נִמְצָאת בְּצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֶתְּךָ גְּלִית עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: כֹּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרְטֵט עַל כָּל עוֹוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מִקְבֵּלַת עַל עֲצָמִי לְחִזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגִלִּית לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֶהר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְּחִזֵּר בְּתִשׁוּבָה, חִזֵּר וַיְהִיבְנָא לִיה בַּת זוּגִיָּה, וְהִנְנִי שָׂבָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֶּן זוּגִי, וְאֶזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַגְרֵם לָךְ נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וְאֶזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְנֹעִימִים, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת: מלבד שזה עברה חמורה מאד מאד, ותיכים על זה מיתה וכו', אני מכרח להגיד לך שזה גם מחלה מגנה מאד מאד, כי הקדוש-ברוך-הוא ברא את הטבע שיהיה זכר ונקבה, ותכף ומיד שמהפכים את היוצרות זה מחלה כשאר מחלות חמורות מאד מאד, וכל אלו שמתמרים "בגאונה", אינם אלא מפרעים בנפשם לגמרי וכו' וכו', ואתה צריך לזכר מה שרבנו ז"ל אמר: (ספר-המדות, אות נאוף, חלק ב', סימן ח') "אסור ללמד זכות על זה שעבר על משכב זכור"; זה פשוטו כמשמעו, ולא צריכים שום פרושים על זה, ועל פי התורה הוא חייב מיתה, כמו שכתוב: (ויקרא כ' י"ג) "ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם", ובזמן שבית המקדש היה קיים היו מקבלים על זה מיתה, עם כל זאת מי שעובר על זה, לא ימלט שלא יקבל את ענשו אם לא שחזור בתשובה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (כתובות ל.) תאני רבי תיא מיום שחרב בית המקדש אף על פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק או טובע בנהר או מת בסרוגכי.

העולם זה לא הפקר! שומעים כל כך הרבה אסונות ותאונות דרכים וכו' וכו', הכל הוא בחשבון צדק, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות נאוף, סימן ל"ג) "מי שעובר על משכב זכור - על ידי זה נתפס בתפיסה"; וכל זה מדבר על מגול או שני מגולים וכו', שהם חייבים מיתה, לא יועיל שום דבר, אין על זה שום למוד זכות! מכל שכן וכל שכן אם יש רשע מרשע שהתעלל מינית בקטינים, שלצערנו הרב, לא חסרים מתעבים כאלו וכו', אותם צריכים

פְּשוּט לְסָרֵס וְכוּ', וְאַחַר כֵּן שִׁישְׁבוּ בְּבֵית סֵהָר כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, כִּי קָטִין, שֶׁעֶבֶר הִתְעַלְלוֹת מִיְּנִית וְכוּ', זֶה נִשְׁאָר אֲצִלוֹ כֶּתֶם עַל כָּל הַחַיִּים וְכוּ', וְאֵין עַל זֶה שׁוֹם מַחִילָה בְּעוֹלָם וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא בְּחַנָּם שֶׁרִבְּנוּ ז"ל אָמַר: (ספּר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נִאֲרָף, חֶלֶק ב', סִימָן ח') "אָסוּר לְלַמֵּד זְכוֹת עַל זֶה שֶׁעֶבֶר עַל מִשְׁכַּב זְכוּר"; עַל הִתְעַלְלוֹת מִיְּנִית בְּקִטְיָנִים, אֵין עַל זֶה שׁוֹם לְמוֹד זְכוֹת, וְאֵין לוֹ שׁוֹם תְּקֵנָה רַק סְרוּס וְאַחַר כֵּן שִׁישַׁב כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּבֵית סֵהָר, כִּי הוּא אִמְלָל אֶת הַקִּטְיָנִים עַל כָּל הַחַיִּים שְׁלֵהֶם.

הַרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ - מַה זֶה הַגְּעַל נֶפֶשׁ הַזֹּאת וְכוּ', וּמַה עֲנָשׁוּ וְכוּ', וְאֵל מַה זֶה יָכוֹל לְהִבִּיא אוֹתָךְ וְכוּ', וְזֶה פְּשוּט הַפְּרָעָה נִפְשִׁית שֶׁגָּבַר רוּצָה גָּבַר וְכוּ', וְלֹא תִאָּוֶה, פְּשוּט מִי שֶׁנִּמְשָׁךְ לְזֶה יֵשׁ לוֹ נִטְיָה לְחִלִּי נֶפֶשׁ וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְּרַפָּא, יִרְפָּא אוֹתָךְ מְכַל זֶה, וְתִזְכָּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִתְחִיל לְחַיּוֹת חַיִּים נוֹרְמָלִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקָמָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, ב' אֶלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִשְׁלוֹם, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל: (עֲקָצִין פָּרָק ג') "לֹא מִצָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם. שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְוָי"ה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוָי"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם"; וְאָמְרוּ: (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ה', סִימָן י"ב) "גְּדוֹל הַשְׁלוֹם, שֶׁאֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבְּשׂר אֶת יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו נִגְאָלִין אֲלֵא בְּשְׁלוֹם"; וְאָמְרוּ: (שֵׁם) "אֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִנְחָם אֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲלֵא בְּשְׁלוֹם"; וְלִכֵּן כָּל מַה שֶׁאַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַשְׁלִים בְּהַמְשָׁפְחָה, אֵין יוֹתֵר דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי לְהַפְּךָ אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר מִגְּנָה כְּמוֹ מַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת וְקִנְיָה וְשִׁנְיָה בְּבֵית, כִּי בְּבֵית, שִׁישׁ שְׁמָה מְרִיבוֹת

מְשָׁרִים שֶׁם אֶת הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם
בְּמִשְׁפָּחָה, שְׁאִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְנִסְעֵ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כְּדָאֵי לְנִסְעֵ בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה, וְאִין עֲנִין מִיַּחַד
לְנִסְעֵ שֶׁם בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל, וְאֲדַרְבָּה אִם כָּבֵר רוֹצִים לְנִסְעֵ בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ
אֱלוֹל, כְּדָאֵי לְחִכּוֹת כָּבֵר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁאֲז הַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד מֵאֵד
לְבוֹא אֵלָיו, וְאָמַר: (ת"י-מוֹהֲר"ן, סִימָן ת"ג) הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְהִיָּה
פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שְׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים
הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֵר! כִּי כָּל עֲנִין שְׁלִי
הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָל מִי שְׁסָר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרְבֵּי
אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵלוֹ, לֹא יִחְסֹר אִישׁ, וּמִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ
הַשָּׁנָה רְאוּי לּוֹ לְשַׁמַּח מֵאֵד מֵאֵד, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (נַחֲמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וּשְׁתּוּ
מִמֶּתְקִים... כִּי חֲדוֹת הַיָּי"ה הִיא מְעֻזָּכֶם", וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה; וְאָמַר:
(ת"י-מוֹהֲר"ן, סִימָן ת"ה) "הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ
שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מֵאֲבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֲנִי
יוֹדֵעַ מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיָא אֲתֶם כְּלָכֶם, בְּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
שְׁלִי, אֶלָּא אֶפְלוּ כָּל הַעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי"; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
לְעִנֵּין רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (ת"י-מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ו) שְׁיִכּוֹלִין אֲז אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים
מֵה שְׁבָכֵל הַשָּׁנָה לֹא הִיָּה בְּאִפְשָׁר שִׁיְהִיָּה לְהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפְן, אִף עַל פִּי
כֵּן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִכּוֹלִין אֶפְלוּ הֶם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׁבָכֵל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ
הוּא בְּעֻצְמוֹ ז"ל לֹא הִיָּה יְכוֹל לְתַקְנֶם, אֲבָל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֶם יְכוֹלִים לְקַבֵּל

תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה
גַּם הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת.

וְלִכֵּן כָּדָאי כָּבֵד לְחַכּוֹת עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵז הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר
מִהַכֵּל, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלַפְעַל שֵׁם
שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקַמְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, ב' אֲלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לָךְ עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּ מְתַפְּלֶלֶת עִבּוּרִי, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל,
וְהַמְתַּפְּלֵל עִבּוּר הַזּוֹלַת נַעֲנֶה בְּעֶצְמוֹ.

מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל כָּתַב אֶת סְפָרֵי הַקְּדוֹשִׁים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ כָּל כֶּף גְּדוּלָּה, עַד
שֶׁכָּל מִי שֶׁרַק מִסְתַּכֵּל בָּהֶם, מוֹצֵא אֶת עֶצְמוֹ שֵׁם, וְזֶה הַהֶסְכֵּר לְמָה כִּשְׂאֵת
פּוֹתַחַת סֵפֶר "עֲלִים לְתִרְוַפָּה" אֶת מוֹצֵאת אֶת עֶצְמָךְ, כִּי נִכְתַּב בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
גְּבוּהַ מְאֹד.

וְכֵן כָּל סֵפֶר שֶׁאֲדָם מוֹצֵא אֶת עֶצְמוֹ בּוֹ, נִכְתַּב בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּמִדְרָגָה
עֲלִיוֹנָה מְאֹד מְאֹד.

מֵה גַּם שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֲלֵק א', סִימָן קכ"א) עַל הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים
מ' ח') "אֵז אֲמַרְתִּי הִנֵּה בְּאֵתִי בְּמַגֵּלֶת סֵפֶר כְּתוּב עָלַי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ", כִּשְׂאֲדָם
רוֹאֶה וְלוֹמֵד בְּסֵפֶר, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוּא רוֹאֶה וְלוֹמֵד, מוֹצֵא אֶת עֶצְמוֹ, הֵינִינוּ
שְׁלוֹקָח לַעֲצָמוֹ מוֹסֵר, וְרוֹאֶה פְּחִיתוּתוֹ וְשִׁפְלוּתוֹ, בְּכָל מְקוֹם בְּאִיזָה סֵפֶר

שהוא בא ומענין שם, זה סימן שחפץ לעשות רצונו יתברך. וזה: "אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי". זה סימן: "לעשות רצונך אלקי חפצתי".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך כתיבה וחימה טובה

דקמג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ב' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כלל גדול בשלום בית כדי שלא יצטרכו אף פעם להתגרש, והוא שכל בני זוג שהולכים להתחתן צריכים לזכר טוב טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרנים, ולותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', או אל יועץ נשואין וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל עם האשה, והאשה עם הבעל, וצריכים להיות חכם גדול מאד, כי להנהיג בית בשלוה, אמר מוהרנ"ת ז"ל, שהיה צריך לחבר רק בשביל דברים שבינו לבינה כל כך הרבה חבורים כמו הלקוטי-הלכות שלו, כי צריכים דעת ושכל איך להנהיג בית, ואז אף פעם לא יתגרשו וכו', והיות שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל בן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (נדרים מ"א.) "דעת קניית - מה חסרת? דעת חסרת - מה קניית?" אם יש לאדם דעת - יש לו הכל, ואם אין לו דעת - אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים

להיות ותרגים, ואז השלום שורה בבית, כי זה תמיד צריכים לזכר שהבעל והאשה באים משני רקעים שונים וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן פ') ששלום עושים עם שני הפכים, היינו זה אש וזאת מים, או להפך: זה מים וזאת אש, זאת אומרת אחד כעסן וכו', ואחד סבלן וכו', איך יכולים להשתוות ביניהם?! רק על ידי שלום, וזה נקרא שלום אמתי שמוותרים אחד להשני, ומי שיותר חכם מותר יותר, בודאי לא מדברים מאלימות פיזית וכו', שזה סתם רוצח, אלא אפלו לא מדברים מאלימות מלולית וכו', שזה סתם בליעל, אלא בכל דבר צריכים הזוג לשקל שיהיה ביניהם שלום ואהבה ולותר, אחרת אין סכוי לשלום בית, ולבסוף יצטרכו להתגרש, רחמנא לצלן, שאז מי סובל?! רק הילדים, ולכן תסבירי יפה לבעלך את כל המצב וכו', ומה מעיק לך וכו', ועל ידי הדברות יכולים לפטר את כל הבעיות שבעולם, רק צריכים לדבר אחד עם השני, ולהסביר לו מה כואב לך ומה מפריע לך וכו' וכו', יעזור הקדוש-ברוך-הוא שתבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

דקמד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ב' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר: (שיחות-ה"ן, סימן קי"ב) "יש עברה, שענשה של עברה ה היא שיהא בעל חוב תמיד, ואפלו יעשה כל טצדקי ופעלות דאפשר לא יועיל כלל. ויהיה בעל חוב תמיד. ולפעמים גורם העברה שמפיל גם אחרים להיותם בעלי חובות. ולזה יש עת שנעשו כמה בעלי חובות בעולם, זהו מחמת העברה הזאת שנתגברה בעולם, חס ושלום". [והעברה הזאת, רחמנא

לישזבן, היא הוצאת זרע לבטלה, שמי שנכשל בחטא המגנה הזה ומוציא זרעו לבטלה, הוא נופל לקטנות המוחין וכו', וחי בצמצום הדעת והשכל, עד שלא רואה עצה אחרת רק להלוות כספים, והוא מכניס בפח עוד אנשים שנעשים בעלי חובות בשבילו, כי החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, מטמטם את הדעת ומעקם את הלב, ומכניס בו ספקות ובלבולים וכו', והוא נעשה מתסכל לגמרי וכו', וככל שמלוה יותר כספים, יותר הוא נכנס בקטנות המוחין ובתסכול וביאוש גדול מאד]

ועצה על זה, לשוב בתשובה בכלליות ולהתחנן לפני השם יתברך להצילו מעברה זו, ולהתחרט בכלליות על עברה זו. ועת לשוב על זה הוא כשהוא במחין דגדלות אזי טוב להתחרט ולבקש מאת הבורא יתברך שמו על זה ולשוב בתשובה, כי מוחין דקטנות הוא בחינת בעל חוב. כי אמרו חכמינו הקדושים: (קדושין מ"ט): "עשרה קבין שנה ירדו לעולם, תשעה נטלו עבדים". שנה הוא בחינת מוחין דקטנות, עבדים הוא בחינת: (משלי כ"ב ז) "עבד לזה לאיש מלוה". ולפי זה כשהוא במחין דגדלות אזי העת לשוב על החטא המגנה הזה ולבטל את הענש של בעל חוב שהוא בחינת מוחין דקטנות; כי באמת אתה צריך לדעת מי שמלוה כספים והוא בעל חוב לכל אחד, זה בעצמו ענש גדול מאד, ולכן צריכים לבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא שיזכה להגיע לגדלות המוחין, ואז כשיש לו גדלות המוחין, שיתפלל להקדוש-ברוך-הוא שיוציא אותו מהפח הזה, והלואי שתזכה לומר בכל יום את התפלה הזו, וזה יועיל לך מאד מאד:

רבונו של עולם חוס וחס עליו ותוציאני מהקטנות והדחקות, שגרמתי לעצמי על ידי חטאי המרבים שחטאתי, עויתי, פשעתי לפניך, ובפרט בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, שהוא חטא חמור מאד, עד שחכמינו הקדושים אמרו: כל המוציא זרעו לבטלה חייב מיתה, מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק, האלהים מצא את עווני, מפני חטא המגנה הזה נתעפר דמי בי, ונתבלבל דעתי, ונתעקם לכבי בקשיות וספקות עליך, עד שנפלתי בקטנות המוחין, שאבדתי את שכלי לגמרי, ונעשיתי עבד ליצרי הרע, עד שהוא מושל בי, ונתקיים אצלי: "תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם", שעל ידי

זֶה נִפְלְתִי בְּעֵינֹת גְּדוּלָה מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׁאַנִּי מִכְרַח לְהִלּוּת כֶּסֶף לְקִנּוּת לְחֶם, וְכֹל כֶּךָ נִפְלְתִי בְּעֵינֵי עֲצָמֵי בִּיאֹשׁ עֲמַק מְאֹד, עַד שְׁאַנִּי לֹא רוּאָה שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ יוֹצְאִים מִזֶּה, אָנָּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חֲמַל עַל נֶפֶשׁ אִמְלָלָה כְּמוֹנֵי, וְתוֹצִיאֵנִי מִקְטָנוּת הַמּוֹחִין, וְאִזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְגְדֻלוֹת הַמּוֹחִין, בְּאִפְּן שְׁאַהֲיָה חִזְקִי לְהִתְפַּלֵּל אֵלַיךְ תְּמִיד, וְלְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשִׁי, עַד שְׁאִזְכֶּה לְצֵאת מִהַקְטָנוּת וּלְבּוֹא אֶל הַגְּדֻלוֹת, וְאַתָּה הוֹדַעְתָּנִי עַל יְדֵי רֹאשׁ צְדָקָה שְׁאִין שׁוֹם יֹאֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אִפְלוּ שְׁאָדָם כָּבֵד עָבַר עַל כָּל הָעוֹזְנוֹת בְּכִלְלִיּוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל הָעוֹן הַחֲמוֹר הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, גַּם כֵּן מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, עַל יְדֵי שְׁאִתְחַרֵּט עַל מַעֲשֵׂי הַמְּגַנִּים שְׁעֲשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאִזְכֶּה לְקַבֵּל עָלַי קְבִלָה חִזְקָה לֹא לְחִזּוֹר אֶל הָעוֹן הַחֲמוֹר הַזֶּה, וְגַלִּיתִי לָנוּ אֲשֶׁר עָקַר הַתְּשׁוּבָה שְׁמַהֲיוֹם וְהִלָּאָה לֹא לְהַמְשִׁיךְ בְּזִהְמַת הַחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה, אָנָּא מִמֶּךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמַּל עָלַי שְׁאִזְכֶּה לְהִיּוֹת חִזְקִי בְּדַעְתִּי, לֹא לְחִזּוֹר אֶל הָעוֹן הַחֲמוֹר הַזֶּה, וְאִזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת מַה שֶׁקִּלְקַלְתִּי, עַד שְׁאִצֵּא לְגַמְרֵי מִהַחֻבוֹת, וְיִקָּים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוּב: 'בְּצִלוֹ חַ'מְדָתִי וְיִשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחַפְי', וּמַעֲתָה אִזְכֶּה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמֵי אִמּוֹנְתְךָ הַפְּשׁוּטָה שְׁאִתָּה מְלֹא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ, מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְלֹא אִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּךָ כְּרַגַע, וְאִזְכֶּה לְהַכְלִיל כֶּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתְךָ מִכָּל הַצְרוֹת וּמִכָּל הַחֻבוֹת, וְתִקָּים אֶת כָּל מַה שְׁנִאָמַר כָּאן, וְיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקָמָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוּל הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיָנִיק וְחַפְּסִים ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אִיזוֹ שְׁמַחָה הַכְּנֻסָּת בְּלִבִּי בְּזֶה שְׁכָתְבְּתָ

לי מכתב וכו', בודאי אני מבין אותך טוב טוב מה שעובר עליך ומה הביא אותך לכל זאת וכו', עם כל זאת אני אוהב אותך מאד מאד ואני רוצה רק את הטובה שלך, ולכן אני מאד מבקש אותך לכל הפחות תראה להניח בכל יום חמש דקות תפלין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (מנחות מ"ד) "כל המניח תפלין מאריך ימים", ואמרו: (פסיקתא זוטרותא, שמות) "כל המניח תפלין כאלו קרא בתורה", ואמרו: (ילקוט שמות, רמז רכ"ב) "אמרו ישראל לפני המקום: 'אנו רוצים ליגע בתורה יומם ולילה, אבל אין לנו פנאי', אמר להם הקדוש-ברוך-הוא: 'קיימו מצות תפלין ומעלה אני עליכם כאלו אתם יגיעים יומם ולילה'; ואם היה אדם יודע מעלת הזוכה להניח תפלין של יד ותפלין של ראש, היה נזהר בזה מאד מאד, והמצוה הזו ממשכת לאדם חיים ודבקות באין סוף ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים: (מנחות מ"ג:) כל שיש לו תפלין בראשו ותפלין בזרועו, הכל בחזוק שלא יחטא; כי כשאדם שש ושמוח עם מצות תפלין שהניח היום, השמחה של המצוה לא יתן לו לחטא, ולכן אשרי מי שנוהר מאד מאד במצות תפלין.

ואתה יכול לעשות את זה בצנינעא שאף אחד לא יראה, כי מצות תפלין מגנה על האדם מכל רע, וכן ממשכת לו ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו.

אני מאד מבקש אותך שתמשיך לכתב לי וממש תחיני.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

דקמו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ב' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של אדם שזוכה לקרב בני אדם אל הקדוש-ברוך-הוא, עד כדי כך שהזהר הקדוש מפליג ממעלתו מאד מאד, ואמרו בזהר (תרומה קכ"ח): תא חזי כל מאן דאחיד בידי דחייבא, ואשתדל

ביה למשבק אַרְחָא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב') "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו', [בוא וראה: כל מי שאוחז בידיו של החיבים, ומשתדל שיעזבו את דרכיהם הרעות וכו', עולה במעלת הקדושה במקום, שאף אחד לא יכול לעלות שמה וכו', והוא גורם להכניע את הסטרא אחרא, והוא גורם שיתיקר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, וגורם שבזכותו כל העולמות - יש להם קיום, וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה לכל טוב אמתי ונצחי בזה העולם ובעולם הבא, וכל הבעלי דינים לא יכולים לדון אותו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ונכנס בשלשה עשר שערים של רחמים למעלה בשמים, ואין מי שימחה בו].

ידוע ומפרסם הוא מה שאמר רבנו ז"ל: (תני-מוהר"ן סימן ת"ג) הִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פְּלֵא אֲצִלִי מֵאַחַר שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶר? ! כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרְבֵּי אֵלָיו יְהִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ וּמִי שֶׁזוֹכֶה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (נחמיה ח') "אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וּשְׁתּוּ מִמִּתְקִים... כִּי תָדוּת הַיְיִ"ה הִיא מְעֻזָּם", וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; וְלָכֵן אֲשַׁר מִי שֶׁזוֹכֶה לַעֲשׂוֹת אֶת הַכְּרוֹז הַזֶּה בְּעִירוֹ, יְהִי בְּאִיזָה דְרֹךְ שִׁיְהִיָּה, הֵן בְּמוֹדְעוֹת, וְהֵן בְּעֲתוּנִים וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקֹר שִׁיתְּפָרֵס אֶת עֲנִיָּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְלְהִיּוֹת בְּאוֹמֵן אֲצִל רַבְּנוֹ ז"ל, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּזֶה וְלֹא לְחַשֵּׁשׁ עַל שׁוּם דְּבָר, וְלָכֵן תִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת מַה שֶׁאַתָּה יֹכֹל, רַק שִׁיתְּפָרֵס דְּבַר רַבְּנוֹ ז"ל שְׁכָל עֲנִיָּנוּ זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְכוּת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּיּוֹת, כִּי בְּזֶה שְׁמֻזְפִּים עוֹד מִיִּשְׁהוּ שִׁבּוּא אֶל רַבְּנוֹ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּזֶה גּוֹרְמִים יַחֲוּדִים לְמִילִיוּנִים, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (תני-מוהר"ן,

סימן מ"ג) גדל עצם המעלה כשזוכים שנתוסף נפש אחד לקבוץ הקדוש של ישראל, שעל ידי זה נתרבים הבתים של התפלה אלפי אלפים ורבי רבבות, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב וכו', וכו', עי' שם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

דקמוז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שופטים, ב' אלו ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע שרבנו ז"ל אמר שבכל דבר ודבר יש לו הרבה טעמים, ולכן גם בענין ארץ ישראל היו לרבנו ז"ל טעמים לאין ספור שאין לנו שום השגה בזה, וכן בכל דבור ודבור של רבנו ז"ל יש בזה הרבה פשטים, ולכן אנחנו לא יכולים עם הראש הקטן שלנו להתערב בדברים כאלו, אנחנו צריכים רק לזכור מה שכתב מוהרנ"ת ז"ל (ימי מוהרנ"ת, סימן ס"ו) אשר רבנו ז"ל נמצא באומן, ושם מקום גניזתו, "העיר אשר בחר בו בחיים חיותו להקבר שם כאשר נשמע מפיו הקדוש פעמים אין מספר, שאמר לפני כמה אנשים שקהלת אומן הוטבה בעיניו להקבר שם, מחמת שהיו שם קדושים הרבה וכו', ובשכיל זה היה עקר שבא לאומן חצי שנה קדם הסתלקותו וכו', כי שם המקום המוכן לו מששת ימי בראשית לעסק שם בתקון העולם לדורות, לכל מי שיבוא אליו לשם ויאמר העשרה קפיטל תהלים הנקראים אצלנו וכו', אשרי הזוכה לזה", עי' שם, ולכן עלינו לבוא לשם בתמימות ובפשטות גדול, וזה שיהי גם אחר הסתלקותו, כמובא (תי-מוהר"ן סימן ת"ו) מכלל דבריו הקדושים שדבר אז עמנו למדנו כמה דברים. למדנו עוד הפעם עצם גדל החיוב להיות אצלו על ראש השנה. כי אף על פי שידענו זאת מכבר, אף על

פי כן מרבויו דְּבָרְיוֹ הַקְדוּשִׁים אֲזַבְּזָה, וּמְתוּנֻעוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת אֲזַ, הַבְּנֵנוּ עֲצָם הַחַיִּיב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר זֹאת בְּכַתָּב.

וגם אֲזַ לְמַדְנֵנוּ שְׂרַצוֹנוֹ חֲזֹק לְהֵיּוֹת אֶצְלוֹ בְּאוּמִין עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה תְּמִיד לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ, וְשְׂאִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה.

וגם לְמַדְנֵנוּ כַּמָּה צְרִיכִין לְחַזֵּק לְשִׁבְרַת הַמְּנִיעוֹת מְדַבֵּר שֶׁבְּקִדְשָׁהּ, בְּפִרְט הַמְּנִיעוֹת מִלְּהֵיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה שְׂצָרִיכִים לְשִׁבְרַת בִּיּוֹתֵר וְלְהֵיּוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה, עַד שְׂאֶפְלוּ אִם הוּא ז"ל בְּעֲצָמוֹ מְצוּהָ וּמְסָפִים לְבָלִי לְהֵיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה, חֲלִילָה לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה, וְצָרִיכִין לְהִזְהַר מְאֹד לְבָלִי לְשִׂאֵל אוֹתוֹ שׁוֹם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יִשִּׁיב בְּוֵדָאֵי לְבָלִי לְהֵיּוֹת אֶצְלוֹ, וְאִף עַל פִּי כֵן בְּנִקְדַּת הָאֱמֶת לְאֱמַתוֹ צְרִיכִין לְהֵיּוֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת].

וְעִנִּין זֶה נוֹגֵעַ לָמָּה שְׂאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכוּוֹת י'): 'בְּדַרְךָ שְׂאֶדָם רוּצָה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י. וְהוּא מְדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים עַל פְּסוּק: (בְּמִדְבָר כ"ב) "לֵךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ מְרַגְלִים שֶׁהִכְרַח מֹשֶׁה רַבְּנוֹ בְּעֲצָמוֹ לְשִׁלְחָם, אִף עַל פִּי שֶׁבְּאֱמַת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזֵה. וְעִנִּין זֶה רְאִינוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל כַּמָּה פְּעָמִים, בְּפִרְט בְּעִנִּין רֹאשׁ הַשְּׁנָה שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מִלְּהֵיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה, וְשְׂאֵלוּ אוֹתוֹ בְּעֲצָמוֹ וְהִשִּׁיב לָהֶם שְׁלֹא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה. וְהַתְּחִילוּ לְהַתְּעַקֵּשׁ: 'הֲלֹא שְׂמַעְנוּ מִכֶּם גְּדוֹל הָאֲזִזָּה לְהֵיּוֹת אֶצְלָכֶם עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה', וְעָשָׂה עֲצָמוֹ כְּמַקְפִּיד עֲלֵיהֶם וְגַעַר בָּהֶם שְׁלֹא יִדְבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה. וְאִף עַל פִּי כֵן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהֵיּוֹת רְגִילִים לְעַמֵּד לְפָנָיו. וְשְׂמַעְנוּ וְהַבְּנֵנוּ בְּרַמְזוֹ וּבְפִירוּשׁ שְׂפָנִימִיּוֹת רְצוֹנוֹ אֵינוֹ נוֹחַה בְּזֵה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרַח לוֹמֵר לָהֶם כִּף מַחֲמַת שְׂשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וַיֵּשׁ בְּזֵה הַרְבֵּה לְסַפֵּר, [כְּמוֹבָא (שִׁחוֹת-הַר"ן, רי"ד) כְּשְׂאֶדָם שׂוֹאֵל לְהַצְדִּיק אִם לְעֲשׂוֹת דְּבַר שְׂיֵשׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבְלֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רְאוּי לוֹ לְהִשִּׁיב וּלְצוּוֹת עֲלָיו שְׁלֹא לְעֲשׂוֹת. וְאִף עַל פִּי כֵן הַשׂוֹאֵל אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרְיוֹ, וְאָמַר אֲזַ רַבְּנוּ ז"ל כֹּל מַה שֶׁהַצְדִּיק מְצוּהָ לְעֲשׂוֹת צָרִיךְ לְקַיֵּם, רַק כְּשֶׁמְצוּהָ שְׁלֹא לִסַּע עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה אֶצְלוֹ, זֶה אֵין צָרִיךְ לְקַיֵּם וְכוּ', עִין שָׁם].

וכן הוא נוהג לדורות שִׁכְּשׁוּאֲלֵיךְ לְהִרְבֵּה וְהִמְנִיחַ עַל דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירַת נֶפֶשׁ, צָרִיךְ לְהִשְׁיב לְאוֹ, אֲף עַל פִּי שְׂבָאֲמַת לְאֲמַתוֹ רְצוֹנוֹ שְׁיִמְסַר נֶפֶשׁוֹ וְיִשְׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת. עַל כֵּן מִי שְׂרוּצָה לְהִתְקַרֵּב וּלְשַׁבֵּר הַמְּנִיעוֹת בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ, צָרִיךְ לְהִזְהֵר מְאֹד לְבָלֵי לְשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּזֶה כָּלֵל, עֵינַי שֶׁם בְּחֵי-מוֹהַר"ן כָּל זֹאת בְּאַרְיִכוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דקמה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֲלֻקְךָ שְׂזַכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ בּוֹדְאֵי תָּבוֹא לְתַקּוּנְךָ.

דַּע לְךָ שֶׁעַקֵּר שְׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְהִרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן מוּבָא בְּזֵהר: (וְאַתְחַנֵּן ר"ס).
"תָּא חֲזִי כַּמָּה הוּא חֵילָא תְּקִיפָא דְאוּרִיתָא, וְכַמָּה הוּא עֲלָאָה עַל כְּלָא, דְכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִיתָא לֹא דְחִיל מַעְלָאֵי וּמִתְתַּאֲרֵי, וְלֹא דְחִיל מִמַּרְעֵין בִּישִׁין דְּעֲלָמָא, בְּגִין דְּאִיהוּ אַחִיד בְּאִילָנָא דְחִיֵּי וְיִלִּיף מִיְנֵיהּ בְּכָל יוֹמָא, דְּהָא אוּרִיתָא תּוֹלִיף לְבַר נֶשׁ לְמִיזֵל בְּאַרְחַ קְשׁוּט, תּוֹלִיף לֵיהּ עֵיטָא הֵיךְ יְתוּב קָמִי מְאֲרִיהּ לְבִטְלָא הֵיאַר גְּזָרָה, דְּאִפְלוּ אֲתַגְזֹר עֲלֵיהּ דְּלֹא יִתְבַטֵּל הָאֵי גְזָרָה, מִיָּד אֲתַבְטֵל וְאִסְתַּלַּק מִיְנֵיהּ, וְלֹא שְׂרִיא עֲלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ בְּהָאֵי עֲלָמָא, וּבְגִין כֵּךְ בְּעֵי לֵיהּ לְבַר נֶשׁ לְאִשְׁתַּדַּלָּא בְּאוּרִיתָא יִמָּא וְלִילֵי וְלֹא יִתְעַדֵּי מְנַה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב: (יְהוֹשֻׁעַ א' ח') "וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה", וְאֵי אֲתַעַדֵּי מְנַה דְּאוּרִיתָא, אוֹ אֲתַפְרֹשׁ מְנַה, כְּאֵלוֹ אֲתַפְרֹשׁ מְאִילָנָא דְחִיֵּי. [בּוֹא וּרְאֵה כַּמָּה הוּא חֲזֵק כַּחַ הַתּוֹרָה,

וכמה הוא עליון על הכל, שכל מי שמתדל בתורה אינו פוחד מעליונים ותחתונים, ולא פוחד ממקרים רעים שבעולם, מפני שהוא אוהו בעץ החיים ואוכל ממנו בכל יום, שהרי התורה מלמדת את האדם ללכת בדרך אמת, מלמדת אותו עצה כיצד ישוב לפני רבונו, ואפלו יגזר עליו מיתה, הכל יתבטל ויסתלק ממנו, ולא שורה עליו, ועל כן צריך להשתדל בתורה יומם ולילה ולא יסור ממנה, זהו שכתוב (יהושע א' ח) "והגית בו יומם ולילה", ואם מסיר ממנו את התורה או פורש ממנה, כאלו פורש מן החיים, ולכן תראה להכניס את כל בלך בתורה הקדושה, ותלמד על פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, שאמר (שיחות-הר"ן, סימן ע"ו) בענין הלמוד תורה שצריכים ללמד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו' בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט): 'לגמר והדר לסבר', ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ) "גרוסה נפשי לתאבה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות וזוכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתיב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי

זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמור כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן כ"ח) שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה:

ופעם אחד חשב רבנו ז"ל מה שהאדם צריך ללמד בכל יום עד שאין היום מספיק. דהינו לגמור בכל שנה ש"ס עם הרי"ף והרא"ש, וארבעה שלחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים כלם, וכל ספרי הזהר והתקונים וזהר חדש, וכל ספרי הקבלה מהאריז"ל, גם צריכין ללמד איזה שעור ביום בקצת עיון. ועוד חשב הרבה דברים. גם צריכין לומר תהלים בכל יום, ותחינות ובקשות הרבה הרבה. ואז ספר הרבה מענין זה שצריכין ללמד במהירות גדול ובזריזות ולבלי לבלבל דעתו בדקדוקים הרבה מענין לענין. והדברים הללו הם בדוקים ומנסים, גם לא היה מצוה לחזור תכף על למודו רק רצונו תמיד היה ללמד הספר או הפוסק שלומד כסדר מראשו לסופו בזריזות, ואחר כך יתחיל פעם שניה ויגמור אותו כלו. וכן פעם אחר פעם.

הרי שלף לפניו שכל ענין רבנו ז"ל היה רק תורה, להתמיד בתורה הקדושה בתמימות ובפשטות גמור, ולכן תצית את אביה ותמשיך ללמד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתזכה להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל, ועכשו אתה לא צריך לדאג מה יהיה אחר כך, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

דְּקָמַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל שְׁלוֹם בֵּית, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מֵאֵד מֵאֵד מִלְּדִיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֶצֶם מְכֹאֹבֶם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמָּה אֶפְנָיִם הַקָּשִׁים וְכֹבְדִים מֵאֵד מֵאֵד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֹא מְצִיעָא ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיִו עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ: (יְכָמוֹת ג.) 'דֵּינִי שְׁמַגְדִּילוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מֵאֵד מֵאֵד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְחַח לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ, וְעַקֵּר הָעֶזֶר לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ הוּא לְשִׁמְחָה וּלְבִדְחָה תְּמִיד, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (ראש השנה ו:): "אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מְשֻׁמְחָה"; וְזֶה עַקֵּר הַשְּׁלָמוֹת תְּמִיד לְשִׁמְחָה אֶת הָאִשָּׁה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא ט.) 'לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֹאֲמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) 'וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה', וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מְחוּזָא, 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיִו עֲשִׂירִים), וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן ס"ט) שְׁעַקֵּר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְהִרְגַע שְׁתַּזְכֶּה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ, מִמִּילָא יִפְתַּח לָךְ לְבָבְךָ וְתַהֲיִי פְתוּחִים אַחַד לְהַשְׁנִי, וְזֶה עַקֵּר הַשְּׁלָמוֹת לֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ אַחַד מֵהַשְׁנִי, וְלֵהִיֹּת אֲמַתִּי אַחַד עִם הַשְׁנִי, וְזֶה עַקֵּר הַהֲצִלְחָה בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי כְּשֵׁי שְׁלוֹם בֵּית יֵשׁ כְּבֹר הַכֹּל.

הָעַקֵּר הוּא תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְהִיֹּת רְגִיל לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, וּבִפְרָט עַל פְּתִיחַת הַלֵּב, צָרִיכִים הִרְבֵּה תְּפִלוֹת לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִיֹּת רְגִיל לְפָרֵשׁ שִׁיחַתוֹ

בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בְּהַּ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר סִפֵּר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות-ה"ו, סימן קנ"ד) שְׁעָקַר מַה שֶּׁהִגִּיעַ לְמִדְרָגָתוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בִּינּוּ לְבִין קוֹנּוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בַּפְּשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמַה שֶּׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְּׂאֲנִי עֲתָה, דִּהְיִנּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שְּׁעָשִׂיתִי בַּשָּׁנָה כְּלָהּ (כְּלוּמַר שֶׁהָיָה מְזוֹדְרוֹ כֹּל כֶּף בַּעֲבוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁנָה בְּלֵה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מֵעֲלֵת הַעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֶמֶת, וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדֵבֵר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמִדְרָגָתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בַּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בִּינּוּ לְבִין קוֹנּוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמַה שֶּׁהִגִּיעוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

דְּקַנּוּ.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל הַתְּשַׁע"ג

חֶסֶר, (כֹּאן הָיוּ מִכְּתָבִים בִּיִּידִישׁ, הַנִּלְיָד פֶּסוּ בַּעֲזֵרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בַּנְּחַל בִּיִּידִישׁ).

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אָשׁוּר
בנחל ביידיש).

דקנב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול התשע"ג
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו
היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר
ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

עכשו בימי אלול הקדושים אנחנו צריכים להתאחד יותר ויותר, כי
אצלו יתברך מאד מאד חשוב אהבה ואחוה ורעות, עד כדי כך שאמרו
חכמינו הקדושים: (בראשית רבה, פרשה ל"ח, סימן ו') דור הפלגה על ידי שהיו
אוהבים זה את זה, לפיכך נשתיר מהם פליטה, רואים אפלו רשעים כאלו
אבל היה ביניהם אחדות, נשאר מהם פליטה, על אחת כמה וכמה מדה
טובה מרבה כשיהודים מאמינים בו יתברך, מתאחדים יחד, בזה מקרבים
את הגאולה, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ח, סימן ב') נעשו בני ישראל
אגדה אחת, התקינו עצמן לגאולה; וכל הענין של הסמ"ך מ"ם הוא רק
לעשות פרושים בין נשמות ישראל, כמו שאנחנו רואים פה בייבנאל איך
שהרשע הזה מסית ומדיח נגדנו יומם ולילה, כאלו אנחנו נסגר כבישים וכו',
וכאלו אנחנו רוצים להשתלט וכו', מסית ומדיח את כל מי שרק יכול, אבל
עלינו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי הוא מנהיג את עולמו בחסד
וברחמים, ועכשו יבוא ראש השנה שאז הוא יום הדין, והקדוש-ברוך-הוא
ממליך מלכים, ומנשא את כל מי שרוצה, ומקים: (תהלים ע"ה ח) "כי אלקים
שפט זה ישפיל וזה ירים", כי הכל תלוי רק בו יתברך, ועלינו לקיים מה

שְׁכַתּוֹב בְּפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעַ: (דברים כ') "אֵל יִרְךָ לְבַבְכֶם אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּחֲפוּזוּ וְאֵל תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי הוֹי"ה אֱלֹקֵיכֶם הֵהֱלִיךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה מ"ב:) הֵם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל בֶּשֶׁר וְדָם, וְאֵתָם בָּאִים בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם; עֲכָשׁוּ זֶה תְּקוּפַת הַבְּחִירוֹת וְכוּ', אֵין לָנוּ מָה לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ עַל דֶּרֶךְ הָאֱמֶת, וְנִזְכָּה לְנִצָּחַ בְּגְדוֹל, לֹא צָרִיכִים לְהִכָּנֵס בּוֹפּוּחִים עִם אֵף אֶחָד, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרֵךְ קוֹבֵעַ אֵיךְ שִׁיחֶיהָ.

עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים רְאוּי לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהִקְפִיד לֹאמַר בְּכָל יוֹם סְלִיחוֹת, וְיֵשׁ אֲצִלְנוּ כַּמָּה מִנְּיָנִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצַטְרֵף לְאִיזָה מִנְיָן.

מִנְהַגְנוּ לְתַקַּע בְּשׁוֹפָר בְּכָל יוֹם לְפָנֵי "עֲלִינוּ", אַחַר אֲמִירַת הַקְּדִישׁ דְּרַבְּנָן וּבְרַכּוּ, וְכֵן בְּעֵנֵן אֲמִירַת הַמְּזִמּוֹר "לְדוֹד הַוּי"ה אוֹרִי", בְּבִקְרַ אֲוֹמְרִים אֶת זֶה אַחַר שִׁיר שֶׁל יוֹם, וְאִם יֵשׁ אָבֵל, לֹא עֲלִינוּ, אוֹמֵר קְדִישׁ הֵן אַחַר שִׁיר שֶׁל יוֹם, וְכֵן אַחַר אֲמִירַת מְזִמּוֹר "לְדוֹד הַוּי"ה אוֹרִי", וּבִמְנַחָה אוֹמְרִים אֶת הַמְּזִמּוֹר "לְדוֹד הַוּי"ה אוֹרִי", תַּכְף וּמֵיֵד אַחַר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, לְפָנֵי תַחֲנוּן וְקְדִישׁ תַּתְּקַבֵּל.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים שְׂתַהַלֵּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שֶׁמְאֹד מְאֹד בִּקְשׁ אוֹתָךְ שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחָד, וְאָמַר (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׁבִינֵינוּ; אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיִּצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוֹל הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מָה אִמַּר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ בְּשַׁבַּת זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף
אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַל כָּל
הָעוֹנוֹת, וְעַכְשָׁו פְּתוּחִים כָּל הָעוֹלָמוֹת, וִיכוּלִים לְהִגִּיעַ אֶל הַמְּלָךְ בְּעֶצְמוֹ
בְּקִלּוֹת בְּסוּד (קִהְלַת ה' ח") "מֶלֶךְ לְשֹׁדֵה נַעֲבָד", כִּי עַכְשָׁו כְּבִיכוּל, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בַּחוּץ, וּבְקִלּוֹת יְכוּלִים לִפְגֹּשׁ אוֹתוֹ אִם רַק מְרַגְּלִים אֶת
עֶצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁזָה נִקְרָא אֶצֶל רַבְּנוּ
ז"ל הַתְּבוּדָרוֹת, שְׁאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְדַע לָךְ שְׁאֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד שְׁאָדָם מְדַבֵּר
עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּשָׂמַיִם, וְרוֹאִים שְׁבָנֵי אָדָם מִתְרַשְׁלִים מִזֶּה, מִפְּנֵי
שְׁחוֹשְׁבִים שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה, בְּשִׁבִיל זֶה לֹא מְדַבְּרִים כְּלוֹם וְכוּ', וּבְקִימָה
זֶה טְעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עוֹשֶׂה רֶשֶׁם
גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם.

נָא וְנָא רְאֵה לְקִנּוּת לְעֶצְמָךְ מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְאֵל תִּצַּא לְרִיב עִם אִשְׁתְּךָ
כָּלֵל יִהְיֶה מֶה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, וְתִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וּמִסְפָּר
שְׁאֶחָד מֵהַחֲסִידִים גּוֹלֵל אֶת מֵר לְבוֹ לְפָנָי רַבּוֹ הַרְבַּ הַקְּדוּשׁ מְאֻסְטְרָאוּצֶע
זִי"ע שְׁיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה רְעָה הַמְּצַעֶרֶת אוֹתוֹ וּמְקַלְלָתוֹ, וּבִתּוֹךְ הַדְּבָרִים הַתְּפָאֵר
בְּפָנָיו כִּי לְמִרוֹת שְׁאִשְׁתּוֹ מְקַלְלָתוֹ בְּתִדְרִירוֹת אֵין הוּא מִתְרַגֵּז כָּלֵל מִדְּבָרִיָּה,
וְאִינוּ מְשִׁיב דָּבָר כְּנִגְדָּה, וְלֹא עוֹד אֵלָּא שֶׁהוּא צוֹחֵק מִמֶּנָּה וּמִדְּבָרִיָּה, וְכַמוֹכֵן
שְׁזֶה לֹא אֲכַפֵּת לוֹ כָּלֵל מֶה שֶׁהִיא צוֹעֶקֶת וּמְקַלְלָת, וּבְכַךְ הוּא מַעַלָּה חֲמַתָּה
יּוֹתֵר וְיּוֹתֵר, כִּי הִיא חֲפָצָה שְׁיַעֲנֶה לָּהּ דְּבָר, וְאִזּוֹ תּוֹכֵל לְהַחְזִיר לוֹ מְנָה אַחַת
אִפִּים וְלֹהֲאָרִיךְ בְּקִלְלוֹת וּבְגִדּוּפִים, מֶה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁהוּא שׁוֹתֵק מִסְתַּתְּמִין
דְּבָרִיָּה, וְהִיא זְקוּקָה לְקַצֵּר כְּמוֹכֵן, וְהַחֲסִיד הַזֶּה רְעָה לְהַתְּפָאֵר בְּזֶה שְׁאִינוּ
מְשִׁיב לָּהּ, וְאָמַר לְרַבּוֹ: "מָה אַעֲשֶׂה שְׁאִשְׁתִּי רוֹצָה דּוֹקָא שְׁאֶקְלֵל אוֹתָהּ?!"
אֲמַנֵּם הַרְבַּ הַקְּדוּשׁ הוֹכִיחַ אוֹתוֹ כִּי שְׁתִּיקָתוֹ אֵינָה בְּאֵה מִכַּח מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת,
אֵלָּא מִשׁוּם שֶׁהוּא חָפֵץ לְצַעֲרָה בְּיּוֹתֵר, וְאִין בְּזֶה מַעַלָּה שֶׁהוּא שׁוֹתֵק לְגַמְרֵי,
דְּבוּדָאֵי שְׁאִינָה יְכוּלָה לְסַבֵּל שֶׁהִיא מִתְקַצֶּפֶת וְצוֹעֶקֶת וְהוּא עוֹמֵד כְּאֶבֶן דוּמָם

בְּשִׁלוֹהּ וּבְשָׁחוּק, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ שְׁבֹזָה נִתְיָשֵׁב לוֹ פְּרוּשׁ רַש"י עַל מֵאֲמָרָם
 ז"ל: (שַׁבַּת פ"ח:) "הַנֶּעְלָבִין וְאֵינָם עוֹלָבִים שׁוֹמְעִים חֶרְפָּתָן וְאֵינָם מְשִׁיבִים,
 עוֹשִׂין מֵאֲהָבָה וּשְׂמִיחִים בְּיִסּוּרִים, עֲלֵיהֶם הִפְתּוּב אֹמֵר: (שׁוֹפְטִים ה' ל"א)
 'וְאֲהָבִיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ', וּפְרַשׁ רַש"י: עוֹשִׂין מֵאֲהָבָה, מֵאֲהַבַת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, וְלִכְאוּרָה, מֵהַ חֲדָשׁ רַש"י בְּזֶה? שֶׁהָיָה הַכֹּל יוֹדְעִין שֶׁאֲהָבָה שְׂמִיחָה
 בְּגִמְרָא, הֵינּוּ אֲהַבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲמָנָם בָּא לומר דְּשִׁבַּח הַשׁוֹמְעִין חֶרְפָּתָן
 וְאֵינָם מְשִׁיבִים הוּא דְּוָקָא כְּשֶׁהֵם עוֹשִׂים מֵאֲהַבַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלֹאפוּקֵי
 כְּשֶׁמִּקְבֵּל עַל עֲצֻמוֹ שֶׁתִּיקָה כְּדִי לְצַעַר אֶת חֲבֵרוֹ אוֹ אֶת אִשְׁתּוֹ, וְלֹא מֵאֲהַבַת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, דְּאִזּוֹ אֵין הַשְׁתִּיקָה הַהִיא שְׂבַח כָּלֵל, וְלִכֵּן רָאָה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת
 אִשְׁתּוֹ מְאֹד מְאֹד, וְלִשְׁמַר בְּכַבוּדָּהּ, וְאִף שֶׁזֶה בָּא לְךָ קִשְׁיָה, דַּע לְךָ שֶׁרַבְנֵינוּ
 ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל זֶה, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן רס"ד) שֶׁצְּרִיכִים לְכַבֵּד
 וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים
 מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאִשֶּׁר יְדוּעַ לְכֹל עֲצָם
 מִכְּאוּבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אֶפְנִים הַקָּשִׁים וּכְבָדִים מְאֹד מְאֹד וְכו' וְכו',
 עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרָם, וּלְכַבֵּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֵא
 מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָיְכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ', [נְתַכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם
 כְּדִי שֶׁתְּהִיּוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת טו.) 'דֵּינֵנוּ שְׂמִיגְדָלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצִלָּת
 אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִסוּד גְּדוּל
 בְּחִסְדֵי דוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב
 אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְלִצִּיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכֹל הַמּוֹבְנִים,
 וְלֹא כְּמוֹ אֵלּוּ הַחֲדָשִׁים מְקָרוֹב בָּאוּ שֶׁמְסַלְּפִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהַפְּכִים
 דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים,

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם אֶת הַשָּׁלֵשׁ
 תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שֶׁזֶה סְגָלָה לְפָרְנֶסָה בְּנִקְלָה, כִּי מִי שֶׁמְתַפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ
 דְּבָר שְׂבַמְנִין, וְמֵה גַם שֶׁמְטַהֵר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וּלְקוּט בְּלָק, רַמְזוֹ תשע"א)
 מֵה נִחְלִים הֵלְלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין
 טְהוֹרִין, כִּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים
 עוֹנוֹנוֹת, וְיוֹצֵאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ
 תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הוּא מְכַנְּסִים כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה, כִּי כִּךְ

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּבֵא בַתְּרֵא דָף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהַדָּר מִצְּלֵי אָמַר דְּכֵתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים, הַלָּכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הֵיוּ נוֹתְנֵינן פְּרוּטָה לְעַנִּי קֹדֶם כֹּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּן מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחוֹן עֶרְוֶף (אַרְחַ חַיִּים, סִימָן צ"ב, סְעִיף י') "טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה"; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹזְהָר לִפְנֵי כֹל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

נָא וְנָא אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! רְאֵה מָה לִפְנֵיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרַח, כְּמֵאמְרָם ז"ל: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כְּצֵל יִמִּינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מִקְוָה", וְהַלּוֹאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֵלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׂעָה שֶׁהוּא עָף דְּכֵתִיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֵל עוֹבֵר", "וְאִין מִקְוָה", וְאִין מִי שְׂיִקְוָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מְתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִמְרָא' הֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבָּעָה מִלְּאָכֵי הַשְּׂמִירָה: גְּבֵרִיאַל, מִיכָאֵל, רִפְאֵל, אִוְרִיאַל, וּמִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבָּעָה מִלְּאָכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מְכָל פִּגְעָה וְנִגְעָה וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם פְּסָחִים נ', אַף שְׁנַדְמָה לָךְ דִּמְיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מַחֲךָ: 'מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי אֶגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי אֶגְרַס מִחֵר?' אַל תֵּאמַר זֹאת! אֵלָא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכָל רַע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מִקְוָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְכִבִּי וְלֹא בְּדִין, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דקנר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְרַת שׁוֹפְטִים, ג', אֶלוּל הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
כָּל הַשָּׁבֶת, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עִכְשָׁו בְּחֻדְשׁ אֶלוּל, חֻדְשׁ הַתְּשׁוּבָה, וְעַקֵּר
הַתְּשׁוּבָה זֶה תְּשׁוּבַת אֶהְבָּה, שְׁאַנְחֵנוּ אוֹהֲבִים מָאד מָאד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, וּמִתְחַרְטִים עַל כָּל מַה שְׁעָשִׂינוּ טְעוֹת בְּחַיִּים, וְזֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל
מִגְמַתְנוּ לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה רַק מִחֶמֶת רַב אֶהְבָּה, וּבְזֶה שְׁאַנְחֵנוּ אוֹהֲבִים אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, בְּזֶה אֲנַחְנוּ נִדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן רְאִי רַק לְשִׂמְחָה וְלִדְעַת
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט,
וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן,
עַד כְּדֵי כֵךְ שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּלִין ז:)" אִין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה
אֶלָּא אִם כֵּן מִכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה"; שְׁאָדָם לֹא מִקְּבֵל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה
אִם לֹא מִכְרִיזִין עַל זֶה קִדְשׁ מִלְּמַעְלָה, וְדָבָר זֶה יְדְבִיק אוֹתָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד
שֶׁלֹּא תִפְחָדִי מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁבַעַת הַדְּלִקַת הַנְּרוֹת תִּתְפַּלְלִי הַרְבֵּה עֲלֶיךָ וְעַל
בְּעֵלְךָ וְעַל הַיְלָדִים כִּי אֲזוּ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְאִשָּׁה, וְכֹל הַמְּרַבֵּה אֲזוֹ
בַּתְּפִלָּה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם.

וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל לְמַד אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בִּתּוֹ הִיחִידָה שְׁבַעַת הַדְּלִקַת הַנְּרוֹת
כְּשֶׁהִיא מִתְפַּלֵּלַת עַל עֲצָמָה וְכו' שֶׁתּוֹסִיף תְּפִלָּה: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּשֶׁם שְׁאִנִּי
מִדְּלִקַת אֶת נְרוֹת שֶׁבֶת כֵּן תֹּאִיר וְתִדְלִיק אֶת אוֹר רַבּוֹנוּ ז"ל בְּלִבּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל,
וְכֹלֵם יִחְזְרוּ בַּתְּשׁוּבָה.

אֲבַקֵּשׁ שֶׁתְּפַלְלִי גַם עָלַי שְׁאִנִּי צְרִיךְ לִישׁוּעָה וְלִרְפוּאָה גְּדוּלָה.

הַעֲקֵר מִמֶּה שְׁאִנִּי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁמְרֵי כָּל הַשָּׁבֶת לֹא לְהִיּוֹת עֲצוּבָה רַק
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה כִּי מַעֲלַת שִׁמְחַת שֶׁבֶת עוֹלָה עַל הַכֹּל וְזוֹכִים עַל יָדֵי
זֶה לְמַחִילַת עוֹנוֹת, וְאִנִּי יוֹדֵעַ מִה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכו', עַד שֶׁקָּשָׁה לְךָ לְשִׂמְחָה,

עם כל זאת תראי להכריח את עצמך רק להיות בשמחה, וזה יביא אותך לכל טוב אמתי ונצחני.

המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתימה טובה

דקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול התשע"ג
שלום וברכה אל היניק והחפים ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שלא תתחבר עם חברים רעים, ואם אתה רוצה לבוא אלי ללמד, אזי אני מאד מבקש אותך שלא תסתובב על הרחובות סתם ככה וכו', ומכל שכן לא להתחבר אל חברים מפקפקים וכו' וכו'.

והעולה על הכל תראה להתמיד מאד מאד בלמוד משניות, שאין למעלה מזה, כי מי שמרגיל את עצמו ללמד משניות, זה שומר אותו מכל רע, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, ואתה לא יכול לתאר ולשער מעלת בחור שמתמיד בלמוד משניות, שזה שומר אותו מכל רע, וכן רציתי מאד שתקח מסכתא אחד ותחזור על זה מאה פעמים ואחד, וכשתסיים את המסכתא הזו, תקח מסכתא אחרת, וכך נוהגים אצלנו הבחורים.

העקר ראה למסור את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון", אימתי עת רצון?! בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת, ואז טוב לך כל הימים.

ואני מאד מבקש אותך שתשמר על כבוד אב ואם, כי כך אמרו חכמינו

הַקְדוּשִׁים (תנא דבי אליהו רבה פְּרָשָׁה כ"ו) כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיכְבֹּד אֵב וְאָם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רבתי) חֲמוּרָה שְׁבַח־מִוְרוֹת: "כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ"; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹי דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רִואִים מְזַה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזַה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְאֵז אֲנִי אֶקַח אוֹתְךָ אֵלִי, רַק לֹא לְהִסְתַּוְבֵּב עַל הֶרְחֻבוֹת.

הַמְאֵחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דקנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, ג', אֱלוּל הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהָיָה לִי בְּעֵת שְׁבָאֵת עִם כָּל הַכֹּהֵן בְּחֻדְרֵי בְּלִיל שַׁבַּת, וְאֲנִי לֹא מִפְּסִיק לְהִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחֲנִיּוֹת, כִּי אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוּצָה לְרַאוֹת אֶת הַטוֹב שְׁלֶךָ, שְׁתַּהַיֵּי הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיךָ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּרְאִי לְכַתֵּב לִי וְאֵל תַּתְּבַּשִּׁי, כִּי חֲבַל שְׁתַּתְּחַבְּרִי עִם בְּנוֹת מְפַקְפָּקוֹת שְׁבַקְלוֹת יְכוּלוֹת לְהוֹרִיד אוֹתְךָ מִיִּרְאֵת שָׁמַיִם וְכוּ', וְאֲנִי רוּצָה לְרַאוֹת רַק אֶת הַהַצְּלָחָה שְׁלֶךָ שְׁתַּצְּלִיחִי בְּחַיִּיךָ.

נָא וְנָא תִשְׁמְרֵי עַל מֵדַת הַצְּנִיעוּת שֶׁזֶה הַמְּדָה הַכִּי יִפֶּה שֶׁרַק יְכוּלָה לְהִיּוֹת אֲצֵל בְּחוּרָה, וְאֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁלֹא תִסְתַּוְבְּכִי אִיפֶה שְׁמִסְתַּוְבְּכִים פּוֹשְׁטָקִים וְכוּ', בְּחוּרִים רִיקִים וּבְלִיעַל וְכוּ', כִּי מְאוּמָה לֹא יֵצֵא לְךָ מְזַה וְכוּ', אֲלֹא תִסְתַּבְּכִי וְתִקְנִי לְעַצְמְךָ שֵׁם רַע וְכוּ'.

תַּרְאִי לוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשַׁבְּעָה חֻלְקִים

כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמַעֲלַת אַמִּירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, כִּי זֶה מִמְּשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבַעוּלָם, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לּוֹקַח סֵךְ הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֻצֵי שְׁעָה, וְכִךְ תִּזְכִּי לְסִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֵי נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתְּצִיִּתִי אוֹתִי וְתִרְאֵי שְׁבִסוּף תְּהִיִּי הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיךָ, שְׁכָל חֲפָצֵי וּרְצוֹנֵי לְרֵאוֹת רַק בְּהַצְלַחַתְךָ הַנְּצַחִית.

שׁוּב פַּעַם אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּרְאֵי לְכַתֵּב לִי מַה שְׁמַעִיק לָךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁאַהֲיָה שְׁלִיחַ טוֹב לְעֹזֵר לָךְ בְּכָל הַמוֹכְנִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְּשׁ לְסִדְרַת שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל הַתְּשַׁע"ג

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדְיִשׁ, הַנִּלְיָד פֶּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחֵל בִּיִּדְיִשׁ).

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

דקנח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שהברית תהיה בעתו ובזמנו, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אחד שנפטר בגיל שבעים יכולים בקלות לתת שם אחריו, כי (אבות פרק ה') בן שבעים לשיבה, ולא צריכים לחשש כלל.

השם "יוסף חיים" זה שם טוב מאד, וכן תכונני על הבן איש חי זי"ע, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיהיה לכם רב נחת דקדשה ממנו ומכל יוצאי חלציתכם.

בענין שמות וכו', צריכים מאד מאד לשמר איזה שמות נותנים להילדים, כי הנה מצינו בדברי חכמינו הקדושים (ברכות ז:) מנא לן דשמא גרים? אמר רבי אליעזר דאמר קרא: (תהלים מ"ו) "לכו חזו מפעלות הוי"ה"

אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְץ", אֵל תִּקְרָא "שְׁמוֹת" אֶלָּא "שְׁמוֹת", וּמוּבָא בְּמַהֲרָשׁ"א (שם) שֶׁפְּעֻלַת הַיְי"ה נִמְשָׁכִים אַחַר הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא הַגּוֹרֵם, וְלִכְן צְרִיכִים תְּמִיד לְתַת שֵׁם אַחַר אֵיזָה צְדִיק, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כִּךְ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמִזֵּל הַיְלָדִים, לִכְן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְתַת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אֶחָד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנּ"כִי, כְּמוּבָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֵנְסֶק זִי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בְּמַדְבָּר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גִזֵּר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שִׁיְהָא כִּךְ וְכִךְ שְׁמוֹת רְאוּבֵן, וְכִךְ וְכִךְ שְׁמוֹת שְׁמֻעוֹן, וְעַתָּה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתַנִּין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אֶחָד שֶׁהִיָּה כְּכֹר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְזָה שִׁיְהִיָּה גַם כֵּן צְדִיק מַחְמַת שְׁנַתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקֻנְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קֶדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ג', אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת: כְּדִי לְרִיב צְרִיכִים שְׁתִּים וְכוּ', וְלִכְן אֲנִי לֹא יָכוֹל לְשַׁמַּע רַק אֶת הַצַּד שְׁלֶךְ, כִּי גַם בְּעֶלְךָ יֵשׁ לוֹ מִסְתַּמָּא מָה לְהַגִּיד, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל זוּג שְׁמַתְחַתְנִים עֲלִיהֶם לְדַעַת שֶׁהֵם בְּאִים מְשֻׁנֵּי עוֹלָמוֹת נִפְרָדִים, וְעַקֵּר הַשְּׁלוֹם כְּשֶׁמַּתְאַחֲדִים יַחַד, וּבְכוּדָאֵי זֶה לּוֹקֵחַ זְמַן עַד שֶׁאֶחָד מִתְרַגֵּל לְהַשְׁנִי, וְכָל זוּג טְרִי צְרִיכִים לְדַעַת אֶת הַכָּלָל הַזֶּה, אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתִרְנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלְתַת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלָמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הַרְגַע שְׁרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לָכֵם שְׁזֶה הַסְּמִיךְ מ"ם

, שָׁבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהֱרַק הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוֹ "פְּלַג גּוֹפָא", חֲצִי גוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלֹם, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאֲשֶׁתוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלֹם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסֵּמֶךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהִרְגַע שֶׁהִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְּׁנַיִם עִם עֲשָׂרָה אַחוּזִים, וְהָהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשָׂרָה אַחוּזִים, זֶה כְּכָר נִקְרָא סֵמֶךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם: (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנַיִ לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנַיִ הַצְּדָדִים, הֵן מֵהִבְעֵל וְהֵן מֵהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז הֵם חֲצִי חֲצִי שֶׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתִמִּיד יַחִיו בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיִּי נְשׂוֹאִיהֶם.

וְלִכֵּן רָאִי לְהַשְׁלִים עִם בְּעֵלְךָ, וְכֵן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (עֲקִיז פָּרָק ג') לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי מַחְזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם. שְׁנֵאֲמַר: (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְיָ"ה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְיָ"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם"; וְאֲמָרוּ: (שְׁבַת קט"ז). לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אֲמָרָה תּוֹרָה: שְׁמִי, שְׁנֹכַתְבִּי בְּקִדּוּשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹתֵר עַל הַשֵּׁם שְׁלוֹ עַד כְּדִי כֵף שְׁאָמַר שְׁיִמְחָה שְׁמוֹ עַל הַמַּיִם, הֶעֱקָר לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מֵה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהַשְׁלִים עִם בְּעֵלְךָ, וְאִם צָרִיכִים לְעָרֵב גּוֹף שְׁלִישִׁי תִרְאוּ לְקַחַת אִישׁ יָרָא שְׁמַיִם שְׁעוֹשָׂה אֶת זֶה לְשֵׁם שְׁמַיִם כְּלִי שׁוֹם שְׂכָר כְּלָל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁשֵׁמוֹ "שְׁלוֹם" יֵשִׁים שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קִדְשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ שְׁזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאָדָם נִמְצָא בְּגוֹף גֶּשְׁמִי הוּא לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה הֵהֱתַקְרְבוּת אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי יִתֵּן שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ יִתְקַרְבוּ אֵל דְּרָכֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל כְּשֶׁנִּסְעָ לְנֵאוֹרוֹרִיטֶשׁ בְּהִיּוֹתוֹ יוֹשֵׁב עַל הָעֵגְלָה, אָז אָמַר (תִּי-מוֹהֲרָן סִימָן רנ"א) יֵשׁ לְאֵל יְדֵי לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְמוּטָב, וְלֹא בְּלִבְד אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, אֲלֵא אֲפִלוּ צַדִּיקִים וְאֲנָשִׁים גְּדוֹלִים, אֲנִי יוֹכֵל לְהַחְזִירָם לְמוּטָב. כִּי גַם הַצַּדִּיקִים צָרִיכִים לְהַחְזִירָם לְמוּטָב. וְלֹא מִבְּעֵי אִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, אֲלֵא כָּל הָאֲמוֹת הָעוֹלָם כְּלָם אֲנִי יוֹכֵל לְהַחְזִירָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהֵייתִי יוֹכֵל לְהוֹלִיכָם סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל. אֲךְ דִּיו לְעֵבֶד לְהִיּוֹת כָּרֹב; כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב כְּזֶה, עַד שֶׁכָּל בְּרִיָּה יִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא עַד שֶׁיִּפְתַּח פִּיו וְיוֹכֵל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה תְּכִלִּית הַבְּרִיאָה שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהִפְיֹר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוּכָא בְּזֵהר (תֵּירוּ מ"ג) בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדְעוֹן לִיה, שֶׁכָּל הַבְּרִיאָה הֵייתָה רַק כְּדֵי שְׁנוּזָה לְהִפְיֹר יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֵל פָּנִים וְנוֹכַל לְדַבֵּר עִמוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא נִשְׂא) בְּשַׁעַר שֶׁפְּרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶת הָעוֹלָם נִתְאַוָּה שֶׁיְהֵא לוֹ דִּיָּרָה בְּתַחְתּוֹנִים כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֵלְיוֹנִים, וְאֵל הַתְּכִלִּית הַזֶּה רַבְּנוּ ז"ל מְבִיא אוֹתָנוּ, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאִתָּה צָרִיךְ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם עַל גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ שֶׁאִתָּה מִפִּיץ אֶת הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרַסִים שֶׁקָּרְבוּ כְּכֹר עֲשָׂרוֹת אֲלֵפֵי אֲנָשִׁים אֵל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, כְּאֲשֶׁר יוֹדוּ לָךְ בְּפִרוּשׁ, כִּי רַב רַבָּם שֶׁל הַמְּקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים וְאֵלוּ שְׁחִזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, טַעְמוֹ אֶת טַעַם רַבְּנוּ ז"ל עַל יְדֵי הַקּוֹנְטְרַסִים וְהַחוֹבְרוֹת הַמוֹפְצִים בְּכָל הַצְּמָתִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּפְיץ אֶת זֶה, שֶׁהַזְּכוּת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּת, כִּי אֲצֵלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו, וְמוּכָא בְּזֵהר (תֵּירוּמָה קכ"ח:) (תֵּירוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מֵאן דְּאֲחִיד בִּידָא דְחִיבָא, וְאֲשֶׁתְּדַל בֵּיה לְמִשְׁבַּק אֲרַחָא בִּישָׂא, אִיהוּ

אֶסְתַּלַּק בַּתְּלַת סְלוּקִין, מֵה דָּלָא אֶסְתַּלַּק הַכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאֶכְפְּיָא
 סְטָרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאֶסְתַּלַּק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִימָא כָּל
 עֲלָמָא בְּקִימִיָּה לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה
 אִתּוּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא
 דְּאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִידָן לִיה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עֲאֵל
 בְּתַרְסֵר תַּרְעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידִיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהֵלִים ק"ב) "גְּבוּר
 בְּאָרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דִּוֵּר יִשְׂרָאֵל יְבָרְךָ הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַּת לְעַד
 זֶרַח בַּחֲשֶׁף אִוֵּר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו', [בּוֹא וּרְאֵה כָּל מִי שְׂאוּחִז בִּידֵיו שֶׁל הַחַיִּיבִים,
 וּמִשְׁתַּדֵּל שְׂעִיזְבוּ אֶת דְּרַכְיָהֶם הֲרַעוּת וְכוּ', עוֹלָה בְּמַעַלַּת הַקְּדוּשָׁה בְּמִקּוּם
 שְׂאֵף אַחַד לֹא יָכוֹל לְעַלּוֹת שָׁמָּה וְכוּ', וְהוּא גּוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְטָרָא אַחְרָא,
 וְהוּא גּוֹרֵם שְׂפִיתֵיקָר שְׁמוֹ שֶׁל מְלָךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְגוֹרֵם
 שְׁבֻזְכוּתוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת - יֵשׁ לָהֶם קִיּוֹם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנוּי, וְזוֹכָה לְכָל
 טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי בְּזֵה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הַבְּעֲלֵי דִינִים לֹא יִכּוֹלִים
 לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנָס בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר שְׁעָרִים שֶׁל
 רַחֲמִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְאִין מִי שְׂיַמְחָה בּוֹ].

וְלִכְּנָן אַתְּהָ צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק עַל גְּדֵל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ, וְלַעֲשׂוֹת
 הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹא לְדַאֵג מִשׁוּם דְּבַר.

בְּעִנְיַן הַחֲלוּם וְכוּ', תַּתְּעַסֵּק עִם כָּל מֵה שְׂאַתְּהָ רוּצָה וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְּךָ, רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספ"ר-
 הַמְּדוּת, אוֹת שְׂמִיחָה, חֵלֵק ב', סִימָן א') "מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ תְּמִיד - עַל יְדֵי זֶה הוּא
 מְצַלִּיחַ", וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלִתָּךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דקסא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ביום השנה יש להנפטר עלית נשמה, ולכן זה דבר גדול מאד ללכת אל קברו ולהדליק שמה נר נשמה, ולומר בפה מלא שמדליקים את זה לעלוי נשמת פלוני בן פלוני וכו', ובבית מקפידים להדליק נר של ש'ע'ו'ה' דיקא, שזה ראשי תבות (ישעיה כ"ו י"ט) "ה'קיצו ו'רננו ש'כני ע'פר", כי אנחנו מאמינים באמונה שלמה בתחית המתים שבא יבוא יום מהימים שנוזכה להגאלה האמתית והשלמה עם משיח צדקנו, ואחר כך תהיה תחית המתים.

בשעה שמדליקים נר להנשמה ומזכירים את שם הנפטר או הנפטרת, יש להם עליה גדולה למעלה, והם מאד מאד שמחים ועושים להם נחת רוח גדול מאד, ומכל שכן כשנותנים גם צדקה לעלוי נשמותיהם, כי למעלה בשמים זה מאד מאד חשוב מה שעושים להנפטרים, והם מחכים על זה מאד מאד, ומכל שכן וכל שכן כשבר ישראל יכול גם ללמד פרק משניות עבור נשמותיהם, אין למעלה מזה.

המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דקסב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

סוף סוף עזר לך הקדוש-ברוך-הוא שמצאת את בן זוגך, ועכשו כמו דרך את רוצה לבטל את השדודך שלך וכו', איפה הדעת והשכל שלך?! אתם צריכים להתחתן יחד והקדוש-ברוך-הוא יעזר ששניכם תתחזקו באמונה

פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּתְקִימוֹ אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, וּבִפְרָט שְׁמִירַת שַׁבָּת שְׁזֶה
הַקָּשֶׁר בֵּינֵינוּ לְבֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן הַבְּעַל יְנִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, שְׁזֶה
הַקָּשֶׁר שֶׁל הַגָּבֵר לְבֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַחֲיוֹ חַיִּים מְאֻשְׂרִים עַד מָאָה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּצִיֵּתִי אוֹתִי, וְאֵל תַּעֲשֵׂי שׁוּם עֶסֶק
וְכוּ', אֲלֵא תִתְחַזְּקוּ יַחַד וְתִצְלִיחוּ בַּחַיִּי נְשׂוּאֵיכֶם.

אִם לָעַת עֵתָה זֶה הַפְּרָנְסָה שְׁלוֹ שְׁצָרִיךְ לְהִיּוֹת סֵפֶר וְכוּ', שְׁיִמְשִׁיךְ בְּזֶה
עַד שְׁיַעֲזֹר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם פְּרָנְסָה אַחֲרַת, אָבָל בְּשִׁבִיל זֶה לֹא
עוֹזְבִים שְׂדוּף, כִּי אֵת כְּבֹר לֹא צְעִירָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּתְחַתְּנוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם וְתִהְיֶי רַק שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה
עַל הַחֹסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְהִיּוֹת מֵיֵאֶשֶׁת,
אֲדוּרָבָה רְאֵי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקִסָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, עֲבֵרַת בְּחַיִּיךְ
מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לָךְ לְהִשְׁבֵּר כִּי גִדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ
לָךְ שְׂאֵת מְגִדֵּלֶת אֶת הִיתוּמִים זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

לְדַעֲתִי, כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ זֶה רַק מַחֲמַת הַמְּרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁתּוֹפְסִים
אוֹתָךְ מְדֵי פַעַם וְכוּ', וּבְצִדְקָה וְכוּ', כִּי עֲבֵרַת חַיִּים קָשִׁים בְּחַיִּיךְ, עִם כָּל זֹאת
עֲלִיךְ לְדַעַת כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמָּךְ
לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ, וְתִסְפְּרִי לוֹ יִתְבַּרְךָ

כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ שְׂזָה נִקְרָא אֶצֶל רַבְנֵנוּ ז"ל הַתְּבוּדוֹת, שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלַה לְנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ה) הַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּה וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לִקְבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לַהַתְּבוּדָה לְבָדוּ בְּאֵיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחְתּוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוּי וּפְיִיִס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לַעֲבוּדָתוֹ בְּאַמֶּת. וְתַפְלָה וְשִׂיחָה זֹה יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹה הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דְרָךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלִית, שְׂכוֹלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מַה שִׁיְּחַסֵּר לוֹ בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכָל וְכֹל מִעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׂיחְתּוֹ וְיִבְקֵשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרֵךְ; וְדַבֵּר זֶה שִׁיךְ בֵּין לְגַבְרִים וּבֵין לְנָשִׁים, אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר יִקָּר אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ עֲנִין הַתְּפִלָּה וְהַשִּׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד מְקַבֵּל בְּשָׂמִים, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה פֶּרֶשֶׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלֶךְ וְלֹא נָבִיא, לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים, וְאֵין לָהֶם אֶלָּא תְּפִלָּה זֹה בְּלַבַּד - אִמְרֵ דְדוּד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתְךָ: (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" - מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְאִם תִּרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְלַכֵּת בְּדְרָךְ זֹה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׂפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶׁמַּעֲיֵק וּמְצִיק לָךְ, תִּרְאֵי שְׂכָל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִשְׁתַּנוּ לְטוֹבָה, הֵן אִמֶּת שְׂרַע וּמֵר לָךְ הַחַיִּים, וְהַנְּסִיווֹת הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁעֲבַרְתָּ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִמְרֵ רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ע"ח) "אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל!" אֲסוּר לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, יִהְיֶה אֵיךְ שִׂיְהִיָּה וְיִהְיֶה מַה שִׂיְהִיָּה.

הַעֲקֵר תִּרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם עַל שִׂמְחָה שִׂיְהִיָּה לָךְ שִׂמְחַת הַחַיִּים, וְאֵז הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

תִּשְׁתַּדְּלִי לֹמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּה בְּכָל יוֹם, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ מְאֹד מְאֹד.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנִּי לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִידָה, וְאִזְכָּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשִּׂמְחָה בְּאַבְרֵי וְגִידֵי וּבְכָל טְפֵי דְמִי, עַד שֶׁהַשִּׂמְחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלִי, שְׂאִזְכָּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שִׂמְחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׂנִבְרָאתִי

מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יְכוּלָה לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אָנָּה, אָבִי שְׂבִשְׂמִים, רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְזַכְּנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֲחֵרִים מִשְׂמַחָה, וְאִזְכֶּה לְשִׂמְחָה אֶת אֲחֵרִים, וְעַל יָדֵי זֶה גַם אֲנִי אִזְכֶּה לְשִׂמְחָה, וּבִזְכוּת הַשְׂמַחָה אִזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אֲמִתּוֹת מִצִּיאוֹתֶיךָ יִתְבָּרַךְ, אִיךְ שֶׁאַתָּה מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְזַכְּנִי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּת שֶׁאִזְכֶּה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְעַל יָדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שְׁפַע שֶׁלֹּא אֶצְטָרֵךְ שׁוֹם טוֹבוֹת מִבְּשׂוֹר וְדָם, אֶלָּא תִפְרָנסֵנִי מִיָּדֶךָ הַמְּלֵאָה לְבָד, וְעוֹד אִזְכֶּה לְתַת צְדָקָה לְהַזִּילָת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בּוֹר יִשְׂרָאֵל, וְאִזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֹאמַר לְצְרוּתֶיךָ דִּי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאֵחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דְּקַסְד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עָרֵב שְׁבַת קֶדֶשׁ לְסִדְר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקֶךָ שְׁזַכִּיתָ לְהַתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְאַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עִם זֶה, כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן קע"ז) שֶׁרְאוּי לְכֶם לְשִׂמְחָה בַּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֵף עַל פִּי שֶׁאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מַגְדֵּלֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רְאוּי לְכֶם לְסַמֵּךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מַגְדֵּלְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק: (תהלים קל"ה ה) "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לְכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מֵה שְׁזַכִּיתֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַבִּי כְּזֶה; וְאָמְרוּ אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנו: אִם לֹא שְׂמַחִים עִם זֶה, סִימָן שְׁנַפְגָּם אֶצְלָנוּ הָאֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שֶׁרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, אֲזִי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה עִם זֶה, כִּי מֵה הֵיִינוּ עוֹשִׂים אִם

לא היה לנו אותו? ולכן אתה צריך מאד מאד לשמח על עצם ההתקרבות שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, ומפל שפן וכל שפן שזכית לקרב גם אחרים אל דעתו הקדושה, שאין למעלה מזה.

ידוע בין אנשי שלומנו את גדלתו וקדשותו של הרב הקדוש רבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין ז"ל (בעל מחבר "באור הלכותים") שהיה איש מורם מעם, פרוש לגמרי, עם כל זאת כשבאו אברכים לשאל אותו הנהגות של בינו לבינה וכו', ענה רק פתגם זה "ילדים תשמרו את עצמכם מפריתות", ופרשו תלמידיו שהבינו מדבריו שהעקר לשמר מאד מאד על אסור נדה החמור, שזה ענש חמור מאד וגובל באסורי פריתות וכו' וכו', אבל כשהיא מתרת, אזי מתר הכל וכו', ולא לבלבל את עצמו משום דבר שבעולם, רואים בדור הזה את גדל הפריצות וההפקרות והשקוץ, תעוב וזהים מה שקורה בחוץ וכו', ולא ימלט שאדם לא יבוא לידי עברות חמורות, רחמנא לישכון, ולכן בזה שאדם מתחתן, על ידי זה הוא נצול מחטאים ומעונות ומהרהורים רעים, כי יש לו פת בסלו היינו את אשתו, ואדרבה היצר הרע מתלבש במצוות שיהיה פרוש מאשתו וכו' וכו', ועל ידי זה יפילו אחר כך בעברות חמורות וכו', שילך לחפש בזבלים וכו', וזה בעצמו התלבשות היצר הרע במצוות וכו', אדם מתחתן עם אשתו והיא שומרתו ומצילתו מחטאים ומעונות, ובא היצר הרע ואומר לו מוסר שתהיה פרוש וכו' וכו', ואינו יודע שזה בעצמו מלכדת שהיצר הרע מפילו בזה, ומה שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט דברים, רמז תתצ"א) על הפסוק: (דברים י"ד כ"א) "כי עם קדוש אתה" - קדש את עצמך במתן לך; אדרבה זה סובב שאדם צריך לקדש את עצמו דיקא עם אשתו, כדי שלא יצטרך לבוא, חס וחס, להציל, לעברות חמורות, כי בפרוש גלה לנו מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, יום הכפורים, הלכה א', אות א') "מי שאינו נשוי הוא פגום בברית", ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד להתחתן ולחיות עם אשתו כדרך כל הארץ, ועל ידי זה ינצל מהרהורים רעים ומחטאים מגנים וזה ברור, ויש להאריך בזה מאד מאד, אבל לא נתן לכתב על הכתב מטעמים המובנים, חבל מאד מאד שמזניחים דבר זה ולא נותנים הדרך מפרטת לאברכים צעירים, כי צריכים לדעת: מתי שאסור - אסור הכל, ומתי שמתר מתר הכל וכו' וכו', וישמר מאד מאד מחמרות יתרות כי

על ידי זה יפל בפח יקוּש יותר ויותר, וְכָל אֱלוֹ שֶׁנִּכְשָׁלִים בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת
זֶה רַק מִפְּנֵי הַלְמוּדִים הַפְּגוּמִים שֶׁמְלַמְדִים אוֹתָם שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת פְּרוּשִׁים
מִנְשׁוֹתֵיהֶם וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה הוּא הוֹלֵךְ לַחֲפֹשׂ אֶת תְּאוֹתוֹ בְּזִכְלִים וְכוּ' וְכוּ'.

יְעוֹזֵר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּעֲסֵק הַרְבֵּה בְּשִׂיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנֵה, וְתִהְיֶה
דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה זִכְרִים דִּיקָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן וְחֵי עִם אִשְׁתּוֹ, עַל יְדֵי זֶה
זוֹכָה לְמַחֲזִין נְקִיִּים, מַה שְּׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָדָם הוּא פָּשוֹט לְגַמְרֵי וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה
הוּא בָּא לְיַדֵי הַרְהוּרִים רָעִים וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּמַגְנוֹת וְנוֹפֵל לְמַקּוֹם שְׁנוּפֵל,
אֲקוּהָ שְׁתַּבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, וְהִתְכַרַח לְקַצֵּר בְּמַקּוֹם שְׂרָאוִי לְהֶאֱרִיךְ מְאֹד,
כִּי רַב אֱלוֹ שֶׁמְלַמְדִים חֲתָנִים וְכוּ', וְכֵן כָּל אֱלוֹ שֶׁמְלַמְדִים כְּלוֹת וְכוּ', בְּמַקּוֹם
לְלַמֵּד אוֹתָם אֶת הַהֲלָכוֹת כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, וְכַדֵּי שִׂיחֵיו בִּיחָד בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה
וְרַעוּת וְשְׁלוֹם אֲמַתִּי וְקָרוֹב לְבָבוֹת וְכוּ', מְלַמְדִים אוֹתָם כָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת
וְשִׁטּוֹת וְחֲמוּרוֹת שֶׁל הַבֵּל, וּמִזֶּה בָּא אַחַר כֵּךְ שֶׁהַזּוֹג מִתְפָּרְדִים אוֹ שְׁנֵיהֶם
נִכְשָׁלִים וְנוֹפְלִים בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְדָבָר זֶה בְּרוּר לְכָל מִי שִׁיּוּדָה עַל
הָאֲמַת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

דקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲשָׁרִיךְ וְאֲשָׁרִי חֲלָקֶךָ שְׁזָכִיתָ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי כֵךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוֹשִׁים: (בְּרִכּוֹת ל"ה) "בְּמַקּוֹם, שֶׁבְּעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים
גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעַמֵּד", וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים: (פְּסִיקְתָא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל
כְּחָה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁפִינֵן שְׂאָדָם מְהֵרָה בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה
לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלֵּךְ חֲמֵשׁ
מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שְׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד,

והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפחד מִבְּנֵי אָדָם שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֲשֵׂה עַד עֲכָשׁוּ מֵה שֶׁהוּא עֲשֵׂה, וּמִתְוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעֲשֵׂה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמִּדְבָּר רַבָּה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלַעַם הָיָה רָשָׁע עָרוּם, וַיִּדַע שְׂאִין עוֹמֵד בַּפְּנֵי הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שְׂכַל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמֵר: 'חֲטָאתִי', אֵין רִשׁוּת לְמַלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁבְלִיל זֶה הוּא מִסִּית אֶת כָּל אָדָם: מֵה לָךְ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה? וּמֵה לָךְ לְהִתְוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין רִשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לַגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תַּנְחוּמָא נח) "אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע - תִּשׁוּבָה", וְלִכְּנֵן צָרִיךְ כָּל בַּעַל תִּשׁוּבָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְלִהְיוֹת וְלִהְיוֹת אֵלָיו יִתְבָּרָךְ, וְכֵךְ יַעֲלֶה מַעְלָה מַעְלָה, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא רַחוּק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָבוּ שְׁבוּר אֲצָלוֹ, אֲזִי יֵאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ, וַיִּרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ עָלָיו, אֲבָל תַּכְףּ וּמְיָד כְּשֶׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כָּבֵר חֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְהוּא כָּבֵר מִשְׁהוּ, עַל יְדֵי זֶה נַעֲלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ הָאוֹר פְּתָאוּם, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ה.) עַל הַפְּסוּק כָּל אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ גִּסּוֹת הָרוּחַ - אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: 'אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוּלִין לְדוֹר בְּעוֹלָם, וְכִכָּל שְׂאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֶצְמוֹ יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרָךְ, כֵּךְ מֵאִיר עָלָיו אוֹרוֹ יִתְבָּרָךְ בְּהֶאֱרָה נּוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, עַד שֶׁגְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הֵם בְּעֵינֵיהֶם כְּלֵא כְּלוּם מִמֶּשׁ, עַל יְדֵי זֶה מֵאִיר עֲלֵיהֶם מְלֶךְ הַכְּבוֹד בַּקְּבִיעוֹת, וְהֵם נַעֲשִׂים מְרַכְּבָה לְשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבָּרָךְ, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקֵיהֶם.

וְלִכְּנֵן אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוֹלָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ו, חֶלֶק א', סִימָן כ"ה) שְׂקָדָם שְׂעוּלִים לַעֲלִיָּה, מְכַרְח לְהִיּוֹת יְרִידָה, וּבְקַעַת יְרִידָה אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶה סוּף הָעוֹלָם, וְאָף פַּעַם לֹא יֵאִיר לוֹ, וּבְקַאֲמַת זֶה רַק יְרִידָה לְצָרֶךְ עֲלִיָּה, כִּי תַעֲנוּג תְּמִידִי אֵינוֹ תַעֲנוּג, וְלִכְּנֵן כְּשֶׂאָדָם מְרַגֵּשׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרָךְ וּפְתָאוּם נִכְבָּה הָאוֹר מִמֶּנּוּ לְגַמְרִי, אֵל יִפֹּל בְּדַעַתוֹ כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא יִדַע שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַקְּלָפוֹת שֶׁהֵם כַּח הַמְדַמָּה, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ נִכְבָּה מִמֶּנּוּ לְגַמְרִי הָאוֹר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשִׁיחֲזִיק מִעֲמֹד, אֲזִי יֵאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ, וְלִכְּנֵן חֲזוֹק וְאִמָּץ מְאֹד וְאֵל תִּתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוֹלָם יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה וַיְהִיָּה מֵה שִׁיְהִיָּה.

יֵעֶזֶר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתוֹכֵה לְהִתְחַתֵּן בְּקָרוֹב וְתִהְיֶה אָדָם הַשָּׁלֵם, כִּי כָּל זְמַן שֶׁאָדָם לֹא הִתְחַתֵּן הוּא פֹּלֵג גּוֹף, וְעֵדִין לֹא הִגִּיעַ אֶל הַשְּׁלֹמוֹת, וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, יוֹם הַכַּפּוּרִים, הַלְכָה א', אוֹת א') "מִי שֶׁאִינוֹ נָשׂוּי הוּא פְּגוּם בְּבְרִית", וְלִכֵּן אֶתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי הַשְּׂתַדְלוֹת לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וּלְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית.

בְּעֵינַי הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שְׁעוֹלוֹת עַל דַּעְתָּךְ וְכו', וְכו', כִּכָּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן קי"ח) שֶׁאָמַר בְּלִשׁוֹן תְּמִיהָה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ קֶשֶׁה קֶשֶׁה שְׁמֵי שְׁמֵי מֵאֲדָ? ! מַה טוֹב וְנָעִים לְהֵאִישׁ הַזֶּה שְׂזוֹכֵה לְדַעַת שָׁלֵם שֶׁמִּתְיָשֵׁב לוֹ הַכֵּל וְכו', וְרוֹאֵה וּמִבֵּין וְיוֹדֵעַ שֶׁאִינוֹ קֶשֶׁה שׁוֹם קֶשֶׁה כָּלֵל, וְהַכֵּל נִכּוֹן וְיִשָּׁר, כִּי יִשְׂרָיִם דְּרַכֵּי הַוַּי"ה בְּרוּךְ הוּא, וְכֹתֵב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (ש"ס) גַּם אֲנֹכִי שֶׁמִּעֲתִי פַעַם אֶחָד שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל, "עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ קֶשֶׁה קֶשֶׁה וְכו', וְכוּנְתוּ הֵיךְ כְּמִתְלוֹצֵץ מִזֶּה, שֶׁקֶשֶׁה לְקַצֵּת בְּנֵי הָעוֹלָם קֶשֶׁה וְגִדּוּלוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, חֵס וְשָׁלוֹם, אֲבָל בְּאֵמֶת בּוֹדָאֵי אֲסוּר לְהִרְהוֹר אַחֲרֵי דְרַכְיֹו יִתְבָּרַךְ, כִּי בּוֹדָאֵי צְדִיק הַשֵּׁם בְּכָל דְרַכְיֹו וְכו'. רַק שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁכַּל אֲנוּשֵׁי לְהִבִּין דְרַכְיֹו וְהִנְהִגְתוּ אֶת הָעוֹלָם בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שָׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דְּקִסוֹ

בְּעֵזֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם נֶגְדַ חֲבֵרוֹ, עָלָיו לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, פַּעַם פַּעַמִּים וְשִׁלַּשׁ וְכו', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פּה): עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֲבֵרוֹ - אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד

שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ; וְלֹכֵן כָּל מִי שִׁיּוֹדֵעַ שֶׁעֲלֵב וְכוּ', אוּ פָּגַע וְכוּ', אוּ בִיֵּשׁ וְכוּ', אֶת הַזּוּלָּת, עָלָיו לִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ מַחִילָה, כִּי אַחֲרַת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן לֹא יִמְחַל לוֹ, וְיִצְטַרֵּף לְרַדַּת לְזֶה הָעוֹלָם עוֹד פַּעַם בְּגִלְגּוּל וְכוּ' וְכוּ'.

וְלֹכֵן מִבְּקָשִׁים פַּעַם פַּעַמִּים וְשָׁלֵשׁ וְכוּ', וְאִם הֵהוּא לֹא רוֹצֵה לְמַחַל אֶזְ דִּי מִסְפִּיק הוּא עֲשֵׂה אֶת שְׁלוֹ, אֲלֵא אִם אָדָם מוֹצִיא שֵׁם רַע עַל הַזּוּלָּת, אִין לוֹ מַחִילָה עוֹלָמִית וְלֹא צְרִיכִים לְמַחַל לוֹ, כְּמוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אֵרַח חַיִּים, יוֹם הַכַּפּוּרִים, סִימָן תר"ו, סִיעִיף ב') וְאִם הוֹצִיא עָלָיו שֵׁם רַע אִינוֹ צְרִיף לְמַחַל לוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁשְׁמוֹ "שְׁלוֹם", יֵשִׁים שְׁלוֹם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִידָה.

הַמְּאָחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקָסָז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר שׁוֹפְטִים, ג', אֱלוֹל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשֶׁךָ עֲבוּר קְהֵלְתֵּנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאַתָּה נַעֲשִׂיתָ שְׁלוּחָא דְרַבָּנָן וּמְקַבֵּץ אֶת הַקְּפוֹת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", אֲשֶׁר בְּזֶה אֲנַחְנוּ מַחְזִיקִים אֶת הַמְּבָנִים שֶׁלָּנוּ וְהַהוֹצָאוֹת הַשׁוֹטְפוֹת, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּמִיד תַּעֲסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, מִלְּבַד הַשְּׂכָר הַגִּשְׁמִי מְחַכֶּה לָךְ שְׂכָר רִוְחָנִי שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי מַעַלְת הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים בְּצְדָקָה אֲמִתִּית אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּקַפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֶה סְגִלָּה לְפָרְנִסָּה בְּנִקְל, כִּי מִי שֶׁמְתַפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְּבָר שְׁבַמְנִין, וּמָה גַם שֶׁמְטַהֵר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאמָרָם ו"ל: (יְלִקוּט בְּלֻק, רַמְזוֹ תשע"א) מָה נִחְלִים הֵלְלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוּרִין, כִּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מְצוֹת; וְלֹכֵן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְקַפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ

תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'רא' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחר?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דקסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג', אֶלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִכְנַסְתָּ בִּי שֶׁקַּבַּלְתָּ עַל עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר זֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, וְכֵן שְׂאֵתָה רְגִיל לְלַכֵּת בְּקַבְרֵי הַצְּדִיקִים, שְׂאֵמֵר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קע"ג) עַל יָדֵי הַשְּׂתַטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאֵינוּ רְאוּי לְכָךְ.

אֵל תִּדְאָג! הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּפִרְנֶסֶה בְּשִׁפְעָה, וַיְהִיֶּה לְךָ רֵב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיָּה, וְתִמְדֵּי תִבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֶה סְגֻלָּה לְפִרְנֶסֶה בְּנֶקֶל, כִּי מִי שֶׁמִּתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְּבָר שְׂבִמְנִין, וְמֵה גַם שְׂמִטָּהרָא אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלִקוּט בְּלֵק, רַמְזוֹ תשע"א) מֵה נִחְלִים הֲלָלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וַיּוֹצְאִים מְלֵאִים מִצְוֹת; וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הוּא מְכַנֵּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, כִּי כִךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֵא בַתְּרָא דָּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדְר מִצְלֵי אָמַר דְּכְתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְב"ם (פֶּרֶק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים, הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הֵיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קִדְשׁ כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כִּךְ מִתְּפַלְלִין שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְבַּח חַיִּים, סִימָן צ"ב, סַעֲיָף י') "טוֹב לְתַן צַדִּיקָה קִדְשׁ תְּפִלָּה"; וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיֶּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן! רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ו, סִימָן

ב) "כצול ימינו על הארץ ואין מקנה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף' דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצול עובר", "ואין מקנה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריא'ל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסוכב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם ללבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתומה טובה

דקסט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הבחירות וכו', בודאי אני רוצה לשמע כל דעה וכו', כי סוף כל סוף עדין לא אמרתי סוף פסוק וכו', וזהו זה וכו', עדין אנחנו בוחנים, ומקנה ומצפה להקדוש-ברוך-הוא שלא יעזב אותנו כמו שראינו עד עכשו נסים נגלים, כן נזכה לראות עוד ישועות גדולות מאד.

נא וְנָא אַל תְּהִיָּה בְטֹלָן! רֵאָה מַה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהִפְלַח פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כִּצְלַל יְמִינֵנוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה", וְהִלְוִאי כִצְלַו שֶׁל כְּתָל אוֹ כִצְלַו שֶׁל אֵילָן, אֲלֵא כִצְלַו שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְכָתִיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כִּצְלַל עוֹבֵר", "וְאִין מְקוּנָה", וְאִין מִי שֶׁיִּקְנֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנָּפֵשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִמְרָא הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבָּעָה מִלְּאָכֵי הַשְּׁמִירָה: גִּבְרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִירֵאֵל, וּמִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבָּעָה מִלְּאָכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגְעָה וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם פְּסָחִים נ', אִף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מִחֶךְ: 'מַה יִּהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי אֶגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי אֶגְרַס מִחֶרֶץ? אֵל תֵּאמַר זֹאת! אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִין, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

דְּקַע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁךָ

לגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל בין אלו המגורשים וכו', וראוי לה לשמח מאד מאד על זה, ולא להכנס בלחץ והדחק וכו'.

אני מאד מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, שזה סגלה לפרנסה בנקל, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, ומה גם שמטהר את האדם, כמאמרם ז"ל (ילקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקוה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הנה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריא'ל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לה דמיונות כפי קטנות מחף: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחר?!'

אַל תאמר זאת! אֵלָא דַע לָךְ כִּי הִדַּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבִּיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיֶּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבָרוֹרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לִבְכִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הִכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח. הַמְאֵחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקֵעָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פְּלֵא גְדוֹל כְּשֶׁהֵיטִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לֹא רָאִיתִי אוֹתָךְ כָּל הַזְּמַן, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה מִתְחַבֵּא מִמֶּנִּי וְכוּ', וְאַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לִשְׁמַר מְרֻבּוֹי אוֹר, עָלֶיךָ לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אֲשֶׁתְּךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי קַבְלַת מִתְנָה מֵה שְׂאֶפְלוּ לֹא רְאוּי אֲלֶיךָ וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן רס"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ לְכָל עֲצָם מִכְּאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אֶפְנִים הַקָּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיקְרָם, וְלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶם כִּי הִכִּי דִתְתַעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּהִיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) 'דֵּינּוּ שְׂמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקַר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְלַצִּיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים,

ולא כמו אלו החדשים מקרוב באו, שמסלפים את דברי רבנו ז"ל, ומתפכים דברי אלקים חיים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, שזה סגלה לפרנסה בנקל, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, ומה גם שמטהר את האדם, כמאמרם ז"ל (ילקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקוה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריא'ל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?'

אַל תאמר זאת! אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הִדַּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבִּיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבָרוֹרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לִבְכִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גַּמְרָא, שֶׁתְּהִיָּה הִכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֵחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דקעב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכָלְתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הִסְמַ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּךְ חָזַק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יָדֶי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנְּסִים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵנִינוּ, וְלָכֵן אֶתְּהַ מְכָרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וּכְמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') "מַה שֶׁבִּנִּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶדוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשִּׂמְחָה", וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וּכְבֹר לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֶה סְגֻלָּה לְפָרְנִסָּה בְּנֶקֶל, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְּבָר שֶׁבְּמִנְיַן, וּמַה גַּם שֶׁמְטַהֵר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְלִקוּט בְּלֶק, רַמְזוֹ תשע"א) מַה נִּחְלִים הָלָלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כְּךָ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת; וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמִּקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ

תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'רא' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחר?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג', אָלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תַּמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כִּי מַה שֶׁתְּפַלֶּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר
בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְעַל יְדֵי תְּפִלָּה יְכוּלִים לְרִאוֹת נִסִּים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל:
(לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר"ג) "הַטָּבֵעַ מַחֲיִב כֶּהֱ, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנֵּית אֶת הַטָּבֵעַ",
וּבְיָדָאֵי אִם תַּמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל תִּרְאִי נִסִּים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, תִּזְכְּוּ לְמַכּוֹר אֶת הַיְבִית וְתִצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְכֶם, וְיִתְרַחֵב לְכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

רַק תַּהֲיִי בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׂגֻם
חֲכָמֵי הַרְפָּאִים אָמְרוּ שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת
חֶסְרוֹן הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹּךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם
אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "אֵין הַשְּׂמִחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם
שְׂמַח לְמָחָר", וְלִכֵּן רְאִי לְחֻטֵּף שְׂמִחָה וְלִהֲיִית תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה
יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג', אָלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הקדוש-ברוך-הוא יֵעֶזֶר שִׁיְהִיָּה לָךְ יָשׁוּב הַדַּעַת וּתְזַכֶּה לַעֲבֹר אֶת הַטָּסֵט וּתִקָּבֵל רְשׁוּיֹן נְהִיגָה וְכוּ', וְכוּ', וּתְצַלִּיחַ בְּדַרְכָּךְ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, שזה סגלה לפרנסה בנקל, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, ומה גם שמטהר את האדם, כמאמרם ז"ל (ילקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועוליין טהוריין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקוה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריא'ל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?'

אַל תאמר זאת! אֶלָּא דַע לָךְ כִּי הִדַּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּכְנִּיס אֶת הַדְּבָרוֹרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הִכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֵחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דַּקְעָה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, ג', אֶלּוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אַל תִּבְלָבְלוּ אֶת עֲצַמְכֶם מִהַעֲתִיד, תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָכֶם מִתְּנָה בֵּין חַמוּד, תִּשְׁמַחוּ עִמּוֹ, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְכַּחַס וּלְרִיב בֵּינֵיכֶם, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּרִית, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי (סוֹטָה יז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן", וְאָמְרוּ: (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הֵלָכָה ח) "אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה", וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֲהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, (שֶׁבֶת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן אִם מְכִנִּיסִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בֵּית", הֵינִינוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

נְרוּ יְאִיר, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֵה סְגָלָה לְפָרְנֶסָה בְּנִקְל, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְבַר שְׁבַמְנִינִן, וּמָה גַם שֶׁמְטַהֵר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (יְלֻקוּט בְּלָק, רַמְזוֹ תשע"א) מֵה נִחָלִים הֵלְלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין,

וטובלין ועוליין טהורין, כף בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כף אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצל של כתל או כצל של אילן, אלא כצל של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסת אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחר?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקוה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליו.

המאחל לכם שבת שלום וכתיבה וחתומה טובה

דקעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

את צריכה להתחזק ביתר שאת ביתר עז רק להיות בשמחה, כי כל הבעיות שלך זה רק שאת לא שמחה ועליזה, כי אם היית שמחה ועליזה אז בכל מקום שהיית גרה, היית הכי מאשרת, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ד) ששאלו הסבי דבי אתונא איפה האמצע של העולם? והראה רבי יהושע בן חנניה עם אצבעו "פה", שאלו אותו: "מי אומר שכך הוא?" אומר להם רבי יהושע בן חנניה: "תביאו חבלים ותמדדו ותראו שאני צודק", ומגלה רבנו ז"ל שיש בזה סוד נפלא מאד: כשמתחיל הבלבולים עם האדם איפה המקום שלו להיות ולגור?! אזי העצה להגיד לו: "פה!" איפה שאני נמצא שם אמצע העולם, ועם כל זאת כשהקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו מבלבלים אותו ושואלים: "מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר?!" ואחר כך כשילך למקום אחר וכו', גם שמה יגידו לו: "מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר?!" כי כשאדם חוטא וכו', אזי הוא בורא קלפות ומשחיתים, והם מבלבלים את דעתו ומעקמים את לבו וכו', בקשיות ובספקות, ולא מוצא את המקום שלו, אבל אם אדם מאמין בו יתברך, ומכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, על ידי זה איפה שרק תשים אותו הוא יהיה רק שמת, כי אין עוד שמחה כשמתח האמונה בהשם יתברך, ולכן אני מאד מבקש אותך: תעבדי על נקדת השמחה! ולבסוף תראי שיהיה לך בית משלך - וילה עם כל השכלולים, וההורים שלך יבואו תמיד להתאכסן אצלכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתומה טובה

דקעז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד בתפלה ובתחנונים, כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל, תמשיך להתפלל להקדוש-ברוך-הוא ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי על ידי תפלה יכולים לראות נסים, כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ר"ג) "הטבע מחייב כף, והתפלה משנית את הטבע".

אני מאד מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, שזה סגולה לפרנסה בנקל, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, ומה גם שמטהר את האדם, כמאמר ז"ל: (ילקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין, שנאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם

תְּפִלָּה"; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹהֵר לִפְנֵי כָל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שָׂאז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזוֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! רָאֵה מָה לִּפְנֵיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף' דְּכִתְיִב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֵל עוֹבֵר", "וְאִין מְקוּהָ", וְאִין מִי שִׁיקוּהָ שְׁלֵא יְמוֹת הַכֵּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים, וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גְמִרְא' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה: גְּבֻרִיאַל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאַל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוֹכָב עִם אַרְבְּעָה מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגְעַע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם פְּסָחִים נ', אֶף שְׁנֵדָמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קְטַנּוֹת מִחֶךְ: 'מָה יִהְיֶה כְּכָר אִם אֲנִי אֶגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי אֶגְרַס מִחֶר?' אֵל תֹּאמַר זֹאת! אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיוֹ, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֵחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקַעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבָךְ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, שזה סגולה לפרנסה בנקל, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, ומה גם שמטהר את האדם, כמאמרם ז"ל: (ילקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועולין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין, שנאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקנה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקנה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס

אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לִבִּי, שָׁאֲנִי כוֹתֵב בְּדַם לִבִּי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שָׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נֵרוּ יֵאִיר
לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

חֲכָה עוֹד קִצַּת וְתִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק אֵל תִּתְיַאֵשׁ וְתִמְשִׁיךְ לֹמֵר בְּכֹל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְתִרְאֶה אֶת הַנִּפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מֵה שֶׁלֹּא חָלַמְתָּ, כִּי הַעֲזָרָה שֶׁעֲזַרְתָּ לִּי בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים לֹא הוֹלֵכֶת לְאִבּוֹד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לְךָ חֲזָרָה נְסִים נִגְלִים.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֵה סְגָלָה לְפִרְנָסָה בְּנֶקֶל, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְּבָר שְׁבַמְנִין, וּמֵה גַם שֶׁמְטַהֵר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (יִלְקוּט בְּלֻק, רַמְזוֹ תשע"א) מֵה נִחְלִים הֵלְלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מִצְוֹת; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הוּא מְכַנֵּס כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֵא בְּתָרָא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מִצְלִי אֲמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֻחַת עֲנִיִּים, הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הֵיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנֵי קִדְּם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כִּךְ מִתְּפַלְּלִין, שֶׁנֶּאֱמַר: (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ",

וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון? יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום וכתיבה וחתומה טובה

דקפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ג', אֶלוּל ה'תשע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי שְׂאֵתָה מִתְחִזֵּק,
וְאֵנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמַר עַל אֶשְׁתְּךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי הִיא הַמַּתְנֶה הַיְקָרָה
שֶׁנָּתַן לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן רס"ד)
שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר
וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלְּדָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר
יְדוּעַ לְכָל עֵצֶם מְכֹאֲבֵם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֶפְנִים הַקְּשִׁים וְכֹבְדִים מְאֹד
מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיקְרָם, וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ',
[תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּהִיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ: (יְבָמוֹת סג.) 'דִּיֵּינוּ
שֶׁמְגִדְלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחַטָּא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקַר אוֹתָם
מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהִבְעֵל מְכָרָח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ,
וְאֵם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְלַצִּיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן
לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים, וְלֹא כְמוֹ אֵלוֹ הַחֲדָשִׁים מְקָרֹב בָּאוּ שֶׁמְסַלְּפִים
אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְהַפְּכִים דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים.

אֵנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשָּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֶה סְגֻלָּה לְפָרְנֶסָה בְּנִקְל, כִּי מִי שֶׁמְתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ
דְּבָר שְׁבַמְנִין, וְמָה גַם שֶׁמְטַהֵר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאמְרָם ז"ל: (יְלֻקוּט בְּלַק, רַמְזוֹ תשע"א)
מָה נִחְלִים הֵלְלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין
טְהוּרִין, כִּף בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים
עוֹנוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מְצוֹנוֹת; וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְקַפִּיד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָל תְּפִלָּה הוּא מְכַנֵּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, כִּי כִּף
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֹא בְתָרָא דף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר
מְצִלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֵנִי בְּצַדִּיק אַחֲזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם

(פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין, שנאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הנה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'רא' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריא'ל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מתך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחור?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דַּקְפָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, ג', אֱלוּל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחֲזוֹר ... נֵרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה יְכוּל לְלַמֵּד עִם אָבִיךָ בְּכוּלָל "אוֹר הַמַּאִיר" עַד שִׁפְתַּח מַחְדָּשׁ
יְשִׁיבַת "דַּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֵה סִגְלָה לְפִרְנָסָה בְּנִקְלָה, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ
דְּבַר שְׁבַמְנַיִן, וּמָה גַם שֶׁמִּטְהַר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאמְרָם ז"ל: (יִלְקוּט בְּלָק, רַמְזוֹ תשע"א)
מָה נִחְלִים הָלָלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין
טְהוֹרִין, כִּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים
עֲוֹנוֹת, וְיוֹצֵאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הוּא מְכַנְּסִים כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה, כִּי כִּךְ
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֵא בְּתָרָא דָף י') רַבִּי אֱלִיעֶזֶר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר
מִצְלֵי אָמֹר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצִדְקָ אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם
(פֶּרֶק י') מֵהַלְכוֹת מִתְנַחַת עֲנִיִּים, הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנֵי קִדְּם
כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כִּךְ מִתְפַּלְּלִין, שֶׁנֶּאמַר: (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצִדְקָ אֲחֻזָּה פְּנִיךָ",
וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ: (אֲרַח חַיִּים, סִימָן צ"ב, סְעִיף י') "טוֹב לִתֵּן צִדְקָה קִדְּם
תְּפִלָּה"; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצִדְקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזוֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטוֹלָן! רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִי לָיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעָה
וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאמְרָם ז"ל: (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ו, סִימָן
ב') "כִּצְלַ יִמִּינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מִקְנָה", וְהַלּוּאִי כִּצְלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כִּצְלוֹ שֶׁל
אֵילָן, אֱלָא כִּצְלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עוֹף דְּכִתִּיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כִּצְלַ עוֹבֵר",
"וְאִין מִקְנָה", וְאִין מִי שֶׁיִּקְנָה שְׁלֵא יָמוֹת הַכֵּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן
מֵתִים, וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי,
כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֵה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, כִּי גְמִ'רָא' הֵם

ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לה דמיונות כפי קטנות מחף: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחור?' אל תאמר זאת! אלא דע לה כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לה הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לה שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דקפב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שתתאזרי בסבלנות, שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לה מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פרק ה) "לפום צערא אגרא", ודעי לה כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה

לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים
לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש-ברוך-הוא נתן לך בעל נפלא, אך הוא איש תמים ופשוט וכו',
ולא עליך לכבד אותו מאד מאד, ולא לצאת לריב אתו מדי פעם בפעם, כי
חבל מאד שיהיה ביניכם מחלוקות ומריבות, תעשי כל מה שבדיך לשמח
אותו, ועל ידי זה גם לך תהיה שמחה, כי אני אוהב את שניכם מאד מאד,
ואני רוצה שיהיה ביניכם אהבה גדולה מאד, ותעזרו אחד להשני, ועל ידי
זה תצליחו בחייכם.

המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דקפג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אם השטח נמצא במקום טוב וכו', אין לכם מה להתבלבל כלל, כי גדול
אדונינו ורב להושיע, וסוף כל סוף אתם הולכים לבנות בית נאמן בישראל,
ולמה לכם להתבלבל!?

העקר הוא תפלה כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל,
ולכן שניכם צריכים לבקש את הקדוש-ברוך-הוא שיהיה לכם הצלחה,
ותראו שתצליחו בכל ענייניכם.

... נרו יאיר, אני מאד מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את
הש"ש תפלות במנין דיקא, שזה סגולה לפרנסה בנקל, כי מי שמתפלל במנין,
יש לו דבר שבמנין, ומה גם שמטהר את האדם, כמאמרם ז"ל: (ילקוט בלק,
רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין
ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם

מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (כבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם: (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) "גדולי החכמים היו נוטנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין", שנאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי גמ'ר'א הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: גבריאל, מ'כאל, ר'פאל, אוריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדין היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכְּלוּ וּתְצַלְיִחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דְּקַפְדַּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג', אֶלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת כֹּל כֵּךְ רְגִישׁ? וְלָמָּה אַתָּה צָרִיךְ כָּל כֵּךְ לִבְכוּת?!
תִּתְחִיל לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וּתְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כֵּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים:
(ראש השנה ו'): "אִשָּׁה - בְּעֵלָה מְשֻׁמָּה".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בְּאֵל
לְךָ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, זְכוּר מַה שְּׂאֵמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ה') "לְפֹנֵם צַעֲרָא
אֲגָרָא", וְדַע לְךָ כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אֶפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוּת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבֻטָּל אֵל הָאֵין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת וְלֹא לְהַפְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרֵךְ
כָּלֵל בְּאֵ מַגָּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבִטֵּל אֶת עַצְמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלִיוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא
יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ תְּרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָה,
כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עַצְמִם מַעְצָמִי וּבִשְׂרִי מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה
כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת".

תִּמְשִׁיךְ לְקָרֵב אֶת הַנְּעִיר וְהִיָּה זֶה זְכוּתְךָ, וְאַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר אֶת גְּדֵל
הַזְּכוּת שֵׁיִשׁ לְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיֵן דִּיקָא, שְׂזָה סְגָלָה לְפָרְנֶסָה בְּנִקְל, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן, יֵשׁ
לוֹ דְּבָר שְׁבִמְנִיָן, וּמָה גַם שֶׁמְטַהֵר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (יְלִקוּט בְּלָק, רַמְזוֹ

(תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועולין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם: (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) "גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין", שגאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריא, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסת אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחר?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדין היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקָפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת שׁוֹפְטִים, ג', אֶלוּל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

רק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד לֵהִיֹּת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם
רק לֵהִיֹּת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וּכְשֶׁאֲדָם
שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וַיְכוּל לֵהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע
שְׁחֻזָּק בְּאִמוּנָה שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי
זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה
הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב: (וַיִּקְרָא
כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרַשׁ
רש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזוּדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ',
אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ
נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל
רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם
לֵהִיֹּת בְּשִׁמְחָה.

אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר וְלִהְקִפִּיד עַל אֲסוּר נְדָה הַחֲמוּרָה מְאֹד, כִּי
כֶּף מְסַפְּרִים לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת יג): תְּנִי דְבֵי אֱלֹהֵינוּ: מַעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד
אָחִי, שֶׁשָּׁנָה הִרְבָּה וְקָרָא הִרְבָּה, וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הִרְבָּה, וּמַת בַּחֲצֵי
יָמָיו. וְהִיתָה אֲשֶׁתּוֹ נוֹטֶלֶת תַּפְּלִיוּ וּמְחַזֵּרֶתָן בְּבִתֵּי כְּנַסִּיּוֹת וּבְכַתֵּי מְדַרְשׁוֹת,
וְאִמְרָה לָהֶם, כְּתִיב בַּתּוֹרָה: (דְּבָרִים ל') "כִּי הוּא חֲתִיף וְאָרֶךְ יָמֶיךָ", בְּעֵלִי, שֶׁשָּׁנָה
הִרְבָּה וְקָרָא הִרְבָּה, וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הִרְבָּה מִפְּנֵי מַה מַת בַּחֲצֵי יָמָיו?
וְלֹא הָיָה אָדָם מְחַזֵּרָה דְּבַר. פַּעַם אַחַת נִתְאַרְחַתִּי אֲצִלָּה וְהִיתָה מְסַפֶּרֶת כָּל
אוֹתוֹ מְאַרְעָ. וְאִמְרָתִי לָהּ: בְּתִי, בִּימֵי נְדוּתֶךָ - מַה הוּא אֲצִלָּךְ?

אמרה לי, חס ושלום, אפילו באצבע קטנה לא נגע בי. בימי לבוניתך מה אצלך? אכל עמי, ושטה עמי, וישן עמי בקרוב בשן, ולא עלתה דעתו על דבר אחר. ואמרתי לה: ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה: (ויקרא י"א) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב".

ולכן זוג צעיר שעכשו התחתנו, צריכים ללמד את ההלכות ולא להכשל באסור נדה החמורה, שזה עוון כריתות, רחמנא לצלן.

ראו לכתב לי וממש תחיו אותי כי אני אוהב אתכם מאד מאד, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם שבת שלום וכתיבה וחתימה טובה

דקפו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק בבטחון עצמי ואז תעברי את הטסט ותצליחי, העקר תמשיכי להכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה "קרן הצדיק" לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, ותראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקושי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-

בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׁאֵדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנַי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁחִזְקָה בָּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקִפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ג', אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שְׁשִׂמְחַתְנִי בְּעֵינֵי הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּבִפְרָט אֶת "שׁו"ת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב", שְׂזֶה עוֹשֶׂה מִהַפְּכָה אֶצֶל אֱלוֹ שְׁעָדִין רְחוּקִים מְקִיּוֹם תוֹרָה וּמִצְוֹת, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוּלָם לְהַפְּיֵץ אֶת זֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְכֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתַכְנִיס אֶת כָּל כְּלָךְ בָּזֶה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיִקַּר מְאֹד מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי קַבְּלַת מִתְנַהֵג נִפְלְאָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אִשְׁתְּ חַיִּל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיִקַּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוּבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מִלְּדִיָּהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכֹאוֹכֶם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אִפְנֵים הַקָּשִׁים וּכְבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיִקַּרְם, וּלְכַבֵּדֶם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתִהְיֻ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ: (יְכֻמוֹת טג.) 'דִּינּוּ שְׂמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמִצְלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיִקַּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִסוֹד גְּדוּל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאֵם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב

אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלֵיו הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְלֹא כְּמוֹ אֵלוֹ הַחֲדָשִׁים מְקֻרָב בָּאוּ שְׁמִסְלָפִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמִהֶפְכִּים דְּבָרֵי אֱלֻקִּים חַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֶה סִגְלָה לְפִרְנֶסָה בְּנִקְלָה, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְּבָר שֶׁבְּמִנְיַן, וְמֵה גַם שְׁמִטְהָר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאמְרָם ז"ל: (לְקוּט בְּלֻק, רְמֵז תשע"א) מֵה נִחְלִים הֵלְלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצֵאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת; וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הוּא מְכַנֵּס כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, כִּי כִךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (כְּבֵא בְּתָרָא דְּף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנְי וְהַדְר מְצֻלֵי אָמַר דְּכְתִיב: (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם: (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים, הַלְכָה ט"ו) "גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנְי קָדָם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כִּךְ מִתְפַּלְלִין", שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ: (אַרְח חַיִּים, סִימָן צ"ב, סְעִיף י') "טוֹב לִתֵּן צַדִּיקָה קָדָם תְּפִלָּה"; וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי וְאֲשַׁרֵּי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזוֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

נָא וְנָא אַל תְּהִיָּה בִּטְלָן! רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, הֵנָּה שְׁבוּעַ וְהֵנָּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאמְרָם ז"ל: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכְתִיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֵל עוֹבֵר", "וְאִין מְקוּהָ", וְאִין מִי שֶׁיִּקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מַתִּים, וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גְּמִרְא' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה: גְּבֻרִיאַל, מִיכָאֵל, רִפְאֵל, אִוּרִיאַל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּכָב עִם אַרְבְּעָה מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פָּגַע וְנִגַּע וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם פְּסוּחִים נ', אֶף שְׁנִדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קֶטְנוֹת מַחְךָ: 'מֵה יְהִיָּה כְּבָר אִם אֲנִי אֶגְרַס אֶת

הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרוס מחר? אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניסי את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דקפח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "והיית' אך שמח", ולכן הדבר הראשון אתם צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתבכו יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמרו: 'במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות?!' אלא דעו לך שחכמינו הקדושים אמרו: (גדלים מא.) "אין עני אלא מדעת", עקר הענינות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז) "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא

אם כן מכריזין מלמעלה"; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה: 'האדם הזה הוא תמיד שמח!' ואמר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות ממון, סימן פ"ג) "אמונה הוא טוב לפרנסה"; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם יהודים ושללא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לכם כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שהברכה נתקיימה ומצאת את בן זוגך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתזכו להתחתן מה שיותר מהר, ותבנו בית נאמן בישראל, רק תשתדלי להיות תמיד בשמחה על גדל הנסים והנפלאות שעושה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דקצ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפּי להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך לשמח את נשות אנשי שלומנו, אשר אין לך מצוה יותר גדולה מזו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד תעזרי לי בזה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

את צריכה לעשות עם גברת ... תחיה תכניות על כל שבוע הצגות חדשות, כדי שגשות אנשי שלומנו תהיינה תמיד שמחות ועליונות אשר רבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד שיהיה בינינו תמיד שמחה.

המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דקצא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם את לא מפחדת את יכולה להכנס בזה, כי זה מצוה גדולה מאד מאד, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שיהיה רק שמחות בין כלל נשמות ישראל, ותרוי רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום וכתובה וחתומה טובה

דקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך אחר כל המסירות נפש שאני משקיע בכם

שְׁתַּצִּיטִי אוֹתִי שֶׁתִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מִזּוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ה') "לְפֹנִים צִעְרָא אֲנָרָא", וְדַעֲי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצֻמָּה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת וְלֹא לְהַפְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמָּה כֹּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֹׁלָא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֹלֵק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מַעֲצָמִי וּבִשְׂרַ מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׂרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצֻמָּה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׁאֵזוּ הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וּבִפְרָט שֶׁהוּא הָאָבִא שֶׁל הַיְלָדִים שְׁלָהּ, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְכַבֵּד וּלְעוֹדֵד אוֹתוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָּךְ שְׁבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דקצג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

אִין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי שְׁאֵתָה מוֹסֵר אֶת נִפְשֶׁךָ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ עֲבוּר קַהֲלֵתְנִי הַקְּדוּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּמִּיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂזָה סְגֻלָּה לְפִרְנִסָּה בְּנִקְל, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְּבַר שְׁבַמְנִיָּן, וּמֵה גַם שֶׁמִּטְהַר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (יִלְקוּט בְּלָק, רַמְזו

תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועולין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י'.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם: (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) "גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין", שגאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצל של כתל או כצל של אילן, אלא כצל של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי גמרא' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים נ', אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחר?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח.
הַמְאֵחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְכִתִּיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דְּקָדָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרַ שׁוֹפְטִים, ג', אֱלוּל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחְיֶי נִצָּח
לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לְשֵׁלֵם אֶת הַמְשַׁכְּנֵתָא, כִּי זֶה הַדְּבָר
הָרָאוּן שְׁצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶפְלוּ קָדָם אַכֵּל, כִּי אַחֲרַת יִקְחוּ אֶת הַבַּיִת וְכוּ',
וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לַעֲשׂוֹת מִהַטְּפֵל עֵקֶר וּמִהַעֲקֵר טְפֵל.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל
פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲתָ"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יָדְךָ", יוֹצֵא
גַּם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּית' אֶךְ שְׂמַח", וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרָאוּן אַתֶּם
צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׁמַּח אֶת עַצְמְכֶם, וְאִף
שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֹד מְאֹד קָשָׁה לָכֶם וּמֵר לָכֶם הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם
עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תִבּוֹאוּ לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבְּכוּ יוֹתֵר, וְלִכֵּן
הַדְּבָר הָרָאוּן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם תֵּאמְרוּ: 'בְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְשִׁמַּח? הֲרִי
אֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים וּמְלֵאִים חוֹבוֹת?!' אֲלֵא דַעוּ לָכֶם שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים
אֲמָרוּ: (נְדָרִים מא.) "אִין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת", עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי
הַמְאֵמִין הַאֲמִתִּי שְׂמֵאֵמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֵקוֹת גְּמוּר
הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר
גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְאֵצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדִי
כֶּךָ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּלִין ז): "אִין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמָטָה אֲלֵא
אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה"; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְע קִטְנָה אִם
לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְמַעְלָה: 'הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח!' וְאָמַר

רַבְּנוּ ז"ל: (ספר-המדות, אות ממון, סימן פ"ג) "אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה"; וְלִכְּן בָּזָה שֶׁתִּשְׁמָחוּ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְכֶם שֶׁנִּבְרַאתֶם יְהוּדִים וְשָׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרָנֶסָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׂבַת שְׁלוֹם וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּקָצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ה' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֶר שְׂאֵת בֵּיתֶר עַז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, כִּי הִרְגַעְתָּ שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַח עַל יְדֵי זֶה הוּא נִכְלָל בּו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ נְאֻמָּר: (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי עַז וְחִדּוּהַ בְּמִקְמוֹ", וְלִכְּן חִזּוֹק וְאִמְץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה! כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמִיחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזּוֹק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדוּרָה זו רַבְּנוּ ז"ל רּוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשְּׂמִיחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה כָּל פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ: "כִּי תִצָּא לְמַלְחָמָה עַל אִיבֶיךָ", כִּי עַקֵּר הָאוֹיֵב זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם, שֶׁמְכַנִּים אֶת הָאָדָם בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת

וּבְדַכְאֹן פְּנִימִי, וְזֶה מִלְחָמָה תְּדִירָה שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְהִלָּחֵם עִם הָאוֹיֵב הַזֶּה, שְׂזֵה הַסֵּמֶךְ מ"ם שְׂמֻכְנִיס בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, עִם כָּל זֹאת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִבְּטִיחָה לָנוּ: "וַיִּנְתְּנוּ הוֹי"ה אֱלֹקֶיךָ בְּיָדְךָ", אֲשֶׁר מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"א) אֲשֶׁר יָד יְסוּד הַשְּׂמֻחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: (דְּבָרִים י"ב) "וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל מַשְׁלַח יְדְכֶם", כִּי עַל יְדֵי כָלִי זָמַר שְׂמֻנְגָנִים בְּיָד, עַל יְדֵי זֶה שׁוֹרָה הַנְּבוּאָה עַל הַנְּבִיאִים, וּמִגְרָשׁ מֵהֶם אֶת הָרוּחַ רַע עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת שְׂתוּפֵס אֶת הָאָדָם, וְלָכֵן "יָד" זֶה עֲנִיָּן שֶׁל שְׂמֻחָה, וְאִם אָדָם מְכָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֻחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְנַצֵּחַ אֶת הַמִּלְחָמָה, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מְאָרְעוּתוֹ הֵם לְטוֹבוֹתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא, וְתְּמִיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה אֹתוֹ, הֵינּוּ הֵן שְׂמֵאִיר עָלָיו שֵׁם "הוֹי"ה שֶׁהוּא רַחֲמִים וְחֲסָדִים, סוּד הָיָה, הוֹרָה וַיְהִיָּה, שְׂזֵה שֵׁם שֶׁל חֶסֶד, וְהֵן שְׂמֵאִיר עָלָיו שֵׁם "אֱלֹקִים" שֶׁהוּא דִין, סוּד אֱלֹקֵי"ם שְׁעוֹלָה כְּמִסְפָּר הַטֵּב"ע שְׂמַתְגַּבֵּר עָלָיו הַדֵּינִים וְהַמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא, כִּי בְּאֵמַת עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם צְרוּת וַיְסוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכָאוּבִים, וְרוּצִים לְהַפִּיל אוֹתוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְאֹן, וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִתְחַזֵּק בְּכָל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא בָּא לְבִירוֹ הַמְּדַמָּה, עַד שְׂאִינוּ רוּצָה אֶף אֶחָד רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְלָזֶה צָרִיכִים שְׂמֻחָה, וְכַךְ אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ד) שְׂשֵׁאֲלוּ הַסֵּבִי דְבֵי אֲתוּנָא: "אֵיפָה הָאֲמַצְעָה שֶׁל הָעוֹלָם?" וְהִרְאָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה עִם אֲצָבְעוֹ: "פֹּה", שְׂאֲלוּ אוֹתוֹ: "מִי אוֹמֵר שְׂכָךְ הוּא?! " אָמַר לָהֶם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה: "תְּבִיאוּ חֲבָלִים וְתַמְדְּדוּ, וְתִרְאוּ שְׂאֲנֵי צוּדֵק", וּמִגְלָה רַבְּנֵי ז"ל שֵׁשׁ בְּזֵה סוּד נִפְלָא מְאֹד: כְּשֶׁמִּתְחִיל הַבְּלָבוּלִים עִם הָאָדָם אֵיפָה הַמְּקוֹם שֶׁלוֹ לְהִיּוֹת וְלָגוֹר? אֵזִי הָעֲצָה לְהַגִּיד לוֹ "פֹּה", אֵיפָה שְׂאֲנֵי נִמְצָא שֵׁם אֲמַצְעָה הָעוֹלָם, וְעִם כָּל זֹאת כְּשֶׁהַקְּלָפוֹת וְהַמְּשֻׁחִיתִים שְׂכָרָא מִחֲמַת עוֹנוֹתָיו מְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ וְשׁוֹאֲלִים: "מִי אוֹמֵר שְׂאֲתָה צָרִיךְ לָגוֹר פֹּה, אוֹלֵי אֲתָה צָרִיךְ לָגוֹר בְּמִקוֹם אַחֵר?" וְאֲחֵר כֶּךָ כְּשֶׁיִּלְךְ לְמִקוֹם אַחֵר וְכוּ', גַּם שְׂמָה יִגִּידוּ לוֹ: "מִי אוֹמֵר שְׂאֲתָה צָרִיךְ לָגוֹר פֹּה, אוֹלֵי אֲתָה צָרִיךְ לָגוֹר בְּמִקוֹם אַחֵר?" כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית אֵזִי הוּא בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמְשֻׁחִיתִים, וְהֵם מְבַלְבְּלִים

אֶת דַּעְתּוֹ וּמַעֲקָמִים אֶת לְבוֹ וְכוּ', בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, וְלֹא מוֹצֵא אֶת הַמָּקוֹם שְׁלוֹ, אֲבָל אִם אָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה אֵיפֹה שָׂרָק תְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שְׂמַח, כִּי אֵין עוֹד שְׂמֻחָה כְּשִׂמְחַת הָאֲמוּנָה בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלֵאמֹנָה הַזֹּאת זֹכִים עַל יְדֵי הַצְּדִיק, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז') שֶׁעַל יְדֵי הַצְּדִיק זֹכִים לֵאמֹנָה וְלַתְּפִלָּה וְלַנְּסִים, הֵיינו שֶׁהַצְּדִיק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְרֵאוֹת וְלֵהִתְבוֹנֵן בְּאֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא זֹכֵה לְהִתְפַּלֵּל תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׁזֹכֵה לְרֵאוֹת נְסִים וּנְפִלְאוֹת, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵי ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר"ג) "הֵטְבַע מַחִיב כִּף, וְהִתְפַּלֵּה מְשַׁנֵּית אֶת הֵטְבַע", וְלִכֵּן צְרִיךְ הָאָדָם כָּל יוֹם וְכָל שָׁעָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִז יִתְרַחֵב לְבוֹ וְדַעְתּוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְרֵאוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְיִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלִים! אֵתָּה לֹא צְרִיךְ לְלַכֵּת אֶל שׁוּם מָקוֹם, רַק לְשִׂמַּח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ, וְלִהְרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵתָּה צְרִיךְ מֵאֵד מֵאֵד לְשִׂמַּח שְׂאֵתָּה נִמְצָא בִּיבְנָאֵל עִירוֹ שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ שֵׁם כְּכָר קְבוּץ גְּדוּל שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנו הַיְקָרִים, אֲשֶׁר חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים מְאֻשְׁרִים, וְשֵׁם זֹכִים לְמַה שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י') "הֵר, שְׂדֵה, בַּיִת", כִּי אֵיךְ שִׁיּוּצָאִים מִהַבַּיִת כְּכָר יֵשׁ שְׂדוֹת לְהִתְבוּדֵד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵיךְ שִׁיּוּצָאִים לְהַשְׂדוֹת, כְּכָר יֵשׁ הָרִים גְּבוּהִים שִׁיכּוּלִים לְטַפֵּס עֲלֵיהֶם וְלֵהִתְיַשֵּׁב עַל סִלַע וְלֵהִתְבוּדֵד וְלַצַּעֲק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵף אַחַד לֹא יִרְאֶה אוֹתוֹ, וְהַמָּקוֹם הַזֶּה זֶה גֵן עֵדֵן הַתְּחַתּוֹן, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזֹכֵה לְגוֹר בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, וְיִצְטַרֵּף לְקַהֲלַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה, כִּי הִיא קַהֲלָה נְאֻה וְחִסּוּדָה, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְכִלֵּי שֶׁל חֶסֶד.

נֹא וְנֹא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַ בְּכָל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מְשַׁנְיֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֹזֵק מֵאֵד לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוּמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוּדִים הָאֵלוּ הֵם עַקֵּר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שְׁבַת ק"כ.)

"ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא "עני" - מי שלא לומד בכל יום את השלשה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

דקצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תצא, ה' אלול ה'תשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי לעשות חסד אחת עם השניה, כי על יסוד זה נבנתה קהלתנו הקדושה, רק לעשות חסד אחת עם השניה, וראוי לך לשמח מאד מאד שאת גרה ביבנאל עיר ברסלב, שהיא הגן עדן התחתון הן היפי של נוף הגשמי, והן היפי של הרוחניות שיש פה, וצריכים תמיד רק לספר על החסד שהקדוש-ברוך-הוא עושה אתנו.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי האשה שמכריחה את עצמה להיות בשמחה, ואז טוב לה כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש-ברוך-הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת

רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום, כי את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות של האשה שמרגילה את עצמה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שהיא צריכה היא מבקשת רק ממנו יתברך, שזה החסד הכי גדול שקבלנו מרבנו ז"ל - מתנה כזו שפתח לנו את הלב להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, ועל ידי זה נפתח הפה לדבר אליו יתברך, כי אם תבחני ותראי ותביני ותשפילי אשר כל הצרות והבעיות שיש לנשים שאין להן למי לספר את כאב לבן וכו' וכו', אבל הרגע שמרגילות את עצמן לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובכפשיטות גמור, על ידי זה נפתח הלב והמח והדעת, והן נמצאות בגדלות המוחין, והן תמיד שמחות ועליונות, וכבר לא חסר להן שום דבר, כי הרגע שיכולים לדבר עמו יתברך, נפתח הלב והמח והדעת ואי אפשר לעבד עליו וכו' וכו', ואת המתנה הזו קבלנו מרבנו ז"ל, אשרינו ואשרי חלקנו שזכינו לרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לה כתיבה וחתימה טובה

דקצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תצא, ה' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

באתי לשמח אותך שתהלה לאל, הבן שלך ... נרו יאיר זכה לסיים מאה פעמים ואחת מסכת תענית, וראוי לה לשמח בזה מאד מאד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, שזה סגלה לפרנסה בנקל, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, ומה גם שמטהר את האדם, כמאמרם ז"ל: (ילקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה,

כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם: (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) "גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין", שנאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקנה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקנה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הנה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים נ"ב, אף שנדמה לה דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?' אל תאמר זאת! אלא דע לה כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לה הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה כתיבה וחיטימה טובה

דקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרָה כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹהֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק תהי שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה עַל נֵעַם חֲלֻקְךָ שְׂאֵת עוֹסֶקֶת לְעִשׂוֹת תְּכֵנִיּוֹת אֵיךְ לְחַזֵּק וְלַעְוֹדֵד וְלִשְׂמַח אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂזֵה הַמְצִינָה הַכִּי גְדוֹלָה לְשִׂמְחָה אֶת הַזּוֹלָת, וְאַצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוֹב לְשִׂמְחָה וְלִשְׂמַח אֶת אַחֲרֵימִים.

בְּפֶרֶט עוֹלָה עַל לְבִי שְׂמֵחָה עֲצוּמָה שְׂאֵת תַּקְחִי אֶת כָּל הַבְּנוֹת שֶׁל הַסְּמִינָר כְּדֵי לְאַמֵּן אוֹתָן בְּרִקְוֵינִי וּבְשִׁירוֹת שְׂיֻכְלוּ לְהוֹפִיעַ לְפָנַי כָּלֵל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלִשְׂמַח אוֹתָן, אֲשֶׁר זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְדוֹל.

בְּעֵינַי הָאִשָּׁה שְׂכַתְבֵת וְכו', רְאֵי שְׂלֵא תִתְעַרֵב בְּכָלֵל בְּהַחֹג שְׁלֶךְ שְׂאֵת מְאַמְנֵת אֶת הַבְּנוֹת, וְזֶה סֵתֵם שְׁקָר שֶׁהִיא מְדַבְּרַת בְּשִׂמִי, וְאִם הִיא לֹא תִרְדּ מִזֶּה וְכו', אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתִכְתְּבִי לִי, וְאִזּוּ נָשִׁים אוֹתָהּ עַל הַמְּקוֹם וְכו', רַק אֵל תִּתְפַּעְעֵלִי מִמֶּנָּה כָּלֵל.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּסֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֲלֻק ב', סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׂלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂחֻזְקָה בָּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא כִּי תִצְאָא, ה' אֱלוֹהֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתֵי הָאֵם שְׁלֶךָ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ הַרְבֵּה שִׁיתֵן לָךְ כֶּסֶף עַל הַנְּסִיעָה לְאוּמָן, וְתִרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֵה סְגָלָה לְפִרְנִסָּה בְּנִקְלָא, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְּבַר שְׁבַמְנִינָן, וּמָה גַם שֶׁמְטַהֵר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (לְקוּט בְּלֵק, רַמְזוֹ תשע"א) מָה נִחְלִים הֵלְלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּךָּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצֵאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הוּא מְכַנֵּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, כִּי כִךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּכָא בְּתָרָא דְף י.) רַבִּי אֲלֵעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדְר מְצָלִי אֲמַר דְּכְתִיב: (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְב"ם: (פֶּרֶק י" מֵהִלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים, הִלְכָה ט"ו) "גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הִיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כִּךָּ מִתְפַּלְלִין", שְׁנֵאָמַר: (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ: (אַרְחַ חַיִּים, סִימָן צ"ב, סַעִיף י") "טוֹב לִתֵּן צַדָּקָה קֹדֶם תְּפִלָּה"; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזוֹר תְּפַלְתּוֹ רִיקָם.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטִלָּן! רֵאָה מָה לְפָנֶיךָ, הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לִלְיָהּ, הֵנָּה שְׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פֶּרֶשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהֵלְוֵאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שְׁהוּא עָף" דְּכְתִיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֵל עוֹבֵר", וְאִין מְקוּהָ", וְאִין מִי שֶׁיִּקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן

מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריא'ל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסוכב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים נ"ב, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם ללבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

דר.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תצא, ה' אלול ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר תבקש מהקדוש-ברוך-הוא שתצא מכל הדמיונות שלך, שזה הורג את האדם לגמרי, כמאמרם ז"ל: (ירושלמי שבת, פרק י"ד, הלכה ג') על הפסוק: (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר: (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" - זה רעיון, היינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסככים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', "מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא?"

ובְאֵמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוּ יוֹתֵר מֵה שְׁאַחֲרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתָּמִיד
 רַק חוֹשֵׁב מְמַנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ מַח
 מַחֲשֵׁבָתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלּוּ הַרְעִינּוֹת וְהַדְמִינּוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרִין אֲמַתִּי,
 וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח.
 הַמֵּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דרא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר, כִּי תִצָּא ה' אֵלּוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵאֵד מֵאֵד שֶׁמַּחֲתִי לְקִרְאָת הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה שְׁבִשְׂרָתִי לִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, רַק תִּהְיֶי רְגִילָה לֹמֵר
 בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מְסַגֵּל לְלִדָּה קֵלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר-
 הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא
 שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פֶּעַם
 אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק,
 יַעֲקֹב, מִשֶּׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיא
 אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נֵתָן
 מִבְּרֶסְלַב וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זֹכְרָת, תִּהְיֶי
 רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי
 שְׁתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים

שֶׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזָכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזוֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאֲזַכֶּה לְעִבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הֵרַע שְׁלֵא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזַכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקִימִים שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְחִזָּק וְלַעֲוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת בְּעֵלְךָ, וְאֵל תִּרְדֵּי עָלְיוֹ וְכוּ', כִּי יֵשׁ לְךָ בַּעַל נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, רַק תִּתְאַזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁאֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפֵה מִזֶּה, וְאִפְלוּ שְׂזֵה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְזָכְרֵי מֶה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ה') "לְפָנַי צַעֲרָא אֲגֵרָא", וְדַעֵי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אִפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בָּא מְגֹאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעֲמַת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׁרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הָאֲשֶׁה שֶׁקִּנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בְּעֵלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, שֶׁאֲזוּ הַשְּׂכִינָה תִשְׁרֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

ד.ר.ב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי כִּי תִצְאָה, ה' אֱלוֹהֵי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מוֹהֵל, סִימָן א') צָרִיף לַחֲזוֹר אַחַר מוֹהֵל צָדִיק וַיֵּרָא שָׁמַיִם, כִּי כִשְׁהַמּוֹהֵל אֵינּוּ טוֹב, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂלֵא יִהְיֶה מוֹלִיד, חֵס וְשָׁלוֹם, הַנִּמּוּל עַל יָדוֹ. גַּם עַל יְדֵי שְׁהַמּוֹהֵל אֵינּוּ טוֹב, עַל יְדֵי זֶה בָּא הַתִּינוּק, חֵס וְשָׁלוֹם, לְיַדֵי חֲלֵי נוֹפֵל; וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד לְקַחַת מוֹהֵל מִמְּחָה שְׁכָבָר מִלְּהַרְבֵּה יְלָדִים, וְלֹא שֶׁיִּלְמַד מִיֵּלָה עַל הַבֵּן שְׁלִי, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב.

בּוֹדָאֵי מִצְוָה עַל הָאָב לְמוּל, אָבֵל אִם הָאָב לֹא יְכוּל אָזִי לּוֹקַח מוֹהֵל מִמְּחָה, יֵשׁ דְּבָר כְּזֶה שֶׁהָאָב עוֹשֶׂה אֶת הַחֲתוּנָה, וְהַמּוֹהֵל עוֹמֵד עַל גְּבִיּוֹ, אָבֵל צָרִיכִים לְשׁוֹר מְאֹד מְאֹד, כִּי אִם הוּא עוֹשֶׂה אֵיזֶה טְעוּת, הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֶת הַיָּלֵד כְּרוּת שְׁפָכָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלָכֵן כְּדָאֵי לְהַמְנַע מִזֶּה, כִּי בְּזֶה שְׁעוֹשִׂים שְׁלִיחַ אֶת הַמּוֹהֵל זֶה חָשׁוּב כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּעִצְמוֹ מִלְּ אֶת הַיָּלֵד.

בְּעִנְיַן לְכַרֵּךְ אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', יְדוּעַ שְׁפַעַם בָּאָה אֲמָא אֶל הַחֲפֹץ חַיִּים זָכַר צָדִיק לְבִרְכָה וּבִקְשָׁה בִּרְכָה עַל יְלָדֵיהָ שֶׁיְהִי תַלְמִידֵי חַכְמִים, עֲנָה וְאָמַר: עִם בִּרְכָה אַתֶּם רוֹצִים שֶׁיְהִי לְיָדִים יִהְיֶה תַלְמִידֵי חַכְמִים?! צָרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, וְהַעֲקֹר לְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לְהַצְלַחַת הַיְלָדִים, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, כִּי תְּפִלַּת הָאֲמָא עַל יְלָדֵיהָ עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּשָׁמַיִם, וְהוֹצִיא מְאֹד מְאֹד מִן הַיָּלֵדִים שֶׁיֵּשׁ נוֹשֵׁן שֶׁיְהִי הַדְּפִים מְנַפְחִים עִם הַרְבֵּה כְּתָמִים וְכוּ', וְזֶה הֵיךְ מֵרַב דְּמַעוֹת שֶׁל הָאֲמָא שְׁלוֹ שֶׁהַתְּפִלָּה עָלָיו, וְהַרְאָה אֶת זֶה לְהַאֲשֶׁה וְאָמַר לָהּ: "אֶת רוֹאָה זֶה הַתְּהִלִּים שֶׁל הָאֲמָא שְׁלִי שֶׁהַרְבַּתָּה לְהַתְּפַלֵּל עָלַי", רוֹאִים מְכַל זֶה שֶׁעָקַר הַצְּלַחַת הַיְלָדִים זֶה רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַאֲשֶׁה שֶׁמִּתְּפַלֵּל עַל הַצְּלַחַת יְלָדֵיהָ, וּבּוֹדָאֵי תְּפִלַּת הָאָבוֹת עַל בָּנִים מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְּפִלָּה בְּעִדָּךְ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תְּפַנֵּי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה כִּי תִצָּא, ה' אֱלוֹל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! לְנִסְעֵ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי
בְּפִרוּשׁ גְּלוּהָ לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל: (חיי-מוהר"ן סימן ת"ה) "הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ
גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אֲתֶם כְּלַכֶּם,
בְּוֵדָאֵי תְלוּיִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
שְׁלִי"; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעֵנִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוּ (חיי-מוהר"ן סימן ת"ו) שְׂיִכּוֹלִין אֲז
אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׂבָכָל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן
בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶף עַל פִּי כֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִכּוֹלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אֶף עַל פִּי
שְׂבָכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֵצְמוּ ז"ל לֹא הָיָה יִכּוֹל לְתַקְּנֵם, אֲבָל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
גַּם הֵם יִכּוֹלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים
וְתְקוּנִים מֵה שְׂבָכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת.

יְכוֹלִים לְקַיֵּם אֶת שְׁנִיָּהֶם הֵן לְלַמַּד תּוֹרָה, וְהֵן לְלַכֵּת לְאַסְף כֶּסֶף עַל
נְסִיעָה עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלְקַיֵּם מֵה שְׂאָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם: (קַהֲלַת ז' י"ח)
"טוֹב אֲשֶׁר תִּאָּחַז בְּזֵה וְגַם מְזֵה אֵל תִּנַּח אֶת יָדְךָ כִּי יֵרָא אֱלֻקִּים יִצֵּא אֶת כָּלֶם
", אֲחָד לֹא סוֹתֵר אֶת הַשְּׁנִי, וְלָכֵן יְכוֹלִים לַצֵּאת לְהַפִּיץ אוֹ לַעֲבֹד כְּדִי שְׂיִהְיֶה
לוֹ כֶּסֶף לְנִסְעֵ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְתִזְכֶּה לְבוֹא אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ
הַשָּׁנָה, וְלְקַבֵּל אֶת תְּקוּנֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרָה כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שְׁאֵפְלוּ שְׁמוֹסִיפִים שֵׁם, לֹא מִבְטָלִים אֶת הַשֵּׁם הָעֶקְרִי
אִף שֶׁזֶּה לֹא שֵׁם וְכוּ', אֲנִי שֵׁם נוֹעָה זֶה שֵׁם תַּנְ"כִי, כִּי אַחַת מִבְּנוֹת צְלָפְחָד
הָיָה הַשֵּׁם שְׁלֵה נוֹעָה, וְלָכֵן תִּשְׁאַרִי עִם הַשֵּׁם הַזֶּה, וְלֹא צְרִיכִים לְהַחֲלִיף.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּמִּיד תַּהֲיִי שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה וְלֹא תִבְלָבְלִי אֶת
עֲצֻמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר, וְתִשְׂאֵי חַן בְּעֵינַי כֹּל רוֹאֶיךָ, וְתִצְלִיחִי בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ,
וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת
הָעֲצוּבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹעָה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם
וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצוּבוֹת וּבְמִרְרוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד
מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׁצְרִיכִים לְהַכְרִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלָכֵן אֲשַׁרִי מִי שְׂמִיחָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׂיחַ לְפָנָי
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבַּל בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה,
אֲשַׁרִי הָאִשָּׁה שְׂחֻזְקָה בָּזָה בְּכֹל יוֹם.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׂכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שֶׁתִּדְעַע אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן ק"ח) שֶׁקָּרַבְנָן עוֹלָה הַבֵּיאוּ עַל הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְזוֹ שִׁיךְ אֶצֶל כָּל אָדָם, הַיְיִנוּ מֵהַ שְׁמִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת, אוּ מִתְבוּרֵד אֶת עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְאִמְצָע הַתְּפִלָּה אוּ הַהִתְבוּדוֹת נוֹפֵל מִמְדַּרְגָּתוֹ, זֶה בְּחִינַת הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, כִּי כָּל הַנְּפִילוֹת בְּאֵין מַחֲמַת קִלְקוּל הָאֱמוּנָה, וּכְשֶׁנִּתְקַלְקַל הָאֱמוּנָה נִמְצָא מִחֲזִיר פָּנָיו מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּם כֵּן מִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְעַל זֶה צָרִיכִים לְהֵבִיא קָרְבָן עוֹלָה וְכוּ', וּבְזֶה שֶׁאָדָם מִתְחִיל לְהִתְאַנַּח וְלִהְתַּבְּשֵׁי בְּעֲצָמוֹ וּמִתְחִיל לְחֻשָׁב: אֵיךְ נִפְלִיתִי וְהִשְׁלַכְתִּי מִשָּׁמַיִם לְאַרְץ - שֶׁהֵייתִי בְּמָקוֹם גְּבוּהַ כְּזֶה, וְעַכְשָׁו נִפְלִיתִי וְהִחֲזַרְתִּי פָּנָי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְנִשְׁאַרְתִּי אַחֲרָי אַחֲרָי בְּאֲחֹר וְכוּ', וּמְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ, כִּי אֵין רַחֲמָנוֹת גְּדוּלָה מִזֹּו וְכוּ', וְזֶה בְּעֲצָמוֹ קָרַבְנָן עוֹלָה שְׁחוּזָר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן גַּם אֶתָּה תִתְעוֹרֵר אֵיךְ נִפְלִיתִי וְכוּ', וּכְבַר סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל (שִׁיחַת-הַר"ן, סִימָן רל"ב) גְּבוּר אַחַד חָגַר מִתְּנִי לְכַבֵּשׁ חוֹמַת חֲזָקָה. וְאַחַר כֵּךְ כָּשָׁבָא אֵל הַשַּׁעַר, הָיָה אַרוּג עַל הַשַּׁעַר מִטְוֵה מִקוּרֵי עַכְבִּישׁ שֶׁסֶתֵם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוֹת מְזֵה שֶׁיְהִיָּה חוּזָר מִמִּלְחָמָתוֹ מִחֲמַת הַסְּתִימָה שֶׁל הַקוּרֵי עַכְבִּישׁ?! (וְהַנְּמָשֶׁל מִיבֹז), וְאַחַר כֵּךְ אָמַר רַבְנוּ ז"ל: הַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר. שֶׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר יְכוּלִין לְכַבֵּשׁ הַכָּל וּלְנַצַּח כָּל הַמִּלְחָמוֹת. וְאָמַר: אֵף עַל פִּי שֶׁיְכוּלִין לְהִתְבוּרֵד בְּמַחְשָׁבָה, אֲבָל הַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר. וּמִבְּאֵר הַנְּמָשֶׁל מִמִּילָא לְעִנְיָן מֵהַ שֶׁקָּשָׂה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוּ לְפָנָי הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִים מֵהַ שֶׁבִּלְבוֹ. וְכָל זֶה מִחֲמַת בּוֹשָׁה וּכְבִדוֹת שְׁלוֹ, שֶׁאֵין לוֹ עֲזוּת דְקִדְשָׁה, בּוֹדָאֵי הוּא שְׁטוֹת גְּדוּל. כִּי הֵלֵא הוּא רוּצָה לְכַבֵּשׁ בְּדְבוּרוֹ מִלְחָמָה חֲזָקָה שֶׁהוּא מִלְחָמַת הַיֵּצֵר, וְעַכְשָׁו כִּשְׁהוּא סְמוּךְ לְדַבֵּר, וְלְכַבֵּשׁ וּלְשַׁבֵּר חוֹמוֹת וּלְפַתַח שַׁעֲרִים עַל יְדֵי הַדְּבוּר, וּבִשְׁבִיל מְנִיעָה קָלָה מִחֲלִישוֹת דַּעְתוֹ וְכִיוּצָא, יִמְנַע חֵס וְשְׁלוֹם מִלְּדַבֵּר?! כִּי הֵלֵא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נִחְשָׁבֶת לְסְתִימָה שֶׁל קוּרֵי עַכְבִּישׁ כִּנְגַד חוֹמוֹת שְׁרוּצָה לְשַׁבֵּר בְּדְבוּרוֹ; אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁמְדַבֵּר בְּתַמִּימוֹת

ובפשטות גמור אליו יתברך, ולא מסתכל על שום דבר, ואפלו שנדמה לו שאף אחד לא שומע אותו, ואף אחד לא צריך אותו, עליו לזכר שהכל דמיון אחד גדול, כי אדם צריך להרגיל את עצמו לדבר בתמימות ובפשטות אליו יתברך, הן שנדמה לו ששומעים, הן שנדמה לו שלא שומעים, הוא צריך לעשות את שלו ולא להתבלבל משום דבר, כי בודאי הקדוש-ברוך-הוא שומע תפלת כל פה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך פתיבה וחתומה טובה

דרו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תצא, ה' אלול ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה חכמינו הקדושים אמרו (גטין טז) "שלח ליה מר עוקבא לרבי אלעזר: בני אדם העומדים עלי, ובידי למסרם למלכות מהו, שרטט וכתב ליה (תהלים ל"ב) "אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי", אף על פי שרשע כנגדי אשמרה לפי מחסום, שלח ליה קא מצערי לי טובא ולא מצינא דאיקום בהו, שלח ליה: (תהלים ל"ד) "דום להוי"ה והתחולל לו" - דום להוי"ה והוא יפילם לך חללים חללים, השכם והערב עליהן לבית המדרש והם כלים מאליהם, הדבר יצא מפי רבי אלעזר ונתנוהו לגניבא בקולר" וכו', הרי שלך לפניך שאם אחד מצער אותך, תקפיד מאד להתפלל בערב ובבקר בבית הכנסת, והשונאים שלך יפלו נפילה אחר נפילה.

רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות מריבה, סימן ל') התפלה בהתלהבות עד שהתלהבות באה לו מבפנים, על ידי זה נופלין ונתלהטין שונאיו; היינו כשאדם מתפלל מעמק לבו אליו יתברך, על ידי זה יש לשונאיו מפלה

גְּדוּלָה מְאֹד, וְזָכוּר גַּם זָכוּר מֵהַ שְׂאֵמֶר רַבְּנֵי ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בּוֹשָׁה, סִימָן י"ח) כְּשֶׁאָדָם מְחַרֵּף וּמְכַיֵּשׂ אוֹתָהּ, וְהוּא אֵינוֹ אוֹיֵב לָהּ, תִּשָּׂא וְתִסְבֵּל אֶת הַבוֹשָׁה, כִּי זֶה מִן הַשְּׂמִימִים שֶׁיִּחַרְרֶף אוֹתָהּ. וּבְזֶה הַבְּזִיוֹן תִּהְיֶה נִסְתָּר וְנִחְבָּא מִן הַשְּׂטָן, שֶׁהוּא שׂוֹנֵא אוֹתָהּ וְהוּא מְגַדִּיל אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד עֲלֶיהָ וּמְקַטְרֵג עֲלֶיהָ, וְעַל יְדֵי זֹאת הַבוֹשָׁה שֶׁתִּסְבֵּל מִמִּי שֶׁאֵינוֹ אוֹיֵב לָהּ, עַל יְדֵי זֶה לֹא יִגְדִּיל עֲלֶיהָ הַשׂוֹנֵא הַשְּׂטָן; וְלָכֵן אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם! כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן י"ט) כְּשֶׁיֵּשׁ לְאָדָם אוֹיְבִים, וְאֵינוֹ חוֹשֵׁב אֵיךְ לִנְקָם בָּהֶם, אֲלֵא הוּא דְּבוּק בְּשִׂמְחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ כַּח לִנְקָם מֵהֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דְּרִז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֵלוּל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לִנְכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבֵּה, פֶּרֶק ד') אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם אָדָם עוֹבֵר עַבְרָה לְפָנָי אִם חוֹזֵר וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה הֲרִי אֲנִי עֹמֵד בְּרַחֲמִים, וְאֲנִי מְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתוֹ, וְאִין אֲנִי זוֹכֵר לוֹ אֶפְלוּ מִקְצַת עֲוֹנוֹתָיו; וְכֵן הוּא: (שֵׁם פֶּרֶק ו') אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּנִי, אֲנִי אֲמַרְתִּי לָכֶם אִין חֲפְצִי אֲלֵא בְּרַכָּה וּבְמִי שֶׁאִין בּוֹ עֲבֻרוֹת. וְחִזְרִיתִי בּוֹ בְּדַבְּרֵי אֶפְלוּ יַעֲשֶׂה אָדָם מֵאַה עֲבֻרוֹת זֹ לְמַעְלָה מִזֹּו וְיִחְזוֹר וְיַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיִשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְאַרְץ וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא חֲצִיו וְחֲצִיו זָכָאִי וְחֲצִיו חֲיִב וְיִרְאֶה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ חֲיִב בְּאִשָּׁם תְּלוּי בְּכָל יוֹם. הֲרִינִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וּמְקַבְּלוּ בְּתְשׁוּבָה וְאֵתֵן לוֹ בְּנִים שֶׁל בְּעֲלֵי קוֹמָה וְעוֹסְקֵי בַתּוֹרָה וּמְקִימֵי מִצְוֹת; וְכוּ' עֵין שָׁם, וְלָכֵן

ראי לחזר בתשובה שלמה, ועקר התשובה, כתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה - אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חיב להתודות לפני האל ברוך הוא, שְנַאֲמַר: (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו" וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים, ודוי זה מצות עשה, כיצד מתודין?! אומר: אנא השם, חטאתי, עויתי, פשעתי, לפניך ועשיתי כך וכך, והרי נחמתי ובלשתי במעשי, ולעולם איני חוזר לדבר זה". וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ולכן הרגילי את עצמך להתודות להקדוש-ברוך-הוא, והוא בודאי ימחל לך, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (תורת כהנים, בחקותי) אמר הקדוש-ברוך-הוא, שמייד שהם מתודים על עונותיהם מיד אני חוזר ומרחם עליהם, שְנַאֲמַר: (ויקרא כ"ו) "והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו".

זכרי היטב שאסור להשבר משום דבר, כי מעלת בעלת תשובה עולה על הכל, כמאמרם ז"ל: (ברכות ל"ד) "במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד", ואמרו חכמינו הקדושים: (פסיקתא דרב כהנא) "גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד", והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפתח מבין אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש-ברוך-הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש-ברוך-הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כ', סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום, וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר: "חטאתי", אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם: "מה לך לחזר בתשובה? ומה לך להתודות?" כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש-ברוך-הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא נח) "אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע - תשובה", ולכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלך, ותספרי לו יתברך כל מה שעברת, ועל ידי זה תזכיר לתשובה

שְׁלֵמָה, כִּי כִּךְ אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד') שְׁעוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם חֲקוּקִים עַל עֲצָמוֹתָיו, כְּמוֹ שִׁכְתוּב: (יְחֻזְקָא ל"ב) "וְתִהְיֶה עֲוֹנֹתְם עַל עֲצָמוֹתְם", וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵג אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שִׁכְתוּב: (תְּהִלִּים ל"ד) "תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה", וְעַל יְדֵי וְדוּי דְבָרִים יוֹצֵא מֵעֲצָמוֹתָיו הַחֲטָאִים שֶׁחֲקוּקִים עֲלֵיהֶם; וְלִכְּנֵן תִּהְיֶה חֻזְקָה בְּזֶה לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶה, וְלִהְיוֹדוֹת לְפָנָיו יְתַבְּרֶה, וְאִז נִכּוֹן לִבְךָ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתְּשׁוּבָתְךָ תִּתְקַבֵּלְנָה בְּשָׂמִים, כִּי הוּא יְתַבְּרֶךְ אוֹהֵב מְאֹד מְאֹד מִי שְׁחֹזֵר אֵלָיו יְתַבְּרֶה, אֲפֹלוּ שֶׁעֵבֶר אֶת הָעֵבֵרוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת שָׂרָק יְכוּל לִהְיוֹת, וְכַמְּאִמָּרם ז"ל (לְקוּט הוֹשֵׁעַ, רִמּוֹ תַקֵּל"ב) "שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹ"ה אֶלְקִיךָ" - אָדָם עוֹמֵד וּמְחַרֵּף וּמְגַדֵּף בְּשׁוֹק וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר לוֹ: עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה בִּינִי לְבִינֶךָ וְאֲנִי מְקַבֵּלְךָ; הֵיטֵ עוֹד עוֹוֹן כָּל כִּךְ חֲמוּר שֶׁאָדָם מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף כִּלְפֵי מַעֲלָה? אַף עַל פִּי כֵן אוֹמֵר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בּוֹא תִחֲזֹר בְּתְשׁוּבָה, וְאֲנִי מוֹחֵל לָךְ, וְכֵן אָמְרוּ (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים מְזֻמּוֹר י"ח) שֶׁכָּל הַעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה מֵעֵבֶרָה שֶׁבִּידוֹ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹסִיף לוֹ כְּבוֹד וְקוֹרָא לוֹ שֵׁם חֲבִיב; וְאָמְרוּ (פְּסָחִים קי"ט). יְדוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁפְּרוּסָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה מִיַּד מִדַּת הַדִּין; וְלִכְּנֵן לָמָּה תִּכְתְּבִי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲנִישׁ אוֹתְךָ? אֲדַרְבָּה אִם אֶת תִּחֲזוּרֵי בְּתְשׁוּבָה שֶׁלָּמָּה, הַעוֹוֹנוֹת שֶׁלָּךְ יִתְהַפְּכוּ לְזִכְיוֹת, וְלִכְּנֵן תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בִּידֶיךָ וְתִחֲזוּרֵי בְּתְשׁוּבָה שֶׁלָּמָּה עִם לֵב אֲמֵת, לֵב נִכּוֹן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סִימָן ד') עַל הַפְּסוּק: (אִיּוֹב ל"א) "בַּחֲוֹץ לֹא יִלִּין גֵּר" - שֶׁאִין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פּוֹסֵל לְבָרְיָה, אֲלֵא לְכָל הוּא מְקַבֵּל, הַשְׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שְׁעָה, וְכָל מִי שֶׁהוּא מִבְּקֵשׁ לְפָנֶיךָ יִפְנֶס, לְכָךְ הוּא אוֹמֵר: "בַּחֲוֹץ לֹא יִלִּין גֵּר".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. **הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה**

דריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹהֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

לְדַעֲתִי כֵן תַּעֲשׂוּ בְדִיקָה גְּנֻטִית וְכוּ', וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְכוּ', וְלֹא תִדְעוּ מִשׁוֹם צָרָה.

מָה אָמַר לָכֵם! צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֲסוּר לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם, וְאִף שְׂזָה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, כִּכְּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִיית ח.) כָּל הַשְּׂמִיחַ בִּיסוּרֵינֵי הַבָּאִין עֲלָיו מֵבִיא יְשׁוּעָה לְעוֹלָם, וְצְרִיכִים רַק לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מָה שֶׁתְּפַלֶּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא, לֹא כֹהֵן וְלֹא אֹרִים וְתַמִּים, וְאִין לָהֶם אֲלֵא תְפִלָּה זֹו בְּלִבְד - אָמַר דּוֹד לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתְכֶם: (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" - מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיִּים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

אַתֶּם שְׂנִיכֶם צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים שִׁיחֵיהֶ לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכּוּחוֹת לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִף שְׂזָה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, כִּי אִין עוֹד כָּאֵב כְּמוֹ כָּזֶה וְכוּ' וְכוּ', עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סְפָרִי, וְאַתְחַנּוּ) ?הֵא אָדָם שְׂמִיחַ בִּיסוּרֵינֵי יוֹתֵר מִהַטּוֹבָה, שְׂאֵלוֹ אָדָם בְּטוֹבָה אִין נִמְחַל לּוֹ עוֹן שְׂבִידוֹ, וּבִיסוּרֵינֵי נִמְחַל לוֹ; וְאֲמָרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂנָגְעוּ בֶּן יְסוּרִין, וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו וְלֹא קָרָא תִגָּר; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת שְׂנִיכֶם שֶׁתִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר שְׂבָעוֹלָם, וְאִף שֶׁהַכָּאֵב הוּא הַכָּאֵב הַכִּי קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְקַבֵּל, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהַשְׁבֵּר רַק לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד, וְתַחֲזִקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי עִם כָּל הַכּוּחוֹת, כִּי מָה אַתֶּם יוֹדְעִים מָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רּוֹצֵה מִכֶּם?! הַעֲקֹר לֹא לְעֻזֵּב אֶת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין

קונו, ולהתפלל הרבה להקדוש-ברוך-הוא, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז') אמונה, תפלה ונסים תלויים זה בזה, כשבר ישראל מחדיר בעצמו אמונה שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח הפה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ותכף ומיד שמתפלל להקדוש-ברוך-הוא ומתפלל ומתחנן אליו יתברך, יראה נסים נגלים כי גדול אדונינו רב להושיע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם כתיבה וחתימה טובה

דרטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תצא, ה' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא פדאי להתבודד ליד בית הקברות, כי שמה משוטטות רוחות רעים ומזיקים וכו', ובשביל זה לא פדאי בכלל ללכת בבית הקברות, ובפרט אשה ובפרטי פרטיות כשהיא בהריון.

יש מספיק מקומות מבודדים, שאין בני אדם הולכים שמה, ויכולים להתבודד עמו יתברך בלי שום הפרעה, אשר אין למעלה מזה.

חזקי ואמצי מאד בעבודה הקדושה הזו, להיות רגיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בלי שום חכמות והשכלות כלל, וכך ספר לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע

שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנֵי מַה שְּׂאֲנִי עֲתָה, דִּהְיִנּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בַּיּוֹם אֶחָד מַה שְּׁעָשִׂיתִי בַּשָּׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהִיא מְזַדְּרָה כֹּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהִיא עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁנָה כְּלָה - הִיא עוֹשֶׂה בַּיּוֹם אֶחָד), וְהִיא מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מֵעֵלֶת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֵמֶת, וְאָמַר: אֵי, אֵי פְּרָאסְטִיק; אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דַּרְטוּז.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֶלּוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (חֲלִין י): חֲמִירָא סְכִנְתָּא מְאִיסוּרָא; וְזֶה לֹא סֵתֵם שְׂאֵמְרֵתִי שְׁלֹא יִהְיֶה לְהִילָדִים אוֹפְנִים אוֹ קוֹרְקִינֵט אוֹ רוֹלֵר בְּלִידֵס וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה פָּשוֹט מְסַכֵּן! וּבְכָל שָׁנָה יֵשׁ אֲסוּנוֹת עִם יִלְדִים שֵׁישׁ לָהֶם אֵת זֶה וְכוּ', וְאֵף שֶׁכָּל אֶחָד אוֹמֵר: "לִי זֶה לֹא יִקְרָה!" וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל הַמְּצִיאוֹת מִרְאֵה אַחֲרֵת, לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, וְלִכֵּן לֹא כֹדָאֵי לְהִכְנַע לְהִילָדָה, וְרַק לְהַסְבִּיר לוֹ אֶת חֲמֹר הָעֲנִיָּן הַזֶּה, כִּי הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת קוֹרִים לְהִילָדִים בְּדַבָּרִים כְּאֵלוֹ.

יְכוּלִים לְקַנּוֹת לוֹ מִשְׁחָקִים אַחֲרֵים שִׁיעֲנִינוּ אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, מִשְׁחָקִים שֶׁמְחַדִּדִים אֶת הַמֶּת.

אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת כִּי רַבִּים חָלְלִים הִפִּילוּ הַדְּבָרִים הַמְּסַכְּנִים הָאֵלוֹ וְכוּ', וְיִלְדִים נָפְלוּ עַל הָרֵאשׁ וְנִעְשׂוּ בְּעֵלֵי מוֹמִין, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחֻת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי כִי תִצָּא, ה' אֱלוֹהֵי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים בְּעֵינַי שְׁמִירַת הַלְשׁוֹן,
וּלְהַתְחִיל אִתָּם כְּדֵאֵי עוֹד בְּהִיוֹתָם קְטַנִּים, אֲבָל בְּתִלְמוּדֵי תוֹרָה צְרִיכִים חֲמֹר
שְׁנִכְתָּב בְּלִשׁוֹן קְלָה מְאֹד שְׁשִׁיכַת לְהַיְלָדִים, וְיֹתֵר טוֹב שְׁתִּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ
לְפָרְסֵם אֶת הַלְמוּד הַזֶּה בֵּין בַּחֲוָרִים וְאֲבָרְכִים, שְׁשֵׁם תִּפְעַל יֹתֵר וְיֹתֵר, וְאֲנִי
מִבִּין אֶת הַמְנַהֲלִים שְׁלֹא רוֹצִים לְהַפְנִס בְּזֶה, כִּי הֵם צְרִיכִים חֲמֹר שְׁנִכְתָּב
בְּאִפְּן פְּשוּט מְאֹד מְאֹד לְיְלָדִים, כִּי מִי שְׁבָקִי בְּחֲנוּךְ צְרִיף לְדַעַת שְׁיְלָדִים
צְרִיכִים חֲמֹר עִם צִיּוּרִים וְסִפּוּרִים וְכוּ', כְּדֵי שְׁיִקְלַט הַלְמוּד הַזֶּה בְּתוֹךְ דַּעַתָּם
וְכוּ', וְלִכְּן לְדַעַתִּי, תִּתְחִיל עִם בַּחֲוָרִים וְאֲבָרְכִים לְהַחֲדִיר בְּהֵם אֶת הָעֵנִיץ שֶׁל
שְׁמִירַת הַלְשׁוֹן, וְתִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל.

וּמִי יִתֵּן שְׁנִזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הַחֲפֵץ חַיִּים זִי"ע.
הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי כִי תִצָּא, ה' אֱלוֹהֵי ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲזִיחַ
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹהַרְנ"ת ז"ל אָמַר שְׁפָרְנָסָה אָסוּר לְזָרֵק, אֲלֵא הַפְּרָנָסָה צְרִיף לְזָרֵק אֶת
הָאָדָם, הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מוֹצֵא אֵיזוֹ עֲבוּדָה שְׁיִקַּח אֶת זֶה, וּמֵאַחֵר שֵׁישׁ לָכֵם דַּחֲק
בְּפָרְנָסָה, אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוּם דְּבַר, אֲלֵא שֶׁהוּא צְרִיף לַעֲשׂוֹת אֶת הָעֲבוּדָה
שְׁלוֹ, וְיֹתֵר מְזֶה אָסוּר לוֹ לְהַתְבַּלְּבֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׁתֵּרָאֵי לְכַבֵּד וּלְיִקַּר אֶת בְּעַלְךָ, כִּי כְּשִׁיחִיָּה

בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, יִהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּנֶקֶל, וּמִמָּקוֹם טְהוֹר, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁהַפְּרִנְסָה בָּאָה בְּזָכוֹת הָאֵשָׁה, וְלִכְן אֵת צְרִיכָה לְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדָה וְלִשְׂמִיחַ אֶת בְּעֵלָהּ, וְכֵן יִזְכֶּה לְפְרִנְסָה בְּקָלוֹת, וְלֹא יִצְטָרֵף לְלָכֶת נַע וְנָד עַל פְּנֵי הַבְּתִימִים וְלִחְלַק דָּאָר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת כִּי תִצָּא, ה' אֱלוֹהֵי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָסוּר לְךָ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם דְּבָר שְׁבָעוּלָם, כִּי הַשְּׂדוּכִים תְּלוּיִים רַק בִּיָּדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ס"ח, סִימָן ד') הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹשֵׁב וְעוֹשֶׂה סְלָמוֹת - מִשְׁפִּיל לְזָה וּמִרִים לְזָה, וּמוֹרִיד לְזָה וּמַעֲלֶה לְזָה, הָיִי אוֹמֵר: (תְּהִלִּים ע"ה) "אֱלֹקִים שִׁפְטוּ זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים" - יֵשׁ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ אֶצֶל זְווגוֹ, וְיֵשׁ שֶׁזְווגוֹ בָּא אֶצְלוֹ.

אֵתָּה לֹא צְרִיף לְהִתְבַּיֵּשׁ שְׂאֵתָּה חֲסִיד בְּרִסְלָב, וְאַדְרָבָה, בַּחוּרָה שְׁלֹא רוֹצֶה בַּחוּר חֲסִיד בְּרִסְלָב, הִיא לֹא רְאוּיָה לְבַעַל כְּלִיל הַמַּעֲלוֹת, כִּי בְּאֵמַת מַה זֶה חֲסִיד בְּרִסְלָב? זֶה שְׂמִצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְעוֹד לֹא הָיָה צְדִיק בְּעוֹלָם שְׁפָל כֶּף שֶׁם אֵת הַדָּגֵשׁ עַל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ד) שֶׁצְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלִדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכֹאֲבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמָּה אָפְנִים הַקָּשִׁים וְכִבְדִים מְאֹד וְכֹוּ וְכֹוּ, עַל כֵּן רְאוּיָה לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי

דַּתְתַּעֲתְרוּ, [תַּכְבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שִׁתְּהִי עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ: (יְבָמוֹת סג.) 'דִּינֵנו שְׁמַגְדֻּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכְּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְלֹא כְּמוֹ אֱלוֹ הַתְּדוּשִׁים מְקָרֵב בָּאוּ שְׁמִסְלָפִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְהַפְּכִים דְּבָרֵי אֱלֻקִּים חַיִּים.

וְלִכְּן אַל תִּתְבַּלְּבַל כָּלֵל, אֲלֵא תִקַּח אֶת הַבְּחוּרָה שֶׁכֵּן רוֹצֵה אוֹתָהּ, רַק תִּזְכֹּר מַה שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (יְבָמוֹת סג.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", אֶתְהָ צְרִיף לְרֵדֵת מְדֻרְגָה, וְאִזּוּ תִמְצָא אֶת הַזּוּג שְׁלֵף, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחוּר הוּא גְּאוּתָן וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לוֹ לְקַחַת אֶת זוֹ אוֹ אֶת זוֹ וְכוּ', 'אֲנִי הִכִּי חֲכָם וְהִכִּי יָפֵה וְכוּ', אֲקַח אֶת זוֹ? אוֹ: 'אֲנִי הִכִּי חֲכָם וְהִכִּי יָפֵה וְהִכִּי מִשְׁכִּיל וְכוּ', אֲקַח אֶת זוֹ? וְהוּא מְסֻתּוֹבֵב וּמְחַפֵּשׁ אֶת הַבַּת זוּג שְׁלוֹ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בּוֹ כְּאֱלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא? וְהוּא רוֹצֵה שְׁיָבֹא אֵלָיו זוּג מְשֻׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֵּשׁ וְכוּ', וּמְסֻתּוֹבֵב וְיוֹצֵא לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֲמַצָּא אֶת בְּחִירַת לְבָבִי שְׁתָּבֹא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שָׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבְּחוּר מְחַכֵּה עַד שְׁיִוָּלַד זוּג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הוּא לֹא קוֹלֵט שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַכֵּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם: "הַזְּהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפֵס אֶת עֲצָמוֹ רוֹאֵה שֶׁהוּא כְּבָר בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, מַה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", תִּרְד מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיק מִעֲצָמְךָ כָּל כֶּף גְּדוֹל וְכוּ', וְאִזּוּ תִמְצָא בְּקִלּוֹת בַּת זוּג מַה שְׁיִתְאִים לָהּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלָל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

דרכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹהֵי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנַחְנוּ לֹא יוֹדְעִים לוֹמַר טְעָמִים בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלָל, וְשִׁמְעֵתִי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׂאֵם לֹא זוֹכִים לְסִיִּם אֶת כָּל הַתַּנְ"ךְ מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹהֵי עַד הוֹשַׁעְנָא רַבָּה יְכוּלִים לְסִיִּם אֶת זֶה עַד זֹאת חֲנֻכָּה, שְׁמוּבָא בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים מִתְּלַמְדֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, שֶׁהַתְּקוּנִים מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹהֵי נִגְמָרִים עַד זֹאת חֲנֻכָּה, וְלֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וְלוֹמַר כָּל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים בְּתַנְ"ךְ, כְּדֵי שְׂיִזְכֶּה לְסִיִּם.

בְּעֵינַי הַהֲנֵהגוֹת לְחֲדָשׁ אֱלוֹהֵי וְכו', יְדוּעַ שְׂרַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג (שיחות-הַר"ן, סימן ק"ח) מֵאֵד מֵאֵד כְּמָה פְּעָמִים בְּשִׁבְחַ גְּדֻלַּת קִדְשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר. וְהִיָּה רְגִיל לְעַסֵּק בּוּ בִּיתֵר גַּם בְּכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ שְׁלֵא בִּימֵי אֱלוֹהֵי. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁבְּסִפְרֵי הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁבַעוּלָם וְכו', וְכֵן אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן ק"ח) יְדוּעַ שֶׁלְמוֹד הַזֶּהר מְסַגֵּל מֵאֵד מֵאֵד, וְדַע שֶׁעַל יְדֵי לְמוֹד הַזֶּהר נַעֲשֶׂה חֲשֵׁק לְכָל מֵינֵי לְמוֹדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרֵר מֵאֵד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. דִּהְיֵנוּ הַשִּׁבְחַ שְׁמִשְׁבַּח וּמִפְאָר אֶת הָעוֹבֵד הַשֵּׁם, דִּהְיֵנוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִיל בַּזֶּהר לֹמַר: "זְכָאָה" וְכו' עַל כָּל מִצְוָה וְעִבּוּדָה, וְהַלְפָּךְ הַצְּעָקָה שְׁצוּעַק "וַיִּי" וְכו' "וַיִּי לֵיהּ, וַיִּי לְנִשְׁמַתִּיהּ" עַל הַסֵּר מֵעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֱלוֹהֵי הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מֵאֵד אֶת הָאָדָם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׁקוּבַעַ אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ בְּגִירְסָא כְּמָה דְּפִים זֶהר וְכְמָה דְּפִים תְּקוּנִים, שְׁזֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מֵינֵי חֲלָדָה, וּמְדַבֵּיק אֶת הַנִּשְׁמָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וּמוּבָא בְּדִבְרֵי ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן קכ"ז) שֶׁפְּעַם אַחַת הִיָּה מְדַבֵּר מֵעֵינַי אֱלוֹהֵי, וְאָמַר שְׁמָה שְׁנוֹהֲגִים לוֹמַר תְּקוּנִים בְּאֱלוֹהֵי שֶׁהֲנִגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים הוּא בָּא מִחֲלִישׁוֹת הַלֵּב שֶׁיֵּשׁ לְכָל אֶחָד אֶז, מִחֲמַת שְׁכָל אֶחָד מִתְּאַחֵר אֶז בְּבֵית

המדרש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה, ולכן מה טוב ומה נעים כשמרגילים את עצמו לומר בחדש אלול בתקוני זהר, שזה תקון גדול להנשמה, וכן טוב לומר בכל יום "יום תהלים" כי התהלים נחלקת לשבעה חלקים כימי השבוע, ומי שזוכה לסיים בכל שבוע את כל ספר תהלים יזכה שדוד המלך ילמד עליו זכות ויגן עליו ויצא זכאי בדינו, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ג) שתהלים מסגל לתשובה, וממשיך לאדם ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו.

מה טוב ומה נעים באם תזכה בימי אלול ללמד את המאמר ב"לקוטי-מוהר"ן" חלק א' סימן קמ"א ולומר עליה התפלה מ"לקוטי-תפלות" תפלה פ"ה, שאין למעלה מזה בתקון הנשמה.

תורה קמ"א

אם יזכה שירגיש באמת כאב חטאיו, הינו כשימול את ערלת לבבו. כי כל זמן שלבו ערל ואטום, אי אפשר לו להרגיש באמת, רק כשימול את ערלת לבבו, ויהיה לו חלל בלב, ואזי ירגיש לבבו באמת גדל כאבו, ויצטער ויתחרט באמת. ואזי מגדל החרטתו, ירגישו גם כל הלבבות של כל הטפות שנמשכו ממנו, ולכל מקום שנמשכו, ירגישו שם במקום שהם, הן אותם שנמשכו ממנו ונתהוו מהם בניו ממין בני אדם, והן אותם שנמשכו ממנו למקום אחר, חס ושלום, וגם שם יש להם לב ושאר איברים. ואזי כשימול את לבבו, וירגיש לבבו גדל כאבו, ויתחיל להצטער ולהתחרט באמת, אזי ירגישו שם כל הלבבות של הטפות, ויתודע להם האמת האידם מוטלים במקום טנופות בשאול תחתית. כי מתחלה נדמה להם שטוב להם, כי הן מזיקי עלמא. רק אחר - כך כשנמול ללבם, על - ידי שנמול ללב אביהם, אזי מרגישים היכן הם, ומתחילין לקונן ולהצטער, ונעשה שם רעש גדול ביניהם. וזהו (דברים ל'): "ומל ה' את לבבך, ואת לבב זרעך", הינו כשימול ה' את לבבו, ימול גם לבב זרעו. ולהיכן שנמשך הזרע, הן למין בני אדם, אזי מחיבים בניו שירגישו גם - כן הרהור תשובה על ידי שנמול ללב אביהם. וכן אם נמשך למקום אחר חס ושלום, אזי ימולו שם הלבבות וירגישו כנ"ל:

והזמן המסגל לזה הוא חדש אלול, כי אלול ראשי - תבות "א"ת ל'בבך ו'את ל'בב". היינו שימול ה' את לבבו ואת לבב סתם התלוי בו, להיכן שנמשך כנ"ל. היינו הלב של הטפות לאיזה מקום שנמשכו, אם שנמשכו ונתהוו מהם בניו מין בני אדם, והן שנמשכו, חס ושלום, למקום אחר וגם הם בניו, והם תלויים בו. ועל כן כשנפטר האדם הם הולכים אחר המטה ומקוננים עליו, כמו בניו ממש ממין אדם, אך שזה שהם הולכים ומקוננים אחריו, הוא לו לבזיון ולחרפה גדולה, רחמנא לצלן, רחמנא לצלן, מענשים הללו כידוע:

תפלה פ"ה המיסד על תורה זו:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ותושיעני ותזכני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה מהרה להרגיש באמת כאב חטאי ועוונותי ופשעי הרבים והגדולים והעצומים מאד מאד עד גבהי שמי שמים, ועמקו מתהום רבה וכבדו מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, ועצמו משערות ראשינו, וגבהו מנשמת רוח אפנו ובפרט החטאים של פגם הברית, פגם טפי המח שיצאו ממני לבטלה בשוגג ובמזיד, באנס וברצון, אשר אם הייתי מתחיל להרגיש עצם הכאב של הפגם הגדול והנורא הזה, איני יודע אם הייתי יכול לחיות אפלו שעה אחת, כאשר הודעת לנו על-ידי צדיקיך האמתיים עצם הפגם הזה, אשר על ידי זה מאריכין חרבן בית המקדש ומעכבין הגאולה ומורידין את השכינה בגלות, חס ושלום, וממשיכין נשמות ערטלאין במדור הקלפות, ונבראין מכל טפה וטפה מזיקי עלמא, רחמנא לצלן, רחמנא לצלן, ושאר פגמים עצומים ונוראים הנעשים על-ידי-זה כי כל התורה תלויה בתקון הברית שהוא יסוד הכל, ובעוון זה פוגמין בכל הכ"ב אתון דאורייתא שהטפה פלולה מהם וכו' וכו' ובאמת לפי אטום ומבלבל ומעקם כל כך עד שאיני מרגיש כלל כאב עוונותי העצומים והרבים והגדולים מאד מאד, אפלו כשאני מדבר מהם - אוי לי, אוי לי, אוי לי, ואם אומר אלה פעמים אוי לי, וי לי, עדין איני מרגיש כלל, מה אמר מה אדבר, מה אתאונן, מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק, אך אתה

מֵרַחֵם עַל כָּל בֶּשֶׁר, וְאַתָּה צוֹפֶה וּמְבִיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וְאַתָּה עֲתִיד לְתַקֵּן אוֹתָנוּ בְּלִנּוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ, עַל-כֵּן שִׁטְחֵתִי אֵלֶיךָ כִּפִּי, גּוֹאֵל חֶזֶק הִיָּה בְּעֲזָרִי וּלְמַדְנִי וְהוֹרֵנִי בְּכָל עֵת, בְּאִיזָה דְרָף, בְּאִיזָה אֶפֶן אֲזַכֶּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, מֵרַע לְטוֹב, מִמּוֹת לְחַיִּים, כִּי מֵר לִי מֵאֵד:

אָבִי, יוֹצְרִי וְגוֹאֲלִי וּפּוֹדִי, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי חֵישׁ קַל מֵהֲרָה שְׂאֲזַכֶּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם וּמֵל אֶת עֶרְלַת לְבִי הָרַע, וְתַפְתַּח אֶת לְבִי בְּאֶפֶן שְׂאֲזַכֶּה לְהַרְגִישׁ כְּאֵב וּמְכָאוֹב עוֹנוֹתַי הַעֲצוּמִים עַד שְׂאֲזַכֶּה לְצַעַק מִן הַלֵב זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה כְּמוֹ שְׂרָאוּי לִי לְזַעַק וּלְצַעַק עַל עוֹנוֹת רַבִּים וְגְדוֹלִים כְּאֵלֶּה, אוֹי, אוֹי, אוֹי, וְאֲזַעַק וְאֲצַעַק וְאֲשׁוּעַ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם בְּלֵב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה מִקִּירוֹת הַלֵב, עַד שִׁירְגִישׁוּ גַם כָּל הַלְּבָבוֹת שֶׁל כָּל הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשָׁכוּ מִמְּנִי לְכָל מְקוֹם שֶׁנִּמְשָׁכוּ, הֵן אוֹתָן הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשָׁכוּ בְּהִתַּר וְנִתְהוּוּ מֵהֵם בְּנֵי שִׁיחִיו לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, הֵן לְהַבְדִּיל אוֹתָן הַטְּפוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מִמְּנִי לְבִטְלָה בְּשׁוֹגֵג אוּ בְּמִזִּיד, וְנַעֲשֶׂה מִכָּל טְפָה וְטְפָה מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה אוֹי לִי, וִי לִי, וְכֹלֵם יִהְיֶה נִמּוֹל לְבָבְךָ, וְיִרְגִישׁוּ כֹלֵם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֵת עֲצֵם כְּאֵכֶם וְצַעֲרָם וְהִכֵּן הֵם מִנְחִים בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת בְּמִקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים שֶׁלֹּא נָתַן לְהִזְכּוֹר וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בִּינֵיהֶם, וְיִתְעוֹרְרוּ כֹלֵם לְשׁוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת וְיִתְחִילוּ לְהִתְגַּעְגַּע וּלְהִצְטַעַר וּלְכַסֵּף בְּאַמֶּת לְהִתְתַּקֵּן וּלְשׁוֹב אֵל יְהוָה בְּאַמֶּת עַד שֶׁתְּעוֹרַר רַחֲמֵיךָ הַטּוֹבִים, רַחֲמֵיךָ הַגְּנוּזִים, רַחֲמֵיךָ הַפְּשׁוּטִים, רַחֲמֵיךָ הָרַבִּים, עָלֶי וְעַלֵיהֶם וְתַעֲסֵק בְּתַקוּנָנוּ, וְתַגְּאֵלְנוּ מֵהֲרָה מִבְּאֵר שַׁחַת, מִטֵּיט הַיּוֹן וּמִכָּל מִקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים וְהַמְקַלְקָלִים, מִכָּלֵם תַּגְּאֵלְנוּ וְתַפְדְּנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לְשִׁלוֹם וְתִתְקַנְנוּ וְיָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת נִדְחֵיו מֵהֲרָה, כִּי אַתָּה חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדְחַ וּמֵל אֶת לְבַבֵּנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ, כְּמָה שְׁכַתוֹב: "וּמֵל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לְבַב זְרַעְךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ".

אָבִינוּ מִלְפָּנָיו, אֵל חַי חַלְקָנוּ, צוֹרְנוּ צוּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֲרֵינוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שָׁמַת בְּבִשְׂרֵנוּ, זַכְּנֵי מֵהֲרָה לְמוֹל אֶת עֶרְלַת לְבַבִּי וּלְבַב זְרַעִי, וּבִפְרָט בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים זַכְּנֵי מַעֲתָה שְׂאֲזַכֶּה לְהִכִּין

עצמי באמת, באפן שאזכה בימי אלול הקדושים שיהיה נמול בשלמות לכבי ולכב זרעי באמת, עד שאזכה בחיים חיותי שיתקנו אותי הצדיקים אמתיים בשלמות אותי ואת זרעי ואת כל התלויים בי למען לא אבוש ולא אכלם ולא אכשל לעולם ועד ולא אעול בכסופא קמך, ולא יהיה פח להחטאת לרביץ על פתח קברי חס ושלום, רק אזכה לתקן הכל בחיים חיותי, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, כי אין לי שום תקוה וסמיכה פי אם עליהם לכה, ובכחם והבטחתם אנו מצפים עדין לכל טוב.

מלא רחמים, חוס ורחם עלי והצילני מחרפות ובזיונות, שלא יהיה כח לשום מזיק ומשחית להתקרב אלי בעת מיתתי ולא ילכו אחר מטתי, חס ושלום, רק ברחמיך הרבים תגרשם ממני ותבטלם בבטול גמור מעתה ועד עולם ותחוס עלי בחמלתך הגדולה ובחנינותיך העצומים, שאזכה לתקן בחיי את כל אשר שחתתי, ותחוס ותמחל ותסלח לי על הכל בחיים חיותי, באפן שלא יהיה עלי שום דין ומשפט אחר כף אם אמנם ידעתי באמת כי אני רחוק מישועה כזאת, כי במה יזכה נער כמני לזה, אף על רחמיך הרבים אני בוטח, ועל חסדך אני נשען ולסליחותיך אני מקוה, ולישועתך אני מצפה, בכח וזכות הצדיקים אמתיים שבדורנו, ובזכות כל הצדיקים אמתיים שוכני עפר עליהם אנו נשענים, בהם תמכתי יתדותי לשאל כל אלה מלפניך, על כן עדין אני עומד ומצפה ומקוה ומיחל לישועתך הגדולה שאזכה מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך כי אתה צופה לרשע וחפץ בהצדקו, ואם אני מתמהמה הרבה לשוב, ועוד הוספתי קלקולים ועוונות הרבה גדולים ועצומים בכל יום, אף-על-פי-כן עדין אני מחכה בכל יום שיבא גאלתי ופדות נפשי, שאזכה מהרה להתעורר משנתי ולקום מנפילתי ולעמד מירידי ולחיות ממיתתי ולשוב אליך באמת ובלב שלם להיות כרצונך הטוב באמת אני וזרעי וזרע וכל זרע עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, אמן סלה:

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

דרכא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תצא, ה' אלול ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רמ"ב) שִׁישׁ אָרִיךְ אֲנַפִּין דְקַדְשָׁה, וְיֵשׁ אָרִיךְ אֲנַפִּין דְקַלְפָּה, הַיְיֵנוּ אָרִיךְ אֲנַפִּין דְקַדְשָׁה הוּא - שְׁבָכַל מְקוּם שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל, הוּא רוּאָה רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הַמְּחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, כִּי בְּאֲמַתַּת אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמָת, חֵי, מְדַבֵּר הֵם לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ רַק לְהַסְתַּכֵּל עַל חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִצּוּל מִתְאַוֵּת נְאוּף, אֶךְ לְהַפְּךָ יֵשׁ אָרִיךְ אֲנַפִּין דְקַלְפָּה, שְׂאִיפָה שָׂרַק מְסַתְּכֵל הוּא רוּאָה נְשִׁים פְּרוּצוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמִי שְׁפּוֹגַע בְּאִשָּׁה מִבְּחִינָה זוֹ, קִשָּׂה לוֹ לְהַנְצִל מִהַרְהוּר, וְאֶף אִם יַעֲצֵם עֵינָיו, אֶף עַל פִּי כֵן בְּכָל צַד שִׁיפְנָה תְּזַדְּמָן לוֹ, כִּי הִיא בְּחִינַת 'אָרִיךְ אֲנַפִּין שֶׁל הַקַּלְפָּה', שֶׁהֵם פְּנִים אֲרִכִים, וְעַל כֵּן בְּכָל צַד שִׁיפְנָה תְּזַדְּמָן לוֹ, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּפֶרֶט בְּשַׁעַת שֶׁהוֹלֵךְ עַל הַדְּרָךְ, וְיִגְּיֵל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁינְצֵל מִהַסְתַּכְּלוֹת רְעִים וְכוּ'.

זְכוּר גַּם זְכוּר שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סְנֵהדְרִין מַה). "אֵין יַצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמַה שְׁעֵינּוּ רוּאוֹת", וְאֲמָרוֹ (וְיוֹשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק א', הַלְכָה ה') לִיבָא וְעֵינָא תְרִי סְרוּרִי דְחֻטָּאָה, אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִי יְהִיבִית לִי לִיבָא וְעֵינָא, אֲנָא יָדַע דְאַתְּ לִי, כִּי צְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הָעֵינָיִם לֹא לְהַסְתַּכֵּל בְּרֵאוֹת אֲסוּרוֹת, שְׁזֶה מְשַׁגַּע אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהֵייתָ

מִשְׁגָּע מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ נֶעְשֶׂה מִשְׁגָּע מִמֶּשׁ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ו) שְׂרֵב הַמִּשְׁגָּעִים מִשְׁתַּגְּעִים רַק מִחֲמַת תְּאוֹת נֶאֱרָף.

אַתָּה נִדְמָה כְּמוֹ אָדָם שְׂאוּחָז אֵשׁ בְּיַד וְרוֹצֵה לֹא לְהַכּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִם יֵשׁ לְךָ אִפְּוֹן בְּיַד - בּוֹדָאֵי תִכְשַׁל בְּרֵאִיוֹת אֲסוּרוֹת, וְדַע לְךָ שְׁמִי שְׁמִסְתַּכַּל תְּמִיד בְּמַחְשָׁב הַמַּחְבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט אוֹ בְּאִיפְּוֹן אוֹ בְּשֶׁאֵר כְּלֵי מִשְׁחִית וְכוּ', בּוֹדָאֵי יִכְשַׁל בְּרֵאִיוֹת אֲסוּרוֹת וְכוּ', שְׂקוּץ, תַּעֲוִב, עֵרוֹם זֶהוּמָה וְכוּ', וַיְבוֹא עַל יְדֵי זֶה לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה הוּא חֲטָא שְׁמַטְמַטֵּם אֶת הַשֶּׁכֶל וְהִדְעַת וּמַעֲקָם אֶת הַלֵּב בְּקִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת אַחֲרָיו יִתְבַּרֵּךְ וְכוּ'.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (נדה י"ג.) אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצִיא שְׂכַבְתָּ זֶרַע לְבִטְלָה חַיִּב מִיתָה; וְאָמְרוּ: (שם) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אַמִּי אָמְרֵי כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵף דָּמִים שְׁנֵאָמַר (ישעיה נ"ז ה') "הַנְּחָמִים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן שְׁחִטִּי הַיְלָדִים בְּנַחְלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלַעִים" - אֵל תִּקְרֵי "שׁוֹחֲטִי" אֶלֶּא "סוֹחֲטִי"; כִּי מִכָּל טַפָּה וְטַפָּה יְכוּלִים לְהוֹלֵד וְלֵד, וְכִשְׁפּוֹחַט אֶת זֶרַעוֹ לְבִטְלָה הוּא שׁוֹחֵט אֶת יְלָדָיו, וְהַעֲוֹן הַזֶּה מְטַמֵּם אֶת הַמַּחַ וְהִדְעַת, וּמְכַנֵּס אֶת הָאָדָם בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבִיאֹשׁ גְּדוֹל כְּאֵלוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלֹא צְרִיף אוֹתוֹ וְכוּ'.

וְדַע לְךָ שֶׁהַבְּחִירָה בְּיַדֶּיךָ, כֵּן לְהַסְתַּכַּל אוֹ לֹא לְהַסְתַּכַּל וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"י) לְאֶחָד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוֹת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוֹת, אִם רוֹצֵה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוֹצֵה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכוּ', [וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: "וְדַבֵּר זֶה הוּא נִצְרָף מְאֹד לְדַעַת, כִּי כְּמָה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מִנְעוּרֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִינֵם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אֲבָל בְּאַמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה"].

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַחוּגֵן דַּעַת לְאָדָם, יִתֵּן לְךָ דַּעַת וְשֶׁכֶל שֶׁתַּעֲזֹב כְּכֹר

אֶת הַשְּׁקוּץ, תַּעֲוֹב וְזֵהוּם הַזֶּה, וְתִנְצַל מֵהַחַטָּא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה שֶׁהוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

הַמֵּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דרכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ו' אֱלוֹל ה'תשע"ג
שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַדִּיר בְּמַח מַחֲשַׁבְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחֲשָׁבָה זוֹ תִּמְיֵד חֲלָה, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שׁוֹזֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחֲשַׁבְתּוֹ תִּמְיֵד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אור הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה, וְהִרְגַע שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֶצְמָךְ אֶת הַמַּחֲשָׁבָה הַזֹּה, עַל יְדֵי זֶה יִתְבַטֵּל מִמֶּךָ כָּל הַבְּלִבּוּלִים וְכָל הַפְּחָדִים שֶׁל הַכֵּל, שֶׁמִּפְחָדִים אוֹתָךְ מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה וְכוּ' וְכוּ', וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהִרְשָׁעִים מִפְּחָדִים אוֹתָנוּ מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ נִפְסִיד וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ נִפְל וְכוּ', הַכֵּל הַכֵּל וְרַעוֹת רוּחַ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֵלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאַצִּיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (חֲלִיל לָהּ) "אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֵלָּא אִם כֵּן מִכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה"; שֶׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעַ קִטְנָה אִם לֹא מִכְרִיזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, וְאִמְרוּ: (יֹמֵא לַח.) "בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקוּמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שֶׁמוֹכֵן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלַכּוֹת נוֹגַעַת בְּמְלַכּוֹת חֲבֵרְתָּהּ אֲפֵלוּ כְּמֵלֹא נִימָא", זֹאת אוֹמְרַת: אֵף אֲחָד לֹא יְכוֹל לְגַעַ בְּמָה שֶׁשִּׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהַכְרִיזוּ קִדְּם בְּשִׁמַּיִם, וְכֵן אִמְרוּ: (בְּרַכּוֹת נַח.) "אֲפֵלוּ רִישׁ גְּרִגִּיתָּהּ - מִן שְׁמַיָּא קָמְנוּ לִיהּ"; זֹאת אוֹמְרַת שֶׁאֲפֵלוּ עֲבוּדָה בְּזוּיָהּ וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנֻקוֹת בִּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבַּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שֶׁמִּכְרִיזִין

קדם בשמים וכו', רואים מכל זה את גדל השגחתו הפרטי פרטית על כל בן אדם, אין העולם הפקר כלל, אלא הכל משגח בהשגחה פרטית ממנו יתברך, ואמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שנוסעת עגלה מלאה תבן וקש, ונפלה חתיכת קש בדיוק במקום הזה וכו', גם בזה יש פונה עליונה ממנו יתברך, אין דבר בלי השגחתו הפרטי פרטית, וזה התכלית שאדם צריך להגיע אל זה, להכיר את הקדוש-ברוך-הוא מכל פרטי הבריאה, כמוכא בזהר (זהר בא מ"ב) "בגין דישתמודעין ליה"; כל הבריאה נבראה רק כדי להפירו יתברך, ולכן אסור להתפעל משום בריה שבעולם, אני בענין הבחירות עדין לא אמרתי סוף פסוק כפי שמפרסמים וכו', ועדין עיני תלויות בשמים שיחוס וירחם עלינו וכו', אנחנו סובלים פה סבל רב עשרים ושבע שנים, חמש וחצי קדנציות וכו', ועכשו מפחידים אותנו מי יודע מה יהיה וכו', אני מכרח להגיד לכם שלא צריכים לפחד משום דבר, כי הכל גלוי לפני יתברך מה יהיה? ואיך יהיה? אין העולם הפקר כלל, ולא כמו שהסמ"ך מ"ם מסית ומדיח נגדנו את כל תושבי המקום, וצריכים לזכר מה שאמר הנביא: (ישעיה נ"ז כ', כ"א) "והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט אין שלום אמר אלהי לרשעים", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (תנחומא ויקרא) מה הים הזה הגלים שבתוכו מתגאים ועולים וכיין שכל אחד ואחד מגיע לחול הוא נשבר וחוזר, וחברו רואה אותו אף הוא שנשבר ומתגאה ועולה ואינו חוזר בו, כך הרשעים רואים אלו את אלו והם מתגאים, לפיכך נמשלו לים שנאמר: "והרשעים כים נגרש", כך כל הדורות שעמדו דורו של אנוש, דור המבול, דור הפלגה, לא למדו אלו את אלו, אלא מתגאים, לפיכך נמשלו לים: "והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל", לרשעים ואין להם נוחות והנאה בעולם, ולצדיקים יש להם השקט, שנאמר (ירמיה ל') "ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד", תהלה לאל, זכינו להקים פה קהלה נפלאה, שאין בכל העולם כלו, תחת איומים וכו', ורדיפות וכו', והסתות מהסמ"ך מ"ם במשך כל השנים, ותהלה לאל, יש לנו מוסדות חנוך שבהם מתחנכים למעלה מאלף ילדים, ועברנו ועדין עוברים את התנאים הכי קשים שיש רק בארץ ישראל, שאפלו הבדואים והערבים וכו', וכו', לא סובלים כמו שאנחנו סובלים, ואף על פי כן אנחנו מתקיימים, וכן תהלה לאל, בנינו

כוללים ובתי כנסיות ובתי מדרשות, ובפרט הבית המדרש הגדול שהוא לשם ולתפארת בכל ארץ ישראל, ומי שרק בא ורואה את זה, עומד ומתפלא על פיו, והסמ"ך מ"ם וגונדא דיליה אמרו כשיצמח להם שערות בתוך כף היד זה יבנה, והנה על אפם וחמתם זה עומד לשם ולתהלה, וכן בנינו מקואות, שגם על זה סבלנו מה שסבלנו, כמו ברוסיה לפני שבעים-שמונים שנה, ואף על פי כן אנחנו מתקיימים, ולכן אסור לנו להתבלבל משום דבר שבפעולם, כי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם, ומי שירדף אותנו ישלם מחיר מאד כבד על זה, תהלה לאל, אני חי רק עם השגחה פרטית, בודאי הקדוש-ברוך-הוא מנסה אותנו בכל מיני נסיונות קשים ומרים, אבל הפעם נצליח בגדול! ועוד פעם אני עדין לא אמרתי סוף פסוק וכו' וכו', עיני תלויזות רק אליו יתברך, ואף שהם מאימים עלינו וכו', והולכים מבית לבית וכו' וכו', להסית נגדנו, אין לנו מה להתבלבל כלל, כי גדול אדונינו ורב להושיע בנסים נגלים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז') שאמונה, תפלה וארץ ישראל ונסים תלויים זה בזה, כי הצדיק האמת הוא המגלה לנו את אמתת מציאותו יתברך, ופותח לנו את הפה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ונותן לנו את ארץ ישראל אף שנקנית ביסורים, ורואים נסים נגלים, ולכן אני מאד מבקש אותך אל תשבר משום דבר! ואל תתערב בשום פוליטיקה של שקר כי הכל הבל הבלים! ואין לנו מה להתבלבל ולפחד כלל, אדרבה זה צריך לקרב אותנו יותר ויותר להקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים, (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא "עני" - מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-

ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה בטלן! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

דרכי.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ו' אלול ה'תשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי כל מה שעובר עלינו עכשו שהסמ"ך מ"ם וגונדא דיליה הולכים מבית לבית ומסיתים ומדיחים נגדנו, הכל הכל ורעות רוח, אנחנו נמצאים פה ביבנאל עשרים ושבע שנים - חמש וחצי קדנציות, ועבר עלינו משברים וגלים, ואת הסבל שסבלנו פה זה אי אפשר להסביר לאף אחד, כי אף אחד לא ירצה להאמין איזה תנאים שמו את הילדים שלנו ללמד, אשר אפלו בדואים וערבים לומדים בתנאים יותר טובים, ואף על פי כן זכינו להקים מערכת חנוך שלמה, שבה מתחנכים למעלה מאלף ילדים בן ירבו, וכן בנינו את המקנאות במסירות נפש הכי גדולה כמו ברוסיה לפני שבעים-שמונים שנה, בלי שום גזמא כלל, ולכן המקנה מסגלת לפקידת עקרות וכו', וכן בנינו כוללים ובתי כנסיות ובתי מדרשות שיש מנינים אחר מנינים, ובפרט העולה על הכל שנבנה הבית הכנסת הגדול שהוא יפי ופאר כעין הבית המקדש שיבנה בקרוב, והסמ"ך מ"ם וגונדא דיליה אמרו שכשיצמחו להם שערות על כף היד אז יבנה הבית הכנסת, והנה על אפם וחמתם הבית הכנסת עומד לתפארת, ומי שרק בא ורואה את הבית הכנסת מתפעל מהיפי והחן שבו, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך: תתחזקי ביתר שאת ביתר עז לקרב את נשות תושבי המקום, ולא להתפעל מהסתות שהרשעים מסיתים יומם ולילה נגדנו, הן אמת בהבחירות לא אמרתי סוף פסוק וכו', רק זרקתי

כדור באויר לראות להיכן הרוח נושבת, ואני רואה שכבר נתקיים אשר אמר הנביא: (ישעיה נ"ז כ', כ"א) "והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט אין שלום אמר אלהי לרשעים", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (תנחומא ויקרא) מה הים הזה הגלים שבתוכו מתגאים ועולים וכיון שכל אחד ואחד מגיע לחול הוא נשבר וחוזר, וחברו רואה אותו אף הוא שנשבר ומתגאה ועולה ואינו חוזר בו, כך הרשעים רואים אלו את אלו והם מתגאים, לפיכך נמשלו לים שנאמר: "והרשעים כים נגרש", כך כל הדורות שעמדו דורו של אנוש, דור המבול, דור הפלגה, לא למדו אלו את אלו, אלא מתגאים, לפיכך נמשלו לים: "והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל", לרשעים ואין להם נוחות והנאה בעולם, ולצדיקים יש להם השקט, שנאמר (ירמיה ל') "ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד", תהלה לאל, זכינו להקים פה קהלה נפלאה שאין בכל העולם בלו, תחת איומים וכו', ורדיפות וכו', והסתות מהסמ"ך מ"ם במשך כל השנים, ולכן אני מאד מבקש אותך: ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך כי גדול אדונינו ורב להושיע, ועוד נראה נסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, שדוד הטבע ממש, רק חזקי ואמצי מאד להשיח ולספור את אשר עם לבבך עמו יתברך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתפלל עלי שאזכה לבריאות השלמה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

דרכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ו' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אין מלים בפני להודות לכם על גדל המסירות נפש שמסרתם את נפשכם עבור הכלל "תפארת בנימין" גם החדש הזה להביא שפע, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שבזכות זה יתרחב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד, ואין

מלים להודות לָכֶם על כל הַחֲסָדִים שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִמָּדִי, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם שְׁבֻזְכוֹת זֶה שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי, יֵעֹזר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִתְרַחֵב לָכֶם בְּכָל הָעֲנִינִים, וְתִהְיֶה הַזּוּג הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּעוֹלָם, רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דרכה.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ו' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְבָּכָה אֶל הַמְּלַמֵּד הַיְקָר לִי מְאֹד מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

הַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בְּהַתְּלַמוּד תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֹנוּ, שְׁבִנְיָנוּ בְּיָזַע וּבְכָדָם וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנַי שְׁמוֹנִים וְתִשְׁעִים שָׁנָה, בְּלִי שׁוֹם גְּזַמָּאוֹת כָּלֵל, כִּי גְדוֹל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַהֲרַפְתָּאוֹת שְׁעֵבֶר עָלֵינוּ, עוֹד יִסְפְּרוּ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְיִתְגַּלֶּה קְלוֹנוֹ שֶׁל הַרְשָׁע מְרָשָׁע, שְׁמַנַּע מֵאַתְנוּ לְהַקִּים תְּלַמוּד תּוֹרַה לְהַבְנִים וּבֵית סֵפֶר לְהַבְנוֹת.

וּמֵאַחַר שְׁעָלָה לִי בְּדָם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לְהַקִּים אֶת מוֹסְדוֹת הַחֲנוּךְ שְׁלֹנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים כְּמוֹ שְׁשׁוּמְרִים עַל אִישׁוֹן הַעֵינַי, מְלַמֵּד צְרִיף לְהִיוֹת סִבְלָן גְּדוֹל מְאֹד, אִין זֶה עֲצָה לְצַעֵק וְלְצַרַח עַל תְּלִמִּידָה, כִּי צְרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוֹת, וְזֶה עֵקֶר הַצְּלָחַת הַמְּלַמֵּד, אֶפְלוּ שֶׁתְּלַמֵּד בְּכַתֵּה יוֹתֵר פְּחוֹת, אֲבָל הַעֵקֶר שְׁיִהְיֶה בְּאוֹרֵהָ שֶׁל שְׂמִחָה וְרַגַּע וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִיס אִימָה יִתְרָה בְּכַתֵּה, שְׁזֶה גוֹרֵם אַחַר כֵּךְ הַתְּמַרְדּוֹת שֶׁל הַתְּלַמִּידִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לָךְ אִיךְ שְׁהַיְלָדִים צְרִיכִים חֵם וְאַהֲבָה, וּבְכַרְט שֵׁשׁ יְלָדִים שְׁבָאִים מִבְּתִים שְׁבוּרִים וְכוּ', וְצְרִיכִים לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, כִּי הַיּוֹם הַמְּלַמֵּד הוּא צְרִיף לְהִיוֹת גַּם אָבָא וְגַם אִמָּא, וְלָרַדַּת אֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן

מִלְמַד מְכַרְח שְׁתֵּהִיָּה לוֹ סְבָלְנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד עִם כָּל תַּלְמִיד וְתַלְמִידָה, וְלֹא בַּחֲנָם שְׁכָתַב הַרְמַב"ם (פָּרָק ב' מֵהַלְכוֹת תַּלְמוּד תּוֹרָה, הִלְכָה ג') מִלְמַד הַתִּינוּקוֹת שֶׁהוּא מְנִיחַ הַתִּינוּקוֹת וְיוֹצֵא אוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מְלֶאכֶה אַחֲרֵת עִמָּהֶן אוֹ שֶׁהוּא מִתְרַשֵּׁל בְּלִמּוּדָן - הֵרִי זֶה בְּכֻלּוֹ - אֲרוּר עוֹשֶׂה מְלֶאכֶת הַשֵּׁם רַמְיָה, לְפִיכָף אֵין רְאוּי לְהוֹשִׁיב מִלְמַד אֶלָּא בְּעַל יְרָאָה מְהִיר לְקִרוֹת וּלְדַקְדָּק; כִּי כָּל מִי שֶׁהוּא מִלְמַד צְרִיף לְמַסֵּר אֶת כָּל כְּלוֹ אֶל הַתַּלְמִידִים, אֲשֶׁר אֵין זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, כִּי כָּף חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְסַפְּרִים (תַּעֲנִית כ"ד) רַב אֵיקְלַע לְהֵהוּא אֶתְרָא גְזוֹר תַּעֲנִיתָא וְלֹא אֶתָּא מִיטְרָא, נְחִית קַמִּיהָ שְׁלִיחָא דְצַבּוּרָא, אָמַר: "מְשִׁיב הַרוּחַ" וְנָשַׁב זִיקָא, אָמַר "מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם" וְאֶתָּא מִיטְרָא, אָמַר לִיה מְאִי עוֹבְדָךְ?! אָמַר לִיה: מִיִּקְרִי דְרַדְקֵי אֲנָא וּמִקְרִינָא לְבָנֵי עֲנִי כַּבְנֵי עֵתִירִי, וְכָל דְלָא אֲפָשֵׁר לִיה לֹא שְׁקִילְנָא מִינֵיה מִיִּדִי, וְאִית לִי פִירָא דְכוּרִי, וְכָל מָאן דְּפָשַׁע מִשְׁחִידְנָא לִיה מְנִיְהוּ וּמְסֻדְרִינָן לִיה וּמְפִיסִינָן לִיה עַד דְּאַתִּי, [רַב הַגִּיעַ לְאִיזוּהָ עֵי, וְהִיתָה שֵׁם בְּצַרְתָּ, וְגִזְרָה לְהַתְעַנּוֹת כְּדִי שִׁירַד גֶּשֶׁם, וְלֹא יֵרַד גֶּשֶׁם, פְּתָאוּם קָם אַחַד וְהָיָה שְׁלִיחַ צַבּוּר, וְרַק הַתְּחִיל לומר "מְשִׁיב הַרוּחַ" הַתְּחִילוּ לְנָשׁב רוחות, "מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם" - הַתְּחִיל לְבוֹא גֶשֶׁם עַז, שְׁאֵל אוֹתוֹ רַב: מַה הַעֲבוּדָה שְׁלָךְ, שְׁבוּזְכוּת זֶה שֶׁהַתְּפַלְלֶת - וְכַכֵּר הַגִּיעוּ רוחות וּגְשָׁמִים?! עָנָה וְאָמַר: אֲנִי מִלְמַד תִּינוּקוֹת, וְאֲנִי מִלְמַד לְכֻלָּם שְׁוִים - בֵּין בְּנֵי הָעֲנִיִּים וּבֵין בְּנֵי עֲשִׂירִים, וּמִי שְׁאֵין לוֹ כֶּסֶף אֲנִי לֹא לֹקַח מִמֶּנּוּ תְשָׁלוּם, וְיֵשׁ לִי בְּרַכָּה שֶׁל דְּגִים (אֲקוּרִיִּים) וְכָל יֶלֶד שֶׁמִּתְרַשֵּׁל בְּלִמּוּדוֹ, אֲנִי מִשְׁחַד אוֹתוֹ עִם דְּגִים, וּמְפִיס אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי פִיּוּסִים עַד שֶׁהוּא בָּא וְלוֹמַד], רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שֶׁמִּלְמַד צְרִיף שְׁיֵהִיָּה לוֹ סְבָלְנוֹת אֶל הַיְלָדִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְכַדִּי שְׁיֵהִיָּה לְמִלְמַד סְבָלְנוֹת הוּא צְרִיף לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת וּלְיִשֵּׁן טוֹב, וְכַךְ כְּתוּב בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּף: (יִוְרָה דְּעָה, סִימָן רמ"ה, סְעִיף ט"ז) "וְאֵין לְמִלְמַד לְהִיּוֹת נְעוּר בְּלִילָה יוֹתֵר מִדְּאִי שְׁלֹא יִהְיֶה עֶצֶל בְּיוֹם לְלֵמַד, וְכֵן לֹא יִתְעַנֶּה אוֹ לְעַצֵּר בְּמֶאֱכָל וּבְמִשְׁתֶּה אוֹ לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִדְּאִי כִּי כָּל אֱלוֹ הַדְּבָרִים גּוֹרְמִים שְׁלֹא יוּכַל לְלַמֵּד הַיֵּטֵב וְכָל הַמְשָׁנָה יָדוּ עַל הַתְּחַתּוּנָה וּמְסַלְקִין לִיה"; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ - אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ עִם הַתַּלְמִידִים, רְאֵה לְקַנּוֹת לְעֲצֻמָּךְ אֶת מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וְאֵל תִּרְחַק שׁוֹם תַּלְמִיד בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה עִם הַתַּלְמִידִים,

וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת, וְאִם יֵשׁ לָךְ אִיזוֹ בְּעֵינַי תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי, וּבִיחַד נִשְׁתַּדֵּל לְפָתֵר אֶת הַבְּעֵינָה בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דרכו.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ו' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַמְּקוֹר שֶׁל הַשְּׂאֵלָה שֶׁלָּךְ זֶה ב"לקוטי-מוהר"ן חֵלֶק א' סִימֵן ק"ה, שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל מְסַבֵּיר: הִנֵּה הָעוֹלָם צְרִיכִין רַחֲמִים גְּדוֹלִים, הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת הֵן בְּגִשְׁמִי. וְכָל אֶחָד מִבְּקֵשׁ רַחֲמִים, וְאִינוֹ יוֹדֵעַ הֵיכָן הוּא. וְהַרְחֲמִים הוּא לְעֵינֵי כָל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (דְּבָרִים ל') " כִּי הַמְּצַנֶּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לֹא נִפְלְאת הִיא מִמֶּךָ וְלֹא רַחֲקָה הִיא " וכו'.

וְהִנֵּה אֵימָא בְּזֵהָר: (נְשֵׂא קל"ז): 'אֵימָת רַחֲמִים וְאֵימָת רַחֲמִים, אֵימָת רַחֲמִים פְּשׁוּטִים דְּזַעִיר אֲנִפִין, וְאֵימָת רַחֲמִים גְּדוֹלִים דְּעִתִּיקָא סְתִימָאָה', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ישעיה נ"ד) "וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ", וְאִינוֹ צְרִיכִין רַחֲמִים, אֲךָ בְּעוֹוִינֵינוּ הַרְבֵּים בְּדוֹר הַזֶּה אֵין מִי שֶׁיִּתְפַּלֵּל כֶּךָ, שְׁיִוְכַל לְהַמְשִׁיךְ הַרְחֲמִים, מַחֲמַת שְׁאִין מִי שֶׁיִּפְיֵר גְּדֻלַּת הַבוֹרָא כָּל כֶּךָ, מִפְּנֵי גְדֻלַּת הַגְּלוּת וְהַדְּחָקוֹת. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעִצְמוֹ צְרִיךְ לְהַתְפַּלֵּל עַל זֶה, כְּדֵאֵימָא בְּגִמְרָא: (בְּרַכּוֹת ז') מִנִּין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפַּלֵּל? שְׁנֵאמַר: (ישעיה נ"ז) "וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי", 'תְּפִלָּתֶם' - לֹא נֵאמַר אֱלֹא 'תְּפִלָּתִי', מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפַּלֵּל. וּמָה מִתְפַּלֵּל? יְהִי רְצוֹן וְכו' וכו' ;

וְהִנֵּה לְמִשְׁלַל כְּשֵׁי שׁ בְּעִיר שְׁנֵי עֲשִׂירִים, אֶחָד - יֵשׁ לוֹ עֲשִׂירֹת פְּשׁוּטָה, וְהַשְּׁנֵי הוּא עֲשִׂיר גְּדוֹל מְאֹד וּמְפֻלָּג בְּעֲשִׂירֹת עֲצוּמָה וְהוֹן רַב מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֵׁר לְהַעֲרִיךְ עֲשִׂירוֹתוֹ. וְהַצֶּרֶךְ אָדָם אֶחָד לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה, הָעוֹלָה לְסֹף רַב. וְהוּא אִינוֹ יָכוֹל לְהַתְקַרֵּב לְבְּקֵשׁ מִבְּקֵשׁוֹ, כִּי אִם לְהַעֲשִׂיר הַקְּטָן בַּמַּעֲלָה,

כִּי לְהַעֲשִׂיר הַגָּדוֹל אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְבוֹא אֵלָיו. אֲבָל זֶה הַעֲשִׂיר הַקָּטָן, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא רוֹצֵה לְעֹזֵר לוֹ בְּכָל יְכָלָתוֹ, אֵף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לְקַבֵּל מִבְּקָשׁוֹ מִמֶּנּוּ, כִּי אֵין בִּיכָלָתוֹ לְמַלְאוֹת מִשְׁאֲלוֹתָיו שֶׁל זֶה הָאִישׁ, כִּי מִשְׁאֲלוֹתָיו גְּדוֹלִים מִיכָלָתוֹ. עַל כֵּן הַעֲצָה הַיְעוּצָה לְזֶה הָאִישׁ הַצָּרִיף יְשׁוּעָה, שִׁיעוּשָׁה כָּךְ: שִׁילֶךְ לְזֶה הַעֲשִׂיר הַקָּטָן שֶׁבָקַל יְכוּל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וּלְעוֹרֵר רַחֲמִים אֵלָיו. שִׁיבוֹא אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ, הִנֵּה אֲנִי נֹצֵרֶךָ לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה חֲפִיץ לְרַחֵם עָלַי, אֲבָל אֵין בִּיכָלָתְךָ לְמַלְאוֹת מִשְׁאֲלוֹתַי, עַל כֵּן מִבְּקָשׁ אֲנִי מִמֶּךָ, כִּי הֲלֹא אַתָּה רוֹצֵה לְרַחֵם עָלַי, יְהִיֵּה זֹאת הַרַחֲמָנוּת שְׁלֶךְ עָלַי, שְׂאֵתָה תִלְךְ לְהַעֲשִׂיר הַגָּדוֹל מְאֹד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ שִׁימְלֵא מִשְׁאֲלוֹתַי, כִּי לְעֵצָם עֲשִׂירוֹתוֹ הַגָּדוֹל, הוּא יְכוּל לְמַלְאוֹת מִשְׁאֲלוֹתַי, בְּכַפְלֵי כַפְלִים. רַק שְׂאֲנֹכִי אֵינִי יְכוּל לְהַכְנִס וּלְבוֹא לְאִישׁ גְּדוֹל כְּזֶה, אֲבָל אַתָּה יְכוּל לְבוֹא אֵלָיו. תִּרְחַם עָלַי בְּזֶה, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עֲבוּרֵי שִׁימְלֵא מִשְׁאֲלוֹתַי, וּבְזֶה תוֹשִׁיעֵנִי בְּיָדַי כָּל צָרָכִי יְשׁוּעָתִי בְּשִׁלְמוֹת, כְּמוֹ כֵן הוּא מִמֶּשׁ, כְּבִיכּוֹל, שְׂאֲנוּ מִבְּקָשִׁים אֲצִל הַרַחֲמִים פְּשׁוּטִים, שִׁיעוֹרְרוּ רַחֲמִים אֲצִל הַרַחֲמִים הַגְּדוֹלִים, וּמִשֶּׁם יִקְבְּלוּ רַחֲמִים לְהוֹשִׁיעֵנוּ כָּל צָרְכֵינוּ בְּשִׁלְמוֹת. וְזֶהוּ בְּחִינּוֹת תְּפִלַּת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים 'מִנִּין שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵתְפַלֵּל?', הֵינּוּ שְׂכַבְיָכוֹל, בְּחִינּוֹת הַרַחֲמִים פְּשׁוּטִים מִבְּקָשִׁים וּמֵתְפַלְלִים וּמֵעוֹרְרִים הַרַחֲמִים הַגְּדוֹלִים. כִּי אֲנוּ אֵין בְּנוֹ כֹּחַ כִּי אִם לְעוֹרֵר הַרַחֲמִים פְּשׁוּטִים, שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת רַחֲמִים סֵתֵם דִּזְעִיר אֲנִפִּין. אֲבָל אֵלוֹ הַרַחֲמִים יֵשׁ לָהֶם גְּבוּל, וְכַפִּי מֵדַת הַרַחֲמִים הַפְּשׁוּטִים הָאֵלוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵי אֶפְשָׁר לְהוֹשִׁיעַ לָנוּ. עַל כֵּן אֲנוּ צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ שֶׁהַרַחֲמִים סֵתֵם שְׂאֲנוּ מֵעוֹרְרִין בְּתְפִלָּתָנוּ אֲצִל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵלוֹ הַרַחֲמִים בְּעֵצָמָם יִתְפַּלְלוּ וַיַּעֲוֹרוּ הַרַחֲמִים הַגְּדוֹלִים, שִׁיְהִיֵּה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ רַחֲמִים רַבִּים מִשֶּׁם, וְעַל יְדֵי זֶה יְהִיֵּה לָנוּ יְשׁוּעָה בְּיָדַי, וְזֶהוּ בְּחִינַת תְּפִלַּת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַבֵּן הַיֵּטֵב, כִּי הֵם דְּבָרִים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד;

[וְעֵין עוֹד שָׁם] שְׂזֵהוּ פְּרוּשׁ הַפְּסוּק: (בַּמִּדְבָּר י"ב) "אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ". דְּלְכַאוּרָה, תְּמוּהָ מְאֹד כְּפֹל תִּבְת "נָא?" אֵךְ עֵתָה מִבְּאֵר הַיֵּטֵב, שְׂמִשָּׁה רַבְּנוּ, עָלֵיו הַשְּׁלוֹם, בְּקֵשׁ זֹאת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֵצָמוֹ, כְּבִיכּוֹל, יִתְפַּלֵּל וַיִּבְקֵשׁ מֵעֵצָמוֹ שְׂיִרְפָּא אוֹתָהּ. וְעֵתָה מַה מֵתוֹק מִדְּבַשׁ, הַמִּקְרָא הַזֶּה. וְזֵהוּ "אֵל נָא" הֵינּוּ שְׂמִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵיו הַשְּׁלוֹם, הַתְּפַלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ וַאֲמַר לוֹ: "אֵל נָא",

ובקש והתפלל בעצמך מלפניך, "רפא נא לה" היינו שְׁמֵשׁה התפלל להשם יתברך ובקש אותו יתברך שהוא בעצמו יתפלל ויבקש "רפא נא לה". ועתה מדקדק ומבאר היטב כפול תבת נא.

ואם כבר מדברים על הפסוק "אל נא רפא נא לה", יש עוד מאמר נפלא בלקוטי-מוהר"ן חלק א' סימן קע"ד כשהדינין, חס ושלום, גוברים על האדם, אין להתפלל עבורו להזכיר שמו שלא יתגברו הדינין חס ושלום, וכמו דאיתא שנח לא קרא לו אביו שם בעת לידתו משום שהיה אז העולם בדינין, ועל פן לא רצה אביו לתן לו שם, כי על ידי השם יהיה נכר ומסים בין המקטרגים ויוכלו הדינים להתגבר עליו, וזהו כשהתפלל משה רבנו עליו השלום, על מרים לא הזכיר שמה, רק אמר סתם: (במדבר י"ב) "אל נא רפא נא לה". כי מחמת שהיו הדינין גוברים עליה, לא רצה להזכיר שמה בפרוש, ואף על פי כן העלים שמה ברמז נפלא בתוך תפלתו. כי נ"א רפ"א בגימטריא מרי"ם יוכב"ד מכון ממש, היינו שם החולה ושם אמה שצריך להזכיר על החולה כשמתפללין עליו, אף לא רצה להזכיר בפרוש את השם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

דרכו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ו' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תהלה לאל, אנוחנו מקרבים אל רבנו ז"ל שהוא מגלה לנו נוראות נפלאות איך להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיתו

בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חזן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחספז ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפלו לדבר, ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

לדעתי, אחר ידיעות כאלו לא צריכים ללכת לשום מקום שבעולם, אלא כל אחד יעסק בתקונו, כי היום רב אלו שעוסקים בתקונים זה רק מסחר של כסף וכו' וכו', ועובדים על בני אדם, ומעולם לא שמענו דברים כאלו אצל תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ואצל שאר חסידים וכו', אלא מקרוב באו בעלי תשובה שעושים מכל דבר עסק וכו', וכסף וכו', ואין לזה שום מקור, ולכן אשרי מי שעוסק בכל יום בשיחה בינו לבין קונו, ומרבה בלמוד תורה הקדושה על פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, המוכא באריכות (שיחות-הר"ן, סימן ע"ו) בענין הלמוד תורה שצריכים ללמד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לכה, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר

בזריזות, וממילא יבין. ואם לא יבין תכף - יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים: (עבודה זרה, י"ט) 'לגמר והדר לסבר', ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט ב') "גרסה נפשי לתאבה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

דרכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ו' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ב) "אם אתה מאמין שיכולים לקלקל - תאמין שיכולים לתקן", וכן צעק בקול עמק: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) "אין שום יאוש בעולם כלל", אין דבר כזה להתיאש, אפלו שנפל כבר בעמקי עמקים, בשאול תחתית ומתחתיו, עדין יכולים לצאת משמה אם רק רוצים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) שצריך כל אדם למצא בעצמו נקודות טובות, כי אין זה עצה לשבר את עצמו ולפול ביאוש וכו', כידוע שצריך האדם להזהר מאד להיות בשמחה תמיד, ולהרחיק את העצבות מאד מאד, ואפלו כשמתחיל להסתכל בעצמו ורואה שאין בו שום טוב, והוא מלא חטאים, ורוצה הסמך מ"ם להפילו על ידי זה בעצבות ומרה שחורה, חס ושלום, אף על פי כן אסור לו לפל מזה, רק צריך לחפש

וּלְמָצָא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה מַעַט טוֹב, כִּי אֵיךְ אֶפְשֶׁר שְׁלֹא עָשָׂה מִיָּמָיו אֵיזָה מַצְוָה אוֹ דָבָר טוֹב?! וְאֵף שֶׁכְּשֶׁמִּתְחִיל לְהִסְתַּכַּל בְּאוֹתוֹ הַדָּבָר הַטוֹב, הוּא רוֹאֶה שֶׁהוּא גַם כֵּן מְלֵא פְּצָעִים וְאֵין בוֹ מֵתָם, הֵינּוּ שְׂרוּאָה שְׁגָם הַמַּצְוָה וְהַדָּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה שְׂזָכָה לַעֲשׂוֹת, הוּא גַם כֵּן מְלֵא פְּנִיּוֹת וּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וּפְגָמִים הַרְבֵּה, עִם כָּל זֶה אֵיךְ אֶפְשֶׁר שְׁלֹא יִהְיֶה בְּאוֹתָהּ הַמַּצְוָה וְהַדָּבָר שֶׁבִקְדֻשָּׁה אֵיזָה מַעַט טוֹב?! כִּי עַל כָּל פְּנִיּוֹת אֵיךְ שֶׁהוּא עַל כָּל פְּנִיּוֹת הִיא אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה בְּהַמַּצְוָה וְהַדָּבָר טוֹב שֶׁעָשָׂה, כִּי צְרִיךְ הָאָדָם לַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְמָצָא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה מַעַט טוֹב, כְּדֵי לְהַחֲיֹת אֶת עַצְמוֹ, וּלְבֹא לְיַדֵּי שְׂמֻחָה.

מָה אָמַר לָךְ! הַקְּלָפָה הַזֹּאת שֶׁיֵּשׁ הַיּוֹם הִיא כּוֹבֶשֶׁת אֶת כָּל חֻלְקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרֶת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הִירָאֵת שְׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּים בוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחְשָׁב (מִכְשָׁף) הַמַּחְבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, אוֹ אֵיִפֵּד, אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי וְכוּ', שֶׁבְּזֶה יְכוּלִים לְרַאֲוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ, תַּעֲוֹב, עֵרוֹם וְזוּהוּם, וּמְאֲמֵלְלִים אֶת עַצְמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן הָעֵקֶר רֹאֶה לְזַרֵּק מִהַבֵּית מַחְשָׁב אֵינְטֵרְנֵט, אֵיִפֵּד, בְּלֻקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָךְ דָּבָר כְּזֶה, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סִנְהֶדְרִין מֵה). "אֵין חוֹצֵץ בִּפְנֵי הַתְּאֻוָּה כְּעַצִּימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר: "אֵין לָךְ אֲבֵר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵין מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתֵים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהִיא לָהֶם מַחְשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה הַתְּחִילוּ לְהַתְּכַתֵּב דֶּרֶךְ הַפִּיִּסְבוּק וְכוּ', וְכוּ', וְכָךְ נִפְלוּ בַּפֶּח, וּלְבִסּוֹף אוֹ הַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה בְּרָחוּ מִהַבֵּית וְכוּ', וְדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי בְּעַתִּים הַלְלוּ, וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזָמָה וְכוּ', אָבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבְלֵי הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֹּאת וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבִסּוֹף הַתְּגַרְשׁוֹ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלֹט שִׁיְהִי בְּבֵית מַחְשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הִירָאֵת שְׁמַיִם עַד הַשְּׂאוּל תַּחְתִּית, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וּמָה גַם שֶׁמְאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלֵי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יְדוֹ וְכוּ', הוּא כְּבָר נוֹפֵל בְּשְׂאוּל תַּחְתִּית וּמִתְחַתֵּיו, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שֶׁמְבַעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עֲלָיו.

אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מִסְתַּכַּל בְּשְׂקוּץ, תַּעֲוֹב, וְזוּהוּם הַזֶּה,

הוא בא לידי חמימות וכו', ובא לידי חטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, שמשמטם את המזח ומעקם את הלב, ומכניס באדם קשיות וספקות עליו יתברך וכו' וכו', כי כל המחשבות של כפירות ואפיקורסות שנקנסות באדם, זה רק על ידי שנכשלים בחטא המגנה הזה, מלבד זאת מה שאמרו חכמינו הקדושים: (נדה י"ג). אמר רבי יוחנן כל המוציא שכבת זרע לבטלה חיב מיתה; ואמרו: (שם) רבי יצחק ורבי אמי אמרי כאלו שופך דמים שנאמר (ישעיה נ"ז ה') "הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים" - אל תקרי "שוחטי" אלא "סוחטי"; כי מכל טפה וטפה יכולים להולד ולה, וכשפוחט את זרעו לבטלה הוא שוחט את ילדיו, והעוון הזה מטמטם את המזח והדעת, ומכניס את האדם בחלישות הדעת וביאוש גדול כאלו הקדוש-ברוך-הוא שונא אותו, ולא צריך אותו וכו' וכו'.

ובאמת למה כל-כך חמור החטא הזה? כי מכל טפת זרע יכול להולד ולה, כשאדם מוציא את זרעו לבטלה, על ידי זה הוא הורג את הולד וכו', ואם אחד הורג בן אדם, הרי הוא רוצח, ואם הורג שתי בני אדם, הוא רוצח שברוצחים וכו', וכן ככל שאדם הורג יותר אנשים, הוא ארכי רוצח, ומכל שכן כשאדם הורג את בנו או את בתו, זה רוצח משגע וכו', והנה מוכא בספרים שאם יסתכלו בטפת זרע, יראו שמתנענע ולד שלם, ראש גופה, ידיים ורגלים וכו', ולכן כשאדם מוציא זרע לבטלה, הרי הוא הורג ולה, ומכל שכן כשמוציא זרעו לבטלה כמה וכמה פעמים, הרי הוא רוצח וכו', ולכן החמירו על זה חכמינו הקדושים יותר מהכל, מלבד שהחטא הזה מכניס באדם שיהיה תמיד ממרמר ומדכא, ולכן שלח לנו הקדוש-ברוך-הוא את רבנו ז"ל לדור הזה, כדי להציל את כל אלו הנשמות הנפולות והפגומות, ולהוציא אותם מהשאל תחתית ומתחתיו, ולכן עצתך להתקרב אל רבנו ז"ל על ידי למוד ספריו הקדושים, שאין למעלה מזה, כי רבנו ז"ל מכניס באדם תקוה לחיות וכו', ונותן עצות איך לצאת מזה, הנה טוב מאד שתעשה לעצמך שעור בספר הנפלא "קדשת ישראל" המדבר מהחטא הזה, ועצות איך לצאת מזה, וכן ספר "אוצר הקדשה" שגם כן מלא עצות איך לצאת מהחטא המגנה הזה, כי מי שנפל בחטא הזה, קשה לו מאד מאד לצאת מזה, כי זה מטמטם לו את כל השכל והדעת, עד שנעשה אמלל לגמרי, ולכן

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלֶתְךָ לְקַבֵּל עַל עֲצֻמְךָ קַבְּלָה חֲזָקָה שְׁזָהוּ זֶה, אֶתָּה לֹא חוֹטֵא יוֹתֵר בַּחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה שְׂאֵתָה הוֹרֵס אֶת הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךְ וְכוּ', כִּי מוֹבָא (שְׁלַחַן עֲרוּף, אֲבוֹן הַעֲזָה, סִימָן כ"ג) אֲסוּר לְהוֹצִיא שְׂכַבְת זֶרַע לְבִטְלָה וְעוֹוֹן זֶה חֲמוּר מְכַל עֲבֵרוֹת שְׁבִתוֹרָה וְכוּ', אֵלּוּ שְׁמַנְאֵפִים בְּיַד וּמוֹצִיאִים שְׂכַבְת זֶרַע, לֹא דִי לָהֶם שְׂאֲסוּר גְּדוֹל הוּא, אֲלֵא שְׁהַעוֹשֶׂה זֶה בְּנִדּוּי הוּא יוֹשֵׁב, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמָר: (ישעיה א' ט"ו) "יַדִּיכֶם דָּמִים מְלֵאוּ", וְכֵאלוּ הָרַג הַנֶּפֶשׁ; וְלִכֵּן אֶתָּה צְרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וּלְהַפְסִיק עִם הַזָּבֵל וְהַזְּהֵמָא הַזֶּה שְׁהוֹרֵס לָךְ אֶת הַחַיִּים שְׁלֶךְ.

תַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לומר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי, עִם הַתְּפִלָּה שְׂאֲחַרְיָה שְׂתַקֵּן מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל, וְתַתְּנוּדָה בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְאֵז וְשָׁב וּרְפָא לָךְ.
הַמֵּאֲחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דרכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִצֵּא, ו' אֵלּוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ט) שְׂכָל בְּנֵי הָעוֹלָם כְּלָם מְלֵאִים יִסּוּרִים, אֵינן גַּם אֶחָד שְׂיִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים וְאֶפְלוּ הַשָּׂרִים, אֵינן לָהֶם שׁוֹם עוֹלָם הַזֶּה כְּלָל, כִּי כָּל יְמֵיהֶם כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכָלֶם מְלֵאִים טְרָדוֹת וְדַאָּגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיָגוֹן וְאֲנַחָה תְּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִיְחַדִּים, וְאֵינן גַּם אֶחָד מְכַל הַעֲשִׂירִים וְהַשָּׂרִים, שְׂיִהְיֶה לוֹ הַכֵּל כְּסֹדֵר כְּרִצוֹנוֹ תְּמִיד, וְכָלֶם כְּאֶחָד מְלֵאִים יִסּוּרִים וְדַאָּגוֹת תְּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכָל מִי שְׂבָקֵי קִצַּת בְּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שְׂנִדְמָה עָלָיו, שְׂיֵשׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וְיֵשׁ לוֹ כָּל הַתְּעוּנוּגִים, עֲשֵׂר וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכָלִים נְפְלָאִים וְתַכְשִׁיטִין וּסְגֻלַּת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שְׁגָם הוּא מְלֵא כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה תְּמִיד בְּכַמָּה

מיני אפנים וענינים, וכמו שאמר שלמה המלך: (קהלת ב') "גם כל ימיו כעס ומכאובות", וכתיב: (איוב י"ד) "אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז", וזה כולל כל בני אדם שבעולם מקטן ועד גדול, כי כלם נולדו לעמל ומלאים רגז ויסורין, ואין שום עצה ותחבולה להנצל מעמל ויגון הזה, כי אם לברוח להשם יתברך ולעסק בתורה. וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה י"ג, סימן ז') "אדם לעמל יולד" - 'אשרי מי שעמלו בתורה', היינו מאחר שכל אדם נולד לעמל, ואי אפשר להמלט מזה בשום אופן, אפלו אם יהיה לו כל חללי דעלמא, בודאי יהיה לו עמל ויסורין ודאגות הרבה, על כן החכם עיניו בראשו שיהפך העמל לעמל של תורה, אשר בשביל זה נולד שיעמל בתורה, ואז אשרי לו, כי נצול מעמל העולם הזה וזוכה לחיי עולם הבא.

ולכן אשריך ואשרי חלקך שאת אשה כשרה המחזקת ומעודדת ומשמחת את בעלה, וכך צריך להיות, כי היום הנסיונות מאד מאד קשים ומרים מאד, ובפרט בהשגת פרנסה, ולכן ראוי לאשה לחזק ולעודד ולשמח את בעלה, שעוד יבואו ימים טובים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לכם בגשמיות וברוחניות, רק תחזיקו מעמד ולא להשבר משום דבר, ותראו את גדל הנסים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא אם שניכם - אתם ובעלכם תתפללו אל הקדוש-ברוך-הוא עבור פרנסה, וימשיך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, העקר הוא שמחה כמו שאמר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') "מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח", ולכן אתם צריכים להתחזק ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, שזה בעצמו מסגל לפרנסה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק" (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "והיית אף שמח", ולכן הדבר הראשון אתם צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתבכו יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמרו: 'במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים

וּמְלֵאִים חוֹבוֹת? אֲלֵא דְעוּ לָכֶם שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (נְדָרִים מֵא). אֵין עָנִי אֲלֵא מְדַעַת, עֶקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶרֶן דְּעַת, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמֵתִי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לִכְלֵל אֲלֵקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאָצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֲמָרוֹ חַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים: (חֵלִין ז): "אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה"; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעְלָה: 'הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח!' וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) "אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה"; וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂתִשְׁמַחוּ עִם נִקְדַּת יְהוּדֵיכֶם שְׁנִבְרַאתֶם יְהוּדִים וְשָׂלָא עֲשִׁנֵי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאָמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשִּׁפְעָה וְהַפְּרִנְסָה.

הַמְּאָחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דַּרְל.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ו' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

יְדוּעַ שְׂהַבְעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע רָצָה מְאֹד לְנִסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְהַפְגִּישׁ עִם הָאוֹר הַחַיִּים הַקְדוּשׁ זִי"ע, וְאָמַר אֲנִי נִפְשׁ דְּאֲצִילוֹת, וְהוּא רוּחַ דְּאֲצִילוֹת, וּבִיחַד נִמְשִׁיךְ אֶת נְשִׁמָּה דְּאֲצִילוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה, וְהַזְהִירוּ אוֹתוֹ מִהַשְׂמִים שְׂלֵא יִסַּע, וְעַל הַדְּרָךְ עֶבֶר עֲלִיו מֵהַשְׂעֵבֶר וְכוּ' וְכוּ', וְלִקְחוּ מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַמְּדַרְגּוֹת, וְאָמְרוּ לוֹ שְׂאָבֵד אֶת כָּל הָעוֹלָם הַבָּא שְׂלוֹ וְכוּ', אִזּוּ הוּא אָמַר שְׂעוֹבֵד אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלֵי עוֹלָם הַבָּא וְכוּ', כָּל כִּף הַתְּחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְרַבְּנּוּ ז"ל מְבִיא אֶת הַסְּפוּר הַזֶּה לְהַרְאוֹת לְאָדָם אֵיךְ שְׂצָרִיכִים לְהַתְּחִזֵּק אֶפְלוֹ שְׂעוֹבֵר עֲלֵיו מִשְׂבָּרִים וּגְלִים, צְרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים עַד שְׁנַדְמָה לוֹ שְׂאָבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, אֲסוּר לוֹ לְהַתְּפַעֵל כָּלֵל, וְלִידַע כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים

להחזיק מעמד בכל מיני אפנים שבְּעוֹלָם, העֵקֶר לא להתיאש, כי זה גדלת בר ישראל שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

וכן יש עוד ספור שפעם החזיק הבעל שם טוב הקדוש זי"ע את הלולקע ציבֵּעֵךְ (מקטרת שלו) עם נר של חלב, ושמע כרוז שעבר על אסור חלב ואבד את עולמו על ידי זה, קפץ ונשבע שמהיום הוא תמיד ידליק את המקטרת שלו עם נר של חלב, וסיים רבנו ז"ל את הספור מי שהכיר את הבעל שם טוב תמיד הדליק את הלולקע ציבֵּעֵךְ (מקטרת שלו) עם נר של חלב.

וכוננת רבנו ז"ל היתה לספר לנו את הספורים האלו כדי שנזכר להתחזק ביתר שאת ביתר עז עם כל הכחות שבְּעוֹלָם, ולא להשבר משום דבר, כי אין שום יאוש בעולם כלל, ואפלו ששומעים כרוזים מן השמים שאבד את עולמו, אין לו להתפעל משום דבר, ואסור להתיאש כלל, אשרי מי שמכניס את הלמוד של רבנו ז"ל בתוף לבו, ואז טוב לו כל הימים, כי אי אפשר לעבר את זה העולם אלא עם הלמוד הזה.

המאחל לך בתיבה וחתימה טובה

דרלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ו' אלול ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

את צריכה להתחזק ביתר שאת ביתר עז בבטחון עצמי, שזה זוכים על ידי תקף האמונה, שצריכים להאמין רק בהקדוש-ברוך-הוא שהוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ועל ידי תקף האמונה שמאמינים בו יתברך, על ידי זה נבנה גם האמונה בעצמו, היינו הבטחון עצמי, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) כמו שאדם צריך שיהיה לו אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, כך צריך שיהיה לו אמונה בעצמו שהוא גם כן

שְׁוֶה וְכוּ', וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ו) שְׁכַל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם רַק כְּשֵׁלָא מֵאָמִין בְּעַצְמוֹ, אִז הוּא צָרִיךְ לְעֵבֵד מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, וְלִכְן אֵת צָרִיכָה לְבָנוֹת אֵת הַבְּטָחוֹן הָעַצְמִי שֶׁלָּהּ, וְאִז לֹא תִצְטָרְכִי לְפָחוּד מֵאַף אַחַד.

תְּאֵמִינִי לִי שֶׁבְעֵלְךָ לֹא כּוֹנֵן חֶסֶד וְשָׁלוֹם, לְצַעַר אוֹתְךָ וְכוּ', סֵתָם הַפְּלִיט מְלָה מֵהַפָּה שֶׁלוֹ וְכוּ', מִחֲמַת שְׂאֵת כָּל כָּף רְגִישָׁה עוֹד מִיִּלְדוּת, אִז לְקַחַת אֵת זֶה אִישִׁית וְכוּ', אָבֵל בְּאֵמֶת בְּעֵלְךָ אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְלִכְן אֵת צָרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז לְבָנוֹת אֵת הַבְּטָחוֹן הָעַצְמִי שֶׁלָּהּ, וְזֶה יִשְׁנֶה לָּךְ אֵת כָּל הַטֵּבַע הָרַע שֶׁנִּדְבַק בְּךָ מֵעַת יִלְדוּתְךָ וְכוּ'.

בּוֹדָאִי אֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׂרַבּוּי אֲכִילָה וְכוּ', בָּא מֵיֵאוּשׁ, כְּשִׁמְתִּיאֲשִׁים מֵהַחַיִּים וְחוֹשְׁבִים שְׂאִין לִי כְּכָר שׁוֹם תְּקוּהָ, זֶה מֵה שְׁמִכְנִיס בְּאָדָם תְּאֹהָ לְאָכַל וְלְאָכַל וְלְאָכַל וְלְאָכַל וְלְהַשְׁמִין וְלְהַשְׁמִין וְכוּ', וְכוּ', אָבֵל כְּשִׁאָדָם תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה וְשׁוֹלֵט עַל עַצְמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא נִפְטָר מִכָּל הַבְּעִיּוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּמִיד תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דרלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ו' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲשָׁרֶיךָ וְאֲשָׁרֵי חֲלֻקְךָ שְׂאֵתָה מִתְּמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלֶיָּהּ, וְרַק זֶה מֵה שִׁילֹוָה אֵת הָאָדָם, כְּמֵאָמְרָם ז"ל (אָבוֹת פָּרָק ו') "לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלֻוִּין לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֵלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדוּ", וְלִכְן תִּמְשִׁיךְ לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרָט שִׁישׁ לָנוּ אֵת הַסֹּדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְעַבֵּר וּלְטַיֵּל בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

עם כל זאת אדם צריך להקדיש גם זמן לדבר עם אשתו, שזה מצוה רבה מאד מאד, כי במקום לדבר ולפטר עם חברים וכו', שמהר הם יבעטו בך וישליכו אותך לכל הרוחות וכו', ויותר טוב לדבר ולפטר עם אשתך שהיא תשאיר אתך תמיד, ואין זה בטול זמן כלל, כי מובא (חיי-מוהר"ן, סימן תל"ה) בשעה שרבנו ז"ל הכניס את מוהר"ן ביהמדרש הלמוד וקבע לו שעורים גדולים ללמד בכל יום, עם כל זאת הזהיר אותו שבכל יום יראה לדבר עם בני אדם איזה שיחות וספורים, כדי לפקח את דעתו, אף על פי שלא היה היום מספיק לו לגמר השעורים שצוה עליו, אף על פי כן אמר לו רבנו ז"ל שזה מקרח לפקח דעתו בכל יום על ידי שיחה עם בני אדם איזה שיחה בכל יום, כדי שלא יתבטל ויתבלבל מחו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ה) ששיחה עם בני אדם הוא כמו שנה, שהיא נוחה להמוחין, כי צריכים לתת גם נוחה להמוחין וזה נעשה על ידי שמדברים עם בני אדם, ולכן אין זה בטול זמן כלל, אדרבה זה נוחה להמוחין, ולכן תראה לדבר עם אשתך, ובניחוד תתחזקו, ומה גם שהדבור שמדברים ביחד עם האשה זה מקרב את הלבבות, ומכניס אהבה והבנה הדדית ביניהם, שזה היה רצונו יתברך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א') שהיצר הרע מתלבש את עצמו במצוות, וזה אחד מהמצוות שלא ידבר עם אשתו, כי חבל על הזמן וכו', הוא יכול לדבר ולפטר עם חברים כל מיני שטיות והבלים והבלי הבלים וכו' וכו', אבל כשבא הביתה לא רוצה לדבר עם אשתו כי זה בטול תורה וכו', האם זה לא התלבשות היצר הרע במצוות? ולכן תראה לדבר עם אשתך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שיהיה ביניכם קרוב לבבות, ותאהבו אחד את השני, ותהיו יותר דבוקים אחד בהשני, הקדוש-ברוך-הוא ישמר אתכם מכל רע, וישים ביניכם את השלום והאהבה שבוזה יהיה יחוד עליון.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

דרלג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו צועדים צעד אחר צעד, שעה אחר שעה, יום אחר יום בימי אלול הקדושים, אשר בו פתוחים שערי הרחמים והרחון, וחבל מאד שנבלה את הזמן היקר שלנו בהבל וריק וכו', בשעה שאנחנו יכולים לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהשיח ולספר את כל אשר עם לבבנו עמו יתברך, כי גם הרצונות והכסופים הטובים שאנחנו מוציאים מפינו וכו' וכו', מזה נעשה מה שנעשה למעלה בכל העולמות, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"א, וסימן ס"ו) שאגרגין מזה עולמות חדשים, עין לא ראתה, והאריך בזה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, אמנין, הלכה ד', אות כ"ט) שאדם צריך לשמר את עצמו מאד מאד מכסופין רעים, וירגיל מחשבתו תמיד לכסף ולחשק רק כסופים טובים, כי יתגעגע ויחשק ויכסף תמיד להתקרב להשם יתברך, ולתורתו ולעבודתו וכו' וכו', והעקר להוציא מהפה כל הרצונות והכסופים הטובים שיש לו, שזה בעצמו יביא אותו אל כל המדרגות שבעולם, כי כשבר ישראל מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשטות גמור, ומוציא את הרצונות שלו מפיו, על ידי זה נכלל במקום שנכלל וכו' וכו', וחבל חבל מאד מאד שבני אדם לא יודעים מה זה שיחה בינו לבין קונו, לא צריכים לעשות שום הכנות לזה, רק לפתח את הפה ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשטות גמור בלי שום חכמות כלל, ובפרט עכשו, בימי אלול הקדושים, שהשמים פתוחים והרחמים והחסדים מתפשטים בעולם, חבל מאד שלא נבלה כל שעה לדבר קצת עמו יתברך, ולספר לו יתברך מה שעובר עלינו וכו' וכו', ואין לתאר ואין לשער את הזכות הזה, ולכן אל תהיה בטלן! אל תבלה את הזמן היקר שלך בלפטפט דברים בטלים וכו', ודברים של מה בכך וכו', עם פלוני או עם אלמוני, כי חבל על כל יום ועל כל שעה וכו'.

אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך

הוא, היינו שמציר בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן! יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ואף שיהיה נדמה לך בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הבל הבלים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטוה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מוכן), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושה וכבודות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלוש מלדבר! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אני מאד מאד מבקש אותך אישית, שתלמד בכל יום את הדין היומי, ואפלו שאתמול לא למדת, ומחר מי יודע אם תלמד, על כל פנים היום הזה תחטף את הדין היומי גמרא, שזה הצלת נפשות ממש, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ואם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא כפי סדרת הדין היומי, תרגיש כל מיני נעימות בעולם, כי דף גמרא זה שמירה להנפש, הדין היומי של היום פסחים נ"ג.

רציתי לעורר אותך שגם השנה תעשה את כל הקניות שלך בהחנות שהקמתי ביבנאל "ברסלב סנטר", הן הד' מינים ויהיו לנו אתרוגים מבחרים

תחת השגחת ה"בית הוראה" שלנו, ובפרט הרב הלל אמדי נרו יאיר בעצמו יעמד בפקוח על זה, וכן את הסכות ואת הנוי סכות וכו' וכו', כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות הזה שזכיתי להקים חנות של דברים שבקדשה במקום כזה שאף פעם לא היה פה זכר של יהדות, ותהלה לאל, היום מארבעים ישובים מסביב ליבנאל באים אנשים לקנות כל מיני תשמישי קדשה, אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת רוח שגומרים להקדוש-ברוך-הוא יהודים תמימים שמנעו מהם את היהדות במשך כל השנים, והנה תהלה לאל, הם שוקדים ובאים להחנות שהקמתי ביבנאל "ברסלב סנטר", כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, אשרי מי שעוזר לי לפתח יותר ויותר את החנות שזה זכות הרבים לדורי דורות, כי אי אפשר לתאר ולשער את מעלת הענין הגדול והנורא הזה שיהודי בודק את המזוזות שלו וכו', או קונה מזוזות חדשים וכו', או תפלין וציצית וכו' וכו', עין לא ראתה את גדלת נשמות ישראל, יזכנו הקדוש-ברוך-הוא תמיד להיות ממזכי הרבים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך כתיבה וחימה טובה

דרלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

הנה עכשו, בימי אלול הקדושים, שהשמים פתוחים, והרחמים והחסדים יורדים בשפע מהשמים, עלינו לנצל את הימים הקדושים האלו ולחזור בתשובה שלמה אליו יתברך ולשמר מאד מאד מלשון הרע ורכילות וליצנות שזה עוון הכי חמור, כמאמרם ז"ל (ערכין ט"ו) "כל המספר לשון הרע מגדיל עוונותיו כנגד עבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים", כל כך חמור עוון לשון הרע, וכן אמרו (שם) כל המספר לשון הרע כאלו כפר בעקה, שנאמר: (תהלים י"ב) "אשר אמרו ללשננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו",

וְאָמְרוּ: (בראשית רבה, פרשה צ"ח, סימן נ) לְשׁוֹן הָרַע נִמְשְׁלָה בַּחֵץ, שְׂמִמָּה בְּרַחוּק, כִּף הִיא לְשׁוֹן הָרַע דְּאָמור בְּרוּמֵי וְקָטִיל בְּסוּרְיָא; וְלִכְן זֶה כָּל כִּף חֲמוּר, כִּי אַחַד מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים עַל הַזּוּלָת, וְהַלְשׁוֹן הָרַע מֵתַקְבְּלָת, וּמֵאֲמַלְלִים אֶת הָאָדָם שֶׁדְּבָרוֹ עָלָיו עַל לֹא דְבָר, וְזֶה כָּל כִּף קָשָׁה לְהַנְצֵל מִזֶּה, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בבא בתרא קס"ה.) "רַבִּם בְּגִזֵּל וּמַעוּטִים בַּעֲרִיּוֹת", וְהַכֵּל בְּלִשׁוֹן הָרַע, וְרוֹאִים שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם לֹא נָח כְּרַגַע, מִסִּית וּמִדִּיחַ יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם נִגְדְּנוּ עַל לֹא דְבָר, זֶה טְמָאָה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לָנוּ לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּלְדַעַת שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשָׁפֵט, וְעַלֵּינוּ לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת רַק חֲסִדִּים אַחַת עִם הַשְּׁנֵיָה, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - "אֵהָל אַבְרָהָם" שְׁבֻזָּה גּוֹרְמִים נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם הֵיית רוֹאָה אֶת גְּדַל הַזְּכוּת שִׁיְהִיָּה לָךְ כְּשֶׁתַּעֲזְרֵי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוּלָת בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - "אֵהָל אַבְרָהָם", הֵיית רוֹקֶדֶת מְרַב שְׂמִחָה, כִּי מְכַל יְגִיעָה וְטְרַחָה שָׂרַק יְגַעִים וְטוֹרְחִים לְתַת אֶכֶל לְרַעֲבִים וְלַצְּמֵאִים, נִבְרָא מִזֶּה מְלֹאכִים, מְלֹאכֵי הַזְּכוּת, שְׂמֵלְמָדִים זְכוּת עַל נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא בֶן הַשְּׂמִחָה, הָעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ אֶל שְׂרֵשׁ הַשְּׂמִחָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם אֶפְלוּ כְּמָה דְּבוּרִים, כִּי אֶת לֹא יְכוּלָה לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַזְּכוּת הַזֶּה, כִּי מְכַל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ נַעֲשֶׂה מֵה שְׂנַעֲשֶׂה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', וְאֵל תְּהִי שְׂבוּרָה וְקִטְנָה בְּעֵינֶיךָ וְכוּ', כִּי בְּזֶה שֶׁתְּדַבְּרִי אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא תִנְצְלִי מְכַל מִינֵי צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים שְׂעוּבֵר עַל בְּנֵי אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה מִי שְׂמִכְנִיסָה אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָהּ, וְאִז טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרָה כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוֹל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר יִנִּיק וְחַפִּים ... נֵרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמֵר מִחֻבְרִים רָעִים, כִּי בְקָלוֹת יְכוּלִים
לְהוֹרִיד אוֹתָךְ לְהִשְׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְרַב רַבִּם שֶׁל הַבְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁיֵּצְאוּ
לְתַרְבוֹת רָעָה, הִיָּה רַק עַל יְדֵי חֻבְרִים רָעִים וְכוּ', וְלִכֵּן רָאִה לְשֹׁמֵר מָאד מָאד
לֹא לְהִתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם בְּכֻלָּל, כִּי מָה אַתָּה צְרִיךְ אֶת זֶה!?

הַחַיִּים כָּל כֶּף קָצָרִים, וְעַכְשָׁו זֶה הַזְּמַן שֶׁלָּךְ שְׁאַתָּה יְכוּל לְגַדֵּל בְּתוֹרָה
וְיִרְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְאַתָּה יְכוּל לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁלֹּא חָלַמְתָּ,
אִם רַק תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְתוֹרְצָה רַק דְּבַר אֶחָד: לְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְכָךְ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קַנְבֵּי): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוֹרְדָא", עֵקֶר
יְפֵי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצִעֲרוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן
ע"ג) הַעֲבוּדוֹת שְׁאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחֻבְרוֹתוֹ, כָּל יוֹם עֹרְכוּ יָקָר
מִשְׁנָיִם רְבוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֻנָתוֹ, וְכַתִּיב (אִיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לְגֹבֵר כִּי יִשָּׂא
עַל בְּנֵעוּרָיו", וְלִכֵּן אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְתִתְחִיל
לְהִתְמַיֵּד מָאד מָאד בְּלִמּוּד מִשְׁנָיוֹת, שְׂזֵה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה,
וְיִדּוּעַ שֶׁהָרַב הַקְּדוֹשׁ הַבְּעַל הַתְּנִיָּא זי"ע הַרְגִּיל אֶת בְּנָיו וְאֶת נְכַדָּיו לְהִתְמַיֵּד
בְּלִמּוּד מִשְׁנָיוֹת, וְאָמַר לָהֶם אֲשֶׁר גְּלוּי אֹר הַנְּשֻׁמָּה מֵאִיר בְּאֵדָם רַק עַל יְדֵי
לִמּוּד מִשְׁנָיוֹת, שְׁכֵן "מִשְׁנָה" אוֹתִיוֹת "נִשְׁמָה", וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג') אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הִלְלוּ מִתְכַּנְּסוֹת אֱלָא בְּזָכוֹת מִשְׁנָיוֹת;
וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁגוּרֵס מִשְׁנָיוֹת, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהִתְקַרְבוֹת הַגְּאֻלָּה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעֲעוֹלָם לְהִתְמַיֵּד בְּעֵקֶר בְּלִמּוּד מִשְׁנָיוֹת, שְׂזֵה יִכְנִיס בְּךָ
תְּשׁוּקָה לְלַמֵּד עוֹד שְׂאָר הַלְּמוּדִים, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (סְנֵהוּרִין מ.ב.)
"בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מְלַחְמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה".
וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׁאֲשֶׁר בֵּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה
לְלַמֵּד מִשְׁנָיוֹת אֵינוֹ מַזִּיחוֹ לְהַכְנִס שֵׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיגָרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה
וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנָיוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלַחָה נְצַחִית.

תהלה לאל, יש לי בחורים תלמידים יקרים שמסיימים כל שבוע ששה סדרי משנה, ורואים עליהם את יראתם איך שהם יראי השם וחושבי שמו, ולכן אני מבקש אותך שגם אתה תתמיד בלמוד משניות, וזה ישמר אותך מלעשות שטיות, והעקר הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי, ותצליח דרכך.

המאחל לך כתיבה וחימה טובה

דרלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג
שלום רב אל התלמידה היקרה לי מאד ... תחיה

עכשו עבר החפש הגדול, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתראי לקחת את עצמך בידיך, כי בקרוב מאד תוכלי בעצמך לבנות בית נאמן בישראל על טהרת הקדש.

נא ונא אל תשוטטי על הרחובות וכו', ששם מסתובבים כל מיני פושטקים וכו' וכו', ובכלל את צריכה לדעת שבת ישראל צריכה לשמר מאד מאד מאסור יחוד, כי דוד ובית דינו גזרו על דבר זה, וצריכים לשמר מאד מאד לא להתיחד עם שום גבר, אפלו סתם לדבר אתו, כי זה עוון חמור מאד מאד, וזה מביא להרבה קלקולים וכו' וכו', ולכן אני מאד מתחנן אליך שתהיי בת ישראל צנועה שזה החן והיפי שלך.

ואף שעבר החפש הגדול, והיה לך זמן להתפרק וכו' וכו', עכשו תקחי את עצמך בידיך, ובפרט בימי אלול הקדושים שהוא זמן תשובה שכל השמים ושמי השמים פתוחים להתקבל כל התפלות שמתפללים אל הקדוש-ברוך-הוא, כי בימים אלו, ימי אלול הקדושים, נפתחים שערי הרחמים והרצון, ולכן אני מאד מאד רוצה שתנצלי את הימים האלו ביראת

שָׁמַיִם שְׁלֹמָה, וְתַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, וְחַס וְשְׁלוֹם לֹא לְלַכֵּת עַל הָרְחוּבוֹת בְּלִי גִרְבִּים, שְׂזָה פְּרִיצוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה וְכוּ', וְכֵן לֹא לְלַכֵּת עִם הַשְּׁעָרוֹת פְּרוּעוֹת וְכוּ', אֲלָא לְסַדֵּר אֶת הַשְּׁעָרוֹת כַּאֲשֶׁר מִתְאִים לְבַת יִשְׂרָאֵל צְנוּעָה.

אֲנִי כָּל יוֹם וְיוֹם מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּחַיֶּיךָ, מֵאַחַר שֶׁאַתָּה מִתְחַנֵּכֶת אֲצִלִּי בְּסִמְיַנְךָ "בֵּית מֶלֶכָה", וְכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלִּי הֵם לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינַי אֶת הַהֲצֻלָּחָה שְׁלֹךְ, וְאֵיךְ שֶׁתְּזַכִּי לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְאַזְכֶּה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשִׂמְחוֹת שְׁלֹךְ, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּצַיְתִי אוֹתִי וְתִתְנַהֵּגִי כְּפִי שֶׁבַת יִשְׂרָאֵל מִתְנַהֵּגֶת, וּבִפְרָט בַּת שֵׁשׁ לֶה אֲמוֹנַת חַכְמִים בְּרַבְּנוֹ ז"ל, שְׂזָה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצֻּלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּרִלוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסַדֵּר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁתְּמִיד צְרִיכִים לִשְׁמַע אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים, וְכֵן אִף פְּעַם לֹא כְּדַאי לְהִתְעַרֵב בְּעַסֵּק שֶׁל אַחֵרִים רַק אִם הֵהוּא מְבַקֵּשׁ עֲזָרָה וְכוּ'.

זוּג טְרִי צְרִיכִים תְּמִיד הַדְּרָכָה אֵיךְ לְחַיּוֹת בְּיַחַד וְלְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, כִּי סוּף כָּל סוּף זוּג טְרִי הֵם בָּאִים מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת שׁוֹנִים וְכוּ', וּמִנְהַגִּים שׁוֹנִים וְכוּ', וְצְרִיכִים לְהַדְרִיךְ אוֹתָם אֵיךְ לְהִתְחַבֵּר יַחַד וְלְהַיּוֹת וְתַרְנִים אֶחָד לְהַשְׁנֵי, וְשִׁיחָה בֵּינֵיהֶם הַבְּנָה הַדְּדִית, וְכֵן יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל.

כָּל זוּג טְרִי מְכַרְחִים הַדְּרָכָה נְכוֹנָה דְרָךְ אִישׁ יֵרָא אֱלָקִים שֶׁמִּבֵּין בְּעֵינָי

שְׁלוֹם בַּיִת, אֲבָל אֲסוּר לְקַחַת יְעוּץ מִסֶּתֶם אֶחָד מִבְּחוּץ שְׁלוֹקַח כֶּסֶף, כִּי זֶה לֹא מְעַנֵּין בְּכָלֵל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בַּיִת, כִּי זֶה הַפְּרִנָּסָה שְׁלוֹ, וְלִכֵּן הוּא יִמְשֵׁךְ אֶת זֶה עַל חֲצִי שָׁנָה אוֹ עַל שְׁנָה כִּי חָבַל עַל הַפְּרִנָּסָה, וְזֶה מוּבָן לְכָל וְכוּ'.

וְשׁוּב פְּעַם: גּוֹרֵם חִיצוֹנִי - אֲסוּר לוֹ לְהִתְעַרֵּב כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְשַׁבֵּר אֶת הַנִּשְׁוֹאִין שֶׁל זׁוג טָרִי, וְחָבַל מְאֹד עַל זֶה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשֵׁמוֹ "שְׁלוֹם", יִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין הַזּוּג, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְאִין לְאָף אֶחָד מִבְּחוּץ לְהִתְעַרֵּב בְּזֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דרלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרָה כִּי תִצֵּא, ז' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח שְׂאֵת זְכִית לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲשֶׁר אִין לְמַעַלְה מְזֶה, כְּמֵאמְרֵם ו'ל (בְּרִכּוֹת ל"ה) "בְּמִקּוֹם שֶׁבְּעָלִי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אִין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהָנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִינּוֹן שְׂאָדָם מְהִרְהֵר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מְהִלָּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִּיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שְׂהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִבֵּין אָדָם שְׁחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי בִינּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוֹ שְׂהוּא עֲשָׂה עַד עַכְשָׁו מַה שְׂהוּא עֲשָׂה, וּמִתּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבָר מְקַבְּלוֹ; וְלִכֵּן רֵאִי לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד שְׂזִכִית לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

בְּאִפְּן שְׁכָל הַמִּשְׁפָּחָה יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, זֶה תְלוּי רַק בָּךְ, שְׂאֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת דְּגָמָא לְכָל הַמִּשְׁפָּחָה מַה זֶה יְהוּדוּת? וְאֵת הַיְפִי שֶׁל הַיְהוּדוּת וְכוּ', כִּי

מֵאֵז שְׁחִזְרַת בְּתִשׁוּבָה, תִּהְלֶה לְאֵל, אֶת נִזְהָרַת בְּכַבּוּד אָב וְאִם, וְכֵן אֶת נִזְהָרַת מְאֹד בְּכַבּוּד הַזּוּלַת, וּמִתְנַהֶגֶת בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, שְׁזֵה דֶרֶךְ הַיְהוּדוּת, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (יומא פ"ו) "וְאֵהֲבַת אֶת הַוַּי"ה אֶלְקִיךָ" - שְׁיֵהָא שֵׁם שְׁמַיִם מִתְאַהֵב עַל יְדֶךָ, שְׁיֵהָא קוּרָא וְשׁוֹנָה וּמִשְׁמַשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, וַיְהִי מִשְׁאֵו וּמִתְנוּ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מֵהַ בְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? "אֲשֶׁרֵי אָבִיו שְׁלַמְדוּ תוֹרָה, אֲשֶׁרֵי רַבּוּ שְׁלַמְדוּ תוֹרָה, אוֹי לְהֵם לְבְרִיּוֹת שְׁלֵא לְמַדּוּ תוֹרָה! פְּלוֹנֵי שְׁלַמְדוּ תוֹרָה - רְאוּ כִּמְהָ נְאִים דְּרַכְיֹו, כִּמְהָ מִתְקַנִּים מַעֲשִׂיו", עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: (ישעיה מ"ט ג') "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדֵי אֶתְהָא יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר", וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז' "לְשַׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ - הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר", אָבַל מִי שְׁקוּרָא וְשׁוֹנָה וּמִשְׁמַשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְאִין מִשְׁאֵו וּמִתְנוּ בְּאִמּוֹנָה וְאִין דְּבִירוּ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מֵהַ בְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אוֹי לוֹ לְפְלוֹנֵי שְׁלַמְדוּ תוֹרָה, אוֹי לוֹ לְאָבִיו שְׁלַמְדוּ תוֹרָה, אוֹי לוֹ לְרַבּוּ שְׁלַמְדוּ תוֹרָה, פְּלוֹנֵי שְׁלַמְדוּ תוֹרָה - רְאוּ כִּמְהָ מְקַלְקְלִין מַעֲשִׂיו וְכִמְהָ מְכַעְרִין דְּרַכְיֹו וְכוּ', עֵין שָׁם, וְלִכֵּן רְאִי שְׁמַצְדֶּךָ יִתְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם, וְעַל יְדֵי זֶה שְׁכַל הַמִּשְׁפָּחָה יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי הַכֹּל תְּלוֹי כְּפֵי מַעֲשִׂיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיֵהִיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחִי. הַמֵּאחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דְּרֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרָא כִּי תִצְאָ, ז' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

כְּתוּב: (ישעיה נ"ח ז') "הֲלוֹא פָּרַס לְרַעֲב לַחֲמֶךָ וְעֲנִיִּים מְרוּדִים תְּבִיא בֵּית כִּי תִרְאֶה עָרִם וְכִסִּיתוּ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", אִם אֶתְהָ רַק יָכוֹל לְעֹזֵר לְבַתְּךָ, לְמָה שְׁלֵא תַעְזֹר לָהּ? חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִדִּירָה תִלְךָ לְבַתְּךָ וְלַחֲתָנְךָ

מֵאֲשֶׁר תֵּלֵךְ לְאַחֲרֵי, וְהוּא יִשְׁלַם לְךָ לֹאט לֹאט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל כֶּף גְּדוֹל שִׁיעוֹזֵר גַּם לְךָ שֶׁתֵּצֵא מֵהַצְרוֹת וְהַדְחָקוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, רַק אַתָּה מִכְרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל: (ספר-הַמְדוּת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') "מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ", וְזָכוֹר גַּם זָכוֹר כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק" (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּיתְ אִךְ שִׂמְחָה", וְלָכֵן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אַתָּה צְרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עַצְמְךָ, וְאִךְ שְׂאֲנִי יוֹדַע שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְךָ וּמֵר לְךָ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תִּבּוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִּסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלָכֵן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמַר: 'בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרִי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת?!' אֲלֵא דַע לְךָ שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (נְדָרִים מ.א.) "אֵין עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת", עַקֵּר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶד דַּעַת, כִּי הַמְּאָמֵן הָאֱמֵתִי שֶׁמְאָמֵן שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מְעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאָצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֵלִין ז'): "אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מִכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה"; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קָטָנָה בְּאֲצַבְעֵ קָטָנָה אִם לֹא מִכְרִיזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעְלָה: 'הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שִׂמַּח! וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (ספר-הַמְדוּת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) "אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפְרִנְסָה"; וְלָכֵן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ שֶׁנִּבְרְאָתָּ יְהוּדִי וְשִׁלָּא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשִּׂמְחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשִּׁפְעַ וְהַפְּרִנְסָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְתוֹכֵל עוֹד לְתַת לִילְדֵיךָ, שְׂאִין עוֹד נַחַת יוֹתֵר גְּדוּלָּה מְזוֹ כְּשֶׁהוּרִים יְכוֹלִים לַעֲזוֹר לְהִילָדִים.

הַמְּאָחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דרמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל אם לא מבינים וכו', צריכים לשאל ולומר: 'לא הבנתי' וכו', ואם הצדיק לא עונה יותר וכו', אזי מתפללים הרבה להקדוש-ברוך-הוא שאזכה לדעת מה היתה כונת הצדיק, כי בודאי הצדיק האמתי כשהוא אומר משהו הוא יודע בדיוק מה שאומר, וכלל זה תקח בדיך: שהדבור הראשון של הצדיק זה כונת הצדיק, ואם שואלים אותו פעם שניה והוא עונה, זה כבר לא הצדיק, זה רק מה שהאדם רצה לשמע, וזה ברור.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ב) על ידי אמונת חכמים שמאמין שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט ויש בהם רזין דרזין, על ידי זה מלביש את השכינה בלבושין נהורין וכו', וכן אמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ו) מה שמספרין מופתים מהצדיקים שבמדינות קיר"ה (דוין), הוא מחמת שאנשיהם הם אנשים כשרים ומאמינים בהצדיקים, כי על ידי אמונה שהם מאמינים בדברי הצדיק, על ידי זה נתגלין מופתים, כי באמת הצדיק בודאי מלא מופתים, וכשהוא מאמין בהצדיק ונותן עיניו ולבו על דברי הצדיק, על כל דבור ודבור, כי מאמין שכל דבריו אמת וצדק, ובכונה מכוונת, אזי אחר כך כשבא לביתו, כל מה שיאירע אותו, הוא מסתכל היטב על כל דבר שיאירע לו, ומבין למפרע בדברי הצדיק שדבר עמו בהיותו אצלו, שזה היתה כונת הצדיק שרמו לו בתוך דברים שדבר עמו, וכן כל דבר ודבר שיודמן לו, הוא מוצא הכל בדברי הצדיק למפרע, שרמו לו שיהיה כן, נמצא שנעשה ונתגלה המופתים על ידי זה.

אשרי מי שזוכה להיות מקרב אל צדיק אמת הדבוק בו יתברך, שאינו מסיח דעת ממנו יתברך כרגע, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') שצריכים לחפש ולבקש הרבה מאד אחר צדיק כזה שהוא דבוק לגמרי בו יתברך, ולא יכולים להטעות אותו וכו', כי צדיק אמתי, שדבוק בו יתברך

- אין בו שום השגה כלל, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קט"ז) ש'מבחוץ' הוא נדמה ככל אחד, אבל בפנימיות הוא ענין אחר לגמרי, פי' הוא בטל ומבטל לאין סוף ברוך הוא, ואת הצדיק הזה לא יכולים להטעות וכו', ואף שמשחק עם כל אחד את המשחק שלו, אבל לבסוף נגמר כמו שהוא רוצה וכו'.

ודבר זה ראינו אצל רבנו ז"ל שכל אחד משך אותו לכיוון אחר וכו', וכל אחד חשב שהוא הצליח להטות את דעת רבנו ז"ל לדעתו וכו', ולבסוף נגמר כפי דעתו, אשרי מי שמחזק את עצמו באמונת חכמים, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לה פתיכה וחתומה טובה

דרמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

רבנו ז"ל רצה להחדיר באנשי שלומנו היקרים שאין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ואין דבר כזה לומר שהמקום הזה זה לא בשבילי וכו', ובפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נ"ו) כשיש להאדם לב, אין שיף אצלו מקום כלל, כי אדרבא הוא מקומו של עולם וכו'. פי האלקות הוא בלב, כמו שכתוב: (תהלים ע"ג) "צור לבבי". ואצל השם יתברך נאמר: (שמות ל"ג) "הנה מקום אתי" - שהוא מקומו של עולם, ואין העולם מקומו, נמצא מי שיש לו לב ישראלי, אין ראוי לו לומר שמקום זה אין טוב לפניו, פי אין שיף אצלו מקום כלל, כי אדרבא הוא מקומו של עולם, ואין העולם מקומו; ולכן צריך כל בר ישראל לדעת שבכל מקום שרק יהיה, שם הקדוש-ברוך-הוא נמצא, ואין לומר שהמקום הזה לא בשבילי, וזה שיף הן בענין מגורים, והן בענין שדוכים, כי רואים בני אדם נכנסים לגור באיזה מקום, ואחר כך

מִתְחַרְטִים: 'לָמָּה בָּאנוּ לְמָקוֹם הַזֶּה?!' וְאוֹכְלִים אֶת הַלֶּב כְּאִלוֹ אִם הֵינּוּ
 בְּמָקוֹם אַחֵר הֵיךָ יוֹתֵר טוֹב, אָדָם צָרִיף לְדַעַת שֶׁהִכְנִיסוּ אוֹתִי בְּמָקוֹם הַזֶּה -
 זֶהוּ זֶה! מָה עָלַי לְהִתְבַּלְבֵּל יוֹתֵר? וְכִמוֹ כֵּן בְּעֵינַי שְׂדוּכִים שְׂאֵם מְצָאוּ זְרוּג
 וְהִתְחַתְּנוּ, אֵינְךָ לְדַבֵּר זֶה סוֹף וְכוּ', כִּי תִמְיֵד יִתְלוּנְךָ וַיֹּאמֶר: 'אוֹי, הַמָּקוֹם הַזֶּה -
 זֶה לֹא מָקוֹם טוֹב בְּשִׁבְלִי וְכוּ', הֵייתִי צָרִיף לְקַחַת שְׂדוּף אַחֵר יוֹתֵר טוֹב וְכוּ',
 וְהַכֵּל הֶבֶל וְרַעוּת רֹחַ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ רְאֵי רַק לְהִתְחַזֵּק
 לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי מִי שֶׁתִּמְיֵד בְּשִׁמְחָה אִזּוֹ הוּא אֵף פַּעַם לֹא נִכְנָס בְּסִפְפוֹת
 וְכוּ', אֲדַרְבֶּה הַשִּׁמְחָה מְרָאָה שֶׁהוּא מְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֶצְלוֹ
 יִתְבַּרְךָ נְאֻמָּה: (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזֹ וְחֻדְוָה בְּמָקוֹמוֹ", וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁהוּא שֶׁשׁ
 וְשִׁמְחַת תִּמְיֵד הוּא נִמְצָא אֶצְלֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵיךְ שֶׁמְנַהֵיג עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא הוּא שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְלֹא מִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם דְּבָר, וְזֶה הַנִּקְדָּה שֶׁרַבְנוּ ז"ל
 רוֹצֵה לְהַכְנִיס בְּנוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת הַלְמוּד הַעֲמֵק הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דְּרַמְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדָּר כִּי תִצָּא, ז' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שְׂזִכִּיתָ לְסִים עֲשִׂירִיּוֹת
 פְּעָמִים שֶׁשָּׂה סֻדְרֵי מִשְׁנֵה, אֲשֶׁרֵיךְ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקָה, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים: (סְנֵהדְרִין מ.ב.) בְּמִי אֲתָה מוֹצֵא מְלַחְמָתָה שֶׁל תוֹרָה? בְּמִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ
 חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנֵה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תַּלְפוּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל
 גִּיהֵנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינּוּ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי
 שֶׁיִּגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מִשְׁנֵי
 אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, מִשְׁנֵי עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרָנְס"ה, שֶׁכָּל הַמִּתְמִיד בְּמִשְׁנֵיּוֹת,
 נִמְשָׁךְ עָלָיו פְּרָנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְכֵן זֶה שְׂזִכִּיתָ לְסִים אֶת הַשֵּׁס אֲשֶׁרֵיךְ וְאֲשֶׁרֵי
 חֲלָקָה, כִּי כִּף שֶׁמְעוּ מִרַבְנוּ ז"ל שֶׁמִּי שֶׁזוֹכֵה לְסִים ש"ס, מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ

צֶלֶם אֱלֹקִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּם אֶת הַשֵּׁ"ס כַּמָּה פְּעָמִים, וְאַחַר כֵּךְ הוּא לּוֹקֵחַ מִסֶּכֶת אַחַת וְחוֹזֵר עַל זֶה מָאָה פְּעָמִים וְאַחַת, וְכֵךְ הוֹלֵךְ מִמִּסְכְּתָא לְמִסְכְּתָא, כִּי אֵין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּסִיִּם מִסִּכְתָּא מָאָה פְּעָמִים וְאַחַת, וּמוֹבָא בְּתַקּוּנֵי זֵהָר: (הַקִּדְמָה) "כָּל מֵאֵן דְּזוֹכָה לְהִלְכָה חַד יְרִית עֲלֵמָא חָד, כָּל שְׁכָן מֵאֵן דְּזוֹכָה לְמִסְכְּתָא חֲדָא".

בְּעֵינֵי שְׂדוּכִים וְכו', בְּנֹדָא אָדָם לֹא מְחִיב לְקַחַת חֲגֵרַת אוֹ עוֹרַת אוֹ שְׂאָר מוּמִים וְכו', וְזֵה לֹא נִקְרָא בְּרִין, וְכִמוֹ כֵּן אִם הִבְחוּרָה לֹא מוֹצֵאת חֵן בְּעֵינֵי הַבְּחוּר, אֶפְלוּ שְׁהַהוֹרִים מְצִיעִים לוֹ אֶת זֶה וְכו', הוּא לֹא צְרִיךְ לְקַחַת אֶת זֵה, וְזֵה דְבַר פְּשׁוּט, וּבִשְׁבִיל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (קְדוּשֵׁין מ"א). אֲסוּר לְאָדָם שְׂיִקְדַּשׁ אֶת הָאִשָּׁה עַד שְׂיִרְאָנָה, שְׂמָא יְרָאָה בַּהּ דְּבַר מְגַנָּה וְתַתְּגַנָּה עָלָיו; וְלִכֵּן אִם לֹא נִרְאָה לָךְ הַשְּׂדוּךְ שְׁהַהוֹרִים מְצִיעִים לָךְ, אַתָּה לֹא נִקְרָא בְּרִין, וְזֵה דְבַר פְּשׁוּט.

הַעֲקָר בְּמִצִּיאת הַזּוּג הוּא לְהִרְבוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנו, וּיְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ שְׂיַחֲוּס וּיְרַחֵם עָלָיו וְיִמְצִיא לוֹ אֶת בַּת זּוּגו, וְלִכֵּן תִּרְאָה לּוֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם עַד שֶׁתִּמְצָא אֶת בַּת זּוּגְךָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלֵי זִכְנֵי לְמִצָּא אֶת בַּת זּוּגִי, וְאַתָּה בְּעֵצְמְךָ יוֹדַע שְׂאֵנִי מוֹכֵן כְּבֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעַבְרוֹת חַמּוּרוֹת, אֵךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנָּים וְהָרַעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מִצִּיאת זּוּגִי, וְאֵנִי נִמְצָא בְּצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמִחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל עוֹוֹנוֹתֵי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֵנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמֵי לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תַּקּוּנֵי זֵהָר, תַּקּוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְּחָזַר בְּתִשׁוּבָה, חָזַר וְיַהֲיִבְנָא לִיהַּ בַּת זּוּגִיהַ, וְהִנְנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בַּת זּוּגִי, וְאַזְכָּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דְּרַמָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ז' אֱלוֹל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חֲלַקְךָ שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׂאֵין
טוֹב מִזֶּה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ הַתֵּנָא הַקְדוּשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ו') "לְפִי שְׁבִשְׁעַת
פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת
וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֹא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדּ", וְרַק זֶה הַתְּכֵלִית שֶׁלֹּזָה נִבְרָא
הָאָדָם שְׂיִזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה יוֹם יוֹם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא
בְּרַאשִׁית) שְׁהַעוֹלָם לֹא נִתְיַסַּד אֲלֵא עַל הַתּוֹרָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְנָה
לְיִשְׂרָאֵל שְׂתִיעֲסָקוּ בָּהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ יוֹמֵם וְלַיְלָה, שְׁנֵאמַר: (יְהוֹשֻׁעַ א') "וְהִגִּיתָ
בוֹ יוֹמֵם וְלַיְלָה" וְאוֹמַר: (תְּהִלִּים א') "כִּי אִם בְּתוֹרַת הַיְיָ" חֲפָצוֹ" וְגו' "וְהִיָּה
כְּעֵץ שֶׁתּוֹל עַל פְּלָגֵי מַיִם" וְגו', שְׁבִשְׁבִיל שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה הַעוֹלָם עוֹמֵד, שְׁכֵן
אֲמָרָה חֲנָה: (שְׁמוּאֵל א' ב') "כִּי לַהֲיָי"ה מְצַקִּי אֶרֶץ", וּמִי הֵם "מְצַקִּי אֶרֶץ?" אֵלוֹ
שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה שְׁבוֹזְכוֹתָם הַשְּׂתַת הַתּוֹרָה שְׁנֵאמַר (שם) "וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם

תַּבְּל", וְאָמְרוּ (זֶהֱרַ שְׁלַח ק"ס): "זְכָאָה חוֹלְקֵהוֹן דְּאֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִיתָא
לְשִׁמָּה, דְּהָא מִתְקַשְׂרֵי בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִמֶּשׁ, וְאֶקְרוּן אַחִים וְרַעִים, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב: (תְּהִלִּים קכ"ב ח') 'לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ"', [אֲשֶׁרֶי
חֲלָקֵיהֶם שֶׁל אֵלוֹ שְׁעוֹסָקִים בְּתוֹרָה לְשִׁמָּה, שְׁהֵם מִתְקַשְׂרִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מִמֶּשׁ].

בְּעֵינֵי הָרְאשֵׁי תַבּוֹת, בְּוֹדָאֵי זֶה בְּעֵיָה גְדוּלָּה וְכוּ', אֲבָל הַיּוֹם הַדְּפִיסוּ
בְּסוּף כָּל סֵפֶר וְכֵן בְּסוּף הַש"ס פְּעֻנוּחַ כָּל הָרְאשֵׁי תַבּוֹת, כֶּף שְׁלֵא יִקְשֶׁה

לְאָדָם לְהַבִּין, (ומעולם הִיא קָשָׁה לִי דָבָר זֶה - לְמָה צְרִיכִים לְכַתֵּב רְאֵשֵׁי תְבוּת כְּדֵי שְׁבִנֵי אָדָם
לֹא יִדְעוּ אִיךָ לְפַעֲנֵנָה אֵת זֶה? !).

וְלָכֵן אַתָּה תִּרְאֶה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ
מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דרמד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ז' אֲלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׂתַחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית,
כִּי אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים אִיךָ שְׂאֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם, וְאִיךָ שְׂאַתֶּם קְשׁוּרִים בְּתוֹךְ
לְבָבִי, וּבִפְרָט אֶת - ... תַּחֲיָה, צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבַעֲלֶךָ עוֹזֵר לִי בְּכָל פְּרָט
וּפְרָט, וּמִמֶּשׁ מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּרִי, וְאֲנִי מָאד מָאד מְעַרֵּיךָ אֶת הַמְּסִירוֹת
נַפְשׁ שְׂאַתָּ מוֹסְרָת אֶת נַפְשֶׁךָ עֲבוּר זֶה, כִּי בּוֹדָאִי זֶה לֹא בָּא קָל, אֲבָל תִּזְכְּרוּ
טוֹב שְׁבוֹזְכוֹת זֶה יְהִיָה לְכֶם יְלָדִים טוֹבִים שְׂזֶה הַבְּרָכָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אוֹי
וְאֲבוֹי מַה שְּׂרוּאִים וְשׁוֹמְעִים הַיּוֹם - יְלָדִים יוֹצְאִים מֵהֶדֶת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלָכֵן
אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׂבִידִיכֶם רַק לַעֲזֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי,
וְהַעֲקֹר לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, שְׂזֶה סוּד הַצְּלָחַת הַנְּשׁוּאִין, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שְׂתַמִּיד תְּבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

... נִרוּ יְאִיר נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא:
מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת
חִזְק מָאד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה
לְמוּדִים הָאֵלוּ הֵם עַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ, אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים,
(שְׁבַת ק"כ.) "וּבְכִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה
וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזֶה נִקְרָא "עֲנִי" - מִי שְׂלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לְמוּדִים
הָאֵלוּ.

הַעֲקֹר תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן! אִפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמִדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דרמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ז' אָלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, אֵתְּךָ צְרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל מִי שֵׁיִשׁ לוֹ עֶסֶק עִם רַבִּים, יֵשׁ עָלָיו בְּקִרְתָּ, וְלָכֵן אֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם עֶסֶק מִזֶּה! אֲדַרְבֶּה אֵתְּךָ צְרִיךְ לְשֹׁמַח מְאֹד מְאֹד עַל גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁיִשׁ לָךְ שְׂאֵתְךָ מְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים וְנוֹתֵן לָהֶם לְאָכַל שְׂזֵה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, כְּמֵאֲמָרֵם ו"ל (בְּבֹא בְתָרָא ט) אֵין בּוֹדְקִין לְמִזְוֹנוֹת, הֵינְנוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעַב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתְךָ, כִּי מִי שְׁבָאֲמַת רַעַב אוּ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׁלֹא רַעַב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלָכֵן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְלְצָמָאִים, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֵתְךָ לְעֹזֵר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וּבְזִכְרוֹת זֶה יִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם בֵּית אֲמִתִּי, וְתֵאֱהָבוּ אַחַד אֶת הַשָּׁנָה, וְתִכְבְּדוּ אַחַד אֶת הַשָּׁנָה, וְתִרוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהִילְדִים הַחֲמוּדִים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתקפיד להתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, שזה סגולה לפרנסה בנקל, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, ומה גם שמטהר את האדם, כמאמרם ז"ל: (ילקוט בלק, רמז תשע"א) מה נחלים הללו - בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין, וטובלין ועוליך טהוריך, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות - בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ולכן אשרי מי שמקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה הוא מכניס כמה פרוטות לצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם: (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) "גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין", שנאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הנה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים נ"ד, אף שנדמה לה דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחך?' אל תאמר זאת! אלא דע לה כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס

אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לִבָּהּ, שְׁאֵנִי כוֹתֵב בְּדַם לִבִּי וְלֹא בְּדִיו, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמְרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

דְּרָמוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵי כִי תִצָּא, ז' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ, רַק חֲזֹק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתִחְדָּיר בְּמַחַ מַחֲשַׁבְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחֲשַׁבָּה זוֹ תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵיִן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁר־יִהְיֶה שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹרֶךְ הַיָּיִן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹרֶךְ אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

אֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁזֶה סִגְלָה לְפִרְנֶסֶה בְּנִקְל, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, יֵשׁ לוֹ דְּבַר שֶׁבְּמִנְיַן, וּמָה גַם שֶׁמִּטְהַר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאמְרָם ז"ל: (יִלְקוּט בְּלָק, רַמְזֵי תִשְׁע"א) מַה נִּחְלִים הִלְלוּ - בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּךָ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת - בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצֵאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת; וְלָכֵן אֲשֶׁר־יִי מִי שֶׁמִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הוּא מְכַנֵּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדֻּקָה, כִּי כִךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֵא בְּתָרָא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי

והדר מצלי אמר דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם: (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) "גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין", שנאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזור תפלתו ריקם.

נא ונא אל תהיה בטלן! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים, ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי גמרא' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: גבריאל, מייכאל, רפאל, אוריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסוכב עם ארבעה מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים נ"ד, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מחר?' אל תאמר זאת! אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

אם אתה יכול להשיג לי ספרים אלו "מכילתא", עם פרוש מרכבת המשנה, וכן "ספרי" עם פרוש תולדות אדם, וכן "מקבצאל".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך כתיבה וחיטימה טובה

דרמז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזק ביתר שאת ביתר עז, ואף שאני יודע שאתה עובר עכשו דברים קשים בחייה, עם כל זאת אתה מכרח להתחזק, כי אין זו עצה לפל בדעתך, ואף שאתה סובל מרירות דמרירות וכו', וכו', עם כל זאת זכור מה שכתוב בזהר (הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מריא למתקא, עד לא ייתון הקא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הקא; נמי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז, שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מפל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

בענין לקנות תפלין דרבנו תם ולעשות גמ"ח להלוות למי שאין לו, זה דבר טוב מאד, וזכות גדולה לזכות את אחרים במצוה היקרה הזו.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעלות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב, סימן י) "מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה", ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

דרמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ולא יחסר לכם שום דבר, ותזכי למכר את הדירה ויהיה לכם שפע גדול מאד מאד.

שמעתי שהמועצה רוצים לשים על גגות תלמוד תורה והבית ספר קולטי שמש שמתקנים בגגות וכו', אבל ידוע שיש בזה סכון של הקרנות, ולכן אמרתי להרב ... נרו יאיר שיפנה אל עורך דין תכף ומיד כדי שנוכל לעצור את זה דרך בית משפט, והעורך דין אמר שצריכים חתימות של כמה הורים, ולכן אבקש אותך בשביל הבריאות של ילדינו שלא יהיו בכלל סכנה, שתהיי בקשר עם הרב ... נרו יאיר, ורציתי מאד שתחתימי על המכתב כמה הורים שיש להם ילדים הן בתלמוד תורה והן בבית ספר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שיפיר את עצת הרשעים שהם רק רוצים להרע לנו, וכך אמר הנביא: (ישעיה נ"ז כ', כ"א) "והרשעים פים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט אין שלום אמר אלהי לרשעים", ודרשו על זה חכמינו הקדושים: (תנחומא ויקרא) מה הים הזה הגלים שבתוכו מתגאים ועולים וכיון שפל אחד ואחד מגיע לחול הוא נשבר וחוזר, וחברו רואה אותו אף הוא שנשבר ומתגאה ועולה ואינו חוזר בו, כך הרשעים רואים אלו את אלו והם מתגאים, לפיכך נמשלו לים שנאמר: "והרשעים פים נגרש", כך כל הדורות שעמדו דורו של אנוש, דור המבול, דור הפלגה, לא למדו אלו את אלו, אלא

מתגאים, לפיכך נמשלו לים: "והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל",
 לרשעים ואין להם נוחות והנאה בעולם, ולצדיקים יש להם השקט, שנאמר
 (ירמיה ל') "ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

דרמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע למה אתה חושב שיש לי הקפדה עליך וכו' וכו', מה עשית
 לי רע שאתה צריך לחשב מחשבות כאלו? אדרבה תמיד עזרת לי עם ספרים,
 יעזר הקדוש-ברוך-הוא שהזכות הזאת תגן עליך.

בענין הילדים, אין עצה אחרת רק תפלה, ומה שתפלה פועל שום דבר
 בעולם לא פועל, ולכן חזק ואמץ להתפלל תמיד על הצלחת ילדיך, ונשמע
 ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

דרנ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! מובא בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמ"ו, סעיף ו') אשה שלמדה תורה - יש לה שָׂכָר, אָבָל לא כשָׂכָר האיש, מפני שאינה מצוה ועושה, ואף על פי שיש לה שָׂכָר, צוּו חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים שלא ילמד אדם את בתו תורה, "מפני שרוב הנשים אין דעתן מכוונת להתלמד, ומוציאות דברי תורה לדברי הבאי, לפי עניות דעתן, אמרו חכמים כל המלמד את בתו תורה כאלו מלמדה תפלות (פרוש דבר עברה), במה דברים אמורים?! תורה שבבעל פה, אבל תורה שבכתב לא ילמד אותה לכתחלה, ואם מלמדה אינו כמלמדה תפלות, הגה: ומכל מקום חיבת האשה ללמד דינים השייכים לאשה, ואשה אינה חיבת ללמד את בנה תורה, ומכל מקום אם עוזרת לבנה או לבעלה שיעסקו בתורה חולקת שָׂכָר בהדייהו"; עין שם.

עם כל זאת אנחנו מוצאים במשך הדורות שהיו נשים שהיו חכמניות ובקיאות בכל התורה.

חכמינו הקדושים מביאים (ברכות ז) שברוריה אשתו של רבי מאיר התוכחה עם בעלה, רבי מאיר רצה להעניש את הנהו בריוני, ואמרה לו אשתו "תמו חטאים" כתיב, ולא חוטאים, וכן בנותיו של רש"י היו בקיאות בתורה, וכן מובא ב"מגן אברהם" (הלכות יום טוב) שהביא קשיא מאמו של הסמ"ג בענין ברכת הדלקת הנר ביום טוב, והיא הייתה חכמה בתורה וביראת שמים, ומצינו שהגאון ה"חות יאיר" קרא את הספר על שם אמו שהיתה שמה חנה, והיא הייתה חכמה מאד ובקיאָה בכל הש"ס, וכן הר"ש מקינון בספר "הכריתות" שלו מביא: מצינו אשה נזכרת בבבליה חולקת עם התנאים בתוספתא דכלים, פרק א' בבבא מציעא, וסיים הר"ש זה חדוש להמצא אשה בין התנאים, וכתב עליו החיד"א כי האשה הנזכרת בתוספתא בכלים פרק א', אתה מוצא שם שהיא ברוריה בתו של רבי חנינא בן תרדיון ואשת רבי מאיר, וכן איתא: (פסחים ס"ב:) "ברוריה דביתהו דרבי מאיר בריתה דרבי חנניה בן תרדיון, דתניא תלת מאה שמעתתא ביומא משלש מאה רבותא" וכו', עין שם, וכן מצינו בתוספתא דכלים בבא קמא פרק ד' שהיא חולקת עם אביה רבי חנינא בן תרדיון, עין שם, וכן מצינו (ערוכין ג'): "ברוריה אשכחתייה לההוא תלמידא דהוה גריס בלחישא בטשא

ביה, אַמְרָה ליה: לא כֶּף כְּתוּב: (שמואל ב' כ"ג ה') "עֲרוּכָה בְּכָל וּשְׁמֵרָה" - אַם עֲרוּכָה בְּרַמ"ח אַבְרָיִם שְׁלֹף מְשַׁתְּמֶרֶת, וְאִם לֹא אֵינָה מְשַׁתְּמֶרֶת"; עֵינַי שָׁם, וְכֵן בְּמִשְׁפַּח הַדּוֹרוֹת הָיוּ הֶרְבֵּה נָשִׁים שֶׁהָיוּ בְּקִיאוֹת בַּתּוֹרָה, הָרִי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ אִם מִיִּשְׁהֵי דוּחֶקֶת אֶת עֲצָמָה וְלוֹמַדֶּת תּוֹרָה, זָכָתָה לְעֲצָמָה.

הָעֵקֶר רָאִי לְהִתְחַתֵּן שְׁזָה בְּוֵדָאֵי מְצוּהָ, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הֶלְלוּ שֶׁהִנְסִינּוֹת קָשִׁים מְאֹד מְאֹד, מַה טוֹב וּמַה נְעִים שֶׁתּוֹכִי לְהִתְחַתֵּן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דְּרָנָא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִצֵּא, ז' אֲלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אַתָּה בְּוֵדָאֵי צְרִיךְ לְהוֹדִיעַ לוֹ, כִּי אַחֲרַת אַתָּה מְטַעֵה אוֹתוֹ, וְעַל דַּעַת זֶה הוּא לֹא קָבֵל אוֹתְךָ שְׁכָבֶר אַחַר שְׁבוּעַ רֵאשׁוֹן שְׁאַתָּה תַעֲבֹד תִּבְרַח לוֹ, וְלִכֵּן אַתָּה פֶּן צְרִיךְ לְהוֹדִיעַ לוֹ, אֲלֵא מָה?! תִּגִּיד לוֹ שְׁזָה סֵךְ הַכֹּל נְסִיעָה שֶׁל שְׁבוּעַ, וְכִכָּה כָּל הַשָּׁנָה אַתָּה לֹא נוֹסַע, וְאַתָּה תַעֲשֶׂה אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלֹף בְּנִאֲמָנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֵז לְדַעֲתִי לֹא תִהְיֶה לָךְ שׁוּם בְּעִיָּה.

כִּי רַבְנוּ ז"ל כָּבֵר הִבְטִיחַ לָנוּ שְׁאֵף אַחַד לֹא יִפְסִיד עַל יְדוֹ, וּבְזֶה הַלְשׁוֹן אָמַר: "צוּ מִיר הָאֵט נָאךְ קִינְעֶר נִישְׁט דַּעַר לִיגִט", (אֲצִלֵּי עוֹד אֵף אַחַד לֹא הִפְסִיד), וּבִפְרָט בְּעֵנִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁאִי אִפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁנוֹסַע לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן אֱלֹו, וּמוֹהֲרֵנִית ז"ל אָמַר שְׁכָל אַחַד וְאַחַד שָׂרָק נוֹסַע לְאוֹמֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, יֵשׁ לוֹ חֶלֶק בְּהַגְּאָלָה, וְחֶבֶל מְאֹד שְׁלֹא מְפָרְסְמִים אֶת דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (חִי-מוֹהֲרֵן, סִימָן ת"ה) "הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוּל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדַע שְׁאֵינְךָ הִדְבַּר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֵינִי יוֹדַע מַהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעִיָּא

אתם בלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי"; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ו) ש'יכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

ואני כבר לא מדבר מאלו החצופים שקוראים את עצמם על שם רבנו ז"ל, ומונעים את בני אדם מלנסע על ראש השנה בכל מיני תרופים וטענות מטענות שונות וכו', זה בא מגאות וכבוד וכו', ששם לא יקבלו את זה וכו', או משאר טעמים של הבל שאין להם שום שחר, והם סתם חצופים שמדברים פתוח נגד רבנו ז"ל, כי רצונו היה שנהיה שמה בראש השנה, עד כדי כך שהתבטא רבנו ז"ל לאחד מאנשי שלומנו (עין חיי-מוהר"ן, סימן ת"ד) שהתלונן לפני רבנו ז"ל שהיה ניחא לו יותר להיות אצלו על שבת תשובה ולא על ראש השנה, כי אין לו מקום לעמד שם בבית המדרש, וגם אין לו אכסניא טובה לאכל וללון, ומחמת זה דעתו מבלבלת מאד ואינו יכול להתפלל בכונה, על כן היה טוב לפניו יותר להיות אצלו בזמן אחר ולא בראש השנה. השיב לו רבנו ז"ל בזה הלשון: "אם לאכל, אם שלא לאכל, אם לישן, אם שלא לישן, אם להתפלל, אם שלא להתפלל (רצונו לומר שלא להתפלל בכונה פראי), אף ורק שתהיו אצלי על ראש השנה - יהיה איך שיהיה". ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: "יא עסין ניט עסין, יא שלאפין ניט שלאפין, יא דאווינען ניט דאווינען, אבי דו זאלסט ביי מיר זיין אויף ראש השנה" (ובאמת כל דברים הללו הם רק דמיונות ופתויים של הבעל דבר וכו', כי תהלה לאל, נראה בחוש שעל פי הרב מתפללין יותר בכונה בכלל הקבוץ הקדוש על ראש השנה, ממה שהיה מתפלל בבית); ואיך יכולים פרחחים לומר אחרת מדבריו ז"ל? ועוד נקראים "גדולים", בודאי זה מאד מאד קשה לנסע, אבל מה ומי אנחנו להתערב בעניניו של רבנו ז"ל?! כיון שכל כך בקש את אנשי שלומנו והזהיר באזהרה גדולה שנבוא אליו לראש השנה, עד כדי כך שאמר: (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ג) ה'ראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקראים שלי מאמינים

לִי, וְלִמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמִּקְרָבִים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֶר? כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁפָל מִי שְׁסָר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, לֹא יִחְסַר אִישׁ, וּמִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (נְחֻמִּיהָ ח) "אֲכָלוּ מִשְׂמָנִים וּשְׁתוּ מִמֶּתְקִים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹנִי"ה הִיא מְצֻזְכָּם", וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הָרִי שְׁלָף לְפָנָיִךְ שֶׁעַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִקְרָחִים לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ אַף שְׂזָה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְלֹא מִפְסִידִים כְּשֶׁנִּמְצָאִים אֶצְל רַבְנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַמְּאַחַל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דְּרַנְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ז' אֲלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קצ"ב) מְעַנֵּין זֶה - שְׂאִין הָעוֹלָם רוֹצִים לְהֶאֱמִין שִׁיְהִיו נִמְצָאִים עַכְשָׁו צְדִיקִים גְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד כְּמוֹ בְּדוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים. עֲנָה וְאָמַר: אִם מֵאֲמִינִים בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ צְרִיכִים לְהֶאֱמִין שִׁישׁ צְדִיקִים גַּם כֵּן. כִּי כְּמוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ נִמְצָא, בְּוֹדָאֵי כְּמוֹ כֵּן נִמְצָאִים צְדִיקִים בְּוֹדָאֵי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְהֵבֵן מְאֹד; כִּי בְּאֻמַּת זֶה עֲצַת הַיִּצָּר הָרַע לְרַחֵק בְּנֵי אָדָם מֵהַצְדִּיקִים שֶׁנִּמְצָאִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, שֶׁהִיוּ יְכוּלִים לְקַרֵּב אֶת כָּלֵל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, מָה עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ך מ"ם? הוּא מְכַנֵּס בְּלִבָּם שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁהִיוּ אֵין צְדִיקִים, וּמְמִילָא לֹא יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם הֵינּוּ בְּדוֹר קָדָם אוֹ בְּשָׁנֵי דוֹרוֹת קָדָם, שֶׁהִיוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים - בְּוֹדָאֵי גַּם אֲנַחְנוּ הֵינּוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת צְדִיקִים, וּבְאֻמַּת זֶה טְעוּת כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַדְּבִקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבְוֹדָאֵי צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ אַחֲרֵיהֶם, כִּי הֵם נִעְלָמִים וְנִסְתָּרִים מִן הָעוֹלָם, וּכְעֵין שְׂאֵמֶר רַבְנוּ ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') שְׁצַרְיָכִים לַחֲפֵשׁ וּלְבַקֵּשׁ בִּיגִיעוֹת וּטְרָחוֹת לְמַצֵּא אֶת הַצְּדִיק שֶׁיְכוּל לְהַאִיר בּוֹ גַם כֵּן הָאֵרֶת הָאֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁגַם אֶצְלוֹ יִהְיֶה בְּרוּר וְזִכּוֹן הַמְּדַמָּה, וַיִּרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּגִלּוֹי רַב וְנִפְלְאָ מְאֹד, כִּי בְּוֹדָאֵי גַם עֲכָשׁוּ יֵשׁ צְדִיקִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, אֶךְ הֵם נִעְלָמִים וְנִסְתָּרִים מֵעֵינַי כָּל חַי, וְהַסְמִיךְ מ"ם עוֹשֶׂה כְּבָר מַה שֶׁעוֹשֶׂה לְהַעֲלִים וְלַהֲסַתִּיר אוֹתָם לְגַמְרֵי מִן הָעוֹלָם, וּמִפְרָסֵם שְׁקָרְנִים, ר'מָאִים, צ'בוּעִים, שְׁרִיץ' הַשּׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ, הַעֲקָר שְׁלֵא יִתְגַּלוּ הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּים שְׁיֵשׁ בְּכַחַם לְהַגְבִּיחַ אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה קוֹרָה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְאַחֲרֵי שֶׁהַצְּדִיקִים נִסְתַּלְקִים, אֲזִי מִתְגַּלִּית גְּדֻלַּתָם וּבְגִי אָדָם מוֹרְטִים אֶת שְׁעָרוֹת רְאִשֵׁיהֶם: 'אִי, אִיךָ לֹא זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם בְּחַיִּים חַיּוֹתָם? אֲבָל כְּבָר מְאַחֵר וְכוּ' וְכוּ', וּבְוֹדָאֵי יֵשׁ צְדִיקִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר שְׁיֵשׁ בְּכַחַם לְקַרֵּב אֶת כָּל הַדּוֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲבָל הַסְמִיךְ מ"ם מֵעֲמִיד עֲלֵיהֶם רְשָׁעִים אַרְוּרִים שְׂמֻדְבָּרִים עָלָיו כָּל דְּבַר אָסוּר, וּמֵעֲלִימִים וּמְכַסִּים וּמְסַתִּירִים אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם.

וּבְעֵינַי מַה שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שם) "אִם מְאֲמִינִים בְּהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ צְרִיכִים לְהֶאֱמִין שְׁיֵשׁ צְדִיקִים גַּם כֵּן. כִּי כְמוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ נִמְצָא - בְּוֹדָאֵי כְמוֹ כֵּן נִמְצָאִים צְדִיקִים בְּוֹדָאֵי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר"; בְּזֶה פֶּרֶשׁ הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה מִרַאדוּמְסֵק זי"ע ("תְּפָאֶרֶת שְׁלֵמָה" עַל מוֹעֲדִים - לַחֲנֻכָּה) מַה שְׂאֵנּוּ אוֹמְרִים בְּנִסְחַ הַבְּרָכָה: "צוֹר כָּל הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת", שְׂרָצוּנוּ יִתְבַּרֵךְ הִיָּה שֶׁיִּהְיֶה צְדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יָבוֹאוּ כָּל הַנְּסִים וַיִּשְׁוּעוֹת בְּכָל דּוֹר, עַיִן שָׁם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיקִים הָאֲמַתִּים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וְנִזְכָּה לְבוֹא לְתַקּוּנָהּ הַנִּצְחִי.

הַמֵּאחַל לָךְ כְּתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

דרנג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון אתם צריכים לבדק את המזוזות בביתכם אם הם כשרות או לא, כי מזוזות זה שתי אותיות זו מות, אם יש מזוזות כשרות בבית - נצולים ממיתה, וכן הבעל שיבדק את התפלין שלו, וכן תקבלו על עצמכם לשמר מאד מאד על אסור נדה החמורה, שבפרוש ספרו לנו חכמינו הקדושים (שבת י"ג): תני דבי אליהו: מעשה בתלמיד אחד, ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה, ומת בחצי ימיו. והיתה אשתו נוטלת תפליו ומחזירתו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ואמרה להם, כתיב בתורה: (דברים ל') "כי הוא חייך וארך ימיו", בעלי, ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה מפני מה מת בחצי ימיו? ולא היה אדם מחזירה דבר. פעם אחת נתארחתי אצלה והיתה מספרת כל אותו מארע. ואמרתי לה: בתי, בימי נדונך - מה הוא אצריך?

אמרה לי, חס ושלום, אפלו באצבע קטנה לא נגע בי. בימי לבוניך מה אצריך? אכל עמי, ושטה עמי, וישן עמי בקרוב בשנה, ולא עלתה דעתו על דבר אחר. ואמרתי לה: ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה: (ויקרא י"א) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב".

וכן להזהר מאד מאד לשמר שבת קדש, כי שבת היא שמירה על כל ששת ימי החול, ולכן צריכים לחפש ולחקר בעצמכם איך קדשת השבת אצלכם?! ואיך בעניני טהרת המשפחה?! ולתקן מה שצריכים לתקן, ואז ישמר אתכם הקדוש-ברוך-הוא מכל רע.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן ל"א) לפני שיוצאים לדרך כדאי לתת צדקה.

בכל פעם כשאדם יוצא מפתח ביתו, ישים את ידו על המזוזה ויתפלל

תְּפִלָּה קְצָרָה, רבונו של עולם, כמו שאני יוצא עכשיו מפתח ביתי בריא ושלם, אנא תחזיר אותי חזרה בריא ושלם, וכשחזור לביתו ישים את ידו על המזוזה ויאמר תודה קצרה רבונו של עולם, אני מודה לך שהחזרתני לביתי בריא ושלם, אשרי אדם שזוכה להתנהג ככה.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

דרנד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ז' אלול ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

השאלה שאת שואלת זה לא כל כך פשוט לענות, כי זה ענין של דיני נפשות וכו', ועל זה אי אפשר לענות כלל, יש הורים שתכף ומיד כשנולד להם במצב כזה וכו', כבר מוסרים את זה לאמוץ, כי קשה להם לראות את זה וכו', ויש שאי אפשר להם מצד רגישות למסר את זה לאחרים, והכל כפי האדם וכו' וכו', ולכן אני לא יכול לענות על שאלה זו.

אני מכרח לחזק אתכם שתדעו שזה לא דבר פשוט מי שנולד להם בן או בת עם תסמונת דאון וכו' וכו', כי הכל מלמעלה בחשבון שאנחנו לא מבינים וכו', ומכרח להיות בעניני גלגול שאין לנו משג בדברים כאלו וכו', אך עלינו לקבל את הגזרה באהבה, אף שזה הדבר הכי קשה שרק יכול להיות, עד כדי כך שהחזון איש זי"ע אמר: הורים, שיש להם בן או בת כעין זה, "ראוי לקום לפניהם", כאומר שהסבל והיסורים והצער והעגמת נפש והשכרון לב והחלישות הדעת שסובלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, ואם הם מחזיקים מעמד ולא נשברים, "ראוי לקום לפניהם", ומה אנחנו יכולים להבין את דרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו?! צריכים רק לזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים: (תענית ח) "כל השמח בייסורין שבאין עליו - מביא ישועה לעולם", וזה קל יותר להגיד מלקיים את זה, כי כשבאים לאדם יסורין קשה מאד לקבל

אֶת זֶה, וּבִפְרָט כְּשֵׁישׁ בֶּן אוֹ בַת חוֹלִים בְּבֵית, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלִדְעַת מַה שְּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרָכוֹת ה) "כָּל שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָפֵץ בּוֹ - מִדְּכָאוּ בִּיסוּרִין, וְאִם קִבְּלָם יִרְאֶה זֶרַע יֵאָרֶיךָ יָמִים", וְאָמְרוּ: (שם) "מַה שֵּׁן וְעֵין, עֵבֶד יוֹצֵא בָהֶם לְחַרוֹת, יִסוּרֵין שְׁמַמְרָקִין כָּל גּוֹפּוֹ שֶׁל אָדָם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה", וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ט, סִימָן ח) "טוֹב מְאֹד" - זֶה מִדַּת יִסוּרֵין שֶׁעַל יְדֵיהֶם הַבְּרִיּוֹת בְּאֵין לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, כִּי בְּאֵמַת אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר לְבְנֵי אָדָם אֶת הַיִּסוּרֵין וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְהַסְּכָל הַמָּר, שֶׁהוּרִים סוֹבְלִים כְּשֵׁישׁ לָהֶם בֶּן אוֹ בַת חוֹלִים בְּבֵית, זֶה הַיִּסוּרִים הֵכִי קָשִׁים שָׂרָק יְכוּלִים לְסַבֵּל, וְמִי שְׁזוֹכָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכּוֹחוֹת וְאִינוּ נֹשֵׁבָה, עָלָיו אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ה, סִימָן ה) "אֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵיַחַד שְׁמוֹ עַל בְּרִיָּה כְּשֶׁהוּא חַי אֲלֵא עַל בְּעַלֵּי יִסוּרֵין, כִּי מִי שֶׁסּוֹבֵל יִסוּרֵין כְּאֵלוֹ וְשׁוֹתֵק וּמְקַבֵּל בְּאַהֲבָה, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה מְרַכְבָּה לְשִׁכְנֵת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא כִּי תַצֵּא) צְרִיךְ הָאָדָם לְהִתְחַזֵּק טוֹבָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַמֵּן שֶׁהַיִּסוּרֵין בְּאֵין עָלָיו, וְלָמָּה?! מִפְּנֵי שֶׁהַיִּסוּרֵין מוֹשִׁכִין אֶת הָאָדָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָמְרוּ: (סְפָרִי, וְאַתְחִנּוּן) "יְהֵא אָדָם שְׂמַח בִּיִסוּרֵין יוֹתֵר מִן הַטּוֹבָה, שְׂאֵלוֹ אָדָם בְּטוֹבָה אֵין נִמְחָל לוֹ עוֹוֹן שֶׁבִּידוֹ, וּבִיִסוּרֵין נִמְחָל לוֹ"; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עִז, וְלֵא לְהִשְׁבֵּר, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שֶׁזֶה קָל לְהַגִּיד וְקָל לֹמַר, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עִז, וְלֵא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לָכֶם כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהִתְחַזֵּק מִעֲמֵד וְלֵא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

הַמְּאַחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דרנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה תמשיך בשלך לדבר עם התלמידים כמו שאתה מדבר אתם שילכו עם טלית קטן של צמר עם וועסט ושללא יסתכלו על אף אחה, אתה בתור מלמד בכיתה שלך אתה צריך לראות ללטש את היהלומים האלו שיאירו מאד מאד, ואל תסתכל מה קדם ומה אחר כך וכו', מה בחוץ ומה בבית וכו', הם עכשו התלמידים שלך, אתה צריך למסר את נפשך עבורם, ותראה נסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי בזה שמוסרים את נפשם עבור התלמידים, הקדוש-ברוך-הוא משלם חזרה, ואני לא צריך להסביר לך את זה מה זה מלמד תינוקות של בית רבן, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" - אלו מלמדי תינוקות; והפירוש הפשוט הוא: כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחדירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו על עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדולה בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

מאחר שהכיתה שלך הם סביבות בר מצוה, כדאי לך ללמד אתם בכל יום קצת מהקונטרס הנפלא "בר מצוה", ושם יראו מה זה ילד בר מצוה, ואיך צריכים להכין את עצמו לקראת הבר מצוה שלו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך בתיבה וחתימה טובה

דַּרְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוֹל ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַתְּלָמִיד הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, כִּי אַתָּה עֹכְשׁוֹ
בְּחוֹר צָעִיר לְפָנַי בַּר מִצְוָה, וְאַתָּה יָכוֹל לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אִם
רַק תִּרְצֶה, וְתִזְכֹּר מַה שֶּׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קֹנֵב): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא
דְּוֵרְדָא", עֵקֶר יְפֵי הַפֶּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת
תְּשׁוּבָה, סִימָן ע"ג) הָעֲבוֹדוֹת שֶׁאֲדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם
עָרְכוּ יָקָר מִשְׁנַיִם רְבוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה לְעַת זְקֻנָתוֹ, וְכָתִיב: (אֵיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לְגִבֹּר
כִּי יִשָּׂא עַל בְּנוֹעֲרָיו".

הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁכָּתוּב בְּשִׁלְחַן עָרוֹף הוּא: "וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ מִהַמְלַעֲגִים",
וְלִכְּנֹן אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהִיוֹת יָרֵא שְׁמַיִם אֲמַתִּי, אֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אִף אַחַד, רַק תִּלְךָ
בְּגִאוּהָ עִם צִיצִית שֶׁל צֶמֶר וְעֵלְיָהּ וְוַעֲסֹט, וְזֶה עֵקֶר הַיְפִי וְהַחֲזַן שֶׁל תְּלָמִיד
יִשְׂבִּיהָ, וְאֵל תִּתְּפַעֵל מֵאִף אַחַד בְּעוֹלָם, וְכֵן תִּרְאֶה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל מִצְוֹת
כְּבוֹד אָב וְאִם, כִּי כֵךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל
הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבְּקֵשׁ מִהֶאָדָם
רַק שֶׁיִּכְבֵּד אָב וְאִם; וְאֲמָרוּ: (פְּסִיקְתָא רַבָּתִי) חֲמוּרָה שֶׁבַח מוֹרוֹת "כְּבֵד אֶת אָבִיךָ
וְאֶת אִמְךָ"; וְאֲמָרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֵשָׁה שֶׁתִּפְּיֵן הֵן בְּאָדָם: הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שֶׁאֲדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מְזֶה - אִם מְכַבְּדִים אָבָא
וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הָעֵקֶר מַה שֶּׁטוֹב לִילָד שֶׁבָּא סְבִיבוֹת גִּיל בַּר מִצְוָה, שֶׁיִּתְמִיד מְאֹד מְאֹד
בְּלִמּוּד מִשְׁנָיוֹת אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, כִּי כֵךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סְנֵהֲרִין מ.ב.)
בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה.
וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תְּלַפְיּוֹת) שֶׁאֲשֵׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה
לְלַמֵּד מִשְׁנָיוֹת אִינוּ מִנִּיחוּ לְהַכְּנֵס שָׁם, וְלִכְּנֹן אֲשֵׁרִי מִי שֶׁיִּגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה

וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשמ"ה, ולמוד משניות מזככת את הנפש לגמרי.

שמר מאד מאד לא להתחבר עם חברים מקלקלים, ותשמר מאד מאד לא לנבל את הפה שזה מאד מאד חמור, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתזכה להיות צדיק וירא שמים אמת.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

דרנז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו
היקרים "חסידיו ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" הגרים ב"יבנאל עיר
ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים היות שאנחנו עומדים עכשו לפני הבחירות, שאף אחד לא יתערב בעניני בחירות, הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, והוא יודע מה שטוב בשבילנו, ולכן אני מאד מבקש שלא יהיה שום שיחה בבית הכנסת מעניני הבחירות, ואין לאף אחד להתערב בזה, כי תהלה לאל, בניתי את הקהלה הקדושה שלנו ביזע וקדם ובמסירות נפש הכי גדולה, והקדוש-ברוך-הוא יחונן את דעתי את הכי טוב בשביל קהלתנו, ואני לא רוצה שאף אחד יתערב בענינים אלו, ואף אחד שלא ידבר בשמי שום דבר! בכלל צריכים מאד מאד לשמר מבעלי מחלקת שהם אנשים מסכנים מאד מאד, וכך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה י"ח, סימן ד') כמה קשה מחלקת?! שכל העוזר במחלקת, הקדוש-ברוך-הוא מאבד את זכרו, וראינו בחוש שבמשך השנים היו בתוך קהלתנו בעלי מחלקת, לבסוף המקום הקיאה אותם וברחו בביונות מקהלתנו, וגם עכשו יתקיים אותו דבר, ואל תשמעו לשום הסתות של נחש שמתחבא בתוך הקש ומסית ומדיח בתוך קהלתנו וכו', כי גם קלונו יתגלה בקרוב ברבים, עד שהוא יעזב את קהלתנו.

אגב רציתי לעורך את אנשי שלומנו ששליחי הסמ"ך מ"ם התחילו לאחרונה לשלח הודעות SMS בטלפון - הסתות נגד הקהלה, ולכן מי שמקבל הודעה כזו שיפתח תיק במשטרה, הרשע מרשע הזה חושב ששכחנו מה שאנחנו סובלים זה למעלה מחצי יובל שנים פה, את המקוה של נשים הוא סגר ולא נתן לנשותינו להכנס, את מי שתקן את הערוב פתח עליו תיק במשטרה, והעקר שמנע מאתנו שיהיה לילדינו מקום איפה ללמד, והוא לחם ועדין לוחם נגד החנוך הטהור שלנו בכל מיני דרכים נלוזות וכו' וכו', עדין אנחנו זוכרים שלקחו את השמונה מורות באזיקים בנידות משטרה, תהלה לאל, לא שכחנו ולא סלחנו על הרשעות שעשה ועדין עושה, ולכן אל תתפעלו מההסתות הפרועות שלו.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו שכל אחד יעסק רק בתורה ובתפלה ובגמילות חסדים, ואל תתערבו כלל בבחירות, כי לבסוף אני אחליט בעזרתו יתברך שמו מה טוב בשבילנו, ולכן תכניסו את כל זה בתוך לבכם.

אשרי מי שלומד בכל יום את הדף היומי, שזה הצלחה להנפש, כי דף ליום זה סגלה להנשמה.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה

דרנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, ח' אלול ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שרק תתחזק ביתר שאת ביתר עז, ועקר ההתחזקות רק להיות בשמחה עצומה, ותהלה לאל, יש לנו במה לשמח שאנחנו נמצאים אצל רבנו ז"ל, ויש לנו קהלה נפלאה, חממה של אמונה, וצריכים מאד מאד לשמר משועלים קטנים הרוצים לחבל את הפרס היפה שנטעתי ביזע ובדם וכו', רבנו ז"ל אמר: (חיי-מוהר"ן, סימן רצ"ב) "העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו"; ולכן צריכים מאד מאד לשמר שיהיה

אֶהְבֶּהּ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שְׂזֵה יְסוּד מוֹסֵד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם אֶחָד מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל הַשָּׂנִי, צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שֶׁמִּתְרַחֵקִים מִמְּצָרַע וְכוּ', כִּי כָּלֵל זֶה אֶתְּהָ צְרִיף לְהַכְנִיס בְּדַעְתָּךְ: אִם אֶתְּהָ תִשְׁמַע אִיזֵה לְשׁוֹן הָרַע מִמִּישֶׁהוּ וְכוּ', מִחָר הוּא יִדְבַר עָלֶיךָ לְשׁוֹן הָרַע וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל אֱלוֹ הַבְּעָלִי מַחְלָקָת וְהַבְּעָלִי לְשׁוֹן הָרַע אֵין לָהֶם שׁוּם שִׁיכוּת אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ! הָעוֹלָם מְלֵא נְסִיווּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, עוֹבְרִים עַל בְּנֵי אָדָם צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר כָּלֵל, וְתַהֲלָה לְאֵל, מִי שֶׁמְצִיט אֶת רַבְּנוּ ז"ל וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, עַל יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבֵר בְּעוֹלָם, כִּי אֵין עוֹד בֵּית מְנוּס לְבְרַח מִכָּל הַצָּרוֹת אֲלֵא אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁצְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם הַשְּׁכָלוֹת כָּלֵל, וְאִף פַּעַם שֶׁלֹּא יִתְעַרֵּב בְּשׁוּם מַחְלָקָת בְּעוֹלָם, וְיִתְרַחֵק מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְהוֹצָאת שֵׁם רַע כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ, וּמוֹהַרְנֵ"ת ז"ל הַקָּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר: "אֶת כָּלֵם רַבְּנוּ ז"ל יְכוֹל לְקַבֵּל, אֲבָל לֹא בַעַל מַחְלָקָת", וְלִכֵּן אָסוּר לָנוּ לְהִתְעַרֵּב בְּשׁוּם דְּבַר מַה שֶׁקּוֹרָה אֲצֵל הַזּוּלָּת, חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה אֲשֶׁר אֵין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קִהְלָה בְּעוֹלָם מְגֻדֵּל הַחֲסֵד שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּקִהְלָתֵינוּ, וְכִבֵּר הָיוּ רַבִּים שֶׁרָצוּ לְהַחְרִיב אֶת קִהְלָתֵנוּ וְכוּ', וְהֵם נִחְרְבוּ וְצָאוּ מִקִּהְלָתֵנוּ בְּבִשְׁת פָּנִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית, כְּשִׁישׁ לָךְ רַק דְּקָה אוֹ שְׂנִיָּה פְּנוּיָה וְכוּ', תְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁרַק מְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

נָא וְנָא חוּס וְחַמַּל עַל נַפְשֶׁךָ, בּוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיֵן דִּיקָא שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, כִּי כָּל מִי שֶׁנִּזְהָר לְבּוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיֵן אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲווֹנוֹתָיו, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר שְׁבִיבֵית הַכְּנֶסֶת אָסוּר לְדַבֵּר שׁוּם דְּבָרִים בְּטָלִים, וּמִכָּל שֶׁפֶן דְּבָרִים אָסוּרִים, כִּי כָּךְ מוֹבָא בְּזֵהַר הַקְּדוּשׁ: (תְּרוּמָה קל"א:) "וּמֵאֵן דְּאִשְׁתְּעֵי בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא וְוִי לִיָּה דְּאִחְזִי פְּרוּדָא, וְוִי לִיָּה דְּגָרַע מְהִימְנוּתָא, וְוִי לִיָּה דְּלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל דְּאִחְזִי דְּלִית לִיָּה אֲלֵהָ. וְלֹא אִשְׁתְּכַח תַּמָּן וְאִנְהִיג קַלְנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָהָה"; [נִמִּי שֶׁמְדַבֵּר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אוֹי לוֹ שֶׁמְרָאָה פְּרוּדָא, אוֹי

לוֹ שְׁגוּרַע מֵהָאֲמוּנָה, אוֹי לוֹ שְׁאִין לוֹ חֶלֶק בְּאֵלְקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מֵרָאָה שְׁאִין אֱלֹהִים, וְהוּא אֵינוֹ נִמְצָא שָׁם, וְלִכֵּן הוּא לֹא מִפְּחָד מִמֶּנּוּ וְנוֹהֵג בְּבִזְיוֹן בְּתַקּוּן הָעֲלִיּוֹן שְׁלֹמְעֵלָה], מִתְּפַלְלִים שְׁחָרִית אוֹ מִנְחָה אוֹ עֶרְבִית, וְתַכְּף וּמִיד יוֹצְאִים בַּחוּץ וּמְדַבְּרִים בַּחוּץ, אָבֵל לֹא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, שְׁמָה זֶה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר, כִּי זֶה גוֹרֵם לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֵמוֹ דֵּינִים וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא - שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגוּם, מִשְׁנָה פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים אוֹ יוֹתֵר מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁזֵה מְזַכֵּךְ אֶת הַנְּשִׁמָּה, וְכֵן גְּמָרָא לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שְׁזֵה הַצְּלַחַת הַנִּפְשׁ, וְכָל זְמַן שְׁאֵדָם מִדְּפַדְף אֶת הַגְּמָרָא הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְעַל כָּלֵם לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַלְכָה, וְכָל דְּבַר הַקְּשָׁה לְפָנוּת אֶל "בֵּית הוֹרָאָה" שֶׁהַקְּמַתִּי, וְלֹא לְהַתְבַּיֵּשׁ שׁוֹם שְׁאֵלָה שְׂרַק יֵשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד שְׁפֶסֶק דִּין שֶׁל "בֵּית הוֹרָאָה" מְכַרְחִים לְקַיִם, כִּי אַחֲרֵת הוּא עוֹבֵר עַל דַּעַת תּוֹרָה, וַיִּקְבַּל אֶת עֲנָשׁוֹ מִקְדָּם אוֹ אַחֲרַיָּךְ, וְהַדֵּינָם שֶׁהַקְּמַתִּי - אֵין לָהֶם שׁוֹם נְגִיעוֹת אִישִׁיּוֹת, הֵם פּוֹסְקִים כְּפִי הַהֲלָכָה! וְלִכֵּן מְכַרְחִים לְשִׁמְעַ בְּקוֹלָם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוֹזֶפֶה לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לוֹ יִתְבַּרַךְ, וְנוֹכַח לְהַגְאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְכִבְר אָמְרוּ (מִדְּרַשׁ הַנְּעִלָם, זֶהר חֲדָשׁ, נח כ"ג) "אִי חֲדָא קַהֲלָה אוֹ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא יִתְעוֹרוּן בְּתִיבְתָא מִיַּד אֲתִי בֶן דְּדוּד"; אִם קַהֲלָה אַחַת אוֹ בֵּית הַכְּנֶסֶת אֶחָד יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָה, מִיַּד בֶּן דְּדוּד כָּא, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲזֹר לִי שְׁיִהְיֶה זֶה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

דְּרַנְט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוּל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּחֲזֹקִי בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִרְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מִשְׁבְּרִים וְגַלִּים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל שְׂיִכּוֹל לְהַפִּיךְ אֶת הַמְּרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ', אֶל שְׁמַחָה וְאֲמוּנָה

ובטחון בו יתברך, ואיך זוכים לזה? על ידי שמדברים עם הזולת, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשי לעצמך קביעות לדבר עם חברותיך ושכנותיך רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולחזק ולעודד ולשמח אותן, וזה יביא לידי קרוב לכבות, כי הסמך מ"ם עושה את שלו להסית ולהדיח נגדנו ונגד קהלתנו הקדושה, ולכן אנחנו צריכים זה לעמת זה לעמד על המשמר ולהראות את היפי של קהלתנו הקדושה, ולא להתפעל מההסתות שמסית נגדנו, כי כך היה מעולם שהשקרנים והרמאים הצבועים וכו', הסיתו נגד אנשים תמימים החפצים לשבת בפנה שלהם ולחיות את החיים שלהם בשקט ובשלוה, ואלו הרשעים תמיד הסיתו נגדם וכו', ולכן עלינו להתחזק ביתר שאת ביתר עז ולא להתפעל משום בריה שבעולם, ואני מאד מבקש אותך שתחזקי את החברה שלך ותחזקי אותה ותדברי אתה רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ותראי איך שלבסוף גרמת שגם כן תחזר בתשובה שלמה אליו יתברך, כי הרגע שמראים את היפי של קהלתנו רואים כבר תמונה אחרת לגמרי.

נא ונא רק תחזיקי מעמד, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, וכשיש לך רק רגע או דקה פנויה, תדברי עמו יתברך, שכל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה זכות גדולה מאד ועושה רשם גדול בשמים. המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

דרס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, ח' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד שמח שאתה רוצה כבר להתחיל את השפוץ של המקנה וכו', ועכשו ספרו לי את המקרה המצער מה שקרה עם הקרמיקה וכו', שחשבו שזה הפקר ונתנו את זה לחתן עני וכו', כואב לי מאד מאד למה בשביל זה אנחנו צריכים עכשו לעכב את העבודה, אני מאד מקנה שנוכל

באיזה אפן להשלים את זה, ולקנות אחרות אפלו שיהיו פשוטות, כי אני יודע שגם הפשוטות שלך זה הכי יפה.

אני מאד מקווה שנוכל כבר להתחיל לעבוד, כי אני בא תוך ומיד אחר הקה.

הקדוש-ברוך-הוא ישמח אותך כמו שאתה משמח אותי.

המאחל לך פתיחה וחתימה טובה

דרסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, ח' אלול ה'תשע"ג

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִּשׁ, הַנָּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעִזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בַּנְחָל בְּיִיִּשׁ).

דַּרְסָג

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ח' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאַחַר שְׂיִשׁ קְבוּצָה גְדוֹלָה שֶׁל נָשִׁים, וְכֵן כְּשֶׁנּוֹסְעִים רַק בַּיּוֹם, אֲזִי רַב פּוֹסְקִים מִתִּירִים, וְאֵין חֲשֵׁשׁ לְאִסּוּר יְחוּד, כִּי גָבַר אֶחָד עִם הַרְבֵּה נָשִׁים וּבִכְפֻרְטִיּוֹת כְּשֶׁהַנָּשִׁים דִּרְכָּן לְקַנְאוֹת אַחַת עַל הַשְּׂנִיָּה וְכו', אֲזִי לֹא שִׁיךְ אִסּוּר יְחוּד.

בְּדַאִי כְּדַאִי לְקַחַת נְהַג שְׂמִכְרִים אוֹתוֹ אִישִׁית שֶׁהוּא הַגּוֹן וְזֶה הָאֲמָנוֹת שְׁלוֹ, וְהוּא לֹא רוּצָה שִׁיקְלֶקֶל אֶת הַשֵּׁם שְׁלוֹ.

בְּדַאִי מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים כְּשֶׁהַנָּשִׁים יַחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָן בְּיַחַד וְיִלְכוּ בְּיַחַד,

לא שתשאֵר אִשָּׁה אחת לבד באוטובוס וכו', כי זה בְּדַאי יחוד, רק שִׁיְהִי כָּל הַקְּבוּצָה יחד בְּכָל הַדֶּרֶךְ.

יעזר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא שְׁתַּזְכֵּי לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְלַפְעַל שָׁמָּה כָּל מֵה שְׁאַתְּ צְרִיכָה לַפְעַל, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֵל מַעֲלַת הָאִשָּׁה שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַבְּטִיחַ הַבְּטָחָה כְּזוֹ שְׁשׁוּם צְדִיק בְּעוֹלָם לֹא הַבְּטִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

דְּרִסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ח' אֱלוֹל ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל... נְרוּ יִאִיר

לְנַכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה מוּבָא בְּכַתֵּב יָד שֶׁל ר' אֱלִטֵר מִטַּעַפְלִיק ז"ל שֶׁשָּׁמַע אֶת זֶה מִגִּיסוֹ ר' אַבְרָהָם בֶּן ר' נַחֲמָן מִטּוֹלְטְשִׁין זי"ע, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִיָּה לוֹ נִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד מְאֹד מֵאִיזָה אִשָּׁה חֲצוּפָה וְכו', בְּהִיּוֹתוֹ בְּעִיר מְעֻזְבוֹז' לְבַקֵּר אֶת הַהוֹרִים שְׁלוֹ, וְתַבְעָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְכו', וְתַכְּף וּמִיד בְּרַח רַבְּנוּ ז"ל מְעִיר מְעֻזְבוֹז' וְאֶפְלוֹ שְׁלֹא נִפְרַד מֵהַהוֹרִים שְׁלוֹ, וְהַחֲצוּפָה רָצָה אַחַר הַעֲגָלָה וְכו', וְרַבְּנוּ ז"ל הָאֵיךְ בְּבַעַל עֲגָלָה שִׁיִּסַּע מֵה שְׁיֹתֵר מֵהוּ, וְכֵךְ נִצּוֹל מִמְּנָה, וּפַעַם אַחַת יָשַׁב רַבְּנוּ ז"ל בְּחִדְרוֹ לְבָה, וּנְכַנַּס הָאֵח שֶׁל הָאִשָּׁה וְהִיָּה קֶלֶסְתֵּר פְּנִי נִדְמָה בְּדִיוֹק כְּמוֹ הָאִשָּׁה הַחֲצוּפָה (כְּדוּמָה שֶׁהִי תַאֲוִימִים), וְרַבְּנוּ ז"ל לֹא דִבֵּר אֶתוֹ כָּלֵל, וְנִכְנַסָּה בְּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אֲדַל עֲלֶיהָ הַשְּׁלוֹם וְרָאֲתָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל עוֹשֶׂה פְּרָצוּפִים וְכו', כְּאֵלוֹ הוּא רוֹצֵה שְׁיֹצִיאוֹ אוֹתוֹ מִשָּׁם, וְיִצְאָה בַּחוּץ וְקָרְאָה אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהוּא אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת הָאִישׁ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז נִתְקַיַּם אֶת הַצּוּאָה שְׁאִמְרָה לוֹ אִמּוֹ שְׁמִי שְׁאִינוּ יְכוֹל לְסַבְּלוֹ לֹא יִנִּיחֵנוּ לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ, וְאִם לֹאוּ יִצְטַרֵּךְ לְעֶזֶר מֵהַרְחוּקִים עַל הַקְּרוֹבִים אֶצְלוֹ וְכו', וְהָאִישׁ הַזֶּה אַחַר שֶׁהוֹצִיאוֹ אוֹתוֹ מִרַבְּנוּ ז"ל הֵלֵךְ וְקָנָה אֶצֶל עַרְל אַחַד שֶׁמְכַר פְּרוֹת שְׁעָדִין לֹא

היו ראויים למאכל אדם, ומחמת שהיה רעב מאד ואכל הרבה פרות, ועל ידי זה קלקל את קבתו וכו', ומת על הרחוב, וזה הקשר של כל המאמר: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רנ"ו) כי כשאוכל יותר מצרכו זה המאכל מזיק לו, כי כל דבר יש לו שרש שיש לו חיות ממנו, כגון הסמים יש להם חיות ממה שהאדם לוקח אותם לרפואה, וכן המאכלים יש להם חיות מזה שהאדם אוכל אותם ומקבל חיות מהם, מזה יש חיות להמאכלים, אבל כשאוכל יותר מצרכו אין לזה המאכל ממי לקבל חיות, מאחר שאין האדם צריך אליו, והוא דומה כאלו הניחו האדם לתוך כלי שבודאי אינו מקבל חיות משם, ועל כן המאכל מבקש לו חיות להחיות עצמו, ואזי הוא מוציא החיות של האדם ועל ידי זה הוא מזיק להאדם, ומחמת זה נצטרפין עמו אפלו שאר המאכלים ומזיקים לו; עין שם.

המאחל לה כתיבה וחתומה טובה

דרסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, ח' אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הלכה היא מפרשת בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן ק"י, סעיף ד') היוצא לדרך תפלל: יהי רצון מלפניך הוי"ה אלקינו ואלקי אבותינו, שתולכנו לשלום וכו', וצריך לאמרה בלשון רבים, ואם אפשר יעמד מליך כשיאמרנה, ואם הנה רוכב אין צריך לירד.

אין צריך לומר אותה אלא פעם אחת ביום, אפלו אם ינוח בעיר באמצע היום, אבל אם דעתו ללון בעיר ואחר כך נמלך ויצא ממנה לעבר חוצה לה או לשוב לביתו, צריך לחזור ולהתפלל אותה פעם אחרת.

הר"ם מרוטנבורג כשהיה יוצא לדרך בבקר היה אומרה אחר יהי רצון, כדי להסמיכה לברכת "הגומל חסדים", ותהיה ברכה הסמוכה לחברתה.

אומר אותה אחר שהחזיק בדרך, ואין לאמרה אלא אם כן יש לו לילך פרסה, אבל פחות מפרסה לא יחתם בברוך, (ולכתחלה יאמר אותה בפרסה ראשונה) ואם שכח מלאמרה יאמר אותה כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא הגיע תוך פרסה הסמוכה לעיר שרוצה ללון בה, ומשם ואילך יאמר אותה בלא ברכה.

וזה הלכה מפרשת שכן צריך להתנהג, עם כל זאת מאחר שהיום כל הדרכים בחזקת סכנה, יכול האדם לומר בכל פעם שגכנס ברכב כדי לנסע בדרך: "יהי רצון מלפניך" וכו' וכו', אבל אינו מסיים "ברוך אתה הוי"ה שומע תפלה", כי סתם יהי רצון יכול כל אחד ואחד לומר ולחדש מדעתו, וכן יכול לומר את הפסוק (בראשית ל"ב א') "ויעקב הלך לדרוכו ויפגעו בו מלאכי אלקים: ויאמר יעקב כאשר ראה מחנה אלקים זה, בשם הוי"ה אלקי ישראל מימיני מיכאל, ומשמאלי גבריאל, מלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכונת אל", ודבר זה הוא יכול להגיד בכל פעם, כי הוא לא מסיים עם ברכה, וזה סגולה להנצל מתאונות דרכים ומכל מיני משחיתים.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ל"א) לפני שיוצאים לדרך כדאי לתת צדקה.

בכל פעם כשאדם יוצא מפתח ביתו, ישים את ידו על המזוזה ויתפלל תפלה קצרה, רבנו של עולם,

כמו שאני יוצא עכשו מפתח ביתי בריא ושלם, אגא תחזיר אותי חזרה בריא ושלם, וכשחוזר לביתו ישים את ידו על המזוזה ויאמר תודה קצרה: רבנו של עולם, אני מודה לך שהחזרתני לביתי בריא ושלם, אשרי אדם שזוכה להתנהג ככה.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,

אֲסִפְקָלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוּר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׂנוֹזְפָה לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
רֵאטענברג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרֵת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיה
ת.ג.צ.ב.ה

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוּ, תִּקְנֻוּ, גְּלוּ וְצַוֵּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוּנְנֻ, מוֹרְנֻ וְרַבְּנֻ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְיָדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלֹא עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהְפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלָּךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתַּג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֲסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַּת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁפְּחוּ עָמִי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילֶךָ
וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכְפָּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאִינָמוּ
וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
לְעָרֵב יִהְמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכְלָל, אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
דִרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
אֲחֻזֵּת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
הַשְּׁכַח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם
פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בליה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבְל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסֹּפֶר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעֹוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנַבִּיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוּ, אָמְרַת יִי
צְרַפְתָּהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לִבְּךָ לְשׂוֹא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בְּכֶם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתְם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסֹּפֶר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וּלְחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: